

Martha T. Ah	Jog P	4. Kara Tuulla	Marxabi P. Peter
Maria S. Maria		5. Koskenmästärin	Velkimaan
Rebott. Lilo		6. Koske Tuori	Tammia P. Peter
Hilippe P. Seep		7. Ränni Luani	P. Paap
		8. Rauber Luani	T. Lilo
<u>Ränge</u>		9. Taaste Lebe	F. Kristin
exabl P. Herman	Jog P	10. Nogyo Mikkel	P. Ahmann
eni P. Hans	Jog P		
a. Johani Karv. Oh	Jog P		
ni Jaani T. Harri	Jog P	4. Sakis Holop.	
ni P. T. Mui	Jog P	7. Pöyö Niino	vedi. Takrabb.
ni Kasu: Andrus	Jog P	2. Kolloffe Peter	P. Mikkel
ni P. Roma P. Kinni	Jog P	3. Hindola Jukka	P. Paap
Sakkabikaso P. P.	Jog P	4. Kersna	P. Peter
unkeotani: ofto	Jog P	5. Jettuustaan	P. Peter
Leppas	Jog P	6. Pöllijäsauni	P. Tammil
	Jog P	7. Heino	P. P.

Tarto = Sea kele

S a u l u = Kamat,

82

Kumman kif swanna nink swastse
Laulo, kumma senni ajani Tulli Warki
trükkitu, ütte Kamato sisse omma kofko
footu, nink sündlikkuide Nimme
alla säetu;

Nida

Et eggä sure Pühhä Ujal ni häste, kui
ka muido kigge suggutsen, Henge nink Jhho
röömsan nink kurban Pölvon särätsid Laulo,
kumma sündiva, löwris

Kummalle Auvus nink

Tarto = Sea

Koggodusselle Tullus trükkitu

Riga Linan, Samuel Lorenz Bröliki man

1757.

Kristusse Tullemissest Lihha sisse.

1. Wie soll ich dich empfangen. Wiis. 3.

Kuis ma so wasta wõ'ta, Mes hääd ma sulle
te, Sa lige ilma tõtte, Mo henge illoke? O
Jesu, Jesu lauda Mul künält pallama, nink
essi mille näuda, Mes so wois kostota.

2. So Zion puistap mahha Sul auwus osse puist,
Se wasta minna tahha Sul laulda sõamest: Mo
sudda ha jendago Sul ilkes tennoga, So nimnel or-
jus sago Mult waiselt osfata.

3. Mes sa kül jätit mahha Mul rõmuis tallita, Kui
ihhul, hengel wä'wä, Nink kuren istinwa? Kui
woeti mult rikkus, Kun rahho, rõmustus, Sis tullit
sinna maggus, Nink tõit mul kostotust.

4. Ma olli wangis pantu; Sa tullit, lunnastit:
Ma olli natus antu; Sa tullit, üllendit, Suuret au-
wo mulle annit, Teit sõand rikkas ka, Mo eest sa ho-
lekannit, Et ma nüüd õnsas sa.

5. Mes müüd kui arm woip olla, Oh helde Jesus
Krist! Kumb sinno aije tulla So taima rikkusest?
Se ilma waito nink hädä, Se pat nink hullatus,
Woip sinno walmis tetta, Meil näitä hallestust.

6. Oh panne seddä meeide! Sa risti foggodus,
Se woip teid murrest keeldä, Kui teil om willitsust.
Kül woite rõmisa olla, Se abbimees otti sün; Se
tahhap rõmus tulla, Kui teil om oht nink piin.

7. Ei olle teile waja Sest nida murreta, Et tedda ei woi saija Joht omma jowwoga. Kül tulley temmä essi, Täll om suur arm nink lust, Ei temmä ärrä wässi, Teil sata rõmustust.

8. Kui pat teid hukka panned, Eis ärrä peljäge: Kül Jesus andis annap, Nink päästap heldeste. Sest temmä tulley rõõstma Reid waisid pattatsid, Nink taiwa sisse tõstma Reid ussun ellawid.

9. Mes teil om ni suur murre Neist henge wainlaid fist? Reid pillap pea ärrä Me Jssand Jesus Krist. Üts kuningas om temmä Kä ülle wainlaiste, Ei wärrä Jesu rammo Re waise kärebleffe.

10. Ja tulley rassesst sundma Reid wastapanneid, Nink sis saap temmä tundma, Ja rõõstma ommat sid. Oh tulle, tulle walgus, Nink wi meid ärrä siit; Wi sinna, kun om selgus, Nink rõõm ei lõppe mitt.

2. Freu dich du Christi Braut Wiis. 9.

Nüüd Kristi-Koggodus, Sul olgo rõmustus; So Põigmees om nüüd wäljän, Nink sõidap Estt säljän, So sõand tälle anna, Nink laula Hosianna.

2. So kuningas om taäl, Ent waisust näus ka fäöl, Et se, kã ilma poja, Siin lainap tõpra poja. So andid tälle anna, Nink laula Hosianna.

3. Siin om sul Abbimees, Kä sõddap sinno eest, Kä õigust sulle annap, Nink sinno pattu kannap. Sest auro tälle anna, Nink laula Hosianna.

4. Kui johhut essimã, Nink wõttat pallelda, Eis kulep sinno pea Se armolinne sõã. Sest littust tälle anna, Nink laula Hosianna.

5. Kui sinna kurja teet, Nink pattu sisse jãat, Eis om sin sinno sundja, Se sõamide tundja. Oh! wõtta meelde panna, Nink laula Hosianna.

6. O! Nuwo Kunningas, Ke Jffäst annetäs, Sa
pöllit ilma auwo, Nink täudat Jffä uoutos. Sest litko
noor nink wanna Jfs sinno. Hosianna. A. V.

3. Nun komm der Heyden Heyland. Wiis. 2.
Nüüd tulley Ilma Önnistus, Saap Junkro Gatses
sündinus. Sest unnetelgo ilma ma, Et Jum
mal tahhap indida.

2. Ke Jffäst sunnip iggawest, Se tulley Wais
mo saatmisset Ka Jnnimisses ilmale, Nink sunnip
Junkr ut puhtaste.

3. Siin Junkro käämä päle saap, Beet siffi puht
tas Junkrus jaap, Ei olle auwo siin sallajan, Kun
Jummal eji ellämän.

4. Lät wälja iunkro ihhust se, Kui auwo honest
äüaste, Ke Jummal, Jnnimine ka, Nink tahhap
Ilma winasta.

5. Sest Jffäst tulley temmä te, Nink kääp jälle Jffäs
le, Lät all y porgo-hatwale, Nink jälle illes taiwarte.

6. Sa ollet Jffä saarnane, Nink wöitat lihha bennele,
Oh! lasse meije rammotust So wäest sada kinnust.

7. Nüüd annap sinno sündminne Suurt watgust
felle ilmale, Kä sinno sisse uskma saap, Kit pimmes
dus sest ärrälääp.

8. Nuwo Jummalalle Jffäle, Nuwo temmä aino
Pojale, Nuwo pühhäl Waimul olgo ka, Ni Mään
kui Taiwan otsata. A. V.

4. Von dreyerley Zukunfft Christi. Wiis. 27.
Tulle jo taiwast, armas Jesu, jälle, Päästä meid
wast, meid ka römustelle. Jkkaw om öta
meihil ni kui nassil. Tulle meil wäisil.

2. Nore nink wanna sinno, Jffand, wotwa Tullewat
Taiwast, sinno päle lootwa. Jmal te otfa, kumb om ülls
turri, Koggonä nurri. 2 2 3. Mu

3. Muste mes tullit Tairvast mahha meile? Pásta má teid árrá, tulli minna teile Kurrati káest, pattust, pörguwaiwast, Tulli sest tairvast.

4. Seperrást tulle nüüd nint eggál tunnii, (Eh! me siin walwam, eh! me láme unnel) Soáme sisse, puhhast neidsamma, Dsse kui omma.

5. Eh! kui sa tullet jálle, díge sundja, Piddámá kóhnut, sóamíde tundja, Lasse meid minná taiwa rómu pole, Lábbi so h. le.

6. Kule meid, Jummal, ommast fórgest tairvast, Pásta meid háddást, ka sest surest waiwast, Sinno sis sóast kittäš surel hálel, Heldembál meiel.

Kristusse Tullemiffest kóhto páiwa pále.

1. Wacht auf ihr Christen alle. Wils. 3.

Nüüd wirgoge úlles waiwast, Ni heikay Jummal Poig, Kumb rúhhiy tulla tairvast. Sest walwke nüüd om aig; Se Issand tahhap tulla, Páiwóddangullê lááp. Tah! temná sundja olla, Kes ta een saisma jááp?

2. Ei woi meid pásta rahha, Ei kóšba torre meel, Kif om meil játrá mahha, Kui surm m. il jowowap táál. Eh! sul kú! om suur warra, Suur auro nint Wo la, Se kaus pea árrá, Kui peat koolma sa.

3. Sest risti rahwa suggu, Ke ilman ollet weel, Oh! játkle fórgeluggu, Nint lootke armo páál, Kui iggawetse wilja Sáál taiwan tahhate, Sis noude, warra, hilja Siin taiwa rikusse.

4. Meil Jummal'la sonna antus Sai sure Armo wáest, Et se saas táhhel pantus, Nint walmistam' hend' háást; Sest lassem melen pittá, Nint usku súd dáamest, Kui me ei kule feddá, Sis kaum' iggawest.

5. Oh!

5. Oh! et es olles sindnu, Ke laidap Jummi'la hääd, Se om sää st ärrä sindnu, Ta hulgap pimmen tääl. Om pattust täüs nink häbbest, Ke Kristust narap siin, Heng kolep temmäl többest, Nink täl saap võrgo piin.

6. Neil waisil appi näüda, Kui neil om hädda käen, Et sa wois armo löida, Kvi saisat kohto een. Sest sedda rassup Jummal, Se teda olgo sul, Kui sinna annat temmäl, Sis saap sul palka kül.

6. Es ist gewislich an der Zeit. Wiis. i.

Se aig om tööst meil pea käen, Et Jummal woig saap joudma, Nink tötma sure auwo wäen, Kif rahwast arwo noudma. Sis naar saap kallis ollema, Kui kif lat bukka tullega, Kui Peter sedda ütlep.

2. Sis sawa kuustus passona, Kif se ma ilma ülle, Nink koolia sawa tössema Se perrä ülles jälle. Ent te weel Ilman elläwä, Reid kif saap Jummal pea ka Sis wastset umbre käändmä.

3. Saap ramat sama loetus, Mes kuulwa noor nink wanna, Kuu saisap rahwa essitus, Kif neide tö nink sonna. Kül sis saap kuulma eggämees Se palga omma teggo eest, Mes hä ehl kurri tertu.

4. Oh! hädda sel, te Jummalala hääd Ei olle kuulma joudnu, Ent ö nink päiwä ilma pääl Suurt rikkust perrän noudnu; Sel võlwo saap kurri ollema, Nink kurratiga minnemä Kristustest võrgo hauda.

5. O Jesu, mo sis arowita So raijin hendä hõda, Et ma woi olla nimmega Sääl ello kirjan löida. Ma ussu sedda süddämeest, Sest sinna kolit minno sest, Nink massit minno wõlla.

6. Sest kosta, Jesu, minno eest, Kui sinna tullet syndma, Nink loe mo se kirjä seest, Et ma sa digest tundma, Et minna pühhä seltsi jä, Nink sinnoga sis taima lä, Mes sinna olet saatnu.

7. O Jesu Krist, sa wivvit nüüd Meil jälle tulla
 tawast; So rahwas kannap paljo süüd, Nink het
 lap surest wawast: Oh! tulle öige sundija, Nink
 päästa omma armoga Meid figest kurjast. Amen.

7. Gott hat das Evangelium.

SE kallis armo oppetus, Mes meil and Issa hallel-
 tus, Et innimenne diges saas, Sest surest hül-
 last põlletas. Se om jo wiimse päiwä täht.

2. Ei waise palwest holita: Hääd oppust ei ka
 wmeta, Ent ahn s wõttap woinusse, Ei pelgä nem-
 mä häädäke, Se om jo wiimse päiwä täht.

3. Kik suggust kasku teggewä, Se wõranga ne
 püwawäwä Kik warra kokko risuda, Nink seddä temä
 pelgmätta. Se om jo wiimse päiwä täht.

4. Kik kawa armo oppetust, Ja siski põlgwä waga
 gausst, Nats, nida Jesust narawa, Hääd põlwe
 siski otawa. Se om jo wiimse päiwä täht.

5. Oh nemmä omma kawwala, Reid waisi nem-
 mä nulliwä, Kui peäs Jummal holeta Siin waisse
 perräst ollema. Se om jo wiimse päiwä täht.

6. No wõtwa kerko warrandust, Ei olle nell sest
 figgedust, Ne waise jäwa abbita, Neist leibä wõtwa
 armota. Se om jo wiimse päiwä täht.

7. Mes kerku päle kinkitu, nink wannal ajal säetu,
 Zaadsamma nemmä risuwa, Se pat sööp neide om-
 ma ka. Se om jo wiimse päiwä täht.

8. Ei holi nemmä Jummalast, Ilm auwo püw-
 wap ussimast, Nüüd kõrkus wõtnu woinusse, Ei wõl-
 si häbbis petäke. Se om jo wiimse päiwä täht.

9. Kik welle arm om lõppenu, Ilm wargadega täu-
 detu, Ei olle digust ennamb tääl, Silm kaep enne
 rahha päääl. Se om jo wiimse päiwä täht.

10. Se ilm ei wõtta mannitsust, Eht pühhä sõnna
 oppetust, Ei üssik muud ta tijake, Kui sõma, joma
 lijaste, Se om jo wiimse päiwä täht.

11. Neil üllemb tõ om prassima, Ja kurja wiis
 ajama, Kül seddä molstap kauniste, Ni noor, kui
 wanna, kumbeke. Se om jo wiimse päiwä täht.

12. Ei tahha päiwelik palstada, Ei ennamb seddä nätta
 ka, Mes ma pääal kurri rahwas teep, Seperräst päiwelik
 turbas läap. Se om jo wiimse päiwä täht.

13. Et tu nink tähhe näggewa, Sest, ommal kombel,
 waiwa ka, Hääl metel tahhas lunnastust, Neil hirm
 om ilma riggedust. Se om jo wiimse päiwä täht.

14. Sest tulle armas Jesu sa, Nats tüddinep kii
 ilma ma, Weel kanda kurjateggijid. Te otsa, ärrä
 wiwi mitt. Nink näudä wiimset päiwä meil.

Kristusse Sündmissest.

1. Als Christus gebohren war. Wiis. 32.

Kui jankro Kristust ilmal tõi, Sis Engli wäggi
 rõõmsas sai, Nink hulgani kii lautiwa; Aluro Jum
 malalle otsata. Om Kristus inimenne nüüd, Nink
 kannap meije pattu süüd, Sest rõõmsa olgo pattane.

2. Üts Paistus olli Engelil, Se teggi hirmo karjus
 sil, Reid rõõmu sõnnu kuulti sääl, Et Kristus tulnu
 ilma pääal: Om Kristus inimenne nüüd, Nink
 kannap meije pattu süüd, Sest olgo rõõmsa pattane.

3. Se latse perrä otsiti, Kumb mähkme sisse mäh
 hiti, Ni kui ne Engli ütliwä, Ke kannap tige ilma
 ma: Om Jummal inimenne nüüd, Ke kannap
 meije pattu süüd, Sest olgo rõõmsa pattane.

4. Se latse nemmä lösiwä, Ke ruhhe pantu mag
 gama Sääl pimmen lautan tõpra man, Ke tairvast lonu

tähte gaan. Om Jummal innimenne nüüd, Ke kannap meije pattu süüd, Gese olgo rõõmsa pattane.

5. Se pimäga sin toidetas, Nink emmä rinnal hoijetas, Ke omma sure wäega Kik elläjid rooy rawo wida. Om Jummal innimenne nüüd, Ke kannap meije pattu süüd, Gese olgo rõõmsa pattane.

6. Eefamma sure beidusse Me eggäl ajal kittäme Dig' ussust nink waast sõamest, Mi maan kui tairwan iggawest. Om Jummal innimenne nüüd, Ke kannap meije pattu süüd, Gese olgo rõõmsa pattane.

9. Vom Himmel hoch da komm ich her. Wiis. 2.
Ma tulle Tairwast üllerwält, Häid sonnumid to teile säält; Reid to ma teile rõmuga, Nink tabha neid nüüd kuluta.

2. Eos täamba teile sündinu Gese junkrust, kumb om wallitu, Üts kaunis illus latsken, Täht olla teije rõõm nink õn.

3. Se om me Issand Jesus Krist, Ke tabhap päästä häddälis, Nink saap, kui Önnisteggija, Teid pattust puhtas teggema.

4. Ea toop teil kigil önnistust, Mes Issä walmist enenemust, Et teie sade meijega Säääl tairwan ikkes ellämä.

5. Sis moiste nüüd, se om se täht, Alw ruhhe, Mähkme, hain nink leht, Säääl pantu om se latsken, Ke ilma hoijap üllerwän.

6. Gese rõõmsa peäm ollema, Nink karjustega minnemä, Et näem Issä Andei sääl, Mes Pojaga om antu räääl.

7. Silm kae, panne tähhele, Kes maggap sõimek nidade? Kes om se illus latsken? Ea om se armas Jesuken.

8. Oh! olle tervet tullemast, Sa Poig, Ke tullet Jum

Jummalast, Sa rühbit häddän abbiß mul, Kes
woip sest kitta sinno kül?

9. O lige assja teggijä, Se lige alwemb ollet sa,
Et makkas kuirva haina pääl, Mes härg nink esel sois
pä sääl.

10. Ehl olles mõndkõed laotu Se ilm, nink kullast
ehhitu, Weel süsi kitsas olles kül, Hääs hälliteffes
olla sul.

11. So sammet nink so kallis siid, Om jämme
hain nink mähtme nüüd, Sa surustellet ni se pääl,
Kui olles sinno rikkus sääl.

12. Hääl meel teijet seddä sa, Mul tõttelikult tunni-
sta; Et ilma hä nink rikkuste So een ei massa miidake.

13. Oh! minno armas Jesuken, Sul olgo pehe
me wodeken, Mo süddämen nüüd hengädä, Et sinno
ma ei unneta.

14. Sest tahha rõõmsa olla ka, Nink larraten iks
laulada, U' õnsat Eija, Eija häst, Nink maggusat
häälid süddämeest.

15. Au Jummalalle iggawest, Ke meil tinf om-
ma Pojakest, Sest laulwa pühhä Engli sääl, Nink
soudwa wastset aiga tääl.

10. Christum wir sollen loben schon. Wiis. 2.
Meil sünnis Kristust awwusta, Ke junkrust tabnu
sündidä. Kit Ilm. Ma piute laijute, Se and-
to kittust temmale.

2. Se lige assja teggijä Wõt orjas hendä ebhina, Tabt
libhan libha tunnasta, Nink omma lojust awwusta.

3. Se Issä kallis armastus Saap junkro ihhun
kannetus, Nink junkro kannap awwoga, Mes ligel
ilmal sallaja.

4. Wõt Jummal honeß hennele Se pühä junkro

soame; Ke mehhest olli putmatta, Sai rasses üt-
sõnaga.

5. Sest puhtast enmüst sunnip se, Mist Engel üt-
tel temmäle, Mist henda rõmust Janimeel, Kui em-
mä ihhun olli weel.

6. Se pantas waise kombega Müüd haina päle
maggama, Piim antas tälle toitusses, Kä linnokeiste
perremees.

7. Sest tairwa wäggi rõdmsas saap, Nink Issä
laulden auruustap, Saap karjussille tedä ka, Et tul-
nu kike kaeja.

8. Xu olgo Issäl, Pojale, Nink möllembide Wai-
mule, Maan olgo rahho armoga, Nink rahwal sago
meleha.

11. Vom Himmel kam der Engel-Schaar. Wils. 2.

ME Engli tairwast tullirwa Nink karjussille ütliwä,
Et kaunis, armas latselen, Sääk makkap söis-
men neide een.

2. Om Betlehemmin sündinu, Kui Mikast enne
üteldu. Ta om se Issand Jesus Krist, Ke pattust
päästap inimist.

3. Sest peap rõdm teil ollema, Et Jummal üt-
om teijega, Nink wõtnu lihha hennele, Ka heitnu
teije welleste.

4. Mes pat saap tesse teggema, Sest Jummal
om jo! teijega? Las mässäda surm, pörgo piim, Teil
feldsimees om Jesus siin.

5. Se teid ei jättä eäle, Sest temmä päle lotage; Las
kasata teid mitto meest, Ent troh neil olgo auro eest.

6. Teil jäät nüüd õigus iggawes, Et saide tairwa
omnatse, Sest kike Jesust löpmatta, Ni süddäme
kui telega.

12. Lobt Gott ihr Christen alhuzgleich, Wiis. 20.
 Müüd Jummalalle auwustust Meist sago iggawest,
 Ke meile auwawp taima ust, Nink annap Pojas
 kest, Nink annap Pojakest.

2. Ke Issä ühjän kannetas, Saap waiseß latseß
 pääl, Paik tälle ruhben annetas, Nink kahre haina
 pääl, Nink kahre haina pääl.

3. Se Issand jättap melega Kik auwo perräle,
 Taht hendä essi allanda, Kui waine sullane, Kui
 waine sullane.

4. Müüd Maarja seddä inmetap, Nink toiday pi
 mäga, Ke Engli-wäkke wallitsep, Nink Jesse juur
 om ka, Nink Jesse juur om ka.

5. Sest sammast piddi tullemä Se bige kunningas,
 Ke rahwast piddi kogguma Kik ommaß allambaß, Kik
 ommaß allambaß.

6. Se meijega teep kindmäste Suurtimme wah
 hetust, Wöt meije pattu hennele, And meile dunn
 stust, And melle dunnistust.

7. Mo Issand heidap sullaseß, Teep minno essane
 dab, Kuis temmä peaß süddämeß Weel sama hel
 dembaß? Weel sama heldembass?

8. Müüd lasseß temmä wallale Se Paradisi taas,
 Ei kela Kernb johtake Meid sisse tullemast, Meid sisse
 tullemast.

9. Auwo olgo sulle, Jesus Krist, Nink temno ig
 gawest, Et tullit pästmä inimist So nimme kittusseß,
 So nimme kittusseß.

A. V.

13. Gelobet seystu Jesus Christ, Wiis. 2.
 Müüd olgo Jesus kittetu, Et inimisseß sündin
 Sest kannist junkrust selgede, Sest tullep rõõm
 ka Englile, Kurieeleison.

2. Müüd

2. Müüd lõowis Issa ainust last, Siin sõime sisen maggama; Se iggawenne Dnistus Saap meije werreß ehhitus Kúrieleison.

3. Ke suremb om, kui ilma, ma, Woip Maarja ushán maggada, Se sunnip weikus poissesef, Ke ligest ahsast holisfes. Kúrieleison.

4. Se walgus tullep ilmale, Nink annap wastse palstusse, Se ajap arrá pimmedust, Toop meile henge Dnistust. Kúrieleison.

5. Se Poig, ke Issast sunnitás, Siin ilman wóraf arwatas, Et meije háddást pássesse, Nink tairwan paika lõowáme. Kúrieleison.

6. Saap waiseß tairwa Kuningas, Et meije pále hallestaf, Nink sadaß tairwan perrándust, Nink Ew gliskeiste Auwustust. Kúrieleison.

7. Kik teggi temmä meile hááf, Et rahwas temmä armo nááf, Kik ilu ka hendá rõmustaf, Nink itkes teddá auwustaf. Kúrieleison. A. V.

14. Gar lustig jubiliren. Wiis. 10,

Müüd rõomsaf hendá nõuwa Ke arma Engli maan, Nink kaunid laulu lõidwa Ni helle hálegaan, Kik heikwa surest wóást; Sul, Issand, sago auwo, Siin ma páal sago rahho, Nink rahwal há meel sest.

2. Meil Lunastaj ß lodu Se armas Jesuken, Nink junkre ist ilmal todü Uts rõisin innimen. Sa rõomsaf Kusalem, Se ráht om sunnul hoida, Nink latse woit sa lõida, Sääal lautau Petlemin.

3. Se Rahho Würst om pantu Sääal ruhthe haina páal, Se waisus, mes tál kantu, Teep meid müüd rikkaf sääal. Se mes om õnnis ka, Ke lodap temmä pále, Nink ussup temmä hále, Hend ka ei pahhanda.

4. Kui müüd es elles tulnu Se Issand Ilma páal, Sis

Sis olles häddä olnu Meil wässel rahwal weel. Ei olle kurrat mit Maan teddä wäärnu ärrä, Meil wäläl taima wärre; Gest saap meil ello nüüd.

5. Ei olle kallimb warra, Ei ka sel suremb hühis, Ke pattu jättäp perrä, Nink ussup Jesust Krist. Oh! olge röömsa fest, Nink röömsast aiga wiitke, Nüüd Englidega kütke, Me armsat Jesukest.

15. In dulci júbilo nun singet. Wiis. 30.

OH! laulkem süddämeest, Nink kikkem Jesukest, Ke Maarja ushän makkap, Kui waine kunnate, Meid lunastama nakkap, Nink sadap tairwatte. Sa ollet A nink O, Sa ollet A nink O.

2. Ei olle middäke, Mes minna armatsse, Kui sinna, Jesukenne. Sa tahhast armoga, O Poig, ke tillokenne, Mo söänd römusta. Wi minno hennele, Wi minno hennele.

3. O Issä hallestust! O Poja armastust! Kui kigil olli minnä Sü perräst pörgutte, Sis tullit, Jesu, sinna, Meid pästmä, ilmale. Oh! hoija Pörgu est. Oh! hoija pörgu est.

4. Meil tairwan essä ma, Nink röömi om otsata, Kun Engli römustasse, Nink laulwa helleste, Ka Jummal kikketässe Jks ülli selgeste. Oh! olles meije sääl, Oh! olles meije sääl. A. V.

16. Seyd zufrieden, lieben Brüder. Wiis. 51.

Olge rahhul, arma welle! Gest se sönnä üllewäst Tulley Issä söämeest, Soop, mes kaddonu om, jälle. Temmä armo näeme Omman lihhan kauniste. Nüüd olgo Jesus kikketu.

2. Kuulge, mes neil Englil römü! Tulen nemmä laulawa, Seddä immetellewa, Et se sönnä lihhas sanu, Ja et Issä latseken Eöitas pattu laste man.

2. Nüüd löwris Issä ainust last. 3.

3. Se, ke taimast ülles tennu, Ke ma põhja pandnu hääst, Ke hoold kannap lige eest, Om me saarnafes siin läntu. Ke om suremb, kui kil ma, mähhitas siin rättiga.

3. Ke suremb om, kui ilma=ma.

4. Sünni meije sissen welli, walgusta meid koggo=na Omma paistwa palgega. To, mes kaddonu om, jälle. Effa palget sada meil, Te meid temmä latfis tääl.

4. Se walgus tulley ilmale.

5. Meil om himmo ilmat olla Allamba so rikkuffen, Sinno kanda sõamen, Et me woisse sinnä tulla, Kuit me õige Effa=ma, kui ne taima hõne ka.

5. Se poig, ke Effast sünnitas.

6. Sedda armo kunnardame, kumb nüüd ütš om meijega, Nink woip sedda tallita, Et me jälle kätte same, Mes neil Englil taiman om: Ehte, walgus, rahho, rõõm.

6. Saap waises ta'wa kunningas.

7. Sinno paradisi saius Nakkap jälle meije man, Südda läup jo üllewän; Otsa saap nüüd meije wai= sus; Gest et meije maidsame, Et jo õnsa olleme.

7. Kil teggi temmä meile hääs.

17. Der Tag, der ist so freudenreich. Wis. 17

SE täambne päiw om rõõmu täüs Nüüd ligel rah= wal taim' al, Et Jummal Poig om armas woib, Nink tulnu taimast wainwal; Om üttest junkrust sündinu, Maria seš om walitu, Et temmä olleš em= ma. Mes johhus sis ni imme kaan? Et Jummal Poig taimast maan Sai junkro latseš tännä.

2. Kui päiwä paistus selgede Woip läbbi klasi pais= sta, Nink siffi kahjo tal ei te, Sel kombel om sul moista: Et ülda tulli ilmale, Gest kaunist junkrust puhjaste, Se Jummal Poig taiman; Sai sõime

lisse pantus sääl, Suurt pina me eest kannat weel,
Ja mõrro surma waiwan.

3. Ne karjusse sääl wäljä pääl Häid sonnu omma
kuulnu, Gest Englist kuultus sai se hääl, Et Kristus ilma
tulnu, Üts Jssand ülle kunninga. Herodes naksi pelgäs
ma, Ai pea wäljä sonna, (Üts wäga karwal kurri tö
Siin wasta Jesust tettässe,) Last latsi hukka panna.

18. Ich steh an deiner Krippen hier. Wiis. 1.
SO jöime man ma saisa tääl, O Jesuken, mo ello!
Ma tulle, mes sa kinkit mul, Sul lätte andma
jälle. Se om mo ihho, heng nink meel, Mo süddä,
su nink mes mul weel. Oh et sa hädäs wois wötta.

2. Sa ollet omma armoga Mo werd ka sonin läüt-
nu: So hä nink kauni palgega Mo meeld nink söänd
täutnu. Kuis ma nüüd sinno Jesukest Wois wäljä
jättä söamest? Se olles jo kül häbbi.

3. Es olle ma weel sündinu, Kui sinna sundit mul-
le, Mo ollet ärrä kaenu, Et ma saas perr's sulle: Es
olle sa weel tennu mo, Kui se so melen olli jo, Mo
henne perrält wötta.

4. Mul olli raffe pattu õ, Ent sa sait päiwlik mulle,
Se päiwlik, kumb mo hengele Tõi walgust, rõmu,
ello. O päiwlik, kumb mo sissen läüt Se ussu kumält,
nink mul näüt, Kui wallus om so paistus?

5. Ma kae sinno rõmuga, Nink ei sa täüs so nättä;
Ent sest et muud et kõhta ma, Sis pümwä nida tet-
tä: Oh olles meel üts sūrwoius, Nink heng üts merre
lagjaus, Et ma wois sinno pittä.

6. Mul anna, luppä Jesuken, Suud anda sinno
sule, Sel sule, kummast maggus wiin, Ja piim nink
messi tullep; Üts wiin, kumb fige tullusamb, Üts messi,
kumb om maggusamb, Kui tik, mes su siin maidsap.

7. Kui südda ikkep ihhun tääl, Et rõnu tääl ei olle,
Sis kostap mul so maggus hää: Ma olle sinno welli.
Mes ikket sa mo welleken, Oh olle rõdmsa sõamen,
Ma massa sinno pattu.

8. Kui illus om so kääken, Kumb minno perrä kuu
nip; Oh wois ma seddä sõamen Ni kitta, kui kii
sunnip. Om piim nink lummi wälge kül, Weel wäl
gemb näus so kassi mul: O helde Issand Jesus!

9. Kelt es ma meeld nink tarkust sa, So silmäkei
si kitta, So silmäkeisi, kumbega Mo melet tabhat
pittä: Ku paistap õsel selgede, Ne tähhe omma kau
nile; Ent entnamb weel so silmä.

10. Oh et taad kauništ latsekest Ni lastas sõimen
mada! Kii sunnis kullast hällikest Mo Jesukeffel sa
ta: Mes pantas reddä haina pääl, Samt, siid nink
purpur olles weel Sel latfel parras olu.

11. Oh wõtke sõimešt ommete Se hain nink põhku
ärä, Nink andke luppä miinnule, Ma lä hä rohho
perrä, Nink otsi lillkeiži kää; Nink mes ma aijust
tätte sa, Ja te tääl pehmet wodet.

12. Pällesse umbre tahha ma Reid walgid lille säda,
Ke temmä filmi warjura, Et keelmata wois mata:
Ent temmä armast ennamb weel Se kuitwa haina sõi
men sääl, Kui kii se ilma ehte.

13. Kii ilma warra, autu nink lüst Ei wol so rõdmsa
sas tetta: Sa tabhat meije pattu eest Siin risti waima
näätä, Nink sata meije heugele Se taitwa hääd nink
rõmuke. Ei tahha seddä keelda.

14. Ent üts om weel mo Jesuken, Kui sa nink
tabhas anda, Et ma iks sinno henne malt, Ja sõa
men wois kanda; So sõimekesses minno te, Ja anna
kohalt minnule So hendä nink so rõnu.

15. Kul nakkap meel nüüd mõtlema, Kuis sa sel wasta tullet, Ke lige ilma teggija, Mes ihuud kui muld sa ollet: Ent helde mõras ollet sa, Ei põlle waißt, ei santi ka, Ke sinno wasta mõtwa.

19. Ein Kindelein so löbelich. Wils. 11.

ÜEs laß om junkrust sündinu, Nink õnneß meile an
tu, Ke taimast meile kingitu, Nink sõime sisse pantu.
Kui se es olleß sündinu, Iim olleß arrasunnitu, Nink
lännu põrgo hauda. Sa tabhaß, Issand Jesus Krist,
Meid arrapästa kurratist, Nink põrgo eest meid hoida.

2. Sest sünnis meil nüüd süddämeß Sel ajal
rõõmsa olla, Et Kristus taima rikusseß Om tahtnu
mahha tulla: Se om üts kallis hallestus, Mes meile
saije näüdetus, Se Issand alland henda, nink olli alw,
kui sullane, Wõt meije pattu hennese, Nink moije nuht-
lust kanda.

3. Ke temmä päle kindmaste Nüüd ussup nink ka lo-
dap, Se õnuistust saap hengele, Ke temmäst Armo odap.
Sest kif mes Adam essinu, Om temmäst arratassotu, Sest
tulli temmä taimast. Se om tõõst immeß arwata, Et Kris-
tus meid püüs lunasta, Nink pästa pattu waimast.

4. Kif rahwas peap rõmuga Sest kitrust andma tälle,
Nink temmä heldust pallesma, Et temmä tabhaß jälle
Umbussu eest meid paimenda, Kif mõrast oppust kistuta,
Nink digen ussun hoida. Oh! Issand Jummal iggä-
west, Ke meile annit Pojakeß, Las meid sult armo lüü-

20. Ein Kind geboren zu Bethleh.

ÜEs laß om sündnu Betlem:
Wolgo rõõmsa innimen

2. Siin makkap sõim
wallitsep saäl iggäwel.

3. Käl härg nint esel tusiwa, tusiwa, Se taffe, kumb
om Jummal ka. Halle, Halleluja.
4. Ne targa Sabast tulliwa, tulliwa, Kuld, Wirot,
Märrä töjewa. Halle, Halleluja.
5. Täl emmä puhtos junkrus jäi, junkrus jäi, Kä meh
heta last ilmal toi. Halle, Halleluja.
6. Sing es woi teddä rikkuda, rikkuda, Sai meije
werref pattuta. Halle, Halleluja.
7. Se lihhan meije saarnane, saarnane; Ei olle pat
rust rojane. Halle, Halleluja.
8. Et saassem temmä saarnatseß, saarnatseß, Nint
sabast ommaß rikkusseß. Halle, Halleluja.
9. Se armolikko aja eest, aja eest, Nu olgo Jummal
iggäwest, Halle, Halleluja.
10. Nu kolimel aimul Jummalal, Jummalal, Meist
tigist olgo taawa al. Halle, Halleluja.
11. Krist Jssand olgo kittetu, kittetu, Et inimisseß
sündnu. Halle, Halleluja.

Wastse Mjastaja Paulo.

21. Zelfst mir Gottes Güte preisen. Wis. 10.
MA tahya sinno kitta, O Jummal, röömsaste, Ni
patjo kui ma sutta, Nint jowwa eäle, Sel wastset
aastal, Et ollet hole kandnu, Nint rahho meile andnu
So armo siwu al.
2. Meil peap meelde jämä So kallis armo-to, Nint
peap jama So pühhä nimmele; Sa ollet rohkede
muu toituu, Nint terwusse man hoitnu, Ka
Om jänu rikmatta, Om
naggema; Sa ollet
Nint waino, töppe,
4. Sa

4. Sa ollet armo heitnu, Kui Jssä kunnokse, Et olle
nuhtlust näütnu Ni meije pattule, Kui meije teensime;
Surm olles muido tulnu, Ots olles meil jo olnu, Et kurja
olleme.

5. Ke lodap Jesu päle, Nink palley hallestust, Se
löwmap armo jälle, Saap Jssäst rõmustust, (Kui temmä
süddämeest kil pattu tahhap jättä, nink hääd se wasta teta
tä) nink päässey nuhtlustest.

6. Gul, Jssä, kallis Poja, Nuru olgo iggätwest, Ke ollet
läbbi Poja Meid päästnu kurjussest; Weel meije palleme:
Oh! anna rahho aja, Meid kurja cest ka hoija, Nink
toida heldeste.

A. V.

22. Nun last uns gehen und treren. Wis. 26.

Niid lakkem, astkem päle, Ja laulkem kintust selle, Ke
meid om ellul jättn, Nink senni appis töttn.

2. Jks eddest me läme, Edist ajastaiga näeme: Kui
üts siin löppey ärrä, Sis tulley töine perä.

3. Ni mittu oht nink hädda, Niid, taplus, wain nink
södda, Siin ilman umbre kääwa, Nink saawa meile
wairwa.

4. Ent ni, Ipi pikse ilman, Üts lats se emmä hõlman
Woip rahholiktust mada, Nink pelgämättä jäda;

5. Ni lassay Jummal essi Ka omme lastekeisi, Kui häd-
dä rühhi tulla, Siin oimant usjant olla.

6. Oh meije ello hoidja! Sa ollet dige toitia; Kil
meije hool om ilma, Kui walmomata so silma.

7. So heldus olgo kintet, Kumb meile kinnust näütet:
Ka sinno kange kassi, Kumb häddäst päästoy essi:

8. Me palwet weel iks kule, Nink appis meile tulle:
Oh meije ristln wõtta Meil rõnu lättet tetta.

9. Jks kannatust meil anna, Nink lige cest hoid
Lanna, Ke sinno heldust püüdwa, Nink õnsust perä

hoidwa

B 2

10. G

10. Sa tahhas hädda: ussi Jks linnis panna essi,
Ja keelda werre: söttä, Nink rahho meise tetta.

11. Oh wita sa essi, Et häste käus me kässi: Hä
pölw las figil olla, Nink armo päiwa tulla.

12. Reid abbirumme toida, Reid essiid ka sada,
Neil perrajänuil anna, Ja waište eest hood kanna.

13. Oh süttida neid haigid, Nink anna rõõmsid mõttid,
Neil kummil henge kurbus, Nink pattu ülle haigus.

14. Nink wiimselt, mes weel ennämb, Nink meise
lige õnsamb: So Waimuga meid täida, Ja taiwa
keed meil näida.

15. Kik sedda tahhas anda, Nink meid so armun kanda;
Sis laulaw sinno semen: Halleluja nink amen.

23. Das alte Jahr vergangen ist. Wiis. 2.
Nüüd lõpnu ärrä wanna aig, Me tännäm sinno,
Jummal Poig, Et ollet hoidnu hädda eest
Meid mitmal ajastajal hääst.

2. Me palleme weel süddämest So, Issä, Poiga,
Iggäweest, Sa tahhas ristis rahwast maan Jks kaitse
rohke armo gaan.

3. Meil aña rahho ka sepääl, Nink mes meil tarbis tul-
lep weel, So helde kange käega Las kaitstus sada meije Ma

4. Meil anna andis meije süüd, Nink figille hä
mele nüüd; Et sinno auru nink sõnna hääl Siin meije
maal saas kuultus weel.

5. Oh! anna õnne meije maal, Nink peä meid so siwu al,
Meid kaitse sõast, tullet, weest, Ka többe, Kalli aja: eest.

6. Las kaswa wiljä meije maan, Reid siuwä anna,
terwust kaan, Sul, helde Jummal, littusseß, Neil
waisü hääs, meil õnsusseß.

7. Kui läbbi surma tahhat sa Meid ilmast ärrä kassida,
Sis anna õnsalt lahku tääl, Et jäme iks so mannu sääl.

24. Nun treten wir ins neue Jahr. Wiis. 18.

Nüüd wastset aiga nakkame, Nink sinno, Jesu palleme;
Las seddä ajastaiga ka Meid oisa sata kahjota, Meil
anna rahho, siggidust, Nink perräst henge õnnistust.

25. Ach Christe unsre Seligkeit. Wiis. 2.

Christus, meije õnnistus, Ke saijet umbreleigatõs,
Kui wanna ollit nãddãli, Kui Abrahamil ätteldi.

2. Se puhta werre lassit sa Sis eesmãlt ärrdwallada,
Kul teijet sinna sãdussel, Se wanna om nüüd sinno pããl.

3. Et saassem pattust wallale, Sa wõttit koormat
bennele; Gest saat sa Jesus nimmitus, Et meile saas
se õnnistus.

4. Oh! leika, Jesu, meije meeld, Oh! leika sããnd,
Fõrwa, keeld, Mes sinno mele wasta lããp, Nink kurrat
meije sissen teep.

5. Me d hoija ilma wõrgu eest, Nink oppeta so sãdust
hããst, Et aiga hãste nakkame, Nink armsas petãõ sinno te.

6. Oh! Jummal, meije mannu jã, Om hukkan muido
meije tõ, Et sinno nimme mãlletãõ, Ka maan nink tai
wan littedãõ.

JEsusfest nink temmã nimmest.

26. Jesu meiner Seelen Ruh. Wiis. 2.

JEsus fige üllemb hã, Hengãmist toop hengele, Mes
ma eãl himmusta, Seddã minna temmãst sa.

2. Ilma latse, Eui sa nãet, Noudwa ikkes ilma hããd,
Jesus mulle kallimb om, Kallimb kui üõ kuldne kroon.

3. Kui ne fige kuremba Wainlasse mo kiusawa, Je
sus pãstãp põrgo wãest, Kurratist nink surma kãest.

4. Olle minna wiggane, Ei sa appi kunneg, Jesus
wikka parrandap, Ja mul diges arstis saõp.

5. Olle waine, allaste, Nouru ei nakkã kohhege, Jesus
õffi awõitãp, Toitust mo eest murretesep. B 3 6.

6. Olle minna wöral maal, Sure rasse risti al, Siski olle Jesu kaen, Ke mo honap illemän.

7. Kui mo rahwas teotap, Ja mul häbbi kigist saap, Jesus annap kannatust, Et ma sest sa römmustust.

8. Ehk om messi makkus kul, Ehk ta sukter makkus sul, Jesus om weel maggusamb, Jesus om weel tullusamb.

9. Oh sis tabha minna ta, Sinno ütsind armasta, Sinnust armas Jesuken, Saap mo hengel rööm nink dn.

10. Jesust kōrwa tulewa, Jesust silmä näggewa, Sōamest ma tunništa: Jesust pūrwa piddada.

11. Jesus om mo toltus taal, Jesus om mo laulo hāal, Jesust m nua himmusta, Jesuffest ma römo sa.

12. Jesu hāwa, surm nink piin, Kostotawa sband sin, Jesu, anna wimate, Surman rahho minnule.

27. Wer ist wohl wie du, Jesu süsse Ruh. Wis 52.

Es so saarnane, Jesus maggus hā? Mitmast pūh hā, pūhhas, selge, Kaddonille ollet ello, Walgus päle se Jesus maggus hā.

2. Elo, kumb mo eest Surma maitanu' tōöst, Kie gest häddäst minno pästnu, Pattu wōlga ärrä masnu: Eššā mannu wi Mo niind allafi.

3. Uuwo pästminne, Ke jo ammoke Lunnaštajas meile anti, Meije lihha sisse panti, Kui aig täüdeti, Uuwo Pästminne.

4. Kange Sōddamees, Sinna teijet hāus Pattu, ilma, pōrgu, surma, Sure pissohanna hirmo, Omma werre wäest, Kange Sōddamees.

5. Uuwo kunningas, Oppotusse paas! Sinno tšeptrit minna littā, Istu ni so jallutsitte, Kui Maria, kaas, Uuwo kunningas.

6. Anna tutta mul Omma auro taál, Et ma sinno omma olles, Sinno armun ikkes pallas, Sinna ollet mul Auro fittus taál.

7. Wotta hennele Jhho, hengele, Et ma armun arrafulla, Haddan liigmata ka olle; Sest et sinno kaen Willitus nint' on.

8. Omma tassauft, Omma maddalust Minno henge sisse panne, Et ma wihha siin ei kanna; Sest et waggans Muido tihhius.

9. Kui weel minno meel Saisap ilma paál, Kanta tedda hemte pole, Et ma ilma haást ei holi. Olgo et ma hul, Sinnust om mul kul.

10. Arata mo haást, Et ma ligest waest Sinno pole Jesus totta, Et mo worguga ei petta Kurrat eale, Sada essike.

11. Sinno waimo waest Laüda hengelest; Et ma walwa siin nint' palle, Ussun so een julge olle, Laüda hengelest Omma waimo waest.

12. Kui ne laine taál Tahwa pimmet böf, Henge laiwa kinni katta, Rihhi mulle appis totta, Saisa minno nael, Höidja pimmet böf.

13. Sada, förgemb On, Zulgust soámen; Et ma lihha himmo wihka, Ilma warra siin ei ihka, Zulgust soámen Sada förgemb On.

14. Kui surra liggi om, Saisa minno man, Surma orri libbisada, Wotta mo iks walmis teita, Et so järje een Saisa ullerwan.

28. Mein Herzens Jesu meine Lust. Wis. 1.
Mo helde Jesus, minno roöm, Mo kallis henge warral Ma ihka ni kuitaseten So armo-rinna perra. Mo su sul kitta walunstap, Et mo so heldus kostotap, Nint' sinno arm ei löppe.

2. Mo süddā pallap armoga So wasta, Jesukenne
Nint laulap, fargab rōmuga, Kui ma so armo tunne.
Ma anna ussun sulle suud, Ei pūrowa warra, ei ka muud;
Kui ma so löwvā enne.

3. Mo imme walgus ollet sa, Kumb selgest paistap
mulle, Et ma ka ilma tekkita So tunne siin nint palle:
Oh wōtta terwet söänd sis, Nint läüddā teddā iggāwes,
Et ma jääs lūhtris sulle.

4. Sa ollet selge tairwaste, So läbbi same sinnä, Ke
siino tunney öigede, Se woip kıl tairwa minnä: Oh
lada mo sis üssinda Se te pääl, Önnisteggja, et ma
mund teed ei kōnni.

5. Sa ollet tötte üssinda, So sönnun tunnus wälke;
Mu kōnne ilma sinnota Om wōls nint paljas näggo;
Ma wallitse so hennele, Oh pästä söänd wallale, Et tun-
nes sinno tekko.

6. Mo ello ollet sinna ka, So wäggi minno saatto;
So Waim, kumb kıl woip tallita, Mo ihho, heuge läüt-
to. Et ma sis waimo ello täüs, Ka otsani iks kindmäs
jääs. Mo ello Jesus hoidko.

7. Sa ollet maggus tairwa-leib, Se Eßä üllemb
ande; Mo süddā näljän seddā sööp, Nint toitap sega
henda; O Leib, kust ello wälke saap, Oh ärrä lasto ilma
hääd Mo sinnust ärrä käändä.

8. Sa ollet minno jodarw wiin, Kumb minno kurtul
maggus; Ke listotap sest janno siin, Se himmustap so
iktes: O Pätte, kumb täüs maggusust, So perrä om
mul himmustust, So arm mo minno rikkus.

9. Mo reitwas, ehte, illoke Sa ollet, illus Jesus; Ma
käu siin öige allaste, Kui mul ei sa so öigus. Kif ilma
ehte pōlle ma, Kui sa mo wōttat ehbita, Sis om kıl mu
mul rojus.

10. Sa ollet minno finni liin, Kun minna warjun
istu, Ei puttū mo saäl pörgu piin, Ei rikku mo taäl risti.
Oh anna armas Jesuken, Et ma so sissen elläden Wois
lige läbbi astu.

11. Mo farjus nink mo haina ma, O Jesus sinna
ollet, Ma olli waine effija, Kuisa mo otsuma tullit. Münd
hoija omma lambakess, Et ei sa neeldus wainlassess. Ei
sa, kui mo eest pallet.

12. Sa ollet helde pöijoken, Ma wötta sinno hölma.
Mo förge preester, nink mo woon, Ke mo eest pididi
koolma. Mo lige üllemb kunningsas, Ke minno kaide
saw wäggewast, Et ilm ei sa mo neelma.

13. Mo parremb söbber ollet weel, Ke kiz mo söänd
puttup: Mo welli, kel om helde meel: Mo emmā, ke
mo toidap: Mo arsi, kui minna többine; Mo rohht
nink mo hoidjake, Ke többen minno kaep

14. Mo söddames sijn taplussen, Mo kilp mo mööl,
nink odda: Mo römustaja kurbussen: Mo laiw, kui
om we hädda: Mo anker, kui suur tormihääl: Mo
kombas kesset merre pääl, kumb eäle ei pettä.

15. Mo haostäht nink selge päiw, Kui ma kää pim
medussen: Mo warra, kui mul santi-waiw: Mo mäggi
sijnwussen: Mo suffer, kui kiz mörru taäl: üts kattus
minno henge pääl, Ka wihma saddamissen.

16. Mo lusti aid, kumb ninne täüs, Kun waiklik wis
lun istu: Mo lillik, kel om maggus hais, Kui henge sisse
pista: Üts nin sijn hädda orrun ka, Kui ohhata mo wais
wawa, kui ristin päle astu.

17. Sa ollet rööm mo kurbussen: Mo mäng, kui
mul hääd pölwe: Mo päiwa-tö nink minno On: Mo
mötte, kui ma walwa. Mo unni nink mo hengus ka, Et
ma woi häste maggada, Nink myrre mo ei salwa.

18. Mes ma kül illus Jesuken, Siin sinnust ätle en
nâmb? Sa ollet minno armoken, Kit tigin, fige par
remb: Mes minna eäl hūmmusta, Sesamma ollet sinna
ka. Oh olles arm mul kangemb!

29. Meines Lebens beste Freude. Wiis. 6.

Minno ello üllemb warra Om se rõmus tairwa paig,
Minno henge rõdm nink perrä Om mo Jesus, Eßä
Poig, Mes mo sõand kostotap, Tairwa ellun nättä saap.

2. Otsko mu se ilma warra, Nuwo, himmo kostotust,
Minna kae tairwa perrä, Otsi Jesu setseust: Ilma rit
kus hukka läap, Jesu warra mulle jäap.

3. Nikkambas ei woi ma sada, Kui ma olle Jessust:
Kige ilma warra aida Omma selge oht nink piin. Jesus
om se õige hä, Kumb toõp hengust hengele.

4. Ilma ehte kaunist paistap, Nink om illus nättä ka:
Ent kuis kairwa temmä saisap? Eühikenne om se hä.
Pea, pea hukka lät, Mes sa ma päl armsat näet.

5. Ent ne jäädwa tairwa ande, Kumba minno Jesu
käen, Woiva sõand sinna käända, Kun om iggäwenne
rõdm, Kun ei lõppe aiwustus, Kun üts jäädwa kostotus.

6. Karri, roste, wessi, tulli Ei te kahjo warrale, Kumba
Jesus minno welli Walmistap mo hengele: Sääal om
otsan kit se wairw, Mes siin heng näep eggapäiw.

7. Ütte päiwä Jesu hõlman Olla, paljo parremb om
Euhhat ajastaiga ilman: Eht kül olles paljo rõdm. Jesu
õrwal elläma, Om hä põlw: oh Jesus ja.

8. Lijalt sõma, lijalt joma, Tantsma siin nink karga
ma, Ei sa sulle rõdmu toma, Jessust peät ihkama. Se om
henge üllemb õn, Eühhi om kit ilma rõdm.

9. Tairwa rõmū mulle anna, Helde Jesus, peales
Minno henge eest hoold kanna, Toida reddä armsaste.
Olles ma jo üllemän, Kun se õige jäädwa rõdm.

Kolme Kuninga Päiwäl.

30. Jesu ruffe mich.

Jesu, heika mo Ilmast, et ma so Wasta wotta Sulle
totta, Jesu heika mo.

2. Ei Jerusalem, Enge Betlehem Annap meile Tois-
tust jälle, Ei Jerusalem.

3. Kallis Betlehem, Sinnust om mul rōdm. Siinust
tulley, Mes heng palley, Kallis Betlehem.

4. Näüd ei olle sa Mitte auwota. Dime, walgust
Sawa sinust ka ne paggena.

5. Näüda tähte mul, Et ma ilmast sul Wōisse tulla,
Sinnul olla, Näüda tähte mul.

6. Pea, pea ma Jesust päte sa: Wotta palwust,
Meid nink moistust, Häiget swänd ka.

7. Arra põlgo mo, Anna et ma so Häste tūne, Wals-
gen kõnni, Arra põlgo mo.

8. Imme latsfeken Läuäda swāmen Kanget usku, Sis ma
Tutsu Sinno minno dn.

9. Maggus armoken, Las mo hennesen Sinno Pittä,
Melen pittä, Maggus armoken.

Kuindle ehk Maria Puhhastamisse
Päiwäl.

31. Wie wird doch so gering. Wiis. 5.

Puhhastamisse tō om liggi naruf kinnu: Se tühhi
ilma meel om kü, jo lijalt tennu, Kui puhhä järke
een hend' wäljast allandap, Nink koddun põlwi pääl
mōnd förra kummarday.

2. Kui kätowās pattale nink lawiwäl säetu ajal, Sis
lābbi loetas ne palwe mõnnel häwal, Kui otsan om se tō,
sis ello nakkatas Se wanna wiisi pääl, ehk las weel kura
jembas.

3. Iln siski mötley weel hend' häste puhstas sanus, Et temmä omma kōrd sai larowal ärräkäünus. Kes se ei kitta mit, se petas hullus jo: Ni om se ilma wiis, et Jummal parrako.

4. Se pubbastetu om nink Waimust wastsest lodu, Ke pimmedusse käest nüüd waige ette todud, Ja wihkap Kuria tödd, käüp rōõmsast walgussen, Nink ikkep sedda aig', kui elli pimmedän.

5. Me suddä om üts lätt, Kumb kurjust ikkes kedäp: Mes sõnnan, teun ka se ello wäljä näüdap. Kui sõänd digede ei lasta parranda, Sis ei sa Jummalast ka rahho tullemä.

6. Ei pu meil nouwo mit, ei Jummal ilma jättä: Kul tahhas Innimen se perrä enne tettä: Ent rahwas tagaganep se risti podu eest, Kumb õnsassamisses meil antu Issä käest.

7. Ei Issand falli joht se siuruw karowalusse: Teed ärrä selgede kil falla kõrwerusse: Sis jättä karowalust, las Jesu werrega so sõänd puhhastä, sis om so käül siin hä.

8. O Jesu tenno su, et seddä tedä annit. Mo pästä pattust nüüd, se pattu ristin kannit. Se ikkes puhtambas mo Mötte nink mo Meel, Et tawwest puhhastet so wasta tulle weel.

Maria Kulutamisse Päiwäl.

32. Freu dich du werthe Christenheit. Wiis. 21.
SA rōõmsak risti-innimen, Et näet siin Issä nouwo, Nüüd alletas kil meije In, Sest andkem tälle auwo, Et meile õn nüüd sadet om säält taiwast läbbi Poja. Sis wõtkem fest kil suddämest Nüüd kitta omma Lojat.

2. Ei wõlfi Jummal sõnnan mit, Mes temmä üts kōrd ütley, Om ikkes tõist nink ka nüüd, Ehk kassit' ilm küt

kül mötlep. Nüüd Jesus kaan meil armo maan Om
förgest taiwast andnu, Oh! imme tödöst, et Waimo
wäest Om Maaria Kristust kandnu.

3. Täl üttel Engel Raabriel: Sa peät rasses sama,
Se go, ke om Immanuel, Nink teddä ilmal toma; Se
juntrofen, ke kaunifen. Gest affast naksi heitmä, Ust siski
weel mes kuulki saäl, Et Jummal kil saas täütmä.

4. Se Arm meil tullep üllewäst, Et meil se auno om samu,
Et sa, O Jesu, he'duffest Meil welleß ollet jänu, Me pal-
leme nüüd kindmäste So sonna meile jättä, Et ütškörd
weel so honen saäl Seimme meil saap nättä.

33. Zeur ist ein angenehmer Tag. Wiis. 1.

Uts armas päiw om täändä meil, Kumb meile toop
hääd sonna: Uts päiw, kumb römüs Zionil, Kumb
oteti jo enne. Uts päiw, kumb tettäs Jummalast, Uts
sonna turowas üllewäst, Et Jesus rühhiw tulla.

2. Uts engel tullep Issandast, läät Matsaretti lina,
Toop Junkrul sonna üllewäst, Nink ütlep: terre sinna,
Arm antas sulle Jummalast, Uts poig saap sinuust
sündinus, Kel nimmi pantas Jesus.

3. Mo suddä wirg: ülles nüüd, Nink mötle häste per-
rä, Ja kae seddäimme tödöst, Kumb moistust wärap ärtä.
Se Junkro ihhun Jesus sai, Ke pühhäst waimust
pühhäst jäi, Nink tuli pühhas ilmal.

4. So sissen tahhap sada ka, Kui sinna armo löwroät,
Nink nakkat puhtust waidlema, Ja junkrus sada puw-
wät: Sis saap sul Jesu emmä ön, Nink kannat
Jesust söämen, Kui junkro ihhun kandnu.

5. Se engel sinno terwitap, Kui pühhä kirjä kulet:
Nink Jummal sinno önnistap, Kui sinna ussun pallet.
Kui annat pühhäl Waimul maad, Sis tallitap ta
ömma tödöst, So sissen ni kui junkrun.

6. Ei olle se ni rasse joht, Kui mötley intinimne. Kui
meil om sündmiffen ta oht, Eis mötle seddä enne; Mes
rahho saap, nint henge om, Kui Jesus meije soämen
Om sündim, nint elläp.

7. Kui ollet armun Effä man, Mes holic sa sis hit
must, Kui henge kurbus möda om, Eis kargat sinna rö
must: So häddä täantäs önsufses, Kui sündim om
Jesus Krift So önsa henge siffen.

8. Ei tija ilm sest middäke, Sest temmä uff om est.
Kui su sun ütley ennege: Ma ussu Jesu siffe, Ke sündi
juntust Mariast, Nint lunnast minho kurbustest, Kuit
woi ma pattu tettä.

9. Oh seddä hirmsat katroalust! Mes arwitap so
Jesus, kui jääp so siffe pimmedus, Ja körkus, ahnus,
rojus? Kui siina ei käi walgussen, ja ussun, armun
ölgussen, Eis ollet sa ils hukkan.

10. Ei siina täamba römu sul, Kui tahhat pattu
tettä, Sa ollet wihha, wanne al, Ei woi joht önsust nättä.
Oh pallo armo hennese, Nint känä pattust ögedede; Eis
saat sa römu sang.

11. Oh Jffand Jesus walgusta Se pimme söklet rah
wast: Mo pilni arwa ülles ka, Et tunne häste hennäst.
Sa täamba täwwest sündimus Mo siffen, e: ma iggäwes
Woi sinno perrält jädä.

Kristusse Kannatamiffest nint Koolmiffest.

34. Christus, der uns selig macht. Wiis. 35.
Kristus Dnmitteggäjä Widdi ilma sūtä, Osel, rödöwlt
kombega, Hendä lastma teütä. Widi meije pattu
est Kurja kohto siffe, Mariwa kui warrast-meest Teddä
Judausse.

2. Walge tyllen wöttiwa Kõrge: Preestri kätte,
Saarwa

Saatwa Jesust paggana Pilatusse ette; Se tuis tem-
mä waggauft, Käst Herodesselle Kyluta lit kaibatust,
Mes süüß' anti tälle.

3. Jesust pesti rihmuga, Stse söma-ajal, Eöämehhe
narima Teddä kopto-majan. Teoteti röppeste Kallis
Jesui palge, Pannas tälle päleke Niisti koorima-sälga.

4. Päiw jous' ülli lounelle, Eödi risti päle Jesust ihho-
allaste. Naarma teddä jälle Kööwli ni, kui kaaja, Et ka
Päiwäkenne Pimmes' naksi minnemä. Ülle neide kōune.

5. Perräst lounat tännitäs Jesus risti-kannun,
Cappi-ättit annetäs Jogis' täke jannun. Sis heit
temmä hölliga Omma henge ärrä. Mitto immet sünd-
süwä Seddämaid se perrä.

6. So dat tulli oaga (Kui tük aiga lāmmu) Kälge
ülles amwama, Lunastaja mannu: Gest joost wäljä
rohkeste Weri nin' ka wessi, Seddä ütley selgede Nāg-
gijä Jaan essi.

7. Noddang naksi tullemä, Josep naksi rihkmä Niistist
Jesust kassida, Niemastega mahkmä. Se pand tādä
ausaste, Juda wisil, hauda. Wahi kätäs kōmwaste
Seddäsamma hoida.

8. Kallis Düništeggijä, Armas Jesukenne, Ke sa om-
ma werrega Meile sadit öüne; Lasse meid ka süddämest
Pattu mahha jättä, Nink so talli surma eest Sinno
ikles Pittä. A.V.

35. Da Jesus an dem Creuze stund. Wils. 33.
Kui Jesust risti naglati, Nink meije perräst waiwast.
Sis pajat säitse sömma; Neid sunnis ikles mälletä,
Nink häste meelde panna.

2. Se eddimät' e sönnaga Wöt Jesus Estä pallelda:
Sa rahhas' andis jättä Rit, mes se rahwas teedä
mättä, Tiwid mulle wäep rettä.

3. Mes tõiselt kulus Jesu suust, Näüt rõõwille suurt hallestust, Kui Jesus üttel waiwan; Sa päet täãmbã minnoga Tõõst ätte sama tairwan.

4. Se tohmas üttel emmãle, Nink armsamballe Zinarelle: So põiga nãe, Emmã. Zaan, peã teddã armsaste, Sul olgo emmãss temmã.

5. Se nelias sõnna tunnistap, Mes hättã Jesus kannatap: Ma olle suren jannun. Ni waidlep meije õnnistust Se Issand ristis kannun.

6. Nüüd heilap õise sõãmeest Se Issand Jesus, wõ jendest: Sa Jummal ollet jätnu Nüüd kohalt minno armetuss, Nink appi ärrãrõõtnu.

7. Weel tulley panua tähhele Se kures sõnna õigede: Nüüd olle minna tãutnu Kik, mes mul sündi kannata, Nink armo teile nõutnu.

8. Nüüd kuulge wiimses sõnna weel, Mes Jesus heigas ristis pããl, Kui surm jo tulli ette: Nüüd wõõttã minno hõõgetest, O Issã, henne kãtte.

9. Ke Jesu surmast rõõmustap, Meid säitse sõnna mãletap, Kõl Jummal feddã hõijap, Et temmã ma pããl armo saap, Nink tairwan rõõmu lõõwãp. A. V.

36. Wenn meine Sünd mich kränkon. Wiis. 37.
 Kui pat teep waiwa mulle, Mo Issand Jesus Krist!
 Sis las mul meelde tulla, Et kolit minno eest, Nink massit kik mo pattu süüd Sããl ristis kanno-küllen, Et kik om tassa nüüd.

2. Oh immelinne heldus, Kui mõtleb sõãmeest, Et Issand effi nuhtlust. Kand sullaside eest: Se õige Jummal iggãweest And hendã surma sisse Mo hukka pantu eest.

3. Mes wõõp nüüd kahjo mulle Kõl tettã pattu huk, Ma olle armun jälle, Kik minno pattu wõõlg Om mastu Jesu werrega, Ei olle ennãmb waja Mul surma pelgãda.

4. See

4. Seperrast tennä minna So, Issand Jesus Krist, So wallo nink so pina Nink suta surma eest: Ma ti-tä sinno oigamist, So mõrro rist i waiwa, Nink sinno hallestust.

5. Las sinno mõrro surma Mo ikkes ajada. Et ma kē pattu armo Woi rõõmifast paggeda; Nink eäle ei un neta, Kui paljo se sul masnu, Et ma nüüd õufas sa.

6. Mo rist nink mo hätta, Ka naarmist, teotust, Las kannaten mo wõtta; Ee sinna Jesus Krist, Et ma woi ilma fallada, Nink sinno jällun károwá, Ni kui so mehlehá.

7. Las minno mulle tetta, Mes sa teit minnuse, Mo wellel armo näütá, Ja orjust figille, Jlm kástrouta nink aawota, Ni kui sa mulle näütnu, So armust ütfinda.

8. Las wimáte so hawa, Kui minna árralá, Mul káns get rõmo tuwwa, Nink seddá finnita: Eest et mo lotus ütfindá So fallis surm nink werri, Sis sa ma õufas ka.

37. Herzliebster Jesu, was hastu verbr. Wiis 27.

Mes ollet sinna, armas Jesu, tennu, Et sinna ollet surma fisse lánnu? Mes om se süüd? Mes tõ? Mes pat nink ohto? Mes sulle johto?

2. Üts orja witsa kroon sul pantas páhhá, Nink piids saga saap pesserus so kehhá, Sa áttite nink sappiga saat jotus, Nink ülles podus.

3. Mes om jál, Issand, mes sa ollet esnu? Mo pattu omma nida sinno pesnu. Ma olle, Issand, seddá árrá teenu, Mes sinno lõnu.

4. Kui immelik om sinno nuhtlus tutta? Kannatay Parjus lamba eest kē suttá; Ee wõlla Issand sullast eest siin massap, Nink tárowest tassup.

5. Ee wagga kolep, ke háád teed om lánnu; Ee kurri elláp, ke iks kurja tennu: Siin pássap surma teenja imi minne, Jummal saap kinni. E 6.

6. Ma olli jallast sani pattust täutu, Mo sissen ütšik
hå ei olle löitu; Se eest ma peäš kandma pörgun waiwa,
Sa annat taiwa.

7. O suur om se arm, o arm ülle mårå, Et sai ei olle
lännu surma mödå. Ma eeli rõdmsast ilman, kumb om
turri, Niink sul om murre.

8. Oh! sa suur Issand, ke suur eggål ajal, Kuis ma
woi kũl so kittust tettå lajal? Ei ütšik woi säärst kittust
ette kanda, Kuj sunnis anda.

9. Ei woi, o Issand, mo meel mitte moista, Kui sureš
sunnis sinno armo tõsta. Kuis ma woi massa, mes sa
ollet tennu, Niink waiwa nõnnu?

10. Siš om weel, Issand, ütš mes littåt sinna, Kui
lihha himmo jättå mahha minna, Et wastsest ne ei sa
mo henge rikma, Niink pörgo tũkmå.

11. Ent sest et se ei jaisa minno wåen, Ent kil om ütš
sind, Issand, sinno kåen; Sis Waimo wåest lihha
himmo anna Muut ristii panna.

12. Sis saap so armo hoidma minno süddå, Niink
minna tabha ilma tũhšåš pittå, Niink sinno tahtmist,
Issand, ilkes tettå, Eimitte jättå.

13. Ma sa sul auwus ka kil jåtmå perrå, Ei ristii,
waiwan uska heitmå årrå, Kil häddå, ohto, surma årrå
põlgma, Ei ka neid pelgmå.

14. Se ehk se kil kũl om ütš tũhhi assi, Siš ei sa seddå
põlgma sinno kåssi; Ent tabhaš heldest armust wasta
wõtta, Ei hõppe tettå.

15. Kui, Issand Jesus, saål een sinno troni, Mo pã
saap kandma ütš armo troni, Sis tabha minna sinno
nimme kõrgest Jks littå jårgest.

38. Hilf Gott, daß mirs gelinge. Wiis. 34.
O Jummal, tulle sinna Nõud abbis armoga, Et mul
woiš

woiſt korda minnä, Niind laulden kuluta So arma
Poja kannatust, Nint wörro surma wallo; Oh! auna
ſiggidust.

2. Kik piddi töttes sama, Mes Jummal tootap, Es
peä wölsis jämä, Mes kirri kulutap, Et Kristus piddi
sullemä, Kik inimissi pästmä, Nint surma minnemä.

3. Sest tulli nida tännä Se Iſſand ilmale, Nint ku-
lut Iſſa ſönnä, Tel mitma immetö; Eäs perräst surma
nihilusse, Kui Judas teddä möije, Se petjä sullane.

4. Kui Paſja-Wona ſöiwä Re Züngre Jesuga, Wöt
temmä perräst leibä, Murs seddä, temmäſ ka, And ſegar
neile kigille Eööst omma ihho ſöiwä, Kumb anti ſur-
male.

5. Ka winan temmä joday Neid omma werrega. Ke
temmä päle lodap, Woip uku kinnitä, Kui temmä seddä
leibä ſööp, Nint uſſun joop ſest winast, Et temmä dusaſ
ſaap.

6. Se Iſſand eſſi möſknu Neid jalgu Züngriſſe, Nint
armo näütä kasknu Ka töine töiſelle. Sest tähheſt peap
tuttama, Ke öigest temmä Zünger, Ei olle armota.

7. Se kawwal Judas tulli Sis Jesuſt tabbama,
Kui temmä aijan olli, Nint löpyi pallelda. Suur
wäggi tulli temmäga; Sis widi Jesuſt kohto, Nint
püti hukkata.

8. Se armas Jesukenne Sai riſti naglatuſ, Se
wägga Wonakenne Sai ärrätappetuſ. Kik teggi temmä
meije eest, Et meile peap sama Niind armo Iſſä kääſt.

9. Pääd nörgut Eunaſtaja, Kui temmä henge beſt.
Woip Zani kirjäst kaija, Kui Jesus kolu löit: Kuitas
temmä mätteru, Nint nida jälle töſnu, Kui temmä üt-
telnu.

10. Käſt Jesus armo-ſönnä Neid Züngriid kuluta,
E 2 Nint

Nink seddâ tedâ anda Niind ille ilma-ma: Et leä ussup eäle, Nink lassap hendâ risti, See saap tööst taiwatte.

11. Om Lucas kirja pannu, Nink ütley selgede, Et Jesus taiwa lännu Hä Issä kâele: Jaap siski illes allasi Ka ma pääl meije mannu, Se ilma otsani.

12. Sis Waimo Jesus lähhat, Ke tulli ussille Neid tötte sisse jubhat, Et löiti taiwa te. Sesamma andko meileke, Et meije vigen ussun Kik taiwa lähhâme. A. V.

39. Ach wir armen Sünder. Wiis. 22.

SH! meid pattast waisi, Om se pattu juu Ninku meest nink nâisi; Sest waim olli suur, Et kik öllim heidet ärrâ Jummalast, Pattun kinni leüdet Surma iggâ weß. Kûrie eleison, Kriste eleison, Kûrie eleison.

2. Surmast es woi meije Hendâ lunnasta, Pattu-hulk meil jâine Ulli kangest ka; Ütsik meid es pâstâ, Kui se Issand Krist, Ke rihl ilma' joosta Masma meije eest. Kûrie eleison, Kriste eleison, Kûrie eleison.

3. Kui es olleß tulnu Kristus ilma pääl, Sis kik ollesm olnu Hulkan pattust weel. Ent et kôli temmâ Kike pattu eest, Sis me same jâmä Wabbas surma wâäst. Kûrie eleison, Kriste eleison, Kûrie eleison.

4. Ni suurt armo, heldust, Issälikko hääd, Teep meil Jummal selgest, Ilma meije tööt, Omma Poja lähbi, Kä kand ilman tääl Pattu, surma häbbi Me eest Niski pääl. Kûrie eleison, Kriste eleison, Kûrie eleison.

5. Sest hend röömsas näütlem Surma wasta hääst, Nink ka ärrâheitkem Võrgu-tulle eest. Sest me ollem pâsnukige häddâ kâäst, Kui om Kristus tösnu Surmast meije eest. Kûrie eleison, Kriste eleison, Kûrie eleison.

6. Sest niind littem aino, Pühâ Jummalat, Issä, Poja, Waimo, Et meid rummalat Tabbas turjast kaitsa, Nink meist kanda hoold, Et me woissim säista

tousma töttnu, Nink pattu wangi wöttnu. Kuvieeleison.

2. Keä pattuta wöt lihha, Kand essi Jssä wihha,
Meid leppit ärrä, Et Jummal antap perra. Kuvieeleison.

3. Surin, pat, kurrat, ello nink ön, Om temmä woi
mussen; Sel' appi tulley, Ke teddä häddän palley. Kuvieeleison.

49. Heut triumphiret Gottes Sohn. Wiis. 2.

Krist Wainlassi nuud wäardnu om Krist Jummal
poig, ke meije rööm. Halle. Halleluja. Nink ülles
tösnu auwoga; Eest sünnis teddä tennadä. Halle.
Halleluja.

2. Se wanna siung om huffan nuud, Nink lohhalt pör
goh heidet siit; Halle. Halleluja. Ni tewä sure tunninga,
Kui nemmä wainlast wärawä. Halle. Halleluja.

3. O! makkus Jssand Jesus Krist ke pästet pattust
innimist. Halle. Halleluja. Oh! anna meile armo tääl,
Et same sinno rikust sääl. Halle. Halleluja.

4. Maan häddä om nink rasse piin, Ke ussun teep so
tahmist siin; Halle. Halleluja. Kik ilman teddä narawa,
Nink peap häppe kandma ka. Halle. Halleluja.

5. Ei woi nuud ütšil wainlanne Neil' kurja tettä mid
däke. Halle. Halleluja. Ei tohh ikahjo tettä ka Se kur
rat pör go wäega. Halle. Halleluja.

6. Eest, Jssand, sinno tennäme, Nink taiwan olla
püwäme. Halle. Halleluja. Weil anna önsat otša weel,
Sis laulap röömsast meije keel. Halle. Hallel.

7. Sul kolme ainul Jummalal Nuud renno, littust
täwa al; Halle. Hallel. Sul olgo auwo süddämeest, Ni
nuud, kui perräst iggäwest. Halle. Hallel.

50. Lebt Christus, was bin ich betrübt. Wiis. 2.
Krist elläp, ke mo armastap; Mo süddä, mes so kur
bastap?

bastap? Kui k'it ilm loles ärrä mul, Nink mul om Kristus, sis om k'ul. Hallel.

2. Se elläp, ke mo kaitseja om, Mo süddämelle olgo rõõm; Mes minna pelgä kurratid, Ma olle rõõmsa, nara neid. Hallel.

3. Mo Jesus elläp üllewän, Trots sel, ke minno wasta om; K'ul temmä panney wainlaisil Ni wasta, et saap häbbi neil. Hallel.

4. Ei tija ma ka tõtteste, Milles ma ennämb kurbas ja Mo ussu algja elläp jo, Kes ellämäst sis keläp mo. Hallel.

5. Krist tõssi ülles, milles ni? Et minna ka saas taitwatte. Te om nüüd pri nink wallale, Ei kelä k'ärijid middäke. Hallel.

6. K'it pattu Jesus k'stotap, Kui last mo Jummal armastap. Nink kui nüüd Jummal minno pool, Mes om mul wainlahist siin hool. Hallel.

7. So eest, o surim, ei pelgä ma, Hirim puttup kurje üt'funda: Mo Jesus wäard so tõtteste, So läbbi sa ma taitwatte. Hallel.

8. Kui ma sult appi himmusta, Sis tulle Jesus appis ka: So sisse ussup minno meel, Oh kinnita mo ikkes weel. Hallel.

9. Ei sa ma hukkä johteke, Ni kui sa ellät tõtteste. Ko ussup sinno sisse tääl, Se ei sa lohto ette sääl. Hallel.

10. So sisse ussu Jesus Krist, Ke tappetit mo pattu eest, Ja tõssi ülles mulle hääs; Et ma iks sinno mannu jääs. Hallel.

11. Kuis ma nüüd ennämb hukka lä, Eimitte, se om woinata. Ut Jummal, Jesus elläp jo Nink tämmäga k'it usklikko. Hallel.

12. Ma ellä nink sa tairwan ka J'ks rõõmun soga elläma: Sul olgo Jesus tenno sest, Ni magh ku tairwan iggäwes. Hallel.

51. Christ lag in Todes-Banden. Wiis. 12.

Krist olli meije pattu eest Käl surma wangis sanu,
Om jiski töfnu surma wäest, Nink ello meile tonu.
Sis peame nüüd römuga Sest Jummalat kil temmä-
mä, Nink laulma Halle. Hallel.

2. Es olles ilman keäke Se surma ärräwäärnu, Kil
teggi meije pattu tö, Meid olli kurvat naarnu; Sest tulli
surm ni körowaste, Sai melewallust hennele, Nink peije
meid kil wangin. Hallel.

3. Sis tulli Jssand Jesus Krist, Heit armo meije
päle, Päst pattu häddäst inimist, Wöt surmast ärrä
jälle Kil temmä melewallusse, Jai paljaswarri surmale,
Nink astal kätte ärrä. Hallel.

4. Uts imme södda olli se, Mes surm nink ello peile,
Wäard ello surma ommette, Nink otfa tälle teije. Nüüd
kirri seddä söuna töi, Et surm töst surma ärrä söi, Surm
om nüüd narus sanu. Hallel.

5. Siuu om nüüd armun kütsetu, Se öige wonakenne,
Nist Jummal olli iittelnu, Se kallis Jesukenne; Ke
werrega meid tähhendap, Ust surma se ga hirmotap. Si
woi meid tapia puttu. Hallel.

6. Nüüd piddagem sis römufaste Suurt, kallist Pasha-
Wihhä, Et Kristus om ni armsaste, Meist läändnu
Jssä wihha. Se tahhas omma armoga Ka meije söänd
walgusta, Et pattu ömeist löppep. Hallel.

7. Sis kassigem kil juretust Nüüd henne sissest ärrä,
Nink püüdkeem seddä rawwitsust, Kumb meije heuge
warra, Sest Kristus tahhap üsinda Meid sötä omma
armoga. Si falli ust muud ello. Hallel.

52. Christ ist erstanden von des Todes. Wiis. 28.

Krist, ke hawwan olli, Surmast ärrä tulli, Sest
Engli-wäggi römustap, Nink Jummalat ka autous-
tap. Kirieeleison. 2. Ke

2. Ke sáál kóli wallun, Se om jálle ellun, Nínk meij
je Ohvri-Lambaken, Gest om meil ello, rodm nínk ón-
Kúrieleison.

3. Keá ristí podi, Kenne werri woeti, Se istup suren
aunwun háást, Nínk palley Essa meije eest. Kúrieleison.

4. Ke sáál ollk mattet, Harwan kinni kattet, Se
náudáp henda wággewást, Nínk kítettás íks iggáwest.
Kúrieleison.

5. Ke om pörgoh lánnu, Ei olle pörgoh jánu; Ent tuktu
pörguþ taggasi, Nínk lánnu úlles tairwatte. Kúrieleison.

6. Undiþ pattu annap, Þattatsíð ka kannap, Nínk last
sey neile kuluta, Et peáwá wa ollema. Kúrieleison.

7. Þhoga neid sóðáp, Berrega neid jodap. Krist,
sóðá meid so sónnaga So armoga meid ónnista. Kúrie-
leison.

53. Mein Jesu schönstes Leben. Wiis. 50.

MD Jesu kallimb Ello, Sa díge Þas ajwoon, Ke
massit meije wólka Sáál pu páál útten koon. So
arm nínk wabba meel Teep sinno ohvris meil; Úts ande
óllet sa, Kumb meid woip kóstota.

2. O Wanaken ilmsíta! Kumb mo eest tappeti, Sa
landsit nihtlust nida, Et ma sa wallale: So podi ristí
páál, Mo pattu masma sáál: Sa kólit ilma eest, Kumb
so weel narap sest.

3. Siin poop se Dnne toja, Mo henge Þóijoken, Se
nia nínk tairwa Loja, Se puhhas Wanaken. Se Ello
kolep táál, Nínk sadap ello meil, Þa rahho úllewást; Oh
andkem temw sest.

4. Se Wanaken last henda Sáál pu páál kútsáða,
Kui wihha tuld wót kanda, Nínk werd last wallada;
Se Werri pajatap Mo eest, nínk kúttotap Se Essa
pahha meeld, Nínk pörgu múlki tuld.

5. Eht nüüd se Woen kül Poli, Nink mahha matteti; Mes kaswu sest kül olli Sel põrgu waimule? Kui tullik Polmas päiw, Sis löppi temmä waim, Sis tõssi ülles lall, Wõt woimnst kurrat it.

6. Kuis ma nüüd peä sōma Se Wona lihha tää? Kuis ma ka peä joma Se werd, kumb jooftnu sää? Heng maitso enne siin, Ku mõrru pattu piin; Kul silmä jooftwa weest, Om Jesus maggus tõst.

7. So, Jesus, tabha süwra Ni su kui ussuga, Nink sinno mõrru waiwa Jks meelen piddada. Mo südda heng nink su, Jks sinno tennägo, Ja litko armo tõdd, Kumb illes wastses lät.

8. Kik juretust nink pattu, Reid kurtje himmu ka, Mes süunis mahha jätta, Ma tabha paggeda. Ma tabha tõtte teed, kumb Tairwa pole lät, Siin kárwá löymata: Oh Jummal arowita.

9. Mo meel nüüd wõtu olgo, Mo jalla kängstu, Mul meelde illes tulgo, Et tairwa teed ma káui. So rist om minno kex, Se usk mo tairwa tref, Se pädal ma ülles lät, Sädal tairwarw om mo há.

10. Kuis ollet sa ni maggus, Mo Passa, Wonalen, So reiwas saap mul tekkis, Kui allaste so een. So werri puhhastap, So lihha kostoiap; Mo su om sukret tãus, Mo hengen maggus hais.

11. Eht maggus kül om messi, Eht winal maggo ka; Ent kummil Jesus essi, Ne illes ütleva: Ei olle middake Ni maggus nink ni há, Kui sinna Jesuken, Nink sinno leib nink wiin.

12. Ke elláp suren wairwan, Kel kurbus sãamen, Saap Jesussest, kumb tairwan, Suur rahho, rõõm nink õu: Ke nõrk nink wãssinu, Saap temmãst ranimo jo: Ke wairwat, koormat om, Saap hengust temmä man.

13. Oh Bonaken mo sõda So lihha, werrega, Et tai
waha ma tõtta, Nink rihhi sinna ka, Kun janno eäle, Et
olle kelleke, Kun ello lätteken, Kust jofep rõõm nink õn.

14. Kun Ello, Päim om Jesus, Kumb paistap selge
de, Kun rahho, rõõm nink õigus Jks antas figile:
Ke iknu, sel om rõõm, Sel leinajal om õn: Kel pu
dust olli taäl, Sel om nüüd wihiält saäl.

15. Saäl tahhame sel wonal Eawida pojale, Kut
same Essä tronil, Jks laulda rõõmsaste. Uu, tit
tus, amen, ja, Joud, tarkus, tikkus ka, Nink
weel Halleluja Sul olgo otsata.

14. Christ ist erstanden von der Marter. Wiis. 28.
Nüüd Kristus ülles tõõnu, Nink surmast ärrä päänu,
Sest peap rõõm meil ollema, Meil rõõm taht
Kristus olla ka. Kõrie eleison.

2. Kui olles surma jänu, Jm olles hukka lännu;
Et temmä ülles tõõnu tõõst, Sis kirkem meije Jesus
Kriist. Kõrie eleison.

3. Halleluja, Halleluja, Halleluja, Sest peap
wõm meil ollema, Meil rõõm taht Kristus olla ka.
Kõrie eleison.

15. Auf, auf mein Herz mit Freuden. Wiis. 50.
Oh tõõstem omma häle, Nink laulkem rõõmsaste,
Meil tuuwas murre päle nüüd rõõmu jälleke,
Saäl panti Jesust ka, Kun same maggama, Kui
henge heidame Nink ilmast lahkume.

2. Kui Jesust hauda panti Sai rõõmu wainlassel:
Wõõm pea murrest kaanti, Kui tõõsi ülles jäll', Nink
heikas: wäärtu om, Teil Jüngril olgo rõõm, Se
woimus om mo läen, Ja rahho, rõõm nink õn.

3. Se hawwa usse läbbi Eäts temma keelmata; Neil
wainlaisil sai häbbi Kig omma wihhaga. Surm, wain
nink

Nin' pörgukonn' Om Jesu jallul maan, Vat kaddonu
nin' siind, Kel usk om, laulko nüüd.

4. Se om mul römus kaija, Mo südda kargap tööst;
Ei olle mul nüüd waja Taus olla peljuss'est. Ei sa nüüd
keltete Siin woetus mo hä, Mes mulle Jesus Krist
Saat ommast woimuss'est.

5. Se pörgu haud nin' kára Ei liguta mul juust,
Neid pattu ma ka nara, Ei pelgä ennämb neist: Se
surm nin' temmä hirm Om mul üts tühhi pörm, Nink
kolu palle tääl, Ehk olnes hirmsamb weel.

6. Ma woi ka narus pittä Kik ilma wiha tääl,
Mes woip mul kahjo tetta, Kik temma pahha meel?
Kik hädda, rist nin' oht Ei te mul kahjo joht, Mo
ännetus om ön, O ni kui päiwäken.

7. Ma ja iks Jesu mannu Kui üts luliikminne, Kaha
he mo pä om lännu, Sinnä ma lähhäke, Ehk läbbi
ilma lät, Nink läbbi surma süt, Ja läbbi pörgu ka,
Iks minna perrä lä.

8. Ta töttap auwo troni, Nink ma lä temmäga,
Sääl omma kauni hone, Mes ilmast holi ma? Kes
woip, se mässägo, Mo Pä se ke kaisap mo, Mo ülp
om Jesus Krist, Ke rikkup mässämist.

9. Ta wiip meid wärrä ette, Kumb taiwa süsse lät,
Sääl om se sonna nättä, Kumb kullast kirjotet:

Ke ilman natas jääp, siin omma troni saap;

Ke kolep minnoga, se saap siin elläma.

16. Erstanden ist der heilige Christ.

SE pühhä Krist nüüd tösnu om; Halle, Halleluja.
Ke lige ilma, rahwa rööm, Halle, Halleluja.

2. Gest kui es olles tösnu se, Halle, Halleluja.
Sis es saas onsaß ütse. Halle, Halleluja.

3. Et temmä nüüd om tösnu tööst, Halle, Halleluja. Sis
Hittäm meije Jesust sest, Halle, Hallel.

4. Kolm pühhá Naist ne látsiwá, Halle, Halleluja,
Kül warra hawwal' murrega. Halle. Halleluja.

5. Meist Issand Jesus otsitas, Halle, Halleluja. Re-
surmast ülles tõsnu taas. Halle, Halleluja.

6. Me lõsiwá kat Englifest, Halle, Halleluja. Me
trõdstiwa neid süddámest. Halle, Halleluja.

7. Arg' heit'ke, olge rõõmsa weel. Halle, Halleluja.
Mes otsite, ei olle taál. Halle, Halleluja.

Maria.

8. Oh! Engel, armas Englifen, Halle, Halleluja.
Kus om nüüd Jesus minno õn? Halle, Halleluja.

Engel

9. Ta täämbá tõsnu hawwast jál, Halle, Halleluja.
Se sure pühhá päiwá päál. Halle, Halleluja.

Maria.

10. Oh! náüdá meile Jesus Krist. Halle, Halleluja.
Ke nüüd om tõsnu surmast tõst. Halle, Halleluja.

Engel.

11. Te woide paika kaeda, Halle, Halleluja. Kus
temmä panti hengamá. Halle, Halleluja.

Maria.

12. Se Issand Krist ei olle siin, Halle, Halleluja.
Sest om meil murre, Wainuink piin, Halle, Halleluja.

Engel.

13. Siin reibas om, kun máhbiti, Halle, Halleluja.
Joseppist kolme päiwáni. Halle, Halleluja.

Maria.

14. Me näem omme filmiga, Halle, Halleluja. Meil
náüdá Jesusst Issanda. Halle, Halleluja.

Engel.

15. Kallea-Male minge siit, Halle, Halleluja. Sää-
l om te Issand Jesus nüüd. Halle, Halleluja.

Maria.

16. Ait Jummal, armas englifen, Halle, Halleluja.
Nüüd same rõõmsas sõámen. Halle, Hallel. Engel.

Engel

17. Sel Peetrit' seddä ütlege, Halle, Halleluja.
Nink temmä tõtsil Jüngrille. Halle, Halleluja.

Maria Rahwa wasta

18. Nüüd laulke rõõmsast süddämest, Halle, Halleluja,
Et tõsnu om se pühhä Krist. Halle, Halleluja.

Kir Roggodus.

19. Sest rõõm meil peap ollema, Halle, Halleluja.
Me õn taht Kristus jädä ka. Halle, Halleluja.

17. Jesus Christus wahr Gottes Sohn. Wiis. 18.

S Jummal Poig Jesus Krist Om foolnu meije
pattu eest, Nink omma werre wallanu, Se
lääbi ollem päästetu, Et saime wabbaß surma wäest,
Ka pattu, põrgu hawwa käest.

2. Krist Surmast tõssi ülles taas, Nink teggi
seddä meile hääß. Pat, kurrat, surm nink temmä
süüd, Kik omma ärrawäartu nüüd; Et temmä meile
õigusseß, Nink elluß jääp nüüd iggäweß.

3. Sest ussume nüüd kindmält kik, Et Jummal
meil om armolik, Ke meid taht päästä wäggewäst,
Kui pallem teddä sõdämest. Halleluja, Halleluja.
Sest kikkem ikkes Jummalat.

18. Ach Gott mich drückt ein Schwerec zc. Wiis. 12.

Ü Es rasse kirowi litsup mo, Kes wõttap teddä ärrä?
Sul om, o Jummal! tutwa jo Mo henge waino
nink murre: Jesus elläp, mul om weel, Oh Essä!
kolu süddä tääl, Ei lasse umbuß teddä Eim löidä.

2. Kes seddä kirowi weritap Mo henge hawwast ärrä?
Kunnas se us sis wallal saap? Kunnas mo oht jädäs
perrä? Kas ma surmast peake Sa lääbi tükma ellu-
le? Kes teep mo henge rõõmsas Nink õusas?

3. Oh ärrä mõtle katsite Mo heng, so Jesus tõssi, Se

surm nink pöegu keidusse Jo kaksirva nüüd essi. Temmä surm nüüd päästap tõõst, So pattu moast nuhtlusse. Sul antas waimo ello Nüüd jälle.

4. So Jesus ei sa sinno joht Siin ma pääal mahha jätna: Kui sul om häddä, waiw nink oht, Saap temmä appis tõtma: Temmä läts jo sinno een, Et sinno muree, waiw nink piin, Saas rõmus kääntus jälle, Oh palle!

5. Ne engli omma sinno man, Ke Jesu pote saatwa, Nink rist tee pääal taplussen Sul ilkes appis tõtwa. Risti kodut õsiti sa, Oh minne neide pühhiga, Sääal Jesust wõõna essi, Kun tõssi.

6. Ei pattu harwan löideta Joht Jesust, temmä el Nink ellap nüüd se sissen ka, Ke temmä perrä tul lep: Selle kae hendä hääst, Nink kääna ommast kurjast teest, Mo süddä! sis jääp murre. Käl perrä.

7. Oh pakke harwast taiwate, Kun sinno õn om näätä, Sest ilmast ussun taggane, Mes takkan, seddä jättäs: Sis naudap hendä sinno rõdm, So Jesus, ke se õssa õm; Käl sinna teddä löwwat, Kui puwwat.

8. Oh anna, et ma siinoga Woi waimun ülestousta, Nink õnnistust errändada Ja kroniga sääal seista, Kumb tallale mul pantu om, Sääal taiwan sinno järje man. Oh helde Jesus kule, ja tulle.

Kristusse Taiwa Meinnemissest.

59. Christ fuhr gen Himmel. Wils. 28.

Krist läg illes taiwa, Lõppet sääal kil waiwa, Nink and se pühhä Waimo weil, Ke rõmustap kil kurbe weel. Kirieeleison.

2. Halleluja, Halleluja, Halleluja, Sest peap rõõm weil tullema, Me rõõm saap Kristus ollema. Kirieeleison.

60 Zeuch uns nach dir, so lauffen wir. Wiis. 28.
Meid tõmba siist, O Jesus Krist! So perrá, et
 me láme ka taiwátté, Nink elláme So man,
 nink tõmu náeme.

2. Meid jossima te, Et oppeme So perrá ilma
 minná, Et wairo nink piin Saas otsa siin, Kui tul-
 leme siist sinná.

3. Oh tõmba meid, Et taiwa teid Siin essimatta
 káime; Kúl essime Siin peake, Kui ilma wiist náeme.

4. Oh tõmbake Meid nidade, Et rühken láme perrá,
 Nink jättáme Jks ilmale Kik pattu tõdd nink kárrá.

5. Meid tõmba kíl, Et siino riit Kumb walmisset neil
 ussil, Jks meileke, Kui koleme, Ni sa s kui kigil õgil.

6. Nun frent euch Gottes Kinder all. Wiis 2.
Nüüd risti rahwas tõmu jááp, Et Jssand Kristus
 taiwa lááp, Sest laulko rõõmsast eggá keel:
 Nüüd olgo tenno Kristussel.

2. Kik engli taiwa wáega Tál andwa kittust ossata,
 Nink lauwa hálest rõõmsaste, Ni maan kui taiwan
 kindmáste

3. Et Jummal poig, ke meije õn, Om sanu tõ-
 sin innimen: Sest om suur rõõm neil engelil, Nink
 auws játwá meile kíl.

4. Meil Jssand assend walmistap, Kus meije
 heng siit wiimselt lááp; Sest meije teddá kittáme, Et
 meile tonu rikkusse.

5. Me Jssá latse olleme, Nink engle mannu tulleme,
 Sest om neil õige melehá, Nink Jummalat sest kittáwá.

6. Ei olle meil siin háddá nüüd, Pat, kurrat, surm
 nink temmá siid, Kik omma sanu narus saát, Kui
 Kristus meid om pástnu táál.

7. Tált pühhá Waim sai lähháms, Et süddá meil
 saas

laak kostotus; Se rõmustap meid sõamest, Nink hoi-
 tap põrgo hiemo eest.

8. Se omma kerkut pühhendap, Et temmä ilkes
 õnsas laop, Me sõamid ka walmistap, Nink haddä
 sissen rõmustap.

9. Ja kii, mes Jssand Kristus tääl Om saatnu
 meile risti pääl, Meil pühhä Waim sin kinnitap,
 Nink ristii meije mannu jääp.

10. Poig om meil Jssast lähätet, Et sa Poig
 tutwas tunnistet, Kui läbbi pühhä Waimo id, Ke
 pühhastap me sõame.

11. Mi mitto suri andid säält Toop pühhä Waim
 meil' üllewält, Kig' kurja eest meid päimendap, Et
 Kristus ülles taiwa läap.

12. Nüüd Jummalat iks kieke fest, Nink tennäge
 kii siddämeest, Kui engli laulwa ussinast, Et hõlli
 taiwan kulus maast.

13. O Jssand Jummal iggäwest, Kii rahwas
 peap siddämeest Suurt kirtust ilkes andma sul, Mi
 nüüd, kui eggäl ajal kii.

14. O Jssand Jesus meije dn, Suur, autous,
 ligewäggewän, So rahwas sulle kirtussest Nüüd an-
 nap tenno iggäwest.

15. Sa pühhä Waim, ke pühhendat Nink häd-
 van meid ka rõmustat, Sul' meije auwo näüdäme,
 Nink lige hä eest tennäme.

62. Wir dancken dir Herr Jesu Christ. Wiis. 2.
 O Jssand Jesus tennäme, Et ülles lätsit taiwatte.
 O kauge Wõrest, Immanuel, Meid kinnita iks
 ussun tääl. Halleluja.

2. Kii risti rahwas rõõmsas lät, Nink kirtap ilkes
 Jummalat, Et temmä poig me welli om, Ke istup tai-
 wan Eßäman. Halleluja. 3. Eht

3. Eht temmä käl läts taimatte, Sis jäi ta siisti
meilele; Nink ellap armo rikkussen, Kui Jummal
nink kui Jummen. Halleluja.

4. Kik tälle alla heideri Ni englid kui kik lojussi. Neid
innimissi wallitsep, Neist lodu asjust holitsep. Halleluja.

5. Kik melewastus anti täll Ni taiman kui ka ilma
pääs, Et wallitset nüüd ülle kik, Kui Jummal
nink Maria Poig. Halleluja.

6. Jlm, kurrat, pat nink pörgu riik, Ei woi mell
lahjo tetta nüüd, Me südda sega surustap, Et Jes
suffel iks woinus saap. Halleluja.

7. Hä sel, ke lodap temmä pääs, Kel pattu wasta
juige meel. Mes meije ilmast holime, Kui Ello
Wörstil ellame. Halleluja.

8. Meil sadeti se üllemb hä Ni kallist temmä werre
ga. Wang essi wangis woeti, Ja kurrat kinni keu
deti. Halleluja.

9. Kik meije südda römustap, Su römü saulu
mälletap, Et Kristus lige kõrgemb õn Me lihha nink
me werri om. Halleluja.

10. Ta läbbi taimas meile jääp, Gest Welli Jes
sus arwitap, Et usku jäme otsani, Nink iggäwes
jääl ellame. Halleluja.

11. Amen, amen, o Jesus Krist, Ke talwa pos
le lätsit siist, Meil hoija puhast oppetust, Nink kela
ärrä essitust. Halleluja.

12. Oh tulle Jssand awwoga, Ka pattatsid siin
fundima, Nink wi meid häddä orrust siist, Et taiman
ellam iggäwes. Halleluja.

13. Amen weel ütškörd laulame, Ja ihkame iks
taimabe, Kun meije woinime engliga Jis amen häste
ättelda. Halleluja.

Sawwiste Pühhâl, pühhâst Wainust.

63. Gott geb einen milden Regen Weis. 13.

Jummal tassast wihma anna Sdânel, kumb kuiu kui
liiw, Tairwast õinne päle kanna, Kassa omma maad,
kumb kuiu: Pühhâ Waino andelest Tasse essi iiliewäst,
Ni kui jô mo päle iost, Niink mo ter wet sõand kasta.

2. Kul üts Essâ ma pääl annop Hürowi andid latšilo,
Ja neil hâäd ka toppo pennet Niink om k r i ommete; Es
sa hâ nink armoll Essâ peäs andma kil? Anna pühhâ
Waino meile nink kil ta wa andid päle.

3. Jesus, ke sa lâtšit sinnâ Essâ mannu, lähhâta
Pühhâ Waino, E dâ minna Sinno kâest iks himmus
ta. Anna et mo mannu idâs Erdbstja, nink mo oppetas,
Et ma tõttehe rois jâija, Niink so päle ussuu kâija.

4. Pühhâ Waino mo mannu tulle, Ja mo sissen ellâ
ma. Omma sõand to ma sülle, Te mo ommas kerkus ka.
Wõita wâljâ kassida Henge honest koggona kil, mes ke
lap tairwa rõnust, Niink sest Jummalikkust lomust.

5. Omme andid mulle anna, Te mo wastses, puhtas,
hâäs; Henge sisse armo kanna, Et ma ussun kindmâs
jâäs: Minno sõand rinnita, Lihha, werd iks pühhenda,
Sada palwet waino, tõtte, kui ma astu Essâ ette.

6. Sulle ohwritse ma hendâ, Sulle auwus ellâ ma,
Tairwa pole tahha kâändâ, Senni kui ma sinnâ sa, Kun
ma illes üllenda, Sinno Essâ Pojaga: Kun ma kistust
lauka sülle, Kui ma engli feltsi tulle.

64. Zersch ein zu deinen Thoren. Weis. 10.

Mo henge siss tulle, O Loja pühhâ Waino, Gest
sinnota ma olle Iks wâega kilm nink tuim. Kui
kundsî ilmata, Sis sunnitit mo jâlle, Niink saatsit
waino, ello Mo hengen heideste.

2. Oh tulle, anna maitfa So wäkke hengele, So wäkke,
 Lumo woip laitsa Nink pästä mallale. Sis puhhast
 mo meeld, Et ma woi puhast hengest So orjada ni
 tangest, Kui mul om kohhus taal.

3. Uts tühhi ots ma olli, Sa teit mo waas nink
 hääs, Ma kolu ilmal tulli, Sa teijit ellawäs. Surm
 kosi ristmissen Ni kui we uppotussen, Kristusse puhstan
 werren, Ma faisa üllewän.

4. Sa ollet pühhä ölli, Nink läbbi wojietas, Sel
 helde Jesusselle, Mo heng nink ihho taas, Preestris
 nink Kuningas, Ka prohibetis, ke häddän, Nistin,
 ja willitsussen Jummalast hoijetas.

5. Sa upperta is est Mo palwust niddam, Kui
 tullet mirno sisse, Sis nalka pallega: So palwus
 kuudas ka, So laulmine om tallis, Lät taima pole
 üles, Toop appi hennega.

6. Sa ollet Rõnu-aidja, Kui meil om kurbastust,
 Sa ollet Koorma kaudja, Kui meil om waiw nink rist.
 Oh ja! kui saggede Om sinno maggus sõnna Mul
 näitnu taima õnne, Kui mo siin waiwasi.

7. Sa ollet Armo-Lätte, Kust heldus, sõbrus tees,
 Ei-lasse kurbas tehta Meid wain, rüd, kaddeus. Kif
 wiha wiikat sa, Nink teudat jälle kofko Meid läbbi
 armo tekko, Ke wihtan ellawa.

8. Kif, Issand, om so läen, Se lagia ilma-ma,
 Ka sõame so wäen, Et neid woit juhata, Kohhe sa
 tahhat siit. Oh anna rahho meile, Nink leppita nüüd
 jälle Ma ilma Kuningid.

9. Oh tõsse üles, kesa Kif pahha söddamist, Te
 wastses nink to jälle So larja siggidust. Las ni kui
 ennemust Sel maal nink fertul olla Uts hä nink wai-
 llik elko, Et sul saas tenitus.

10. Las wannambide nouwo, Jks häste siggida,
Me Keiserinne auro Weel ennamb laswada. Kik
rahwast tarkas te: Neil wannul moistust auna,
Noort rahwast pattust lāna: Meist ligist holitse.

11. Se ussu lūnāst lāudā Me bengen pallama:
Kik maiju, paigu tāudā So armo būnega: Ja aja
Larwette Meist kurratit siin ārra, Ke sinno sōnna
warra Meist risup kurraste.

12. Neil anna ussu wālle, Et woime tapleda,
Nink karia waimu telko Ja riki hukkota. Oh arowi-
ta iks meid, Et woime ārrā wāārda, Nink kohhalt
ārrā naarda Meid pattu, Kurratid.

13. Kik meije ello Ge So mele perrā tāāl; Nink
fui sui lange kae Meist ello wōtwa jäll, Kui meije
toleme; Sis anna bnsat oša, Meid henne mannu
kutsu So talwa rikkusse.

65. Nun bitten wir den heiligen Geist. Wiis. 36.
Nüüd pühhä Waimo palleme Dig' ussu perrāst päle
se, Et meid temmä hoijast meije wiimisel ajal, Kui
meil siit ilmast saap minua issā majal. Kūrie eleison.

2. Neil paista Walgus selgede, Et Jesusi Kristust
anneme, Et me woime lota Dnristaja päle, Ke meid
lil om saatnu dige issā male. Kūrie eleison.

3. Et lāudā jo nüüd armolikkult Me sissen sinno
armo tuld, Et me henne kessen armo pole lame. Nink
Ja ikkes rahhun ütte meelde jāme. Kūrie eleison.

4. Sa rōmu andja hāddān rōest, Meid hoija sur-
ma peljo eest, Et sis ei heidi meije sissen mele, Kui
wainlanne kaibap meije ello päle. Kūrie eleison.

66. Herr Jesu Christ dich zu uns wend. Wiis. 2.
O Jesu, anna rohkest kāest So Waimo meile ülles
māst, Ke tōttehe meid jubhatap, Nink Issā tundma
oppetap.

2. Mo Suud sa tabhaß armwada, Nink Söänd nida walmista, Et meije Ust saap kinnitus, Nink sinno Söanna moistetus.

3. Sis tahha minna Süddämeß So, Issä, Poiga, Iggäwest, Ka pühhä Waimo tennäda, Nink sinno Ki tust kuluta. A.V.

67. Komm Gott Schöpffer Zeil. Geist. Wiß. 2.

S Jummal Soja, pühhä Waim, Mo süddä om ni wäega tuim; Oh! täüda seddä armoga, Nink omma loma rõmusta.

2. So kutsuy firri trööstijast, Ke Jummalast mell' annetas, Uts waimlik salw, meid kinnitât, Sa armo tulli, ello lât'.

3. Meil' andid annat rohkest kâest, So petäs Essä forme eest, Nink temmä sönnä eggän maan, Sa jaggat tutwa fele gaan.

4. Oh! läüda sökke moistusse, Las paista armo walgusse, Se nõrga lihha kinnitâ, Nink peä ülles armoga.

5. Oh! aja waimlast ärrâ siit, Nink anna meile rahho nüüd, Et sinno perrâ kâime hääst, Nink hoijam' henge kahjo eest.

6. Meid Issä tundma oppeta, Nink temmä Poiga Jesust ka, Et seddä ussum söamesi, Et sa läät wäljä möllembit.

7. Auro olgo Issäl', Pojale, Kelt joudo es jä surmale, Ka pühhäl Waimul süddämeß, Siin ikkes nink sääl iggäwest.

68. O heiliger Geist kehre bey uns ein. Wiß. 23.

S pühhä Waim, nüüd tulle meil, Nink wõita söand hennesel. O tulle walgustaja! Sa tairwa walgus paista hääst, Nink anna rõmo üllewäst, et kurbus löppep ärrâ. Anna tännâ Sinno heidust, sinno walgust meije kätte, Sest me tullem' sinno ette.

2. Sa lätte, kusi kif tarkus kääp, Ke wagga henge ilo
 tes kääp, Kas meid so rõmo kuuлда. Oh hoija ussun kimo
 maste, Niink ütten melen kõrwäste, So nimme runnista
 da. Tõtta, Wõtta, Meeld niink mõttid, Heng niink wai
 mo hennel andes; Sulle auwus meile õnnes.

3. Sa targa nouwo andija, Meid õiget teed siin juh
 hata, Niink kela essitussel: Et meije sust ei taggane, Ent
 süddamest so tenime, Kui waino om willitussel. Zow
 wa, nõwwa, Henneselle Ommas jälle, ke siin lootwa,
 Niink so rõmust amist ootwa.

4. Kui kurratiga tapleme, Ja kiusatussen maadleme,
 Sis wõita kinnitada: Ei puttu meid sis wainlanne, Kui
 sa meid hoijat warjule, Niink tabhat rõmustada. Anna,
 Nida, Meile rohkest Ommast kääst sinno rõmo, So
 meil murren warras olgo.

5. Sis näätas abbi rõom niink õn, Kui selges lähhäp
 soamen So kallis pühhä sõnna. Ei lahku sinust teate,
 Sa annat rõmo, rahhõke, Ja kohhalt essi hendä.
 Nääda, Heida, Armo päle, Et laäs jälle süddä puhs
 tas, Niink saas Jesus õige tutwas.

6. Oh oppeta meid heldeste Ka armo näütä wellele,
 Sa armo tullekenne. Kif wihha, waino, lõppeta, Sis
 woime armun elläda, Sa ollet rahholinne. Wõtta,
 Tõtta, Armo anda, Koormat kanda, Tulli: tõrra
 Olgo kawwen me mant ärrä.

7. So wäega meid kinnita, Ja anna pühhäst elläda,
 Niink waimun waine olla: Et lihha himmo tühhius,
 Niink kolu tekku armastus Es wois ka meelde tulla. Uia,
 Sada Meije mele Dige tele, Tainwa pole; Sis jääp
 heng ka sinno hole.

89. Kommt heiliger Geist, Zerre Gott. Wiis. 8.
 Oh! tulle rõmu: teggija, Niink läüdä armo tullega,
 Meelt,

Meelt, sänd, mõttid uskille, Et armo näütwa bigede. So pühhä sõnna walgustus Teep kigen Keleu uskikuf, Et Rahwas ülle Alma. Ma Woip sinno Kintust kuluata. Halleluja, Halleluja.

2. O pühhä Walgus arwo ta, Et meije woime oppeda Kik iundma diget Jummalat, Kui sinna kirjan arwaldat. Meil olgo Jesus ütfindä Se ainus õige oppeja, Et temmä sisse ussume, Kik wõrast oppust jättame. Halleluja, Halleluja.

3. Sa kige üllemb Rõmustus, Oh! olle meisse kinnitus, Et meije sinno kindmaste, Ka kirjal põlwele wõjame, Sa tahhaß, Issand, armoga Kik lihha nõrkiust kinnitã, Et meije häste maadleme, Nink fult et lahka eäle. Halleluja, Halleluja. A.V.

70. O du allersüßte Freude. Wils. 14.

Pühhä Waim, sa ainus abbi, Kige suremb rõmustus, Keã, omma armo labbi, Meid ei jättã perrakuf; Kige aßja teggija, Alma ülles - piddaja, Heidã armo minno päle, Kule minno laulu - häle.

2. Kige kallimb heuge warra Ollet sinna ütfindã, Keã sinno põllep ärrã, Peap hukka minnemã: Issand sulle armoga Minno sisse ellãmã, Et ma pattu mahha jättã, Sinno sõnna ilkes wõtta.

3. Sinna mullet taima sissest, Nink toot meile õnnistust, Wõtat ärrã inimihhest Pahha mele tiggedust; Issast nink ka Jessusest Lõãt sa wahã iggãrwest, Anna mulle sinno õune, Täüidã sega minno heuge.

4. Sinna tihãt kike perrã, Moõstat kik, mes sakaja, Voet merre liwa ärrã, Kik wõit sinna arwada; Sinna tunnet tõtteste, Et ma olle pattane. Anna seddã tarkust mulle, Ei ma melehääd te sulle.

5. Ilkes ollet sinna pühhä, Ei woi rojust sallida, Pattu päle

päle om sul wihha, Puhtan honen ellät sa, Sinna tahha
armsaste, Lääbbi omma möstmissä, Pattust minno puhtas
testä, Et ma Jummalat sa nättä.

6. Sinna, Taira - Tuwikenne, Ollet ülli tassane,
Helde, pikkämel linne, Näüdät hääd ka kurjele; Lassi
minno nida ka Omma wainlaist armasta, Et ma sinno
wisi oppe, Nink arm soämest ei löppe.

7. Issand, minna pale sinno, Kule minno armsaste,
Ärrä lasto mitte minno Sinnust lahku eäle. Wotta
winno ommatsef, Minna tahha iggawes Hendä koh
halt sulle anda, Sinno armo melen landa.

8. Minna tahha mahha jättä Kik, mes sa ei armatse,
Seddä tahha minna tättä, Mes om sinno tahtminne:
Kela minno ussinast, Kurrati meelt teggemäst, Et ma
temmä tekko wihka, Sinno luulda ikkes ihka.

9. Sinna tahhaß joudo anda, Issand kui ma kiusa
ta, Et ma sutta wasta panna, Pattu ärrä surmata;
Minno ihha himmustust, Wanna pattu harjotust Kik
ko, Issand, sinna ärrä, Anna himmo sinno perrä.

10. Olle, Issand, minno päästjä, Kui ma johbu essima;
Olle minno ulles töstjä, Kui ma peäß saddama. Kui ma
kooja mulda lä, Sinna minno abbiß jä; Wotta perräst
seddä waiwa Minno henne mannu Taira. A. V.

71. Komm, o komm du Geist des Lebens. Wiis. 6.
Kulle ello waim, oh tulle, Dige Jummal iggawest
Omma wäkke näüda mulle, Täüda minno sega hääst:
Sis saap waimo walgus ka Pimmen hengen ollema.

2. Anna meije soämette Tarkust, nouroo, karristust; Et
me muud ei wotta ette, Kui mes om so rööm nink lust,
Tundmissen meid kasmata, Wästa essiussest ka.

3. Onne teid meil, Issand, näüda, Kik mes meist silm
tettu om, Wotta te pääst ärrä sata; Ust nink arm meil
olgo

olgo rõõm. Cada pattu kahhitsu, Kui meil johhup
essitust.

4. Tunnistust meil waimun anna, Et so latse olleme:
Las meid so päääl lotust panna, Kui me risti tunneme:
Sest se Eßä karristus Om meil hä, ja õnnistus:

5. Kihhota meid, et me läme Eßä mannu julgeste,
Nink sääl armo, apyl same, Saisa me eest heldeste: Sis
saap kuuldus palwe hääl, Nink me lotus kasiwaj tääl.

6. Kui me rõmustust ei löwowa, Et se süddä tännitap:
Oh mo Jummal, oh kuis karowa? Te et waimal otsa
saap. Kosta meije hengele: Rahho olgo sinnule.

7. O sa kange, wäggero trööstja, Ewisine nink wastne
waim, Olle meije henge päästja, Kui meil kurrat wasta
om, Anna mõka taplussen, Kinnita meid woimussen.

8. Hoija Issand meije usku; Et meilt kurrat, sarm
nink ilm Ei woi teddä ärrä kisku; Meije lotus om so hõlm.
Urlep lihha: hukkan kük, Sinna ollet armolik!

9. Kui me surmal liggi same, Anna meile tunnistust;
Et me tairwa sisse läme, Perrandame autoustust: Kumb
om sunn nink illus ka, Väle se ilmsõpmata.

72. Komm heiliger Geist, erfülle die Herzen.
Sulle pühhä Waim, täüdü omme uskijde swamid, nink
läüdü neide sisse omma jummalikko armo tuld; te
sinna mitmasuggustest kelest kige ilma-ma rahwast aino
assu sisse ollet koggonu. Halleluja, Halleluja.

Kolmainust Jummalast.

73. Gott der Vater wohn uns bey.

Jummal Issä meile jä, Meid ärrä pandko hukka, Kigest
pattust wabbast te, Nink anna õusat tukka. Kurrat
tist meid painenda, Las meid so pole tõtta, Nink sinno
väle lota, Ka armo sinnust ota: Sulle järtä henda ka;

Kiſt riſti rahwal' anna, Se kurya waſta pauno, Neil k'nn
nitä ſo Sönnä. Amen, amen om ja, ja, Sis laulame,
Halleluja.

Jesus Kristus meile jä. etc.

Pühhä Waim ka meile jä. etc.

(74.)

Rürie, oh! Iſſä, korge Jummal wäest, Kui wäega
pöletas ſo käſt? Meile anna andiſ ſöggeduſt, Ke ſiin
teep paljo tiggeduſt. Heidä armo meije päle.

2. Kriſte, Ke õige walguſ ollet ſa, Te, wärrä, tötte,
ello ka, Se Iſſä ſönnä, meije rööm, Ke kigille ſi n. antu
om. Heidä armo meije päle.

3. Rürie, o pühhä Waim, meiſ iggäwef Jä mannu
omniſt helduſſeſt, Sa neid eſ tahhaſ unnetä, Ke ſinno
päle lotawa. Heidä armo meije päle.

(75.)

Rürie, oh Iſſä, lige korgemb Jummal, kui wäituf
pöletas ſo käſt. Anna andiſ meije ſöggeduſt, kumb
paljo pattu teep. Heidä armo meije päle.

2. Kriſte, Ke ſinna ollet te nink töſine walguſ, Wär
räjä, tötte nink ello, ſe Iſſä Sönnä, kumb meile röömuſ
om antu; Heidä armo meije päle.

3. Rürie, Jummal pühhä Waim iggäwel ajal, olle
meije man läbbi ſinno armo, ärräjätko mitte perräle neid,
kunna ſinno lootwa. Heidä armo meije päle.

76. Allein Gott in der Höh ſey Ehr. Wiſ. 1.

Müüd olgo ikkeſ iggäweſt Ann, kittuſ Jummalalle, Et
temmä ſureſt helduſſeſt Meid awwitannu jälle. Müüd
om hä meel meiſt Jummalal, Suur rahho pöhw om taſa
wa al; Kiſt wain om otſa ſanu.

2. So, Iſſä, meije kittäme, Nink pälleme ſult abbi, Ke
peät ülleſ targaste Kiſt, omma ſönnä läbbi. So wäggi
om

om ilm otsata, Mes tabhat peap sündima; Nats, se om
kaunis Issand.

3. O Jesus, Omnisteggija, Ke Issast tullit sija;
Meid tabhit sinna leppita, Nink waigistit kii rija. Ma
palle figest süddamest So kallist, wagga Wonafest: Oh!
anna meile armo.

4. O! pühhä Waim, sa abbi mees, Sa rõmu ando
ja taimast, Meid hoija pörge-harwa eest, Kumb Jes
sus pääst sest waimast Ni raffe mõrro surmaga, Seperräst
sa sapu sündä Sepä e meije lotus. A.V.

77 Sey Lob, Preis, Ehr und Herrlichkeit. Wiis. 2.
Muid olgo kittus Jummalal, Sel Issal, kige kõrgem
bal, Ke taimast lonu om nink ma, Nink täudap seddä
armoga.

2. Auw, kittus olgo Pojale, Ke hääd tõi kigel rahwale,
Nink koolnu ristil kauno pääl, Meid saatnu taima rit
kussel.

3 Ka pühhä Waimul olgo auw, Ke Issä nink se Poja
nouw; Se andko meile moistusse, Et meije seddä lodame.

4. Dainus Jummal iggäwest, Ma palle figest Si: d
damest, So surest armust kule meid, Nink näudä meile
taimwa teed.

78. Wiis, 1.

O Issä, Poig nink pühhä Waim, Sa kige kõrgemb
Jummal: Mo süddä om ni wäega tuim, Et minna
waine rummal Ei tunne sinno õigede, Kui sinna essi hel
deste Ei walgusta mo moistust.

2. Ma tunne so jo lomust tääl, Kui minna mõlle perrä,
Et sa kii lonu ilma pääl, Sis moista minna ärrä, Et sul
om suremb wäggi, nouw, Ja tarkus, heldus nink ka auw,
Kui kigel Jannimissil.

3. So sonna annap päle se Mul õiget tundmist sinnust,

Kui minna panne tähhele, Mes kirjotet om wannast:
Et sinna ollet üllemb hä, Üts Waim, te lige teggi
jä, Üts iggäwenne Jummal.

4. Ei olle algmist, otsa sul, Sa ollet iggäwenne:
Üts iggäwenne arm om mul, Kui ma so digest tunne.
Kui minno perrält ollet sa, Sis om mul iggäwenne
hä, Kumb hullaminnematta.

5. Kik wäggi sinno perrält om, So kassi woip ik
tetta, Kik woimus om ka sinno läen, Ni kul so teust
nättä. Ni jowwat sinna minno ka Mo häddäst ärrä
lunnasta, Kui ma so appi heika.

6. Mes tettu om, sa tihät ik, Nink ka mes tegge
matta: Kik mötte om sul arowalik, Et ei woi kinni
tatta: Ma tabha selle sallaajan Ni häste, Kul ka rah
wa man, Jks henda pattust hoita.

7. So tarkus om ilunnoudmata, Sa wallisset ik
häste; So nouw lät kōrda ütsinda, Eht olles ik sul
wasta. Oh anna tarkust minnale, Et ik mö tödd se
läbbi te, Nink siggidust sult oda.

8. Sa ollet tigen paigan man, Kun org, kun nulk,
kun mäggi; Mes tettaš eäl sallaajan, So filmi een
om selge. Ma käu sis peljun sinno een, Sa ollet ka
mo sōamen, Sult sa ma ikses appi.

9. Üts tötte Jummal ollet sa, Ke tootussi peät,
Mes ähwärdat, se tullep ka, Kui omma aiga näet.
Su hoita henda wõlši eest, Nink ütle töttet sōamest:
Heng ussu temmä sōnna.

10. Sa ollet pühhä, pühhas, hä, Ei woi sa kurja
tetta, Sa ollet kohhalt pattuta, Ei woi te pattu
nättä. Oh olles minna usklik mees! Ja pühhas ligest
sōamest, Sis näes ma sinno palget.

11. Sa ollet dige ütsinda, Hääd, kurja tassut sinna:
Hääd

Hääd häga, Kurja kurjaga: So sundust pelgä minna. Ma jätta üllekohhut maal, Te õigust ommal lähhämbal, Ma kannata ka pettust.

12. So arm, so heldus, hallestus Lät õige rahwa ülle: So lastil om suur rõmustus, Kui mõtlewa se päle: Sest saap neil julgust sõamen, Se kostotap neid palmutusen, Nink armastawa welle.

13. Üts ainus Jummal ennege Om ma pääl nink ka taiman: Sul siunis orjus ütfindä Hään põlwen nink ka waiman. Wäärust nink orjus tühhi om, Sa Etsä, Poig, nink pühhä Waim Se õige Jummal ollet.

14. Sa ollet õige illemb hä, Ma peä sinno armsas, Ja armasta so ütfindä, Mo sõand teet sa rõmsas. Num fittus olgo sõamest Sul õige sinno armo eest, Ni maan kul taiman Amen.

79. Der du bist Drey in Einigkeit. Wiis. 2.

Kollet kolm personidest, Üts ainus Jummal igawest; Päiw lät meist ärrä kawwette, Oh! Jätta meil so walgusse.

2. So, Jummal, warra fittetas, Ka ilda sinno palledas; So fittap meije laul nink hääl, Niüd sin, nink sis sääl üllewäl.

3. Nu olgo ikkes Issäle, Nink Issandalle Pojale, Ka pühhäl Waimul, Trööstijal, Sel kolme ainul Jummalal.

Jani Kristja Päiwäl.

80. Tröset, tröset meine Lieben. Wiis. 14.

Trööstke, ütley Jummal, trööstke Minno kurba rahwast tääl, Trööstke alles, murrest tõstke, Kummile om haige meel, Kumma pattu leinawa, Häddä ülle kaibawa, Neile pajatage rõmu, Neile kulutage armo.

2. O Jerusalem hä sulle, Ärrä olgo murrelil, Sest et ma so Jummal olle, Ristota sa pattu kil. Sinno södda minne om Ärrä löpnu, sul om röönä Tairwa walmis tetu animo, Kaswa nüüd nink wötta rammo.

3. Rige eide lanen kulus: Eäändke henda pattatse! Sure hälega nüüd laudas: Telle söänd wallale! Telle häste tassatses, Orru, kengo illusas: Orru üllembabe tekke, Allandage förge mäffe.

4. Mes om förwer ögwas sago, Mes om förplif tassatses. Ullekohhus mahha jägo, Bettus sago tuhjättes. Uff, arm, lotus, waggauus, Vikkameel nink maddalus Tulgo risti rahwa päle, Et saas parremb ello jälle.

Maria Koddo ofsmisse päiwäl.

31. Maria Kittusse = Laul. Luk. 1, 46.

Mäno heng a wustap wäega Jssandat. Nink minno waim römustap henda Jummalala minno Sinisteggijä sissen.

2. Sest temmä om kaenu omma näüsisiko maddalusse päle. Sest näitse, sest ajast sani sawa minno önsaß kitmä kil põlwe.

3. Sest temmä om surj as ju minnole tennu, kumb wälä tero om, nink kenne nimmi pühhä om.

4. Nink temmä hallestus püssip põlwesti põlweni neide man, kumma tedda pelgäwä.

5. Temmä teep wälke omma kae warrega, nink pillap ärrä heid, kumma förgi omma omman süddäme melen.

6. Temmä toukay mahha wäggerwid järje päält, nink üllendäp maddalid.

7. Näljätid täüdap temmä häga, nink lassep, rikkid tuhjä ärrä.

8. Temmä om wasta wötnu omma sullast Israel, et temmä mötles omma armo päle.

9. (Nida kui temmä pasatanu om meije wannambile, Abrahammille nin' temmä seemnille,) iggäwef.

10. Zinto olgo selle Issale nin' Pojale nin' ka pühhåle Waimulle. Ni kui algmiffest olli, jägo ka niüd nin' ikkes iggäwef. Amen.

82. Meine Seel will ihr Leben. Wiis. 51.

Minno heng taht omma ello, Omma Issandat nin' Belle, Jesust kitta, üllenda: Minno süddå kargab rõmust, Kaitšap henda Isså armust, Hõiskap õnnis stussega.

2. Minno hätta, minno waisust Näggi Issand nin' mo fassust, Et ma olli põlletu; Temmä tõije mulle õnne, Et mo kitta rabwakenne Sures ollet tõstetu.

3. Halwas arwa minna henda, Et mul waisel ni suur ande Sai mo armsast Jessust; Suur nin' pühhå om mo Jesus, Temmä tõ omi selge õigus, Temmä arm jäap iggäwef.

4. Temmä pannep kõeki wasta, Maddalid taht temmä kasta Omma armo rõbmaga: Järje päält ta mahha heidap Wäggewid nin' hirmo näüdap, Ent neid waisi üllendap.

5. Kummil himmo temmä andist, Teep ta rikkas waisist sautist: Kummil ilman rõhede, Kummil rõmu ülle warra, Jättap temmä tühja ärrå, Teep neid santis wiimate.

6. Temmä näütap armo läbbi Israelil omma appi, Ni kui tout heideste. Mes ta ütškõrd neile wandnu, Kumbet temmä õiges tundnu, Seddå peap kõrwaste.

7. Auro sel Issal, Pojal olgo, pühhåle Waimul kitarus tulgo, Kolmel ainul Jummalal, Ni kui algmiffest siin olli, Jägo auro ka ikkes talle, Sin nint tairwan iggäwef.

Mihkle Päiväl.

83. Herr, du Himmel's König. Wiis. 2.

Jssand taima kuningas, Keddä englitt kuttetas,
Englid sinna tallitat, Omma kerkut paimendat.

2. Olle hõle piddäja Meile sinno engliga; Keldä
wainlasti tullemast; Kaitsta taimvast üllemäst.

3. Taima wäggi armsaste, Heitko meije terille; Et
ei pässe üstige Kurri meije lätwese.

4. Wäljä minuen sadikus, Koddo tullen warjotus,
Olgo engli meije man; Kahjo olgo karowemban.

5. Jssand, keä meid lunnastit, Uja ärrä kurratit;
Anna rahhun ellädä, Pattast ello parranda.

6. Israeli wabhi mees, Walwa sinna meije eest;
Känä ärrä willitust, Anna rohket õnnistust.

7. Hoija omma hõlega, Et ei tulle sallaja Warras
meile wargille, Tulle kahjo honete.

8. Lasse tulla midade, Englid meije seltsille, Kui sa
petrit wabbandid, Nink eliaast warwitsid.

9. Engli tulgo wabhile; Sis kui meije makkame;
Kõndin olgo engli ka, Meije koddo kaeja.

10. Temmo olgo tohkede Jesusselle kallide, Wabhi
mehhes tullemast, Englid saatmast üllemäst.

84. Die Engel, die im Himmel's Lichte. Wiis. 1.

Me engli taima walgussen, Kä Jssandat sääl liiwä,
Nink temmä palge selgussen, Ja suren auruun
istwa, Ne Jssandast om pantu tääl, Meid lasti
hoidma ilma pääl, Ja wäggewater kaitsema.

2. Mes arm ja heldus om kül se, Mes Jummal
teep meil waisil, Et englid hoidjas kaitsejas ke, Meil
õunap, nink me lastil, Kä usku puhtast hoijawa;
Eest wõtkem teddä kittäädä, Niüd englidega taiman.

3. Oh sage engli saarnatses, Ni lombest kui ka melest, Siin ilman, et saäl iggäwes Tell auro saap Tigest kelest. Ne engli seddä teggewä, Mes Jummal tahhap ütsindä, Ni tarwan kui ka ma pääal.

4. Oh saatke ärrä wäggewäst, Mes Jummal meel wihtap, Mes keläp uida ellämäst, Kui tawwa hull iks ihtap. Kik ilma auro põllele, Ja Jumma lat sis tenike Hääl meel, kui ne engli.

5. Ke omme lullikini stille Siin melewallust jättäp, Ei sa se mitte tawatte, Kus kolm lörd Pühhä lau lap Kik engli hull nink foggodus, Ja rõmuga teep aurostust Sel surel Jummalalle.

6. Mo armas Jesu walmista, Et woisi ikkes littä, Se Issä pühhä Waimuka, Ja sulle auro näütä, Kui pühhä engli saarnane. Et si so auro rikkusse, Oh anna armust! Amen.

85. Herr Gott dich loben alle wir. Wiis. 2.
SD, Issand Jummal, littäme, Nink ni, kui surmis tennäme, Et sa neid englid lonu ka, Ke Troni een so orjawa.

2. Neil om suur paistus, leuhkminne, Nink nägges wä so selgede, Ja kurlwa ikkes sinno häälid, So tar kus täudäp neide meeld.

3. Ei olle suigmist, hengust neil, Kik ussindus käuip neil se pääal, So umbre olla, Jesus Krist, Nink kaitfa so waist hullakest.

4. Se wanna siug, nink kurri waim Täus kad deust nink wihta om, Se om iks temmä terwe meel, Et iahbutas so hulka täät.

5. Ni kui ta hukkot ennemust Kik ilma, ni teep ta weel tdest, Kerk, sõnna, sadust, ausustka, Hääl meel tahhas häeta.

6. Ei hengä temmä sukkuke, Kui louro ta rökip allasi,
 Pand mörfu, keli, karowalust, Et risti uskuhäetas.

7. Ent senni engli walwama, Ke Jesu perrän tullerwa,
 Nink kaitswa risti koggodust, Ja keelwä temmä karowa
 lust.

8. Taad oppetap meid Daniel, Ke louwi hamwan iste
 sääl, Ni sammute ka wagga Lot, Neil engel häddän appis
 töt.

9. Ni sammute ka tulle läht And armo, es te kahjo jöht
 Neil poisil tulle ahjun sääl, Uts engel tulli appis neil.

10. Ni kaitsap Jummal wäggewäst, Ka täämbä
 mönne häddä eest, Meid omme engli läbbi weel, Ke kait
 jis omma antu neil.

11. Gest fittäme so, Jummal, twest, Nink tennäme
 so iggäwes, Ni kui ne pühhe englifa Jhs sinno se eest fit
 täwa.

12. Nink palleme, et ilkes weel Meid walmis lasses olla
 tääl, So weifest karja paimenda, Kumb wot so sönnä
 aumusta.

Jummalala surest armust inimiste wasta.

86. Liebe die du mich zum Bilde. Wiis. 6.

Arm, ke sa mo ollet lonu Ommas palges algmisset;
 Arm, ke sa mul önne tonu Perrän pattu saddamist;
 Arm ma anna hendä sis Sulle ommas iggäwes.

2. Arm, ke sa mo armastanu, Enne kui mo lodi weel;
 Arm, ke sinna lihhas sanu, Nink mo saarnatfes ma pääl;
 Arm, ma anna hendä sis Sulle ommas iggäwes.

3. Arm, ke sinna suren waiwan Mo eest koolnu risti
 pääl; Arm, ke römu saatnu tairwan Taplemisse; läbbi
 neil; Arm ma anna hendä sis

4. Arm, ke sinna joud nink ello, Walgus, tötte, sönnä,
 waim;

wain; Arm, ke ollet henge illo, Paas nink på ja armas
hoin; Arm, ma anna henda sis

5. Arm, ke sa mo ihho, henge Henne fulge teutnu
taäl; Arm, sa ollet dige kange, Sinno pool om minno
meel; Arm ma anna henda sis

6. Zggäwenne arm, ke sinna Vallet minno henge eest;
Arm, ke lunnastusse hlnna Massat ommast rohkest käest;
Arm ma anna henda sis

7. Arm, ke sa mo kutsut jälle harwast wäsiä wimätes;
Arm, ke sinna pannel päle auwo kroni heldeste; Arm, ma
anna henda sis, sulle ommas igaäwes.

87. Solt ich meinen Gott nicht singen. Wlis. 53.
G S ma peäs Jummalalle Laulma, temo ütlemä? Ke
om kigin asjun mulle Heldust tahtnu arwolda. Eika
muud kui heldust olle, Kummast ligup temmä meel, Kumb
iks töstap, kannap taäl Neid ke söänd andwa tälle. Ilma
asja kadduwa, Temmä arm om löpmata.

2. Ni kui Adler omme poige Kattap omme siwuga:
Ni om Jummal lige paige Warjus tulnu mulle ka, Kai
weel emmä ihhuu olli, Nink sai temmält ollemist, Nink mo
ihho ellämist, Kumb parhilla weel om mulle. Ilme asja
kadduwa, Temmä arm om löpmata.

3. Arm om temmä söänd sundnu, Omma Poiga läh-
hätä, Et ta mo eest waiwa tundnu, Võrgust minno lunn-
nasta. Osa süggäw armo latte, Sinna ollet pohjata,
Kuis mo meel, kumb lölbmata, Sinno süwrojust woip
nähta? Ilma asja kadduwa

4. Temmä annap henge saatias Omma Waimo
minnule, Ke mul diget teed sijn näüdäs Ilma läbbi täi-
wähe, Ke mo ussu künalt läüdäs, Tees mo söänd kindlik-
kus, Surma wäkke rammotus, Võrgu hirno ärrä sadas.
Ilma asja kadduwa

5. Minno henge ðnsas tettå Kannap Jummal ho-
le kũl; Kui mo ihbul johbup hãttå; Saap ka tem-
mãst appi mul: Gest kui joudo mul ei olle Hendå
essi awwita, Sis saap minno Jummal ka Omma
wãfle nãutimå mulle. Ilma asja kadduwa . . .

6. Tairwast, maad nink neide wãfle Lonu temmã
mulle hãas, Mes mo silmil tullep ette, Tullep mulle
ðnsusses: Tõpra, rohhi, kapste, willi, Orrun, mõt-
san mõe pãal, Jõõn nink jãrwen, siin nink sãal, Om
mo toitus, jãap weel ùlle. Ilma asja kadduwa . . .

7. Kui ma magga, waltwat sinna, Kaitfat kurja,
Tahjo eest, Wirgotat mo meeld, et minna Wastset
armo sa so læest. Kui es olles appis tulnu Jummal
omma palgega, Mitmast hãddãst pãstãda, Olles ma
jo hullan õlru. Ilma asja kadduwa . . .

8. Mitto rasset waiwa kurrat ùmbre ajap ilma pãal,
Kumb ei olle siffi murrel, Ei ka tahjo saatnu mul;
Essã engel appis tulli, Uije arrã kawette Seddã
waiwa, nouwoke, Kumb mo wassa tõstet olli. Ilma
asja kadduwa . . .

9. Ni kui Essã siin ei jãttå Armetummas omma
last, Kui ka johbus pattu tettå, Nink om jãlle kah-
hitsust; Mida saap mo Essã taiwan Wltsa, ei jõht
mõkaga, Minno pattu nuhtlema, Ja mul andis jãt-
mã jwaiwan. Ilma asja kadduwa . . .

10. Eht mo libhal kũl om mõrru Temmã nuhtlus,
Tarristus, Siffi kui ma mõtle perrã, Om se minno
õnnistus. Se om tãht, et minno pãle Minno sõbber
mõtlep weel, Pãstap ilma wangist tãal, Tõmbap
henne pole jãlle. Ilma asja kadduwa . . .

11. Minna tija tõ test seddã, Nink ei mõtle kãtsite,
Õlge Nõsti-ragwa hãddã Tunney tultand ossake. Kũl
se

Se talwe ilm lät möda, Rakkap suwoi tullema: Ni
 om risti kandjal ka Perräst mašwa römu teda. Ilma
 asja kadduma.

12. Sest ei otsa nüüd ei olle, Ei ka tulkand armule,
 Kumba Jummal näüdäp mulle; Oh sis tõsja rõõmsaste
 Sinno pole omme kässi, Valle sinno hennelle, Et ma
 päiwä nink ka Sinno armasten ei wässi, Senni
 kui ma jumä sa, Kun arm, kittus löymata.

88. Seelen Bräutigam. Wiis. 52.

Henge Pöijoken, Eššä Woonaken! Minna kitta sinno
 heldust, Kumb mo tömbap pattu ellust, Kumman
 olle maan. Jesus Eššä Woon

2. Sinno armo pääl Julge om mo meel; Kui sa
 heldest minno faet, Armo rinna päle faet, Sis om
 julge meel Sinno armo pääl.

3. Jummal ollet sa, Inniminne ka, Sinna wõt-
 tit meije lihha, Kistutada Eššä wiikka, Omma we-
 rega, Jummal ollet sa.

4. Uššu küündlekest Kelä kistumast, Wainno ölliga
 mo woija, Henge sissen uššu hoija, Kelä kistumast
 Henge küündlekest.

5. Sis jä minna tääl Sinno omma weel, Sinno
 armo tahha kitta, Sinno kitten aiga wita, Et ma
 ikkes tääl Jä so omma weel.

6. Jesus Jesse juur, Sinno arm, Kumb suur,
 Minno toidko iks nink hoidko, Et mo ilma wiis ei
 eikku. Ešštus om suur, Jesus, Jesse juur.

7. Rahho teggija, Sure jannoga Innimiste dnne
 noudsit, Kui sa henge heiten heiksit: Janno tunne
 ma, Rahho teggija.

8. Omma rahhoga Heldest jahhuta Ommatsid, Se
 sinno tundwa, Sinnust risti nimmi kandwa, Kummit
 armas sa Omma rahhoga.

9. Ke siin ilmale Koley digede, Ussu ello perrá nõu
 roap. Kõl se pea tutta jõuwap, Et om kahjota, Jlmast
 lahkuma,

10. Sinno hara ma Kinni jätmata, Ei ma eäl sinno
 jätta, Enge ussu hõlma wõtta, Sest et ussun ma Sinno
 kätte sa.

11. Kuf ma risti al Pea ilma taäl, Komustat sa minno
 essi: Sinno libbe silmä wessi Pea löppetap, Mes mo
 kurbastap.

12. Kui mul jälle rõõm Henge sissen om, Komustat sa
 hendä ütten, Senni kui mul aiga pitten Taira rikin om
 Henge sissen rõõm.

13. Siin om teotust, Säääl meil aarwustust, Mes ma
 siin weel ussun oda, Säääl ma näe ninik kätte wõtta. Per
 räst teotust Tullep aarwustus.

14. Armas Jesuken, Anna taplussen Mulle jõudo
 ärrä wäärda, Nink so woimust kinni haarda; Et mul
 rõõm ninik õn Saap so woimussen.

16. Sa ma auro nink õn, Kallis lilliken, Ei ma tahha
 muud siin tetta, Kui mes sul om armas nättä, Kallis lilli
 ken, Minno auro nink õn.

89. Nun freut euch lieben Christen gemein. Wiis. 1.
 Nink risti wahwas romusta, Nink karkeem üttel melel,
 Et meije ütten rõmuga Kõl laulam' üttel lelel, Mes
 Jummal tennu meile hääd, Nink temmä sure immae
 tööd, Om kallist temmä saatnu.

2. Ma olli wangin kurratil, Nink surma kätte sanu,
 Mo pat se teggi wanwa mul, Mes lomust mulle jannu,
 Ma satte iks ka süwembä, Es olle ello häddätä. Pat
 olli minno riknu.

3. Mo tõ kõi olli kälbmatta, Nink olli riklut ärrä, Ne
 Jummal a een es saifata, Kõl hä jäi minnust perrä. Mul
 olli

Olli ni suur w. lissus, Et mulle tulli huffatus. Mul olli
põrgo minnä.

4. Sis olli Jummal hallelit, Mo sure häddä päle,
Nint olli mulle armolit, Taht päästä minno jälle, Käänd
Issä mele minno pool, Eäl tööst es olle tühhi hool. Ta
pa rembat and ärrä.

5. Se Issä üttel: Nüüd om aig, Et peä armo heitmä,
Oh! minn minno armas Poig Neil' waisit õnsust näüt-
ma Reid pattust wäljä arwita, Nint surma Reid' eest
takkita, Nint las Reid soga ellä.

6. Poig saije sõnatwõtlikkus Sel Issäl, tulli taimast.
Sai minno welles sündinus, Päst minno ärrä waimast.
Ea piddi wälke sallaja, Wõt waisel kombel kõndida;
Taht kurratit siin wäärä.

7. Mo wõtta linnu ussuga, (Se olli Poja kõnne,)
Sis saat sa jämä hukmaita, Sest minna to sul õnne.
Ma olle sinno perrändus, Ei sa so minnust willitsus, Eht
kurrat ärrä käännä.

8. Mo werd saa temmä wallama, Nint minno ello
wõtma, So hääp ma seddä pannata, Sa peät se pääl
lootma. Mo ello neläp surma nüüd, Mo õlgus kannap
sinno süüd, Se labbi saat so õnsaq.

9. Mo Issä mannu taimatte, Om mul sest Ilmast
minnä, So eest saatpalle rohkede, Sul sata Waimo
tännä, Ke sinno häddän rõmusta, Nint minno tundma
oppetap, Nint tõtte sissen sadap.

10. Mes tettus sai nint oppetus, Sul ilma pääl siin
minnust, Se Jummal' la aurust tändetus, Ka peäp sama
sinnust. Liig sadussid sa taggana, Mes sinno õnsust
riffowa, Ma ütle seddä wiimselt.

90. O Jesu Christ mein schönstes Licht. Wils. 44.
S heide Issand Jesus Krist, Mo walgus rõõm nint
warra.

warra, Ni armastat mo süddämeist, Et ma ei moista ärra,
 Oh anna et ka süddämeist So armasta niul kiita, Appihel
 ka, Niink kui so perris lats, So pole ütfind hoija.

2. Oh anna, et ei middäke Mo swämette tulgo, Kui
 sinno arm, se ennege Mul warras, auvus olgo. Se
 tuhjäs kit, niink kela se, Mes mo woip lahbutada sur
 nust ärrä: Et woif mo meel niink tö So armo sisse jäda.

3. Kui helde, illus, maggus om So arm, o Jesu,
 mulle: Kui temmä jääp mo õu niink rõõm, Et tulle
 kurbus mulle. Oh ärrälasko middäke Mul nättä, tuta
 ta, kuulda, armastada, Kui sinno kallist arm. Woif
 seddä kaswatada.

4. Oh et se kallis kõrge hä Mo swänd kohhalt täüdas,
 Niink omma puhhä tullega Mo henge waimo läüdas. Oh
 lasse mo ka walwada! Se kallist warra hoita S niink päi
 wä, Et kurrat hirmoga Es woifi kaotada.

5. Sa ollet armas Jesu Krist Mo sü eest surma läi
 nu, Niink ollet waiwa, häddä, rist Mo henge õnnes nännu.
 So teoteti, waiwati, Oh te et sinno harwa Tähhes jäwa
 Mo melen allasi, So jälle armastada.

6. So werri, kumb om walleu, Om kallis, hä
 niink puhhas; Ent minno süddä purreu, kalg, kurre,
 pattu suggust. Oh laß so werre tsilkaken Mo kalge
 swänd murda, Pehmes tettä, Et woif mo süddämeist
 So armo wälke nättä.

7. Oh et mo süddä wallal saas, So werre higge
 wõtta, Kumb minno pattu perräst taas Saäl aijan
 olli nättä. Oh et mo silmä rohkede Wet woifi pisses
 bada, Ikma jäda, Kui ne, se heldeste Tõist tahtwa
 armastada.

8. Oh et ma kui ürs latsken So perrä nakkas jooßma,
 Ni kawwa kui sa Jesuken Mo wõttas üstä tõsta: So
 mag

maggus arm sis löpmatta Mo henge üllendago, Finnta-
go, Et ilma otsata Sult tangest kinni jägo.

9. Oh tõmba mo nüüd armsaste So manuu minno
tõmba: Ma jõe sis ka noppeste Sul soänd, fünd ka
anda. Ma pürowä sinust hennesest Se rõmo häle
kuulda, kumb kii hättä, Nink pattu soänest Woiw pea
lõppetada.

10. Mo rõdm mo õn mo walgus ka, Mo ello nink mo
worra, Oh wõtta ommas minno sa, Mo ärräpõlgo
ärrä: Sest minna ilma sinnota Ei lõmwa minnikyggust,
ei ka a nust, Mes mo wois rõmusta, Kii teep mul enne
Turbust.

11. So käest saap mo hengele Rõdm, rahho, hengä-
minne. Oh olle armas Jesuke, Mul ikles armolinne.
Ea armo tulli lauda mo, Se terwes pattu hawa. Ne
mul terwa Suurt wallo löpmatta, Et minno silmä itwa.

12. So arm, mo. Dnisteggija, Om ennämb kui kii
assa, Se om mot täht, mo päiwlik ka, Mo lätte, kust woi
juwra, Mo maggus wiin, mo postotus, Kui lohto
ette tulle, So een olle, Om se mo ehhitus, Mo kodda, kun
ma ellä.

13. O, armoken, kui tagganet, Mes sest mul saap et
ellä? Kui sa so armo wähhendät, Sis kobbalt hukkan
olle. Oh! anna et ma kõrwäste Se perrä woisi nõuda,
Ja so löida, Nink kui jo löidnu se, Ei eäl mahha jättä.

14. Sa ollet minno armoga Jks henne perrä tõmbnu,
Mo henne ommas armsit sa, Kui turja teid weel käänu.
Oh lasse nüüd mo sinno hool, Nink armo juhhatada,
minno sata, Et ikles wois mo pool So armo wäggi
faista.

15. Mo soisust, kumman ellä ma, So arm iks ehhitago:
Kui johhu ka saäl essima, Zäll' paigalle mo saatko: Se

olgo hã nouw andija, Hããd tettã oppetago, Wattu keelgo
Nink omma wãega Mo pea umbrekããndko.

16. Se olgo murren minno rõõm, Mo wãggi kui lã
nõrtas, Kui witmãte mo nelãp surm, Nink pea sama
mullas, Sis Issand Jesus tulle sa Mo pãstma ärrã
birmust, Et ma põrmust Sis tõsse rõmuga, Nink tal
wãttẽ lã armust.

91. Herr Christ der einige Gottes Sohn. Wiis. 17.

O Krist, ke ainus ollet Jummal Poig iggãwest, Sa
Issã swãst tullet, Kui kirri ütley sest: Se hao-stãht
ke heldest Meil paistap kawwett selgest Kig' tõiste tãht
eest.

2. Ke ikkes ollet olnu üts Jummal iggãwest, Nink
wiimselt ilmal tulnu Sest puhtast nõõrsitust, Nink kand
nu surma waiwa, Ka wallal' tennu taima, Jãll' ello
saatnu meil.

3. Ann' et me lindmãlt woime, So tutta ilman weel
Nink armo sissen kãume, Ka lodam sinno pããt, Et maitsap
meije swã so maggusust siin pea, Nink sinno himmustap.

4. Sa tige asja Loja, Sa Issã wãggi tõõst, Sa armas
õnne toja, Ke ellãt iggãwest, Meid tõmba henne perwã
Meelt, mõttet kãnã ärrã, Et ne ei essi sult.

5. Meid tappa arma lãbbi, Nink jãlle ärrãtã, Meist
kãnã pattu hãbbi, Et woime ellãdã Siin puhtast' Ilman
pãle, Ka süddãmet nink mele Jks tõsta sinno pool'.

Jummala lomisse teust.

92. Geh aus mein Herz und suche Freud. Wiis. 15.

Mõ süddã olle rõõmus niüüd, Nink kãe loja kaunist
tõõd Sel rõõmsal suwwe ajal: Nãts rahho aija
hãitsewa, Nink nõõrtwa hendã ehtega Niüüd tigen pais
gan lajal.

2. Mõts lehte paksust laotap, Üts haljas tel niid kat-
tap maad, Se om kül kaunis nättä. Kif ilikesse kas-
wawa, Nink illusaste häisewa, Ni Jummal wõitap
lettä.

3. Kif linno pissetellewa, Nink omma laulo ajawa, Ja
omma lojat litwa. Se sissas, rästas, pihhoken, Se tåg-
go, hüt nink leoken, Kif mõtsa laulden täütwa.

4. Saap kanna munne haudunus, Päästlenne pessäre
poigenus, Sis omme poige sõotwa. Se pödder kargap
kerjeste, Käüp haina mõda rõõmsaste. Kif omma aiga
leedwa.

5. Jõdn, ojan wessi mullisep, Ja wattutap nink kerdes-
lep, Se om hä nättä, kuulda; Om liggi man ta haina
ma, Kun latse karja sõtawa, Nink wõtwa rõõmsast
laulda.

6. Ne mehhileste ussinast Niid omme taru täütwa
meest, Nink lendwa ümbre kaudo: Ka annap Jummal
winna-puust So süddämelle kostotust, Nink jowwotum-
mal joudo.

7. Põld annap wiisjä rohkede, Nink saisap õlge pä-
suste, Teep eggämehhel rõmu: Et wuustas sest Jumi-
malat, Me sure ande jaggajat, Ettemmä läest om sõnu.

8. Ei tahha minna unnetä, Ent kõrwast melen pids-
däda, Mes armas Jummal tennu. Kif ma ilm littip
temma tööd, Ja minna laula seddä hääd, Mes minne
ilm om nämmu.

9. Ma mõtle: Kui om minnul tääl Ni kaunis assi ilma
päääl, Se ello waisen põlwen; Mes saap weel perräst olle-
ma, Kui same tairwa tulema, Säääl iggawetsen ellun.

10. Mes rõõm sis sääl saap ollema, Kun Jesust essi
nättäs ka, Ja meije kõrwa kuulwa: Et mitto tuhhat Ser-
rabim, Nink mitto tuhhat Kerubim Se halleluja laulwa.

11. Oh peäſ ma ſaäl olletna, Nink ſunno man jo ellä
ma, Oh helde Iſſa tairwan! Sis ſaas ma engli lauluga
So üllendama römuga, Siin olle ma iſs wairwan.

12. Ei tahha ſiſi elläden, Se ihho murren kōndiden,
So kitmiſt mahha jätta. Ma ſüddä pürwaw tennoga,
Kun kottal eäl olle ma, Sul waſſid laulu tetta.

13. Mo waimo tairwaſt önniſta, O Jeſu omma Wai
muga, Et ſulle iſkes häitſe. So armo wāggew ſurwe
tō Mo uſſun-läutko pämo nink ö, Et ſunno heldaſt maitsa.

14. Ze maad ſo pühhä Waimule, Nink iſtota mo
hennele Hääs paus, kumb ei lä mahha. Sul auruſ
anna kaſwada, Nink ſunno aijan jureta, Sis om mul,
mes ma tahha.

15. So Paradiſin elläda, Nink ſunno een iſs haſjenda,
Ma, Jeſus, üſſind loda: Sääl tahha ſunno tenida, Dōd,
päiwä ilma löpmata. Oh anna, mes ma oda.

Jummalas Hōletandmiſſeſt.

1. Wer nur den lieben Gōte läſt walten Bliis. 4.
Nink Jummalat ni laſſep tetta, Kui eſſi tunnep ülle
wān, Ei Jummal ſedda mahha jätta, Eht temmäl
kül om hädda ka: Sis ſinna uſtu tunniſtat, Kui uſſut
hāddan Jummalat.

2. Mes meiſ ſeſi ſureſt murreſt abbi? Mes kaſwu an
nap kurbauſus? Sa läät kül wannas murre läbbi, Ei
lōppe ſunno willitſus. Kül ſinna lijaſt murretat, Sis
ennāmb waiwa kaſwatat.

3. Kif olgo ni kui Jummal tahhap, Ke lige aſja teg
giä. Kui temmä ſunno oſſa jaggap, Ni peät rahhul
ollema. Küll Jummal tijāp ſelgede, Mes tarbis tullep
kelleſe.

4. Se Jummal, ſe meid kurbas tennu, Woiw pea
jellä

jälle rõmusta. Kui murre tund om möda lännu, Sis
tulley Jummal abbiga. Kust sis so meel ei mötlele,
Säält jobhup abbi-sinnile.

5. Ehl sinna ellät willitsuffen, Sis ärrä möttelgo fest
weel: Et se om kobbalt taitwa sissen, Kel kaunis põlw
om ilma päääl. Mes meije õnnes arwame, Lät häddäs,
wairwas peake.

6. Kül Jummalal om hõlpsa assi, Nink temmä teep
ka saggede, Et se, kel häste käänu kääsi, Saap waises,
santis wimate. Gesamma Jummal arwitap, Et
santist pea-rikkas saap.

7. Sis wõtta wiimselt seddä nouwo: Se tööd, nink
palle Jummalat. Jks anna laulden tälle aumw, Kui
sinna kurja kannatat. Ke Jummalast ei taggane, Ei
Jummal seddä unneta.

94. Befiehl du deine Wege. Wiis. 3.

Mes murret süddä kannap, Nink kurbas lät so meel?
Kül Jummal appi annap, Et sinna kättät weel: Ke
piltwil, tuhil satap Teed-ärräminnema, Sel om weel
nouwo nink tunney Sul teed ka walmista.

2. Sa peät Issä uskma, Sis kääsi häste kääp, Nink
temmä tö päääl looma, Sis so tö saisma jääp. Gest
murrest ei sa abbi, Ei ka fest kurbussfest, Ent õige palwe
läbbi. Saap appi Issä kääst.

3. Sa armas Issä tihät, Mes kahjus tulley meil: So
latsille kil säet, Mes hä nink tarbis neil. Mes sinna ette
wõttat, Se peap-sündima, Ni kui sa essi tahhat, Ni
peap-ollema.

4. Kil wõit sa Issand tettä, Gest sul om rohke nouwo,
So tö om häste nättä, So wiis om selge aum: Kes suttap
wasta panna, Kui tahhap sinno meel So latsil appi anda
Siin häddän ilma päääl.

5. Ehk mõtwa wasta panna Kõl hulkan kurrati, Et Jummal siffi anna Neil woimust ättege. Mes temmã wõitap erre, Se peap sündima, Mes tahhay temmã mõtte, Saap kõrda minnema.

6. Mo heng sis toda rõõmsast, Nink palle julgede, Kõl Jummal ligest hãddast So päästap heldeste. Se armo tunni oda, Sis tulley abbi sul, Nink peat rõõmo sama, Kui kannatet om kõi.

7. Oh jãttã murret mahha, Ke sõand waimawa; Et Jummal seddã tahha, Et ollet kurbliik sa: So tõ ei olle jãdã Reid aju, Ilma pääal; Kõl Jummalal om tedã, Mes kassuus tulley tãal.

8. Kõl temmã hoolde anna, Ke tarkast wallitsep, Sis wõit sa immes panna, Et tõ kõi kõrda låap. Se waim saap pea kãantus, Nink mes so kurbastap: Rõõm Jummalast saap antus, Kui omma aiga nãep.

9. Ehk temmã weidi wiwis Se rõõmo tunniga, Nink andus jo sinno silmist, Kui tahhas unneta Meed siffi arwãheitko, Tãl om õts Essã Arm. So usk iks kindmãs jãgo, Kõl tulley pea rõõm.

10. Kui sinna temmã pole Hend hoijat kindmãste, Sis nãutap omma hõle Kui sa ei mõtkeke: Nink heldest armust päästap So raffe koorma alt, Mes õritessep lahõhap So kassuus õllewãlt.

11. Oh õnnis sa nink auwus, Ke ussut, kannatet: So kãtte jãap se woimus, Nink auwo perrãndãt: Sul Jummal essi annap Reid urbe lehte tãal: Weel rõõmo laulo laulap So waim kurbliik meel.

12. Oh Issand tulle appi! Me jalgu, kãssi ka So sure armo lãbbi Nõõd mõtta kinnita. Oh lõppetakik hãddã, Kõl õnnetust nink rist, Nink annõ rõõmo jãttã Neil tãis wõu armolift.

95. Meine Hofnung stehet veste. Wiis. 6.

Minno lotus heljumatta Eoja päle pantu om, Ke mo perrätus ei jätta, Digo mulle waino ehk rõõm. Temmä kääntä Om mo õn, Mes ma ihka sõamen.

2. Mes üts waine inimenne Sinno kül woip awotata? Nummalus se olles enne Lina tulen soeta. Mes sa näet, Kik mes tet Uri perräst hukka lät.

3. Eoja arm om ürsind jäädra, Eõpmata nink otsata: Eõp a, inimisse t idra Hendä temmä läbbika; Temmä kääntä Sam tööst Barra, ilda õnnistust.

4. Es sin Jummal anna rohkest, Ja ka ülle üldlikult, Temmä lure armo pohj ist Elläp so se waine muld; Ma nink tuul Andra meil Eoidust, kui om temmä meel.

5. Kikem Eojat surest armust Temmä Poja abbiga, Ke kui potsep sawwi põrmust Meid wõt hennel wa mista. Suur õin wäest, Wagger tööst, Ke meid toituu, hoidnu hääst.

Evangel. Mat. Cap. 11. v. 479.

96. Warum betrübst du dich mein Herz. Wiis. 43.

Mõ süddä, mes sa murretat, Nink hendä nida kurbastat? Nink pürowät ilma hääd? O! loda omma Jummalä pääl. Ke elläjid kik toidop weel.

2. Et tahha se so unnetä. Ent teed mes sul woip pududa; Kik saisap temmä kääntä, Mo Issä nink mo abbi mees Ke häddän saisap minno eest.

3. Et Issä minnul ollet sa, So laq sult perrä ei jätterä, Sul Issä süddä om. Ma olle waine mulla tük, Mu rõõm lät minnust ärrä kik.

4. Se rikkas lodap wiisä pääl: Ma Jummalä pääl loda weel, Ehk ma kül põlletä. Ma ussin nink om tedä mul, Ke so pääl lodap, sel om kül.

5. Elia eest, kes hõle kand, Nink kallit ajal suwõa and, Kul wishma es satta mitt? Üts läst, naine Sidoonri maast, Rohhe ajetit sa Jummalast.

6. Ni et sulnalg es olles mi, Kui Jummalta teed sa tallitit, Et tündeti ta last, Sis tõima laarna roga sul, Ni hommogult kui õddangul.

7. Kui kaddoja alollit sa, Uis engel nätti tallewa, Et si sumwä, jumwa sul, Sa lästsi se ga kinnicu, Se mäeni, Horeb nimmitu.

8. Es jättä Jummal Tanielt, Ke anti Louwwo, peni nidel, Omma engli lähhat ta, Niink last, talle söli wijä hääst, Proweti Habakuffi käest.

9. Josef Egipiti müdus sai, Niink Warapnist wangi jä, Et pel äs Jummalat; Se teggi tedda essanda, Welle, issä ei roost toidetas.

10. Es jättä Jummal perrä ta Kolm meest, Ke tullen ollipa, Omma engli lähhat neil, Ke hois neid talle kirre eest, Niink päst neid lige hädda käest.

11. Ni rikkas, Jummal, ollet weel, Kui ollet olnu iggäwel; Ma loda sinno päle, Mo henge polest rikkas te, Sis ma ei holi middake.

12. Ma jättä ilma auro kul, Sa iggäwest enne anna mul, Mes ollet, saatu meil So müdro surma walloga, Ma sedda sinust hinnusta.

13. Kik mes om siin se ilma pääl, Kuld, hõppe, auro, eht torre meil, Ka rikkas, ilmit hä, Se püssip iris ennege, Ei sada õnsust hengele.

14. Ma tenna, Krist, so süddämeest, Et ollet minno õpnu hääst So pühhä sonnaga, Mul anna ussun kinnitust, Niink minno henge õnnistust.

15. Auro, kirtus, tenno olgo sul, Se eest, mes ollet tenna mul, Ma palle süddämeest, Mo sinno palge selgustest, Sa ärrätougako iggäwest.

17. In allen meinen Thaten. Wiis. 24.
Nä sundto minno õssi, Ni längo minno lässi, Kuit

Jummal essi teep: Kui temmã murret kannap, Ja
essi nouwo annap, Kõl sis kii hãste kõrda laap.

2. Ei minno tõ sijn kõlba, Kii minno wain om ilma,
Ei massa minno nouwo, Ni olgo kui ta tahhap, Kui tem
mã offa jaggap, Eest olgo temmãl ütfind auro.

3. Mes põlwe Jummal annap, Mes temmã pãle pan
nep, Se om hã minnule: Ei puttu minno wigga, Kui
enne sunnip nida, Kui armsa Issã tahtminne.

4. Ma temmã pãle loda, Ja teddã melen peã, Ke hõis
jap kurja eest. Kui minna teddã pelgã, Ja sõnna perrã
ella, Ei olle hãddã iggãwest.

5. Ja wõtko surest armust Mo pãstã ligest pattust,
Neid siuis ei arwada. Ei temmã kohhut moista Mo
pattu pããt ni pea, Ent tahhap moga kannata.

6. Kui maggama ma lähã, Ja jãlle illes tõsse, Kun
olle eãle, Kui hãddãn, willitsussen, Ehk waisussen nink
tõbben, Saap sõnnast rõmo hengele.

7. Kui Jummal wõras tulley, Ja ristii pãle pannep,
Sis tahha kannata. Ei sa, kui temmã tahhap, Ja kan
natust ka anuap, Mul koorma rasse olemã.

8. Kii temmã hõlet jãttã, kui kole ma ehk ellã, Kui kãs
sey eãle, Mil ajal arwap temmã, kas hommen ehk weel
tããrãbã, Ja moistap aiga ütfindã.

9. Sis olgo siiddã rahhul, Mes eãl johhup sinnul,
Sis arwamuretse, Eest sinno Issã taiwan Teep nouwo
figen waiwan, Suur nouwo om tõttest temmãle.

Jummala Sõnnast.

28. Liebster Jesu wir sind hier. Wiis. 7.
Nõmas Jesu arwita Sinno sõnna hãste kuulda, Neeld
ja mõttid walmista, Palwid armust wasta wõtta Sin
no arm meid walgustago, Ma pããlt taiwa juhhatago.

2. Meil om selge rummalus, Kui so pühhä Waim ei oppe, Süddämen om pimmedus, Ei se hennest siin löppe Meije lohhele ei lölba, Kui sa essi meid ei sada.

3. Oh sa walaus walguffest, Kä mei! Jssäst tairwast antu, Ze, ma palle süddämenest, Edänd, suud ja förwu wallat. Palwid, laulu, Jesu sinna, E se häste förda minna.

99. Nun Gottlob! es ist vollbracht. Wils. 7.

Jummal olgo temmätu, Eik om häste förda lämmu, Paime, laulo, opperus, Jummal om Eik häste tennu. Möttem seddä meelde panna, Ee eest temmä auro andä.

2. Kätkem löddo rahhoga. Jummal om me dönista nu, Eikätem sis nida la, Kuis meid temmä opperatu. Pühhä Waim meid juhhatago, Ja meid eunnämb wal mistago.

3. Päme eht ka tullemä, Du nink rahho meile olgo, Lindto jalko lei wäle Jummal bigin abbis tulgo. Urwistago önsäst kootoa, Ja meid wiimsest aiwa tulla.

100. Jehova ist mein Herr und Hüter. Wils. 54.

Jehowa om mo henge Karjus, Ei sa mul pudust olles ma; Eä södäp mo nink om mul warjus, Säääl haina ma pääl armoga: Mosadap warsti läte mannu, Kun ma iks lambakeisi nännu, Ke wässinu nink többitse: Kui närwetäs mo süddä ärrä, Sis rühhiy temmä minno per rä, Toop ello rohto hengele.

2. Mo sadap öige te pääl sinnä, Käüp een nink ma lä perä töbst, Kui mul ka pimmedän om minnä, Ja orrun, kumb täüs willitsust, Kun te ra jälle swaima tiisa, Kun ohhaka nink orjaroitja, Ei sa ma sifi pelgäma: Eä ollet mo man minno walgus, So wääs nin. Zep om minno seigis, So olla pääl ma hengä ka.

3. Üts söbmaig taiwa maggusuffest, Täus röhtust, wäfte winaka Om mulle walmistet Jesuffest, Mes söb bra kawwest näggewa? Sa woijat minno römu öllist, Ei tijä ma ka murre jällist, Kui sa mo täudät armoga: Sa kistutat mo henge janno, Nink lasset pikrit ette panna, Täus taiwa maggusuffega.

4. Eipeä meel sis ennamb liikma, So mant mo karjus paggeda: Kohhes ma waine peäs tükma, So arm lat hawwani moga. Surm ihho henge lahbutago, So tunnistus mul enne jägo, Et ma kui lats so maija jä: Se fullane ei jä joht maija, Kes pöiga säält woip ärrä aija, Mast ajas tedda taiwahe.

5. Halleluja ma taula sulle, Oh helde Karjus, maggus Woon! Oh olles tuhhat leeld ka mulle, Ne fittasse so ütten foon. Ent sa ei püwä paljo keli, Üts süddä teep hääs sinno mel, Kumb armastap so ütfindä, Mul säräst söänd Jesu gna, Sis minna melen ikkes kanna: So perrält iggäwes ma jä.

101. Was kan uns kommen an für Noth. Wiis. 1.
Mes häddä woip meil sündidä, Kui sa meid, Jssand, södät Se kauni taiwa leiwäga? Nink kulinä wega jodat; Kui sinno Waim meid römustap, Nink kurba henge kostotap, So pühhä Waimo wäest.

2. So pühkä nimme auruß sa, Käl öiget teed meil näudät, Ei jättä häddän römuta, Ent effi meid iks hoj jat. Gest ollem ikkes julge siin, Ehl käl meil johhup surma piir, Et sa meil abbiß tullet.

3. So lep, o armas oppeja, Meid nuhtlep nink ka oppep, Serist meist ajap himmo ka, Et yattu kurjus löp pep, Kumb muido hengel kahjo teep, Nink ihho hukka saatma läöp ka pörgu-hawwa sisse.

4. Üts laud meil sunnust ehbitäs, Mes filmiga me näme,

So sönnä ruowas kunnetas, Mes süddämen mo söme;
 Kui tullep wainlan' kiusama, Sis woip se henge kostuta,
 So Waimu kängest wäest.

5. Gest sinno arm müid süddämeft, Iks tullep meije
 pole Sel ajal niik' ka iggäwest, Sa kannat me eest hote,
 Et meije woime ussuga So riklust perräst perrändä, Kui
 sinno perris rahwas.

6. Meid seddä Jesus atwita, Keni woip söänd tettä,
 Et lodam ta pääal armoga. Niik' Iffä woime nättä
 Gesamma niik' se Waimu wäest, Ke seddä puowap süd-
 dämeft, Se lankko wömsäst; Amen.

102. O Mensch wie ist dein Herz bestellt. Wiis. 1.

M armas kae ussinast, Ob kae warva hilda; Mes
 kaspway sinno söämeft, Kas ohbaka wai wilja? Gest
 wiljäst semend tunnus ka, Niik' kes om olnu külweja,
 Kas wainlanne wai Jummal.

2. Om sinno süddä kōwowa te, Kun kändä päle kääwa,
 Ja ütte te-ra saarnane, Kun linno semend söwa; Sis
 sinna ärrämölege, Et om üts tühhi-assi se, Niik' ärrä
 pandko naruf.

3. Kui semen ärräsöfftotu, Niik' ärräsötu linnust, Sis
 uff om ärräkadonu, Ei olle hengel toidust; Kui enne
 sattap kōwoule, Niik' süddä ei sa middäke, Sis Ello te
 om linn.

4. Kui süddä pae-suggune, Pat teddä kōwwas tennu,
 Ei semen kaspwa suggufe, Sis temmä hukka lannu; Ei
 olle röhkust paele, Ei sa säält wäkke seennelle, Ei kaspwa
 käl, ei häitse.

5. So süddä kunnä murreta, Niik' pelhota weel jännu,
 Om wiljäle weel kōibmatta, Ei olle hirmo nännu. Kui
 murretat, hend allandat, Niik' pallet ussun Jummalat;
 Sis süttitäs heng jälle.

6. Kui õhuga so sõamen, Niink ello perräst murre;
 Sa puuwät ellä rikkussen; Sis om se luggu kurri: Se
 puhhâ semen läppetäs, Niink asjata saäl külwätas: Se
 om üts halle assi.

7. Ni luggu om kui nouwetas Wel lihha himmo perrä
 Ja aww niink rikkus otsitas, Kumb henge rikkup ärrä;
 Sis kaup ärrä iggäwest, Se ello sõnna süddäwest, Ei
 lanna eäl wiljâ.

8. Me Jummal olgo tennäts, Et hääd maad ka weel
 nättä, Kumb õigede om arritu, Niink Jummalalle tedä:
 Sääl semen, teddä Jummal loop, Kül sadda kõrräst
 wiljâ toop. Se om üts puhhas Süddä.

9. Kel kõrwu om, se kuulge niind, Niink ärrä hennäst
 petko; Ent tunnistago omma süüd, Ja täamba pattust
 läändko. Aig ärrälääp, surm jorowap ka, Gul iggä
 wes om koolda ka, Kui om so süddä kurri.

10. O Jesu anna minnole üts katsti murtu sõänd,
 Et sinno sõnna seemnele Sääl olles löidä assend; Et
 saassi walmis wiljäle, Kumb taima täüp mo perräle, Niink
 kannap tubhat kõrräst.

103. Es woll uns Gott genädig seyn. Wiis. 27.
 O H! Jummal olle armolik, Meil omma õnne anna,
 Niink taima pole sada kif, Meid läöbi sinno sõnna;
 Et meil saap tutwaf sinno nouw, Niink kif, mes sult saap
 tettus, Niink Jesus Kristus, õn niink aww, Meist pagga
 nist saap nättus, Et nemmâ ümbre läändwa.

2. So, Jummal, hellest awwustap Kif rahwas ilman
 lajal, Niink kif ilm hendä rõmustap, Niink laulap eggäl
 ajal; Et sinna ollet sundja maan, Niink nuhtlet seddä
 pahha. So sõnna õige roog om kaan, Kumb ei woi
 jättä mahha, Kif õige tele sata.

3. So hellest, Jummal, awwustap, Kif rahwas, war
 ka,

ra, hilja. Ma kaswatap, hend parrandap, So sönnä
kannap wilja. O! Jummal Issä, Pojaga, Nink
pühhä Waim sääl taiwan, Meid ma pääl heldest öne
nista, Ke olleme siin waiwan, Et röömfast laulam
Amen.

104. Ach bleib bey uns Herr Jesu Christ. Wis. 2.

Oh Issand Jesus meile jä, Et öddang sai jo ilmale!
So pühhä sönnä walgustus Eas meile sada hob
Jetus.

2. Sel wiimfel, kurbal ajal nüüd, Oh kinnita me söä
mid, Et sönnä, sakramenti ke Meil puhtas jäässe ossani.

105. O Herr Gott, dein Göttlich. Wis. 46.

Sö sönnä hääl, o Jummal, tääl, Om kawwa pimne
jänu, Kui armogaan meist kuulti maan, Mes Pawel
enne nämmu, Nink töise weel Apostli sääl, Me Issanda
suust kuulnu. Me tennäm' sest nüüd süddämest, Et
meil se aig om tulnu.

2. Et se om käl nüüd tedä meil, Kui selgede om silmän;
Sis näüdü weel so armo meil, Ke so nüüd salgwa ilman,
Nink opwa tööst, mes löwwis pääst, Nink läbbi hukla
läwä. So sönnaga neid juhjata, Kik muido surma
jäwä.

3. Kui tahhat sa ni ellädä, Kui risti-innimenne, Sis
ussuse, nink seddä te, Mes ütlep Jesukenne. Se ainus
ön so süddämen, Eas ikles armas olla. So lähhembä
ka awwita, Kui täl woip tarwis tulla.

4. Sa, Issand, te, et sunnip se, So sure armo perrä.
Kelt lodetas, se päästetäs, Täl ütfit ei te karrä. Oh!
tahhap Turf nink Paapsti kurf, So sönnä ärrä neeldä;
Et ommere sa neile se, Sest sinna woit neid keeldä.

5. Anna Issand weel so appi neil, Neid umbre kaändä
mä töst, Ke lajwa tääl so sönnä hääl, Ei tahha wasta
wötia,

wötta, Ent ütle wä, et nemmä ka Et olle kuulnu seddä,
 Eh! nämmu ka an so sönnä maan; Oh! se om raffe häddä.

6. So usf om mul et töisi kül, Mes Pawel ülep meis
 le: Kit hukka läap, so sönnä jäap, Mi täambä, kui ka
 heilä. Eh! pöllerwa ne kawwala, Niin kange kala seddä,
 Kui nei ei sa bend' kånämä Patrust, sis saap neil häddä.

7. Et Jummal om mo ainus rõõm, Sis uem toop
 mulle kashu, Niin Kristus ka om w-rrega Kit minno
 wõlga masnu, Seit tennä ma sa aawoga. Oh! anna
 mulle seddä, Mes palle sult, ärrätee ko mul, Kui mul om
 surma häddä.

8 Ma loda ka, et Issand sa, Neid ei sa jätmä perrä,
 Kelt ilma paäl so sönnä hääl Ei pölleta joht ärrä. Oh!
 anna nell so armo weel, Et nemmä sawa sinnä, So palle
 ma, las minno ka Siit õnsalt ärrä minnä.

106. Erhalt uns Herr bey deinem Wort. Wiis. 2.
 O Sönnä hoija, Issand, meil, Paapst', Turgi
 rõõmijst, kela weel, Ke tahwa touka üllewält, So
 armsa Poiga järje päält.

2. So Wälke näüdä, Jesu, sa, O Issand ülle Es-
 sanda, So Kristi-Rahwast kaitse hääst, Et se so kirtap
 iggäwest.

3. O! pühhä Waim, sa Erõõstija, Hääd Meelt so
 Rahwal anna ka. Kui Häddä meil, sis aawita, Niin
 Surmast Ello juhata.

4. Üts wõras Rahwas siin niin saäl, Niin püw-
 wõp tulla meije paäl, So Sönnä ärrähäeta, Me
 Werd ka ärrawallada.

5. Kit n ide Nouwo tühjast te, Las puttu neid se kurr
 Tõ; Neid sinnä Hauda touka sa, Mes nemmä melle
 teggewa

6. Sis saap kül tundma neide Meel, Et meije Juma-
 mal

mal ellap weel, Niink arowitap neid wäggewäst, Keta
pääll lootwa Süddämest.

Dh! anna rahho armoga, Dh! Jummal, meije
ajal, Gest tõine rahho andija Ei olle löidä mujjal,
Kui sinna Jummal ütsindä.

Anna meije Keskine niink ligille üllembille, Rahho
niink hääd wõlitsust, et meije neide al ütte rahholikke
niink wõlki ello woime piddädä, ligen Jummal peljus-
sen, niink ausussen. Amen.

Jummalas Kümme Kässust.

107. Das sind die heiligen zehn Gebot. Wiis. 2.

Neid kümme kässu kuulgem niind, Kust tunitus meije
pattusind; Neid saije Moses Jummalast, Niink
toi neid meile üllewäst. Kuriieleison.

2. I. Ma olle Jummal ütsindä, Ei peä muud sul ol-
lema. Sa peät minno pelgämä, Niink arowistama
ussuga. Kuriieleison.

3. II. Ei sunni sinnul mälletä Mo pühhä nimme as-
janda; Ent palle seddä söämest, Niink littä minno ig-
gawest. Kuriieleison.

4. III. Sa peät lige majaga Sel säitsmel päiwäl
hengämä, Et Jummal sinnuist digede Woip söänd sada
hennle. Kuriieleison.

5. IV. Kuifsa hääd polwe armastat, Niink piltä iltä
himmustat, Sis peät essäl, emmäl Sa auno näutmä
selgeste. Kuriieleison.

6. V. Dh! iltä iltes armastat, Niink ärrä taplo Fed-
däle, So süddä olgo tassane, Niink näudä armo ligille.
Kuriieleison.

7. VI. So abbi-kassa peät sa, Kui bendä armastat
piddämä, Kif roppust sinna tassane, Niink iltä iltes
puhtaste. Kuriieleison.

8. VII. Mes lähembäl om eäle, Sa ärrä putko
ussife; Ei sunni sinnul warrasta, Ent toida hendä au-
woga. Kurielleison.

9. VIII. Guud ärrä laaffo löbbista, Mes walle om,
eht sallaja. Sa peät wiikma kawwalust, Niink andma
biget tunnistust. Kurielleison.

10. IX. Gul ärrä olgo himmustus Gesti, mes om
töise Verrändus; Te lähembälle nida hääd, Kui henne-
lesa effi teet. Kurielleison.

11. X. Ke laulatet om töisele, Sa ärrä püüdö hen-
nele. Ni olle pühhas süddämest, Kui Adam olli algmis-
sest. Kurielleison.

12. Meist Kässust peap tuttama, Kuitad sunnis ellä-
dä, Kui meije hendä pattuga Ei tahha pörögo tougata.
Kurielleison.

13. Meid armust, Jesus, awwita, Sa ollet On-
nisteggijä; Kik meije tö om tühine, Et olleme kik pattat-
se. Kurielleison. A. V.

108. Sesamma Laul lähembäste. Wiis. 2.
Meid kumme kästu peä sa, Niink Jummalat es ar-
mašta, Sa nimme peä ausaste, Niink pühhäpäi-
wä pühhitse. Kurielleison.

2. Kik wannambid sa awwusta, Niink lähembät ka
armašta. Abb' ello ärrä riktoige, Niink ärräriisko led-
däte. Kurielleison.

3. Sa waltet ärrä pajata, Mu majja ärrä himmusta,
Mu naist nink perret, rikustse, Sa jättä ikles rahhulle.
Kurielleison.

Kristi Ussust.

109. Wir gläuben all an einen Gott.
Mei' ussum' utte Jummalat, Saiwa nink ma lojassise,
G Re

Ke essi heitau Issäs ka, Et ta omme waiwalisse Latssi
 ikkes woisi toita, Meije ihho, henge kaitsa, Rigest
 Furjast häste hoida, Et me es wois wikkla maitsa. Ta
 peap hole meije eest, Kik tulley temmä surest wäest.

2. Me ussume ka Jesust Krist, Temmä Poiga üttest
 nouwust, Ke Issä man om iggäwest, Dige Jummal
 wäest, auwust; Maa jast puhtast iunkrolesses Toites
 inimisses sündnu Pühhäst Waimust ussu sissest Me
 eest, ke pattu ollem tennu, Om Issand Kristus koolnu
 tööst, Nink tösuu ülles ommost wäest.

3. Me ussun pühhä Waimo kaan, Jummal
 wäest, auwust rikkas, Ke römustop kik kurbe maan,
 Andist ehbitap ka ikkes Risti Rabwast, kumb' Zim
 kannap, Peap ütten melen temmä, Eim kik pattu
 andis annap; Lihha peap weel sesamma, Taas ülles
 tousema mulla seest, Nink ello ello jämä iggäwest.

110. Sesamma Laul wanna Wisi perrä.

Meiße ussume kik ütte Jummalala sisse, Tairwa nink ma
 poja, ke essi Issäs heitnu om, et meije temmä latssi
 sam. Temmä tahhap meid ikkes toita, Ihho nink henge
 ka häste paimenda; kik kurja tahhap temmä ärrä kaitsa,
 et ütse wigga meile ei peä sündimä. Temmä peap hood
 meije eest, hoijap niink walwop kik saisap temä wäe sissen.

2. Meije ussume ka Jesusse Kristusse sisse, temmä
 Poja meije Issanda, keä ikkes Issä man om ütssug
 gune Jummal wäest nink auwust; om Mariast puht
 tast iunkrust töistess inimisses sündinu, läbbi pühhä
 Waimo, ussu sissen, meije eest, kumma ollime ärrä
 kadonu, risti päle ärrätole, nink om surmast jälle ül
 les tösuu, läbbi Jummalala wäe.

3. Meije ussume ka pühhä Waimo sisse, keä Jum
 mal om Issä, nink Pojaga, nink lige kurbide römustojas
 nink

nimmitäs, ke kaunid Andid annap, nink kii visti rahwast
ma pääl ütten melen peap. Siin sawa kii pattu andis
antus, meije lihha peap ka jälle ellämä. Sesinatse wai
wa perrä om meile walmistetu äts ello iggawest.

Pühhäst Issä meije palwest.

111. Vater unser im Himmelreich. Wiis. 18.

Sä kasset, Issä, pallelda, Nink sinno appi heigada,
Ke ellät taima rikkussen; Oh! lasse meid ka süddä
men kii palwid tetta öigede, Kii meije suga palleme.

2. Oh! lasse pühhä elloga Meid sinno nimme pühhen
dä; Las jädä meile selgeste So pühhä sonna allale, Et
laus wölsi oppetus, Nink löppey rahwa rummalus.

3. Las ossa sinno rikkassest Meid sada siin nink iggä
west. Sa tahhaß omma Waimuga Ka meije siffen
ellädä. Te pörge wälke rammotus, Et lasway sinno
koggodus.

4. Siin ma pääl sündko niwade, Kii taiman, sin
no tahminne. Kii meile jobhup willitsust, Sis an
na, Issand, kannatust. Kii meije tahtmist tallita,
So meile perräst teggemä.

5. Pä tohtust anna rohkeste, Nink leibä meile kigille.
Oh! Issand hoija tullest, weest, Ka waino, kalli aja eest,
Et rahho põlwe näeme, Nink ahnüssera elläme.

6. Las andis sada annetus kii meije pat nink essitus,
Et meije töine töisele Hääl melol andis anname, Nink
öigen rahhun elläden, Töist armastame säameu.

7. Meid ärrä ätko abbita, Kii kurrat nakkap kiusama;
Kii ilm meid patma hukkutap, Nink meije lihha kühhotap,
Sis anna joudo kōrwaste, Et ussun meije wäräme.

8. Sa tahhaß, Issand, armoga Meid kurjast ärrä
awwita. Oh! ärräläsko lebdäke Meist kigist sada pör
gutte:

gutte; Ent wõtta meije hengelest So armsa kätte iggä west.

9. Amen, se om üts Finnitus, Nink meije ussu tunnitus, Et Jummal kulep heldeste, Mes meije temmäst palleme. Sest laulame nüüd rõõmsaste Amen, se sündlo nidade.

Pühhäst Ristmissesest.

112. Christ unser Herr zum Jordan kam. Wis. 37.

Me Jssand Krist Jordani jõõst, Et Jssä meel saaf näütus, Sai ristitus Johannessesest, Et temmä kást saaf täütus. Se tetti meile mõskmisses, Meist mõste pattu häbbi, Nink mõro surma upmisses, Temm' omma werre läbbi, Hä wastse ello tardis.

2. Sis kuulge nüüd, nink moistle häst, Mes ristmist kutsup Jummal, Nink mes üts peap usma sest, Nink opma, ke om rummal: Et Wessi olles, Jummal tahh'p, Ei siki päljas wessi, Ka sõnuu sinnä mannu saap, Nink pühhä Waimo kassi; Se om sün ristjä essi.

3. Meil' seddä Jummal näütüu saäl, Käl tähtest nink ka kelest, Kui kuulti taiwast Jssä hääl, Jordanil, heldest melest, Kumb laus: Mo armas Poig om se, Mul om hä meel to päle, Se saap teid saarma õigede, Sest kuulge temmä häle, Nink käuige temmä perrä.

4. Ka Jummal Poig owu essi tääl, Üts õige Junimine, Se Waim ka taiwast tulley pääl, Kui kauwis Tu wikenne. Et peäme kil usma weel, Kui ristitäs meid täämbä, Kil kolm Personi ristnu saäl, Se läbbi tahtwa nimmä, Me man sün Ilman olla.

5. Me Jssand Krist kást sullasid, Meil' seddä anda todä, Et surma se om hukkatet, Ke umb - ussu taht jädä. Ent ke sün ussup õigede, Se saap sest õnsaf Taiwan, Üts wastne

wastne innimen' om se, Nink ei já surma waiwa; Eit elläp ikkes römün.

6. Kel lotust puus se armo pääl, Se pattu al om waiwan, Nink hukka pantu ikkes weel Sel surmal' pörghawwan. Ei arowita hä ello mit', Ed hukkan om kui näme, Kik perris pat teep tühjäs nüüd, Nink sissen ilmal' same, Ei woi hend' essi päästä.

7. Silm ütfindä wet paimendap, Mes inniminne wallap, Ust Waimun wälke tunnistap, Mes Jesu werri kaldap, Et ristimin' om üts werrew kaim, Sest Jesu Kristi werrest', Mist sūtittäs fik meije waim, Mes meile, pattu perräst, Adamist nink meijit tulnu.

Pühhä öddango Söömajast.

113. Jesus Christus unser Zeyland. Wiis. 41.

Jesús Kristus meije päästjä, Issä wihha ärrawõtja, Se wõt mörrö surmaga Pörghust meid sin lunasta.

2. Et se es woiß melest minnä, Sürowä, jumwa meil' and tännä Omma ihho leiwä man, Omma werd ka wina gaan.

3. Sel, ke lawwal' tahhap tulla, Sünnis häste walmis olla; Sest ke kurjast' sinnä lääp, Ello eest sääl surma sööp.

4. K' itä heldest omma lojat, Et se and sul' omma Poja, Ke om sinno assemel Koolnu risti-kanno pääl.

5. Sinna peät usma seddä, Et se roog sel hä, Pel hädä, Kel om rasse henge koorm, Ni suur waiwa, kui öige surm.

6. Ni suurt öinne Issäst tairwan Otsip süddä suren waiwan, Kel ust' ei sa ollema, Tänn' ei peä tullema.

7. Temmä ütlep: Tulge waise, Wötke armo mehhe, waise. Arst ei fölba terwele, Temmä Nouru lat narulle.

8. Kui sul olles abbi osnu, Mes ma olle so eest koolnu?
 Se roog sis ei kólba sul, Kui sul essi appi kül.

9. Kui sa kindmält usut seddä, Nink ei salga omma
 häddä, Sis sa ollet walmistu, Nink so heng om södetu.

10. Omma usku ülles näüdü, Welle päle armo heidä,
 Et ta sinust appi neäp, Ni kui Jummal sulle teep.

114. Ich komm jetzt als ein armer Gast. Wiis. 1.

MA tulle armas Jummal nüüd, Et sa mo kutsut
 wõras, So lawwale, kum kallist hääd Mul wale
 mistet om warras, Kui nalg om minno hengele, Kui
 janno minno waimule, Et häddä päle tulley.

2. Mo henge boita ollet sa, Sa kõrwast hõle kan-
 nat, Sa ollet ülles piddäja, Ni kui sa essi tunnet,
 Sa ollet leiwäs, kairus ka, Ke södap, joday armo-
 ga Neid, ke so himmustawa.

3. Sis wõtta õige karjuske Mo henge jahhutada,
 Ja sata taima warrale, Sääl seddä kosturada, Sa
 armo lauda walmistat, Sa tigil seddä ehhitat, Ke
 sinno päle lootwo.

4. Kui wonakenne ofsi so, Mo henge karjust tagga,
 So ello Maana södap mo, Kui nalg mo waiwap
 wäega, So kallis werri joday ka, Ei ütse mot lah-
 huta Mo sinno armust ärrä.

5. Kul pödral surest pallawast We janno päle tul-
 ley, Et temmä külmä lätte seest Sis janno ärräajap,
 Ni wäega minna himmusta, Et pattust wallale ma
 sa, Ja rõõmsas sinno läbbi.

6. Kil ennämbeste himmutse, Ja palle enne seddä,
 Et kil mo pattu kabbetse, Gest ne mul tewa häddä,
 Mul õiget usku anna ka, Mo õigussaga ehhita, Et
 häddä rahhul olles.

7. Mo sõand wõtta tõmmada Gest ilmaist taima pole,
 Et

Et ilma joht ei armasta, So arm maal tulgo meelde, Et
a masta ka lähembät, Nink wihha löppep sõamest,
Ni kallist roga wõiten.

8. Mo sees i olle middäke, Kui selge pattu wigga.
So man ei olle üssige, Kui pühhä puhtust löida. Mo
sissen om se hokkatus, Ent sinno sissen õnnistus, So
pühäidega taiwan.

9. Mul wast'et sõand walmista, So pühhä Wai
mo lä'wi, Nüüd jägo minnust mahha ka, Kit kurri
tõ ja häbdi, Mo meeld ja mõttid jubhata, Laß kurja
hinno kadduda, Mes enne teije minna.

10. Sis tulle armsast minnule, Mo kallis henge
warra, Ma anna sund nüüd sinnule, Oh ärrä põlgo
ärrä, Mo sõand, kallis Põhoken, Et risti pääl ni
kalliste, Mo ollet ommas saatnu.

11. Suurt Tenno olgo sinnule, Mo armas Lunas
staja, Ma armasta so õiaede, Ja oda seddä alga, Et
sinna ello jaggaja, Säääl lige õnsa rahwaga, Mo
taiwa lawwal kutsut.

115. Schmücke dich, o liebe Seele.

Mo sudda rõnustelle, Zättä pattu lombid jälle,
Eõtia ärrä pimmedussest, Minne wäljã rumo
malussest, Jummal kutsup sinno lawwal, Te so
sõand temmäl wallat. Jesus tahhap õnsas tetta,
Nink õmaij so seen wõtta.

2. Minne jowra üss naste, Walmista nink pühhä hãse
te Sõand henge kossijalle, Sinno helde Jesussulle. Ar
sãjãgo tullematta, Puhka, palle wõiwimatta: Tulle,
tulle Jesuseine, Ja mo ommas, armokeme.

3. Kallist asja kallis petas, Ja suurt rahha se rest pã
cas, Sinna helde armastaja Jaggat omme andit ilma,

Gest et se om arvamatta, Mes sa l'inkit tassumatta, Kit se ilma kuld ja warra Ei woi seddä massa ärrä.

4. Oh mes himmo tulley päle, Kui so heldus tulley meelde, Jesu, kallis hallestaja, Innimiste leppitaja, Omma ihhoga mo sötat, Omma werrega mo jotat, Jummal tulley minno sisse, Elläp minno waimun essi.

5. Pelg nink rööm om minnu uättä, Ja ei tija mes mul tettä, Se om ärrämötlematta, Se om ärräütlematta, Innimihne ei woi teda, Ei ka seddä ärrä nouda, Mes se wäggem Jummal lonu, Kui ta seddä roga tanu.

6. Leiwä, wiina wasta woetas, Minka ihho, werd meil antas, Mitto tuhhat seddä söwä, Mitto tuhhat seddä jowa, Ommete se saisap terwe, Jaetas nink om iks allat, Kenne tarkus seddä moistap, Kui ei Waimo walguš paista?

7. Jesu minno bige ello, Jesu minno rööm ja illo, Jesu bige suremb warra, Ärrätaggane mult ärrä Minna latta pölwil mahha, Himmusta ja walle seddä: Lasse seddä kallist roga Mulle hääh, sul auruš wötta.

8. Armust tullit taimast essi Lunastama innimissi, Omma henge ärrä annit, Kasse ristit meel kannit, Kaldsit omma kallist werre Ilma pattu perräst ärrä, Se mo jodap önnistusses, Sinno armo mäletusses.

9. Jesu, kallis henge toitja, Jesu, pattu ärräwoitja, Se, et ei sa hukkatusses, Ma so karwoa ossalisses, Sinno arm mo melen olgo, Ja mo söämette tulgo, Et ma nida, Kui siin waiwan, Ja ka sinno ommas, tairwan.

116. O Jesu, du mein Bräutigam. Wis. 2.

Mo Wdigmes, Jssand Jesus Krist, Ke sinna armust minno eest Saäl pu pääl surma kannatit, Nink pattu wölgä listotit.

2. Ma tulle sinno lawwale, Kui waine turblis pat tane,

tane, Ma olle haige jowweto, Oh Jssand ärrä pölgo mo.

3. Se Urst nink Walgus ollet sa, Üts helde mees nink rikkas ka, Üts pühhas lätte rojatsil, Üts saja reivas ust likkul.

4. Sis palle ma so Jssand nüüd, Oh süttita mo henge süüd, Ze puhtas, mes om rojane, Päbbi so armo paistusse.

5. Mo pimme söänd walgusta, Nink läüda ussu künält ka, Mo waisust kána rikkusses, Mo lihha kelá kurjusses.

6. Et ma se taiwa leibäkest, Jummalat nink Junis mest, Wois süwra allandussega, Se man so armo mäl leta.

7. Kik kuriust pühhi söämest, Nink läüda ussu armo hääst, Kik hääd mo sissen soeta, Et ma sul aurus ellá ka.

8. Oh anna kil mes tullulik, Nink kelá kil, mes kahjo lik. Mo henge sisse tulle sa, Et ma iks üts já sinnoga.

9. So söömaig andko kinnitust, Et pattule saas löp petus, Et ma saas pattust wallale, Nink maidas Effä armoke.

10. Oh pilla henge wihtajid Ni nätwid kui ka sallajid. Hääd etterödmist kinnita Mo sissen omma waimuga.

11. Mo ello kombe, wiis nink meel, So mele perrá olgo káäl: Et ello päiwi rahhoga, Ja kristlikkult woi löppeta.

12. Senni kui ello Kuningas, Ma sinno mcunu taiwa saas, Et ma so lawwal iggáwes Sääal káus nink henda rómustas.

117. Gott sey gelobet und gebenedeyet

SUl, Jummal, olgo kittus, auw nink tenno, Ke meil rogo ollet tennu So ihhust, nink so werrest ka ni heldest, Meil se tulgo ünnes selgest. Kúrieleison.

2. Päbbi sinno ioho, Jssand Krist, Kumä so emmäst Maariast tulli tööst, Meid so pühhá werrega, Kigest häädäst awwita. Kúrieleison.

3. Se pühhä ihho me eest surma pantu, Et se ello meil
sest antu, Surembat armo es woi ta meil tetta, Se
ei sunni melest jättä. Kurielison.

4. So arm, Issand, seddä teggi sul, Et so werri
meil tet inmet kül, Nink mas kil meise süüd, Et meil
Jummal helde nüüd. Kurielison.

5. Meil, Jummal, andko omma armo, öine, Et me
kulem temmä tõnne, Nink woime wellelikun armun olla,
Et se roog meil hääs wois tulla. Kurielison.

6. Issand, meil so Waimo jättä weel, Et se meis
le annap õiget meelt, Et risti rahwas maan, Elläs
häste rahhogaan. Kurielison.

Tõisitsest nink karwalast Risti rahwa ellust.

118. Erleucht mich Herr mein Licht.

Mo Walgus walgusta, Ma oll heynes rummal. Ei
tunne hendä ka, Ma tiidä seddä ü. Üis tõine järg om
mul, Ei olle siski weel, Kui sunnis olla tääl.

2. Ma elli ennemust kül suren henge rahhun, Es tija
furbussest: Nüüd om kil süddä täüs, Et hennel koorinas
näüs; Mes enne minno rõõm, Se nüüd mo murre om.

3. Ei ilmlil häddä woi Mul seddä murret sata, Sest
minna tija jo, Et mul häid sõpru weel, Ei tunne wainkast
tääl: Om terwas ihhule Ja toidust rohkehde.

4. Oh se om henge piin. Kumb sõamest keep wäljä, Nink
sõõp lutoati siin. Se taplep minnoga, Et mul om teedma-
ta; Kas ust om sõamen, Nink minna Jesussen.

5. Ei olle ussu tõ Ni sagge kui se nimmi, Se se om
ätsindä, Waart nimme piddada, Ke Jesu wäega
kil himmo koletap, Nink Jesu jalkun käu.

6. Se näüs suar pettus mul, Kui seddä mõitet enne, Et
se

se om ussus küül, Kui roppe pattu eest Hend hojat ligest
wäest, Mes ka ne paggona Häu perräst teggewa.

7. Se näüdap Kristust tööst, Ke terweni jääp tälle, Kel
tigge ilma lust, Kif rikkus aum nint hä Ei olle middäke,
Nint ütley: Jesus om Mo ainus lust nint rõõm.

8. Se om se ussu hääl, Ja temmä pallaw himmo; Mo
Jesus olle tääl Mo paas Mo kisp nint aum; Mo saatto
sinno noure; So perris olle ma, et sa mo ostnu ka.

9. Ke se man petma läöp. Ei ussu õigest mitte, Ja wihs
kap Jummalat, Kif lotus om üts põrm. Kui päle tulley
surm. Se ussu pohhi om se ainus Jesu arm.

10. Siin usku puus mul weel, So arm es olle õi-
gest Weel senni tutwa mul, O Issand Jesus Krist:
Et mul se ilma lust Jks armsamb olnu weel, Kui sin-
no aum nint hääl.

11. Mo süddä ärräne, Ma peä õigest ulgma, Ei muido
hengust sa, Kui: salga puhtaste, Mes armas libhale,
Nint wõtta Jesusst Krist, Sis om kif tettu hääst.

12. Kas sinna mulla tük Sel kunningal hend kelat, Kent
perrält siin om kif, Ke tark nint rikkas ka, Ke lige üllemb
hä, Ke ilma teggija Nint üllespiddaja.

13. Kui ütstörd löppetus Sel maal nint taitwal tulley,
Sis jääp ta iggawes Ei kole eäle, Ei tija hauda ke, Nint
ke tall tutwa om, Sel om üts jäädwa rõõm.

14. Ke lepmatta siin jääp, Nint kolep nida ärrä Hend
põrgu harwaw näep, Ei lõrwa Jummalat, Ehk illes
ennamb wet, Kui suren järwen om, Es tulles siski rõõm.

15. Kui Jummal yurwaw nüüd Soga siin ärrä leppi,
Sis ärrä wiivgo mitt, Mo heug, ent ütley ni: Sul minna
ohwritse Heng, ihho waimuga, Rõõm, aumw keelmatta.

16. Te, mes sa tahhat mul, Kui ma sa enne walmis,
Siin aumus, ehtes sul, So nimmel elläda, So õusust
pid-

piddáda, Pühbändet siin nink sääl, Há mul, mes waja weel?

219. Lihha nink Waimo tapleminne. Wiis. 18.

Some kelest ma keelde ümbre tettu.

SH tulle ristisinn mey, Nink mötle perrá soámen, Kui waim nink lihha taplewa Siin ilman töine töisega; Se lihha püwõap essida, Waim om täll wasta panneja.

Lihha. 2. Se lihha ütlep waimule, Oh anna woi must minule Se i ma wiis om armas mul, Se taima rikkust sa ma kül, Ma tahha lustist elláda, Ehk sa ma süsi õnsas ka.

Waim. 3. Waim kostap, ütlep lihhaile, Ei lá se kõrda eále; Oh mötle, mötle innimen, Mes sinna totit ristmis sen, Sa wandsit árrá kurratit, Kik tühhiust nink pattu tööd.

Lihha. 4. Se tigge lihha wastotap: Mes immet waim mul kütutap, Kas mul ei olle luppá táál, Et rõmus olle ilma páál: Ma woi kül tantsi, mángida, Ei ka ma sega patu te.

Waim. 5. Waim panney wasta tarkaste, Ma leina sinno halleste, Sa ellát ilman rõmuga, Nink peát ütškõrd pallama Sáál põrgun, tun se rikkas mees Jo sanu waima rõmu eest.

Lihha. 6. Se lihha kostap wihhoga, Kik rahwas nida teggáwa, Neil om há meel, kui warra káen, Nink rõõm se ille soámen: Kas sinna tahhat ütfindá Ni waaste ilman elláda.

Waim. 7. Waim panney wasta kangeste, Nink tunnistap ka selgede, Et rahha meid ei arwita, Kui ilmast peõme lahkuma: Mes sul háást ellust appi om, Kui sul ei sa sääl taiman rõõm.

8. Eikole heng joht ihhoga, Ent peap pina minnema,
Se

Se ihho saap ka ellawas, Nink kolyto ette kutsutus, Kui sa nüüd ellat kurjaste, Sis lat heng hukka, ihhose.

Lihha. 9. Se lihha kostap murrega, Nink ütlep waimul peljoga: Oh jättä minno rahhule, Sa waimwat minno ennege, Ma jä jo haiges, kurblikkus, Kui pörgust mul saap kōnneldus.

Waim. 10. Oh ei sa pattu kahhites, Nink se sul wäega haiget tees, Et sinna omma Jummalat Jks pattuga siin kurbastat, Nink kånäs henda kigest wäest, Sis jääs hirm mahha pörgu eest.

Lihha. 11. Kõl ma ka pattu kahhitse, Kui omma kõrd kõi pattale, Sis tunnista ma oomast suust, Et mul om haigust, kurbastust, Se päle sa ma wallale, Ehk ma kõi jälle pattu te.

Waim. 12. Ehk sinna kõi kõi pattale, Sa ei sa siski tawatte, Sa jäät jo ikkes kurjembas, Nink ei lä ellun parrembas, Sa teotat jo Jesust tõõst, Kui se ei sünni sõamest.

13. Kui nida pürowas ellada, Kui usklikko siin ellawa, Et ikkes palles Jummalat, Nink armastas ka lähhämbat, Kui Jesus olles armas sul, Sis olles kõi tõ õige kõi.

14. Se ilm saas so kõi wihtama, Nink pühhas mehhes sõimama; Ent sest ei olle kahjo mitt, Et rahwas uskijid narap nüüd: Sääal om neil hirm, kui näggewa Reid uskijid auwo kronga.

Lihha. 15. So kõnne, waim! om maggus kõi, Se auwo krong ka armas mul; Ent wõis ma saija mõllembat, Siin ilma hääd, sääal Jummalat, Ma kules so hä melega, Saas ennämb rahwast tawwa ka.

Waim. 16. Mes sinna petja pajatat, Sa tahhat katte Essandat Siin übhenda nink orjada, Se om jo kohhalt wõimata, So meel om ilmlik, lihhalik, Mes sinna teet, om pettus kõi.

Lihha.

Lihha. 17. Voi minno waist, mes ma nüüd te,
Ei anta armo sukkufe; Ma olles weel, kui roannas
lä, Hend pattust kaändnu õigede, Mi teima minno
wannamba, Nink saiwa siski õnsas ka.

Waim. 18. Sa narat õige Jummalat Sega
mes sinna pajatat, Kes kirjã annap kätte sul, Et peat
wannas sama weel, Sa voit jo noxelt koolda, Mes
tahjat sa nüüd wiwita.

Lihha. 19. Oh jätta orama nomimist, Mul om
sin paljo teggemist, Suur orjus, pudus massoke, Se
telap usjust kõrwaste; Ei läppe minna pallelda, Kes
teed, et parremb aig weel sa.

Waim. 20. Ei sa ma soga eddesi, O lihha! mes ma
sulle te? Ma tahha sinno koleta, Nink risti külge naglada,
Sis wãra ma so ommete, Nink tulle tõttest talwate.

21. So ette kaändmist tijã ma, Ma tahha ikkes pallelda,
Et Jesus minno kinnitas, Nink mul so ulla wõimus saas,
Kui ma so lasse ellãda, Sis lã ma hukka sinnoga.

22. Oh helde Jesus awwita, Et minna ikkes woi-
must sa, Kui ilm nink lihha kihhotap, Ja kurrat essi
hukkotap: Sis anna joudo minnule, Et nemmã kah-
jo mul ei te.

23. Mul om kül waiwa tappelden, Om siski rõõm ka
swãmen: Se om mo henge kostotus, Et sinna minno
kinnitus, Nink wõttat minno wimãte. So mannu taie
wa rikkusse.

120. Du sagst: ich bin ein Christ. Wüs. 5.

SA littat usklikkus. Hã kül, kui ussu ello, Sul
annoy tunnustust, Et kõnne wõls ei olle, Sis
om hã luggu sul: Ma püwã swãnest Weel sada ego
gapãno üts õige usklik mees.

2. Sa littat usklikkus. Se usklik tunnep Jesust, Ei
peã

peä ütfind suan, Ent maidsap temma õigust: Ja teep,
mes lästu om, Siin helde melega, Kui sinna ni ei
te, Om kõnne asjanda.

3. Sa littat usklikkus. Ke seddä tahhap olla, Se
armastago hääd Nink jätke kurja ello. Kas se kül
uslik om, Ke pattu teed siin käüp? Ei olle uslik joht,
Eh! täl kül nimmi jääp.

4. Sa littat usklikkus, Nink mõtlet waest se perrä,
Et sinno ristmissen Ka mõski pattust ärrä: Müüd om
se tõist kül, Ent mõtle seddä ka, Et sa teit leppingut
Sääal omma Essäga.

5. Kus om se lepping nüüd? Kas towotus om sään?
Sa wandsit pattu tõdd, Ent mõtle mes sa teenu.
Kus usk? Kus towotus? Kus äran? Kus lotus om?
Es tühhi pattu lust Siin olnu sinno rõõm?

6. Sa littat usklikkus, Et kirjä tunnet häste, Nink
kulet ikkes weel, Ja loet ka kül essi. Ent kule armas
lats, Kas nida ellät ka, Kui kirvi näüdäp sul: On
nis om teggija.

7. Sa littat usklikkus, Et pattale iks tullet, Kui
sinno kõrd om käen, Nink pattu andis pallet. Ent,
armas! üttele mul, Kui sinna pattal kääit, Kas sinna
hendä sis Ka õigest parrandat.

8. Kui sa kääit pattale, Se wanna wisi perrä, Et
sa iks kurjas jääit, Ei kána pattust ärrä, Sis pettät
hendä tõist, Ei kõlba towotus, Ja sinno pattal kääit
Om seige kawwalus.

9. Ma olle uslik mees, Mul antas Einnitusses Jes
susse ihho werd, Se lät mul õnnitusses. Eimitte
armas lats, Kui sinna ussuta, Kääit Jesu kawwale,
Sis saat sa sundust ka.

10. Ma olle uslik mees, Ma loe, laula, palle, Ma lä ka
fer.

terkuhe, Es ne hä teo olle? Hä omma kül kui neid ka
nida tallitas, Et Jummal iks saäl man Hääd puhhast
sband näes.

11. Sä kittat usklikkus. Ei woi ma seddä löida, Kui
sa so ello tööst Nink käämisses ei näüda. Ke kittap usk-
likkus Ja Jesu jüngris weel, Se elägo siin ni, Kui Jes-
sus elli tääl.

12. Kui ollet usklik mees, So meel nink mötte olgo ka
ni kui Jesussel, So henge lättest tulgo: Üts selge püh-
has arm, Sul olgo maddalus Ni kui so Issandal, Si-
ollet usklik mees.

13. Ent kunna näe weel Nink illes seddä tunne, Et
korkus, Ullemeel So möttid saatwa enne, Ja wain nink
kaddaus, Ei mitte tassaus, Sis ärrä piddägo, Hend
öige usklikus.

14. Sa kittat usklikkus, Nink ei te siffi ennämb Kui
tarlapaggana. Ke tusiwa weel wähhämb, Kui latse tundi
wa näüd, Nink siffi ollike Neil parremb ello weel, Kui rist-
rahwale.

15. Oh ärrä ütlego, Et sinna usklik ollet; Kui sest ei tun-
nista So ello, mes sa peät. Mes nimmi arwitap? Päält
näätä Risti-ust, Ent siffest kawwal mees, Kumb kurja-
sest om täüs.

16. Oh Jummal anna mul Sis armo nink ka joudo,
Et ma wois kindmaste iks ussu perrä nouda, Et tö nink
nimmi mul Siin olles üttelis, Sis sa ma taiwatte, Kui
öige usklik mees.

121. Es spricht der Unweisen Mund wohl. Wiis. 1.
S e rummal rahwas kitlelep: Neil om se öige Jumo-
mal. Nink siffi illes kurja teep, Om süddämeest ka-
rummal; Ei kōlba ka kil neide tö, Neil armas om se pim-
me ö, Nink laitwa päiwä tekko.

2. Wõt Jummal taiwast kaeda, Kif innimiste sulttu,
Et temmä saassi näggemä, Kas temmäst petäs lulttu;
Kas temmä meelt siin tallitas, Nink temmä sonna
armastas, Ja elleats se perrä.

3. Es käu sääl ütšif õiget teed, Kif olli esnu ärrä,
Nink eggäüts lönd omma pääd, Nink aije tühjä per-
rä. Es tetta üttest aiust hä, Nink siski möttel neide
pä, Et Jummal kif saas kitmä.

4. Kuis kawwa omma moistimatta, Ke säräst koormat
keutwa? Nink minno rahwast waiwawa, Nink kahjust
hendä toitwa? Ei loda nemmä Jummalala pääl, Ei
palle teddä häddän tääl; Hend' essi tahtwa pästä.

5. Gest ei jä meel neil rahhulle, Kif nuhtlust hennel'
ootwa. Jaap Jummal abbis waggule, Ke temmä päle
lootwa. Ent naartas teist se waise Nouru, Nink laides
tas kif temmä auw, Et temmä rõõm om Jummal.

6. Kes saap sel waisel Israel, Zionil õnne näütmä?
Kül Jummal temmä päle weel Saap essi armo heit-
mä. Kif temmä Poig saap teggemä, Gest Jaak
saap rõõmu üaggemä, Nink Israel hend kitmä.

122. Kommt last euch den Herren lehren. Wiis. 14.
Sulge risti innimisse, Wõtke seddä oppetust: Kes om
Jesu Eulistikmitne, Nink saap temmä õnnistust: Se,
ke Jesust tunnistap, Süddämeest ka armastap, Nink ke
wõttap waiwa nättä, Temmä mele perräst tetta.

2. Onsa, kumma wasse wairun, Maddalussen elläwä,
Jummalalle kõrgen taiwan, Kigen kintust andwa ka.
Ke hend essi allandap, Seddä Jummal üllendap: Ke
nüüd Jesust melen pedap, Selle taiwa rikkust annap.

3. Onsa, kumma kurbastussen Pattuülle leinawa, Nink
ke pühhä murre sissen Oma wilka kaibawa; Reid, ke mur-
retawa nüüd Ikwa ilkes oma siüd, Reid saap Jummal
õdumustama, Neide murret löppetama. H 4.

4. Onsa hiljamelelisse, Üllekohhut salliva: Onsa pikka melelisse, Kurja häga warawa: Andwa andis ligille, Et te kurja kellele, Neil om neide tassomisses, Tawwa rikkus perrändusses.

5. Onsa kumma perra noudwa Sigust nink ka tõisidust, Üllekohhto eest hend' hoidwa, Põlgwa ilma warrandust: Ke ei te siin karwalust, Pettust, ahnust, tiggust: Neid saap Jummal essi täutma, Neide päle armo heitma.

6. Onsa omma armolisse, Ke ei jättä abbica Neid, te omma häddälisse; Tewä hääd hämelega, Reddake et unnetä Palwe, tö nink nouwoga, Neil saap abbi häddä ajal, Nink juur julgus kohto pätkäl.

7. Onsa kumma puhhastussen, Tõõn nink sõnnan elläwä, Sõdamest siin kassindussen Meeld nink mõttid pidäwä, Ke se ilma himmustust, Kurja lihha harjotust Kigest melest ärräpõlgwa: Jummalat ne nättä sawa.

8. Onsa omma rahholisse, Kumma pea leppäwa; Omma ka hämelelisse Tõiste wiha kistoda: Essi rahhun elläwä, Rahho tetta otäwa, Neid saap Jummal auwustama, Omnis latsis nimmitama.

9. Onsa kumma kannatawa, Ohto, häddä, teotust, Ninksest hendä rõmustawa, Et näep Jummal waggast, Om kül ristist paljo tääl, Elläp siin Jummal weel, Ke feel armo taitwan annap, Ke siin ristin häppe kannap.

10. Tulle appi armas Jummal, Et ma mida ellä tääl, Et ma waine muld nink rummal, Omnis olle ilma pääl, Et ma ellä maddalast, palle so ka ussinast, wainlatsille andis anna, Sigust ilkes melen kannan.

11. Waihte päle armo heidä, Olle puhhas südäimest, Rahho ilkes perrän nouwa, Nink so teni ligest wäest, Anna sinna heldeste, Et ma ussu kindmäste. Sinno Waim mo jubhatago, Husan ellun kinnitago.

123. Üts tõine laul sest sammast asjast.

Ulgeliski inimisse, Kuuige sedda õnnistust, Kumb kuu
maggus armo messi Wälja jofep Jesu suust, Kumb
temmä mäe pääl Ommil Jüngeril kulu saäl, Kui saäl oli
mahha istu, Jüngeril temmä mannu astu.

2. Onsa, kumma waise waimun, Kummil pudust ki
gest hääst, Ke ei löwä omman lomu Muud kui selges
hukkatus: Kumma palja foggona, Ei woi henda awoi
ta, Kejawa kui santi armo, Neil toop taiwa rikkus
õmu.

3. Onsa, kumma sedda waisust Ullanduffeit leimäwä,
Kumma sedda pattu sahsust Hallelikkuit kaewa, Tundwa
henda kaddonu Ollawat, usik sunnitu; Kumma wiha
latse tomust: Neide kurbus kaantäs rõmu.

4. Onsa hiljamelelisse, Kumma essi tödd ei te, Enge ni
kui haddalisse Armo õdwa ennege; Kaswa henda foggo
na Armust sata ütfinda: Neil saap ma ka perrändusses,
Dige pohhi kinnitusses.

5. Onsa kumma issun, jannun Jesu õigust waidlewa,
kumba temmä risti kaun Saatnu omma werrega: Kum
mil õmna õigus om Kõlbmatta nink tühhi põrm: Neid
taht Jesu sõnus tetta, Omma särkiga neid katta.

6. Onsa omma armolisse, Kummil neist ka hallestust,
Ke ei ussi Jesu sisse, Soudwa neile õnnistust, Wüdwä et
fik rahwas taäl Pattust ümbre kantas weel, Kules Jesu
armo häle: Neil saap armo, armo päle.

7. Onsa, kummil puhhas süddä Nink ei kille omma
tööst, Kui neil wahhelt rõõm saap nättä Muide pattust
kaandmissest, Ke ei õssi hennel Kaswa, arwo, nimmele,
Kaswa swand puhhas tetta: Neil and Jummal henda
nättä.

8. Onsa omma rahholisse, Kumma ütse melega Ni

fui Jesu luliik misse Koggodussen ellawa : Keelwa ummist
wellitsist rida, ülles paisumist : Neid saap Jummal au
wustama, Omnis latsis nimmitama.

9. Onsa kumma ussu perräst Gawa perränkiusatus,
Kummil essi ommast perrest, Niink ka ilmast teotust. Kum
be willitelleras, Naartas, pestas, söimatas, Kui ilmsuta
ussun kandra, Saap neil Jummal palka andma.

10. Olle kitteru mo Jummal, Et sesamma ömistus
Mulle, ke ma waine rummal, Sinnast sai awwaldetus :
Et ne waise waimun ka Onsa omma koggona, Kui se
waisus neil om armas, Niink ei peä seddá koormas.

11. Kui ma omma pudust leina, Sis om se mo kostotus :
Olle rõõmsa ! sinna waine Ollet wona ommandus : olle
hiljamelelik, Jummal om sul armolik : Jesu werri om so
õigus, Ei te kahjo sul se waisus.

12. Se teep mo ni armolisses, Et ma söwra söamest :
Oh et eggäuts saas waises, Tunnes henda pattatses,
Sest et Jesus pattatsid, Niink ei mitte õigedid, Ilma sis
se tulnu otima, Niink neid armo pole kutsma.

13. Tulge pattatse, oh tulge, Jesus odap himmoga,
Kuulge häddälisse, kuulge, Jesus pallap armoga. Lem
mä wõttap pattatsid Armsast wasta, södap neid, Ke sis
õnnis tahhap olla, Kihko Jesu mannu tulla.

Sest surest Henge ärraritmissest.

124. Jesu Krafft der blöden Herzen. Wlis. 6.
Jesús nõrka henge wäggi, Kõmu andja kurbussen,
Pattu ocrun ussu mäggi, Aest fui többi söamen,
Plaaster surma hawá päle, Kumb teep söänd terwes
jälle.

2. Minno henge látte letap, Kurjust wäljá lõpmata,
kurje himmu tulli táudap Luid nink lihha pattuga. Ei ka
werre pissar olle, Kumma sisset pat ei tulle.

3. Kurrat, ilm nink minno lihha Eastwa noli minno päääl, Enne kui ma appi ihka, Satta minna mahha jalk; Miño henge mahha lürowas, Enne kui tal abbi turwas.

4. Kui ma tõtta sinno pole, Kelap minno laiskus taas, Ku so waim taht appis tulla, Keeldas tedda lihha wäest, Ei ma ennamb ka ei jowwa Kannatada pattu waiwa.

5. Oh sa pattu többe rohhi, Lätte, kust se ello kees, Minno õnnistusse pohhi, Oh et sa mo terwes tees: Sa woi pattu wallo keelda, Ja ka surma essi neelda.

6. Tulle litsu sõamette Omma werre palget hääst, Sis saap minno pattu häddä Otsa sinno werre wäest. Kui so õlli wojjap hamu, Sis ma olle löidnu nouwo.

7. Kui sa Abbimees weel essi Kaldat hendä henge päääl, Sis saap miño soonde sisse Wastne ello sama jäll, Sis sa ma so umbre wõdema, Nink so maggusaste litma.

125. Durch Adams Fall ist ganz verderbt. Wis. 21.

D! Adam, sinno essitus Om meije ello riknu, Et pat om meije perrändus, Nink kike päle tüknu. Se siuru tö om ligille Suurt wihha päle tõstnu; Ent Jummal se om armsaste Meid jälle ärrä päästnu.

2. Et nüüd se siuro kawwalus Om Ewat hukkotanu, Et loja käst sai põlletus, Sest om surm meile sanu. Es jowwa ka meid arwita Ei ütseite lood-assi. Sis Jesuis Krist pääst innimist, Läk surma sisse essi.

3. Kui meid nüüd wõras wallatus Kik süüdlikkus om tennu, Ni om üt wõras waggaus Ka ommaß meile lännu; Sest uidade, kui ligille Om Adam surma tonu, Ni Kristussen, ke kike õn, Se ello meile sanu.

4. Se arm om meile näüdetu, Et Poig om meile antu, Ke meije welleß sundinu, Nink risti päle pantu. Sõdigede nüüd ussume Se Poja nimme sisse, Sis õnni nink rõmuskust Saap meile andma Issa.

5. Se ello, te nink wärräjä Om ainus Jesukenne, Se
 Issä noum, felt ütsindä, Kik vahwas todap õune; Se
 lunastus nink pühändus, Ke teddä melen hoijap, Se
 Laissetas nink hoijetas, Nink taiman vssa löwöwäp.

6. Se mees om ärväwannoitu, Nink karwen ellus
 ärvä, Kä tahhap olla õnnistu, Nink jättäp Jesust perrä.
 Ke innimist Jesusse eest Taht abbi mehhes panna, Se
 tõtteste lat põrgutte, Nink peäp sundust kandma.

7. Ke Jesussest sün rõmustap, Nink temmä päle todap!
 Ehk temmä hättä kannatap, Ke temmäst abbi odap, Ei
 jättetä joht abbita. Sest kånäp Jummal ärvä Kik wil
 litsust nink tiusoeust, Ke kõnnip temmä perrä.

8. Oh! ärvä wõtko iggäwest, O Issand, minnust ärvä
 So sõuna minno süddämeest; Se om mo ainus warra,
 Mes rõmustap nink kostotap Mo sõänd pattu wasta. Ei
 surmike rooi minnole Sis hirms päle tõsta.

9. So pühä sõuna jubhatap Mo jalgu õige tele, Se
 hao-täht sefellestap; Nink walgustap mo mele, Et moiste
 tas nink armatas Reid kallid andid pea, Kut ussuga wõt
 pallelda So waimo usk üs sõä. A.V.

126. Rich was sind wir ohne Jesu. Wiis. 6.

SH mes meije hennest essi Ollem ilma Jesuca, Wõla
 se nõrka, häddälisse, Armas Jesus hallesta! Kae
 meije henge hättä, Kumb sul pantas filmi ette.

1. Sinuota, o Issand Jesus, Me ei olle middäke:
 Wämedus nink siuru kurejus Wäiwop meid sün hirms
 saste. Siuru roihha sõänd täudäp, Nink meil setget
 wallo näüdäp.

2. Sinuota, oh heide Jesus, Kurrati nink põrgu hääl
 armotap mo furba sõänd Siin sesamma paiga pääl.
 Wämen pat hirmsast haukup, Ja se põrgu tulli pangup
 Sinuota, o armas Jesus, Eisa ilma läbbi me, Ta
 om

Om pea tige te pääal, Kaplu pandnu jallule; Temma pil
 gap meid nink trotsip, Libbedalt meid petma otšip.

5. Kammoto, o kange Jesus, Nöswa üles toobitse
 Gourweto om meije rammo, Wassel lombel elláme, Sage
 Sedaste nörgas läme Kummastame, mahha jäme.

6. Kinnita meid wäggew Jesus, Vimmedussen paista
 meil, Alwra üles henge filmi, Omma heldust näüda
 weel: Ello päiwlik meile paista, Et wois süddä römün
 saista.

7. Götku meije jalla alla, Kange Jesus, kurratit, Tulle
 omma mörsja mannu, Aluna tälle armo sund, Et wois
 talwa römün tatta, Nink et teddä oht ei puttu.

8. Wötta meid sis läe pitte, Maggus Jesus, sada meid;
 Et me öige te pääal kätöwen, Eäle ei wässi mit Wötta
 meijt kil kaplu tada, Ja sul ussutawas jäda.

9. Sinno wäe Waim, o Jesus, Andko wälke wal
 mule, Et me pallawalt so perrä Almo läbbi tullemme. Is
 fand säe, sada sinna, Et wois ello förda minnä.

10. Sis saap auro nink kittus sulle, Issand, todus söä
 mest. Sis saap römün sulle laulma Eggämees siin taw
 west suust, Sis saap terwe ma pääal sulle, Jesus, auro
 nink kittus jälle.

127. Der Gnaden-Brunn fleusst noch. Wis. 5.

Wel armo latte keep, Kust eggäüts woip juwra: Mo
 waim oh rühhi wet Gest kaimust hennel tuwra:
 Se sonna oppetap. Jo sinno selgede, Et Kristus pattu
 wäest So pästap ütšindä.

2. Ei olle sinno joud Hend pattust umbre käända; Gest
 läe Jesu pääal: Se saap sul seddä andma, Ke omma wer
 rega Meid wässi warjotap, Nink jälle Essä pool Hääd
 teed meil walmistap.

3. Meid pattu kistota Ei saisa sinno wäen, Us tunnep

et se tõ Om ütšind Jesu kâen. So moistus nink so mee'i
Om wâega weikeune, Se kurri kawwal waim Se pettäp
peake.

4. Ma sunne janno nüüd Kui pödder lätte perrâ: Sa
tijât Jssand kül, Kui suur mo pattu kâarra. Ei abbi kuste
ke, Kui armo rõhkussest, To hengel kinnitust, Mõrk olle
henneseft.

5. So tootus om siin, Ke jannun digust nõurway, Se
tõttest sõnus saap, Nink pattu andis lõurway. Nüüd
kâudap mulle teed So Poig, se Bahhemes, Et sa wõit
awwita, Ke abbi tawweus.

6. Oh õunis kui seft weest Ka tahhat anda mulle, Kumb
waimo kostotap, Nink sadap ussu ello. Oh anna, anna
iks, Sa õnnistusse kairu, Sis ellâ rahhoga Nink rõdm
fast eggapäim.

Pattust - Kaändmissest.

128. Scraf mich nicht in deinem Zorn. Wiis. 55.

Jssand ärrâ nubilego, Hallesta mo päle, Ärrâ pandko
hukka mo, Nâüda armo jälle. Kül om pat Minnust
tet, ent se wona werri Mõsko minno ärrâ.

2. Kes so surman mälletap? Põrgun ei sa tenno.
Pimmedus mo hirmotap, Pâsta wallust minno; Et ma
seft Jggâwes Taiwan siino wõtta, Armas Jummal,
titia.

3. Nâüda Effa armo mul, Kinnita mo nõrkust, Min
na anna hendâ sul, Pâsta mo seft nõrkust. Suttita Olli
ga Heldeste Mo henge, Kânâ pattu wangi.

4. Kae minno luisse pääl, Kui kil kanges lannu, Ammo
ota appi tääl, Nink ei olle nânnu. Suur om wainu, Eggâ
päim Been nink murren istu, Nink mo wõdet kasta.

5. Minna olle wâssinu Pattu wainwan lootmast, Süddâ
nõrgus

ndregus ärrä jo Puhkamast nink ootmast, Kunnas ma Appi sa? Minna waine kole, Ulli nõrk ma olle.

6. Take ärrä wainlasse, Jummal wõttap kuulda, Minna woi niüd julgeste Temmä mannu tulla. Olle wai Põrgu riik, Mes mul waiwa tennu, Om jo möda lännu.

7. Nuro sul olgo fige eest, Eßä, sün nink tašwan, Nuro sul olgo Jesus Krist, Abimees mo waiwan, Pühhä Waim, Wäggero rõõm, Olle kõrgest kitted, Et mul appis tõttit.

129. Herr ich habe mißgehandelt. Wiis. 6.

Issand, kurja olle tennu, Pattu koorma litsup mo, Sedda teed ei olle käänu, Kumb mul sünnist näüdetu. Niüd so hirm mo päle tükkis, Käl ma hendä so eest tükkis.

2. Ent kus minna hendä tükkis, Kigen paigan ollet sa, Kui ma ülle merre pagges, Astus minna hauda ka, Olles mulle tule siwu, Minno loida om sul nouwo.

3. Selle tahha minna enne Issand sulle tunnista, Kik mos minna kurja tennu; Minno päle hallesta. Jättä omma tullist wiha Pattu ülle jälle mahha.

4. Ehk kül keäke wois liwa Merre weren luggeda, Ei ta siski eäl jõwra Minno pattu armada: Eest neid om ni ülli paljo, Ei woi pajatada wälja.

5. Jkge, ikge filmi lätte! Jkge päle hallofast! Oh et pudus tulley kätte Pattu ikma figest wäest, Oh et kees mo filmi lätest Kä üts jõggi wälja tõttest.

6. Olles mul ni paljo wessi Minno filmi sissen tääl, Kül mo südda püwawäp essi, Minna ikkes ennamb weel. Silmä! Kui teil wet ei olle, Laske werd ka wäljä tulla.

7. Ent mo Jesu, sinno harwa, Ja üts werre tsilkaken Minno harwa terwes terwa, Saatwa rahho sõamen, Selle minna häddälinne Valle: olle armolinne.

8. Sinno päle ma sis teidä Pattu koormat Jesus Krist, Merre pohja seddä heidä, Te mo walges, puh-
tas tööst. Lasse waimo wäkke itulla, Sinno perräl
kohhalt olla.

Mosesse eht Säduisse taplus ütte waise
pattatsega.

130. Wisil: Tšand, kurja olle teinu. Wis. 6.

Moses.

Ruis ni julge waine rummal, O sa pimme pattane? Es
sa tija et so Jummal Sinno päle wihhane? Sinno
pat om suur nink hirmus, Nink sa ollet weel its römus.

Pattane. Kus om mul minnä kül.

Moses. 2. Waine rummal, mes sa pagget, ütte mul,
Eos sinna läät? Kus sa hendä mo eest lakkit? Kas sa sal-
gat omma tööd? Ei ma anna sulle perrä, Massa pattu
wölga ärrä.

Pattane. 2. Oh krist so sönnä pääl. re.

Moses. 3. Usjata sa otsit armo, Jummal om jo wih-
hane, Suur om sinno pattu koorma, Säräsüd ei kuulda
te. Mötte sure pattu päle Tulley kange kohhus jälle.

Pattane. 3. Ma waine pattane.

Moses. 4. Eomust ollet kurjas jänu, Sul om pudust
Eigest hääst, Pattun ollet sinna sanu, Kurri ollet sünd-
missest. Pörgu hauda peät sama, Pörgu hauda peät
jama.

Pattane. 4. So wagga werrega.

Moses. 5. Sinna ollet pattu teinu, Rumma ilma ar-
wota, Ennamb kui ma liwa nännu Merre weren otsata:
Tuhhat, tuhhat, tuhhat kōrra Wihhastie sa Lojat ärrä.

Pattane. 5. Sa annat rōmu mul.

Moses. 6. Sinna jättat mahha seddä, Mes so Loja
tahy

tahminne; Mes ta wihtap, wöttat tettä, Pannet waasta
temmäle: Kif so teo, sönnä, mötte, Omma selge kurja
lätte.

Pattane. 6. Kui saur mo pattu id.

Moses. 7. Näitse, kuis sa tahhat saista, Sul om pu-
dust eigest hääst, Mes so ekun sunnis paista, Sinna hai-
sut rojussfest. Hirnus om so pattu koorma, Arrä lootlo
muud kui surma.

Pattane. 7. Mul pudup paljo käl.

Moses. 8. Jummal om jo omma möka Wälja wöt-
mi nuhhelda, Ulles tömbnu noli loga, Warba pandnu
päle ka. Pattane, meß mötlät sinna, Wörguhe om sul
nüüd minna.

Pattane. 8. Eht kurrat wäega.

Moses. 9. Kes sul seddä julgust annap, Kes so nida
oppetap Kes sul lotust ette kannap, Eht käl sädus ähwar-
dap? Kuis et sa ei heidä mele, Enge kaibat julgest päle.

Pattane. 9. So kallill werrel om.

Moses. 10. Kui sa Jesust Kristust tunnet, Wöto-
tat waasta temmä werd, Temmä päle lotust pannet, Sis
om otsan minno körd. Kui sa sega massat wölga, Ei
moi Jummal sinno pölge.

Pattane. 10. Sest loda minna weel.

Moses. 11. Ent mes tahhat sa nüüd tettä, Kas sa ed-
dispaidi ka Pattu tahhat mahha sättä, Zima ärrä falla-
da? Te iks nida ussu päle, Sis saat sinna önsas jälle.

Pattane. 11. Mo meeld ka jubhata.

131. Wo soll ich fliehen hin. Wits. 9.

Kus om mul minnä käl? Kui päle tulley mul, Kif minno
pattu koorma, Kes saap mul appi toma? Kui kif um
appi tulles, Mul siffi häddä olles.

2. O Krist, so sönnä pääl, So mannu tulley tääl Mo

waine kurbliik s'õa, Sult armo otsip pea. Oh! wõttõ
feddõ wasta, Nink armo tsilgast lasta.

3. Ma waine pattane Kik omma kureja tõ Siin ütte kof
ko kanna, So raigi sisse panna; S'õal woi ma rahho löi
dõ, Nink hendõ hõste hoida.

4. So wagga werrega Mo pattust pobhast. Mo
s'õal rõmu nõudõ, Nink ommast armust l'õudõ. Kik
pattu kinni katta, Nink merre pohja matta.

5. Sa annat rõmu mul, Nink p'astit minno k'ul. Mes
minna olle patnu, Sa ollet wahha matnu; Reid handa
ollet j'atnu, Nink e'õh wangi wõtnu.

6. Kui suur mo Pattu tõ, Ma sa neist wallale, Kui ma
so werre wõtta, Se p'õle kindm'alt loda. Ke sinno mannu
tõttap, Kik waino s'is teddõ j'astap.

7. Mul pudup paljo k'ul, Mes tarwis s'isti mul, Meil
õuneh k'ik om todu, Nink sinno werrest sadu; Segõ ma
wõara, ärrõ Kik pattu, p'õrgõ-k'õrrõ.

8. Ehk kurrat w'õega Mo tahhap hirmota, Ma s'isti
meelt ei heidõ, Ent sinno werre nõudõ; Sest sinno p'õhhõ
werri Om riknu neide leri.

9. So kallil werrel om Ni w'õkter joud nink rõõm,
Et temmõ tsilg'õesse Siin p'astwõ luuimesse Neist pat
tust, h'õddõ orrust, Ja kurratist nink p'õrgust.

10. Sest loda minna weel, O Jesu, sinno p'õal; N'õud
ei j'õ minna waiwa, Ent l'õhhõ soga taiwa, Se om mul
walmis tettu, Kui sinust surm om nõattu.

11. Mo meelt ka juhata N'õud sinno waimuga, Et ma
k'ik j'õttõ p'õrrõ, Mes mo sult k'õnõp ärrõ, Et ma kui lu
k'õminne J'õs j'õ so ihyun k'inni.

132. Wo ist mein Schäflein, das ich liebe. Wiis. 1.
 Kristus se Karjus.

Kus om mo armas lambaken, Kumb minuust ärräkatete, Se teep mul haiget soamen, Et ello te päält satte; Kui teije mõtsa tijate, Sis andke tedä minnule, Ma sada jälle mannu.

2. Oh lambaken, mes wiwit sa, Et taggasi ei tulle? Sa näet, et ma so armasta, Nink ei te wilka sulle. Ma tulli selle ilmale, Et otsis sinno hennele, Nink päästas ligest kurjast.

3. Mo hallestus ei kannata, Et ma so laande jättä; Sa jofet ikkes karowemba, Ei sa se rõmu nättä, Mes tõise lamdba näggewa, Ke minno usjan hengäwa, Kun häddä neid ei puitu.

4. Sa ei moi rahho mmete Sääl pattu lanen löida, Kui kanat hendä minnule, Sis tahha ma so toita: Ma anna joudo nõrkule, Ja kostornst nink rõmuke, Kui puitwat, rühhi tulla.

5. Kui sa, o waine essija, Mo hääl ei mõtta kuulda, Nink läät iks lanen karowemba, Woip sussi so kül neelda. Ma heika siski armolist, Oh tulle, tulle kaotsist! Mo arm so wasta pallap.

6. Kui so mo hääl ei pehmenda, Kumb mõtsan tulus pea, Nink orrun kostap wasta ka, Sis om sul kange soa; Ma moi neid kiwwe pörruta, Nink sinna olet kõrwuta; Ma pea armust ilma.

Lammast.

7. Kenk hääl se om, kumb tännitap Ni, et ma lanen kule, Mast karjus minno mälletap, Ja heikap, tulle, tulle. Ma näe kül et ma essinu, Ent olle nüüd ni wassinu, Et ei moi essi tulla.

Karjus.

8. Ei jättä ma so rahhule, Ma heila ilkes päle, Senni
kui kulet õigede, Niik kånat pattust jälle. Sis wõtta ma
so salja pääl, Niik wi so laria mannu tääl, Saäl saas sa
hengust löidma.

Lammis.

9. Ma tulle, helde Karjus niid, Niik jõe ni kui jomwa,
Oh anta andis minno siid, Sest sedda minna pürowa!
So laria man om ennamb room, Kui pimmen pattu o-
rut om, Oh te mo enne findmas.

133. Ich armer Mensch, ich armer. Wis. 4.
M A waine lats, ke pattu sadu, Sin saisa, Issand sin
mo eeh. Mul olgo armust andis anen, Mo pat niik
pudus, Jesussen. Oh hallesta! oh hallesta, Mo päle,
Issand, armoga.

2. Mes kurbus tulles minno päle, Et ma ni wäega
essin! Sis kule armust minno häle: Ma olle ärrakade
donu. Oh hallesta! oh hallesta Mo päle, Issand, ar-
moga.

3. Kuis lamwa kelat minno palwe? Es kule sa? Oh
awita! Es olle sinul minust halle? Oh wõtta kõrw
arowada! Oh hallesta! oh hallesta Mo päle, Issand,
armoga.

4. Ja wõtta minno palwust wasta, Sa liige armsamb
wouaten; Et woif mo pattu andis sada, Niik hengust
löida soamen, Oh hallesta! oh hallesta Mo päle, Is-
sand, armoga.

5. Kõl rasse om se pattu wigga, Kes sedda liik woif
parranda? Kui sinno appi ei sa nättä, Sis om mo hädda
ostata. Oh hallesta! oh hallesta Mo päle, Issand, ar-
moga.

6. Oh ärramasts teo perra, Mo pattu ärraarmake.
Mo

Mo Jsa wõtta nuhtlust ärrä, Nink tae mo pääl heldeste,
Oh hallesta! oh hallesta Mo päle, Jssand, armoga.

7. Üts sõuna, Jesu, üttele enne, Sis tulley ello minnule,
Sa rõõmsas! üttele Jesukenne: Ma jättä pattu perräle.
Oh hallesta! oh hallesta Mo päle, Jssand, armoga.

8. Ei pelgä emämb, Jummal kulep. Ja tõttest kaul-
tas minno hääl. Mo süddä jälle rõõmo lõwõõp, Nink
tutap, mes om nännu tääl: Se päle Jummal hallestap,
Ke henda õigest allandap.

134. Aus tieffer Noth schrey ich zu dir. Wils. 1.
Mo Häddäst, Jssand, sinno pool, Ma tõsta omma
häle, Sul minno perräst olgo hool, Nink heidä arm-
päle. Sest kui sa seddä paimendat, Kui suur om moije
süüd nink pat, Kes sis so een woip saisia?

2. So man ei massa muud kui arm, Reid pattu andis
anda, Kik melje tõ om tühhi põrm, Kes woip so wihta
kanda? Ei wot ka üt sik surusta So een, ent peap pelgämä,
Nink ellämä so armust.

3. Sest nüüd, o Jummal, sinno pääl Mo süddä üt-
sind todap, Mo sõa sinno appi tääl Nink sinno armõ odap,
Mes sinno sõnna tootap, Nink minno heuge rõõmustap,
Se perrä om mul iggäm.

4. Eht sinna kawwa wiwisit, Nink saas so armõ teel-
mä, Mo süddä sif ei pelgä mi, Nink ei sa henda neelmä.
Set kumbel tekto Jssael, Ke Waimust wastest sindmu-
jal, Nink Jummalat weel odap.

5. Eht suur käl om me pat nink süüd, Ja arm om suremb
seddä; Neist siffi Jummal päästap meid, Eht suur käl om
me häddä; Ja üt sind om hä karjus weel, Ke käl saap pääst-
mä Jssael Ka õigest temmä pattust.

135. So wahr ich lebe spricht dein Gott. Wils. 18.

Mo kui ma ellä tõtteste, Meil ütley Jummal heldeste.

Ei olle minnul rõmo sest, Et hukka lähapä iggäwest Ut
kurb nink waine pattane; Ent pattust umbrekäändko sa.

2. Se sõnna ussu pattane, Nink ärrämõtse katsite, Sest
saat sa armo, rõmo kül, Mes Jummal tootanu sul, Nink
kinnitanu wannega, Sul õn, kui pattu jättät sa.

3. Oh ärrä olgo holeta, Kül aiga, ärrämõtse ka:
Kül woi weel häste elläda, Nink perräst kui sa wannas
ma, Sis tahha hennäst parranda, Kül Jummal
wõttap hallesta.

4. Kül tõisi, Jummal hallestap: Ent õigust itkes
armastap. Ke armo päle kurja teep, Se tõ eest õiget
palga saap. Kelt kurja tettäs melega, Se nähelä
daska armota.

5. Arm Jummalast om tootu, Et Kristus so
eest wainwatu, Ei temmä süsi kinnita, Et hommenes
saat ellämä. Et tullep surm om teda kül, Ent teede
mätta se aig om sul.

6. Ett ämbä ellät, känä weel, Eht hommen tõine
järg om tääl. Ke täämbä terwe, illus ka, Kül hom
men äkkil kolep ta. Kül ollet pattust käändmata,
Sis peät pörgun pallama.

7. Mo helde Jesus arwita, Et sunnust pea ossa sa,
Nink enne kána Süddämeest, Kui surm mo wõttap ilma
teest, Et täämbä, eggäl ajal ka, Ma woisi õnsast lahkuda.

136. Ach Gott und Herr, wie groß. Wiis. 38.
Oh! armo juur, mo pat om suur, Mes minna
olle tennu: Et ilma pääl om abbi weel, Ma süit
ei olle nannu.

2. Kui ma lääs nüüd ilm' õtsa süit, Et wois hend'
pattust hoida, Nink et ma taas neist puhtas saas, Es
wois ma seddä löida.

3. Ma lä, o Krist, so mannu sis, Et suur om minno häde
dä. Ma päle so mul appi to, Sis ma ei pelgä teddä. 4.

4. Kui tabhat sa mo nuhhelda, Ma kandma walmis olle; Sis nuhtle taal, ann' armo saal, Kui ma so mannu tulle.

5. Dig' allandust nink kannatust, O Issand, mulle anna, Nink sedda meelt, et kule weel, Nink oppe sinno sonna.

6. Te minnoga, kui tunnet sa, Kik minna armust kanna, Nink palle sest, et iggawes Ma sult ei lahlu, anna.

7. Kui linno wiis, et nemma sis hend' haste warjun hoidma, Kui tuis om een, nink hadda laek, Sis omma pessa loidma.

8. Ni ma, o Krist, ka suudamest So raijen sa hend' hoidma, Kui pat nink surm mul om uts hirm, Sis saat sa mo saal loidma.

9. Ma olle saal, ehk heng kul taal Saap lahema ihhust arva; Meil tawon sis saap utteliss' Kik hadda jama perra.

10. Alu Issale nink Pojale, Ka puhhal Waimul olgo. Se pale hast mo suudamest Nuud. rha. fast amen tulgo.

137. Erbarm dich mein, o Herr Gott! Wiis. 39

DH! heida armo minno paal, O Jummal, sest so arm om saur, Te puhtas mo, nink mohe weel, Mo sissen om se pattu juur. So wasta olle pattunu, Se om its minno mele seen, Ma sa sult digest sunnitus, Ei saisa Kurri sinno een.

2. Ma olle pattun sundinu, Mo emma sai mo pattun taal, Nats, totte om sult armastu, So tarkust naudat sa mul weel. Sa, Issand, minno pohhaste, Nink Issa dige walgeste, Sis walgemb lumme minna sa, Lat ro dmsas lu nink kuulminne.

3. Mo pattu ette arva to, Ent listuta, mes. essinu, Mo sisse pohhast Sodand lo, Sis olle wassfest sundinu. So
3 palgest

palgest ärrä heitko mo, Nink waimo ärräwõtko mul,
Ent trõõsti taas, ma palle so, So rõõmsa Waim
mo hoitko sul.

4. Ma tahha nüüd ka pattatsid, So õiget teed siin
oppeta, Et mahha jätwä kurje teid, Nink sinno pole
känawä. O Jummal, miانو õnnistus, Gese wer
re wõllast päästa mo, Sis tutwast saap so õigedus, Et
minno su sis littap so.

5. Ei sinna õhwrõid armasta, Neid andma meel käl
õhes mul, Sis wõtta kurba waimo sa, Om murru
sadda armsamb sul. Te hääd sel linal tšionit, Nink
temmä märe ehhitä, Sis ligil lubba antas käl, Sul
õubtid õhwrõid õhwrõida.

138. Herr Jesu Christ du höchstes Gut. Wis. 1.

O Jesu Krist, sa kõrgemb õn, Sa armo, latte
raiwast, Oh! kae, kui ma sõamen kurb õlle
surest waltwast, Et pattu minno waiwawa, Nink
kurbast te löpimatta, Mes minna õlle tennu.

2. O! Jesu, anna armo tääl, Nink päästa pattust
ärrä; Oh! näüda meil so armo weel, Nink jätta
meil neid perrä, Et pattun mahha ma ei jä, Nink
neide sissen hukka lä, Eh! kaisite ei mõtle.

3. Kui sedda mõtlep minno meel, Mes minna õlle
tennu, Sis om mul kitiwi kala päääl, Et õlle hiemo
näünu, Ei tija nouwmo siin eh! sääl, Nink minna
kähhas hukka tääl, So sõnna kui es õlleß.

4. Ent sinno kallis sõnna teep, Et minno kurblik sä
weel minno sissen rõõmsast läap, Nink kurbust jättap
pea. Eg, Issand, armo tootat Neil, kummist ju
na õsitat Hään ussun, kurban walmun.

5. Nink et ma õlle pattu tääl Mo ello ajal tennu, Kui
sedda tunnep minno meel, Kumb pörge wairda näünu,
Nink

Nink tabhas olla pãstetu, So werren pattust mõsses
tu, Kui Dawid nink Manasse.

6. Sis tulle ma so mannu nüüd, Nink satta põla
wil' mahha, Nink valle andis kil mo süüd, So ar-
mo minna tahha: Sest anna mulle and: s taäl, Mes
minna sinno wasta weel. Siin ellun olle tennu.

7. Oh! Issand, anna andis mul So sure armo
lãbbi, Kil mes ma olle patnu sul, Nink kãna pattu
hãbbi, Et minna henda rõmusta, Nink woi so awouf
ellãda, Kui õigil latsil sunnis.

8. So Waimuga mo kinnitã, So hawa minno
pãstke, Nink sinno surma higgila, Mo wiimfel tunnil mõs-
ke. Sis wõtta minno ütseõrd taält, Hãan kindman
ussun ilma pãält, So wallituide mannu.

139: Allein zu dir Herr Jesu Christ. Wiis. 40.

SO pãte ütseõrd, Jesus Krist, Siin ilman minno
loda, Sa rõmustat mo süüdãnest, Muud rõmu
ma ei oda. Es olle eesmält keäke, Ei õue nüüd ka
ütseõke, Ke siin woi s hãddãst pãstã mo, Ma valle so,
Mo lotus, Jesu, ollet jo.

2. Mo pat om suur nink rasse kũl, Ma kaiba süd-
dãst seddã, Reid sammu anna andis mul Lãbb' sinno
surma hãddã, Nink ütse õssãl taitwan nüüd, Et ollet
masnu minno süüd, Sis pãsse minna pattu wãest,
Oh! peã hãdõst, Mes tootat mul armo kãest.

3. Oh! anna armust minnole, Dig' ussu telko tets-
tã, Et minna sinno heldusse Woi s tigest hengest nõo-
tã, Kig' assa eest so armasta, Nink lãhhembãt lue
henda ka. Mo wiimfel tunnil awõlta So engliga
Kil kurratid must ajada.

4. Hurv o'go Jumalal Issãle, Ke meile armo nõudãp
Nink Jesussel sel Pojale, Ke meid weel illes toidap, Ka
põh-

pühhäl waimul olgo autw, Ke annap melle õige nouw,
Et teminál meist om helde meel, Siin ilman weel, Nink
perrást taiwan iggáwel.

140. Ach! was hab ich ausgerichtet. Wiis. 14.

Woi! mes olle minna tennu? Kuis ni suur om minno
suud? Jummal essi om mo nánnu, Sest ma pelg-
lik olle nüüd. Minna wáega hábbene, Mul ei olle
rahhoke, Et ma so, oh Jummal! jánnu, Nink ni
julgest pörgo tótnu.

2. Wáristen, mo Jummal! kaiba, Et ma olur wal-
lasto, Pattust tullep pörgo waiwa, Sinna tiját seddá jo,
Minno lihha tiggedus, Se om sinno waggust Pölgnu,
nink so wasta pannu, Ja so wihha kaswatanu.

3. Eune mul es olle hábbi Sinno wasta essida, Látsi
fulgest ikkes lábbi, Otse kui ilm pattuta. Nüüd et seddá
kabhette, Sest sdáme teedminne Nakkap unnest ülles
wirgu, Sis ei olle muud kui hirmo.

4. Mitte pánvá olle káánnu, Hullust páást, mo pattu
teed, Taima ellust mödá láánnu, Kui ne kange pattatse:
Ma es tunne elláden Pattu koormat süddámen, Ussin
olli pörgo joudma, Oh! kus peá armo löidma?

5. Jssá pole olles minna, Ent ma wáega hábbene, Kes
saap minno sinná saatma? Mul ei olle rammoke? Minna
olle wáárt, et sa Minno rasse pattuga Kohhalt pörgo
fisse toukat, Jhho, henge árrátappat.

6. Kaddogo se maijus árrá, Ke neid pattu armastap,
Sago hukka silmá terrá, Mes se túhjá himmustap: Olgo
árráwannotet Pattu himmo iggáwest, Ja se mötte
pattu pále Olgo árráwannet jálle.

7. Pat, oh kuis ka ollet sinna Kassemb weel kui kirowi
koorm, Sinno rassend náe nüüd minna: Sest mo heng
ka kurblik om. Jummal minno hirmotap, Kes mo wai-

se awitap? Minno jätwá kii ne loma, Kes lát mulle appi toma?

8. Issand kii om sinno wáen, Issand ainus abbi mees, Minno háddá om so káen, Sa woiit pástá surma seest. Sinno páe loda ma, Ei woi henda awita; Wotta mo núüd wassses tetta, Et sa sinno rómo náttá.

9. Minna wihka meeid ja mötte, Meä pattust tulleswa. Minna satta sinno ette, Valle so, mo Jummalat: Arrá minko kóhtute, Náüdá armo minnule, Kii sa tahhat kóh hut moista, Kes sis sinno eent woip saista.

10. Sest et Jesus Kisti kanduu, Armas Jummal hallesta! Et ta henda surma anduu, Pásta mo núüd ar moga: Sest ma ussu kindmáste, Et so Poig ka minnule Sinno armo jálle saatuu, Mink mo pattu mahha matuu.

11. Sinna tootit meil wänden Heldust, armo, hallestust. Se eest tullemé núüd anden Tenno, kittust, aurustust. Oh so wandmist málleta! Wotta wasta rhyuga, Kä núüd sinno mannu tóttwa, Pattu meel mahha jätwa.

12. Issand kule minno hále! Valle minna essiija, Ke so pole kánap jálle, Wotta tairwast kaeda. Minno heng om wairwatu, Minno súddá rajoru, Arrá pol go Issand seddá, Parranda mo pattu háddá.

13. Lasse sinno englikessi Minno perräst rómusta: Aw wita mo, Issand essi Kigist pattust parranda: Et ei holi kórkussest, Kurja waimo pettussest. Se, et so, oh Jum mal, ihka, Mink, mes ajalik om, wihka.

14. Kii sa minno kullen saisat Omma Waimo wáega, Sis mo Súddá ikles hoijap Sinno perrá káändmáttá. Ma sa ommas kóhhalt lá, Jummal minno ommas já; Sis sest ajast sani jouwa Sin no nimmel Pühhá laulda.

Tõisitsest Ussust.

141. Rein grösser Trost kan seyn im 2c. Wiis. 2.

Golte ma paaal suremb rõõm, Kui se, et meise kurbussen, Se Essä sõänd tunneme, Nink Poja läbbi palleme.

2. Ni nättas ilma kunningist, Et wasta wõtwa armolist Se poja palwust ilma paaal, Nink kinkwa nuhtlust pattatsel.

3. Ka mõnni perris sullane Saap poja läbbi wallale: Poig palley essä temmä eest, Nink essä päästap orjussel.

4. Se teep mo pattast rõõmsas ka, O wagga Jummal, otsata, Et ma so ette tulle taäl So Poja Jesu nimme paaal.

5. So Poja perräst haalesta, Nink pattu wangist lunnasta, Ja päästä minno kurratist, Se wabbas aninno hengelest.

6. Mõmma tõ, nink tenistus, Se ahwardap mul hukkatust: ent Poja werri, surri nink waim teep minno õiges eggapäim.

7. Ei olle kellele se hool, Ke sinno kånas minno pool, Kui se, ke kiti mo wõlga mas, Nink sai mul Dünisteggias.

8. So Poig, o Jummal, saias sin, Mo armojärg, mo kinni liin, Ke henda ohwrits ristipaaal Mo pattu eest, o maggus haäl.

9. Es olle temmäal waja tõõst Se surma maitfa hennae eest; Mes minno pattu teninu, Om temmä werri rassonu.

10. Se ohwer om suure imme tõ, Gesti sa ma pattust wallale; Se om nüüd Essä melehä, Et hukka es lääs ütse.

11. Siin om ise ilma futa Woor, Kumb minno pattu

Pattu Landnu om, Se Woon, kumb wail jái ristini,
Kui puggajist saál pöeti.

12. Se Woon, kumb ilma pattuta, Kumb fige
een siin laitmata, Se pääst meid loormast wallale,
Mes meije saatsun hernele.

13. Ta hawu lábbi suttime, Nink láme ökwa tai
wabe, Gest kae Essá Poja páál, Ke ütten meist so
pallep saál.

14. Mul tulgo kaswus temmá rist, O tule Essá armo
list, Se páál ma loda loggona, Mo nórka usku arwita.

15. Oh Jummal Essá walkitse, Oh Jesu jalga
norpes te, O pühhá Walm mo árráta, Iks dige
te páál löndida.

142. Es ist das Heyl uns kommen her. Wiis. 1.

Si kallis henge öunistus Saap selgest armust selle,
Ke tunney omna tübbiust, Nink lodap Jesu päle.
Uf abbi mees om ennege, Kik tö ei massa middále,
Gest Jesus om kil masnu.

2. Kui inimissist keäke Es jowwa sädust táütá,
Sis olli Jummal wihbane, Tahk like pörgo heitá.
Gest sädus se om waimolil, Et innimenne lihhalit;
Gest ollwa kil hukkan.

3. Et rahwas omma wáega Tahk lássu tahtmist
tetta, Gest ollwa kil rummala, Es olle öigust náttá.
Gest lást om warjo kaetus, Kust tunnus meije essi
tus, Mes lihhan árrá pedet.

4. Es tahha pattus harjotus Meist figist sädá per
rá, Gest se om meije perrándus, Nink rikkup öigust
árrá. Ent Jummal sunniy kawwalust, Teep lihha
ilkes tiggeust, Kumb emmá ihhust nakkap.

5. Es pea sissi táutmáttá Se sädus mitte jámá. Sis
pidi Kristus tullesma, Nink inimisses sama; Se táüt

nu sädust täwweste, Saat õigust jälle kigille, Nink
waigist Issa wihha.

6. Et Kristus essi täwweste Om sädust ärrä täit-
nu, Sis tullep õigus nidade, Kui kirri meile näütü:
Et Kristus omma werrega Meid peap õigef tegge-
mä, Ke meije eest om masnu.

7. Gest loda minna koggona, O Jesu, sinno wä-
le, So sõnna ei woi walleta, Ma ussu sinno häle:
Ke ussup nink saap ristitus, Se lõrwap tairwa per-
rändust, Et temmä ei sa hukka.

8. Ke ussup kigest Sõamesi, Se peap õnsaf sama;
Ust tunnus ärrä armo tõöst, Ei peä ilma jämä. Ust
armastetas Jummalast. Arm peap lükku lähhem-
bäst, Kui Jummalala laf ollet.

9. Käst näüdap meile essitust, Teep sõänd murre-
likku. Toop rõmu armo oppetus, Nink pattane
saap julgust, Et wõttap ristil kannata, Ei sädus sõänd
kostota, Ei ka kil temmä teggo.

10. Kun õige ust om eäle, Sääp pütäs häste tetta,
Se ust ei tõlba lohhele, Kun hürwä tööd ei nättä.
Ust siski ainult õnsaf teep, Hääst teust lähhemb appi
näep, Ni tunnus õiget usku.

11. Uts õige lotus kannatap, Nink odap ikkes il-
man, Mil ajal Jummal arwitap, Ei saisa meije
silman. Käl temmä tijap selgeste, Mes parras aig
om abbile, Gest sunnis tedda usku.

12. Eht nida peäf nättäimä, Et abbi kawwen ärrä,
Ei sunni siski peliätä, Se temmä sõnna perrä. Kui
Jummal kige lähhembän, Sis petäs abbi sallajan.
Oh! loorkem temmä päle.

13. Nurw, kistust olgo süddamesi Nüüd meije Jum-
malalle, Et temmä pörgu wõimussesi Meid lunastanu
jälle;

jälle; Oh! Issand lasse armoga Meid sinno Nimme
pühenda, So rikkus tulgo meile.

14. Maan sündko sinno tahtminne, Kui taitvan ik-
kes sunnis. Oh! anna leiba kigille, Nink anna süd-
da andis, Sis leppime ka wellega. Meid kiusatusseu
arwita Nink päästa kurjast. Amen. A. V.

143. Wann dein hertzliebster Sohn. Wiis. 1.

Kui, Jummal, sinno armsamb Poig Es olles male
tõtnu, Nink kui ma pattun kolu kii, Mo libha
hennel wõtnu; Sis peäs ma ilmarmota, Kui waggel,
põrgu minnema Mo pattu wõlla perräst.

2. Ent nüüd om rahho, hengust mul, Ei heida meelt,
ei pelgä, Et temmä minno assemel Kand pattu süüd
nink wõlga. Za leppit minno sinnoga, Kui omma
werd wõt wallada, Et ma woi õnsas sada.

3. Gest om nüüd julge minno meel, Woip latse-
liffult lota: Sesamma kalli werre pääal Ma tahha
saisma jäda, Kumb minno eest om wallatu, Nink
pattust puhtas mõstnu mo, Za õnsust mulle saatnu.

4. Sen werren om mul kostotust, Ma lå so mannu
julgest, Ma õtsi armo maddalast, Ei lahku sinno kii-
lest: Mes mul so Poja surm nink piin Om ristii pu
pääal saatnu siin, Ei risu mo kääst kurrat.

5. Ei arwita se õigus mo, Kumb sädussest om tul-
nu, Se om ikk wäega pettetu, Kel ommast tõõst
rõõm olnu. Mo Jesusse tõ õtsinda Teep, et ma
õnnis olle ka, Et ma se sisse ussu.

144. Was Lobes sollen wir dir, o Vater. Wiis. 42.

Mes littus om meil, Issand, sulle anda? Ei woi
so tekko ütsik wälja kanda.

2. Sa ollet meile õiget tähte tennu, Mist meise õb-
lem' sinno armo nannu.

3. Sa ollet Warut merren hukka pandnu, Minſ
ommal rahwal' lanen leibá andnu.

4. Minſ man me woime ſinno armo löidá, Et ſinna
bahhat ihho henge toita.

5. Et ſinná náüdäſ meil ſo inme káe, Siſ ollet
ritnu ſa Hettiire wáe.

6. Minſ ollet Kanget ſádust meile andnu, Há ſel,
ſe, ſwán, ſeddá tallel pannu.

7. O Iſſá! Lindmá omma ſinno ſónna, Sa õigust,
Kohhut annat meile tänná.

8. Neil wangil ſinna, Iſſand, appi tõttat, Minſ
ſure aumoga ſa woimust wõttat.

9. So nimmi om iſſ kallis niinſ ka pühhá, Ké ſedá
dä petpáp ſe lát targaſ peá.

10. Aum, kittus, tenno, Iſſá, ſulle õlgo, Mi
kui ſiin i' man, ni meiſt tairwan tulgo.

145. Vor Gericht Herr Jeſu ſteh ich hier. Wiſſ. 16.

Sõhto een, oh Jeſus Kriſt, Ma ſaiſa ſiin nüüd
maddalaſt, Ma leina, puhka, pakke; pat om mo päle
ſaibanu, Minſ panny kohhalt hukka mo, Ent ma ei heidá
mele. So werri Iſſand Jeſus Kriſt, Mo mõſſep eigep
kurjuſſeſt, Geſt ſinna kolit minno eeſt, niinſ maſſie minno
wõlga tõeſt. O Jeſus Kriſt, ma tenná ſo, ma
tenná ſo, oh parranda ſa eſſi mo.

Kriſtlikkuſt Elluſt.

146. O Durchbrecher aller Banden. Wiſſ. 13.

Rõge kaplu kátski kátsja, Meije neál ſaiſat ſa, Et ne uſſa
naarja, riisja Sinnuſt meid ei lahhuata. Hukka meije
ſiſſeſt árrá Seddá wanna pattu meeld, Tõmba meid iſſ
õenne perrá, Pattu wangiſt, ilma pãált.

2. Sinno Eſſá meel om tõtteſt, Et ſa táüdat ſeddá wõõõ

Gul sai tãrwewusse lãttest Selle tarkus, arm nink joud;
Et sa kaotsti es jãttãs, Mes sul Essãst antu om, Enge
pattu wairwast sadas Sinna, tun om maggus rõõm.

3. Oh! sa peãt tãrowelikkus Eõtteste meid teggema,
Sinno lãen me ollem' ikles, Nink sa armastat meid ka:
Ehl me rahwa melest wãngin Olleme nink põlletu, Gese
et meije rist om kãnge, Kumb meid mani litsonu.

4. Kae meije rãsset hãddã, Kige lodu asjuga Puhkap,
Palley meije sãddã: Kunnas minna wallal sa Euhhiusse
wãjamisest, Kumb so tatsi litfup weel, Ehl kũl waimo aja
missesã Parrembat iks sotwa sããl.

5. Kinnitã mo ndrka usku, Te mo wãbbas kigest tããl;
Et ma kil woi katski kisku, Mes mo kelãp ilman weel.
Nahwa peljus mingo wãljã, Heitlik sũddã kãddugo,
Mes ma risti wairwast peljã, Pehme lihha mãddãgo.

6. Issand, põrruts nink rõhhu, Murra katski kurjusse,
Ei ka surman sul ei lahha Tarwis ennãmb pattane. Nõ
stu pattu moast teddã, Rikku siwuw karowalus, Et me
ãtskõrd woime lõidã, Essã majan wãbbauft.

7. Eihhale ei pũwõã minna Jggãwes siin hengãmist,
Te tãll, ni kui tunnet sinna, Anna õnsat lahkumist. Ent
mo waim so wõttap kinni, Peãp ussun kindmãste,
Nink ei jãttã sinno enne, Senni kui saap talwãtte.

8. Issand wallitse nink wãra, Kunningas Jummas
muel, Souka mahha põrgu leri, Wõtta rikust hennesel.
Kissu hengi hatowast ette Leppitusse werrega, Eõppeta kil
pattu hãttã, Gese sul om meist melehã.

9. Meije olleme kũl heudã Wangis heitnu himmuga;
Ent oh Jesus wõtta kããndã Gese, mes tettu melega.
Kasse om jo meije koorma, Ajap meid so pãllema, Te
meil jãlle eesmãst armo, Te meid wãbbas koggona.

10. Sinna'õstit Inkimissist Meid kũl talli hinnaga,

Ni kui sa nüüd kolit wistist Peat meid hääs teggema,
Et me tawwelikkus same, Sinno palget lõrwäme,
Armo armo päle ndeme, Tawweussfest wöttame.

11. Arm, se ello tahsit jättä, Tappa fik nink kõleta,
Mes ei woi so rikkust nättä, Wi meid Paradisi ka. Siis
Ei sa ei jättä perrä, Kui meil õige himmo om; Oh mes
kaunis, maggus warra om se wabbaus nink rõõm.

147. Hilf mir mein Gott, hilf daß nach. Wiis. 21.
Marmas Jummal arwita So häddän perrä nou
da, Nink sõdamest so otsida, So armo pole jouda. Oh
lasse mo, Kui otsi so, Mo waiwan pea lõida, Oh
hallesta, nink awita Hend' furja tõ eest hoida.

2. Mul anna ommast heldussfest So päle ütfind lota,
Ja pattust kaändä Süddämeest, Nink murren rõõmo wta,
Et ikke nüüd Mo pattu Süüd, Nink rasse essitusse,
Et kää ka hääd tegge.wä Neil, kumma häddälisse.

3. Kik lihha himmo listuta, Et se ei woimust wötta;
So armastada oppeta, Nink sinno himmustada. Mo
kinnita E. Waimuga, So sõna tunnistada, Et
ütfile Mo sui nanke Ei woi sult lahbutada.

4. Oh oppeta mul tassauust, Nink kelä wihha heldest:
Ka anna mulle allandust, Et kää so perrä selgest;
Neist pattust ka Mo puhhast, Mes noxelt olle opnu.
Mo rõmusta So Waimuga, Kui murre enne lõpnu.

5. Mul usko, armo kasiwata, Ja kinnita mo lotust: Et
minno süddä lõpmatta So kääst iks sago toidust. Süüd
wallitse, Et minnule, Ei tulle temmäst häddä, Mo
ihho ka, Ni tõida sa, Et himmo weerd ei wötta.

6. Mul olgo ikkes ussinus, Mo tõõd nink tekko tettä, Et
rihhi auro nink kawwalus Mo eäle ei pettä. Riid, kads
deus, Nink wallatus, se minnuust tagganego, Ka warga
meel, Nink petjä keel, So kawwen minnuust jägo.

7. Las mul hääd nouwo wötta ka, Nink kurja nouwo jättä; Nink lige eest iks pallelda, Ka waihtil hääd tetta, Et kurja ma woi tagganda, Nink ligil appi tulle, Ni sunnip ka, mes tahhat sa: Nink wiimselt önsast kole.

148. Herr Jesu Gnaden = Sonne. Wiis. 17.

S Jesus armo walgus, Sa ello päimäfen, So ello, rööm nink selgus Mul paistko söämen: So arm mo waisfes tekko, Et mul saas röömsat näkko, Mo ärrä heitko mitt.

2. Mul pattu andis auna, Mo wöbga kistota, Mul ap pis tulle tänna, Kit wihha löppeta: Las minno rahho maitsa, Mo söänd armust kaitsa, O Issand tule mo.

3. Oh ahja hengesi wäljä Kit pattu juretust, Et ar masta nink pelgä So ligest söämeest, Et ma so orja jälle, Nink sulle auwus ellä, Kui sinno ommandus.

4. Oh kaswata so tundmist Mo sissen, minno Paas, Nink anna diget teedmist So pühhä söanna wäest, Et ma so sisse ussu, Nink tötte sissen püssi, Ei pelgä wainlaisi.

5. So rinna pääl mo joga, Wo tahtmist ristri pääl, Et himmu ma ei täüda, Ent kole ikkes neil, Et ma kit lihha tekku So läbbi ärrärisku, Nink ellä sinnule.

6. Oh läüda henge sissen So armo digede, Et temmä ajamissen Ma sinno armatse, Nink sinno mele perrä Kit kurja ärrä wärä, Ja ello tee pääl käu.

7. Niüd Issand anna wälke Ja joudo, julgust ka, Sest üttil armo tekko Ei sa so waimota: Kit minno meel nink mötte, Nink mes ma wötta ette, Ei tölba sinnota.

8. Sis kela armas Jummal Kit kabjo henge päält, Ma olle essi rummal, Te waisfes minno meeld, Et ma so tahtmist nöwra Nink tedda täüta püwra, Oh olle abbinnes.

149. O Gott du frommer Gott. Blis. 5.

Sõ wagger Jummal, te Kik andid meile annat,
Kelt om mes eäl om, Ke ligest hõle kannat,
Mul anna termust, min Et terwe ihho seen Mul olles
puhhas heng, Ja õlgus süddämen.

2. Laß mes mo tohhus om, Mo ussinaste tetta: Et woiss
ammetin, Mes kasset pea nättä. Oh anna, et ma te Mo
tekkõ aigsaste, Ja arowita, et tõ Bois minnä eddeji.

3. Mul anna kõnnelda, Mes illes hääß wois tulla,
Ja kela ütlemäst, Mes tühhi tahhap olla Ja kui mo
ammetiin Ma peä kõnnelma, Sis anna sõunale Hääß
wäkke rõmuga.

4. Kui mul om häddä kden, Sis wõtta sulgust and
da: Laß minno rõmuga Mo risti koormat kanda: Oh
anna tassast meeld, Et woise leppidä, Kui nouw mul
tarwis om, Sis anna nouwo ka.

5. Te et ma ligega Nisuggust sõbbrust peä, Min
päle sknuulke Ei olle ütse wihha. Kui wõttat heldeste
Mul warra jaggada, Sis õlgo ärrä fest, Mes sadu
kurjaga.

6. Kui sa mo eäle Weel tahhat jalko anda, Ja
mõnne waiwaga Mo kasset wannust kanda: Sis and
na kannatust, Mo hoija pattu eest, Et kui ma hallis
sa, Ka tunne auwo fest.

7. Kui tulley ello ots, Sis astu Jesus ette, So
risti surma seen Heng sago sinno kätte. Mo Jhhul
õlgo maad, Kun neide mattusse, Kä taiwan ellawä
Ei tunne waiwake.

8. Kui kasset wimäte Kik looljid: tulge ette! Sis
kutsu minno ka Mo harwast henne kätte, Laß kuulda
õnima hääd, Mo ihho ärrätä, Et kaunist selletu
Sa tawwa seltsi ka.

150. Wohl dem, der in Gottesfurchten. Wils. 2.

UEs dige dännis mees om se, Ke Jummalat pelgáp
kindmáste, Hend' peät toitma ommast láest, Sis
kääp so kássi ma páál háást.

2. So naine saap sul ollema So toan, kui pu marjuga,
So latse omma isuman, Kui ölli, ossa lawwa man.

3. Sel mehhel saap ni rikkas ön, Ke elláp Jum-
mala peljussen; Se wanne ei woi olla saäl, Kumb
Perrändet om meije páál.

4. Ni saap sul Jummal teggemá, Et sinno Silm
saap nággemá So tö man rikkast. Onne kál, Nink
temmá arm saap jámä sul.

5. Se saap so ello jakkama, So mannu jámä rah-
hoga, Et sinna laste latsi náet, Nink Israel siin löw-
wáp háád.

Palwussest.

251. Wohl dem der vest im Glauben steht. Wils. 2.

Hä sel, ke ussun siigmata, Nink pallep Jesu nim-
mega. Sest töttelikult temmá saap, Mes Is-
sand tälle tootap.

2. Ent latse olgo ommete Ka peemata nink töisitse,
Kui Essá pole pallewa, Sis kulep temmá armoga.

3. Kui lats lát Essá pallema, Sis kulep temmá wutrus-
ga: Kui leibá otsip pudussen, Ei kela Essá, kui táll om.

4. Ei anna Essá kiwiske Sel latsel, kumb om issone;
Ei ángá táll la siugu, Kui temmá kalla pallelnu.

5. Ni ka, kel Jummal Essás jááp, Se tötteste ils
kuuldus saap; Ent ta ei kule pattatsid, nink heidáp
ommast palgest neid.

6. Ke pattust kánáp digede, Nink säep Jesust wais
jele, Se maitšap kuulmist palwe man, Nink löw-
wáp mes ta wistnu om.

7. Oh selle palle sõamest, Ei suga enge Waimo wäest,
Pään lotussen nink ussa wäen, Kik mes sul waja om sin
maan.

8. Ent sinna Jesus oppeta Mo õigest Essä pallemas
Et ma so läbbi ikkes tää! Woi sada armo armo pään.

152. Dir, dir, Jehova will ich singen. Wiis. 56.

MA tabba sul, Jehowa, laulda, Ei olle üttil sinno
saarnane: Oh wõtta minno laulu kuulda, Nink anna
waimo wäkke minnule, Et ma woi seddä Jesu nimmega
So mele perrä häste tallita.

2. So Poja mannu minno weä, Et Poig mo sinno
mannu weäp ka; So Waim mo sisse tulgo pea, Nink
läutko meeld nink sõand pallama, Et minna rahho maitša
üllewäst, Nink laula saula sulle õigest sõamest.

3. Kui kaldat, Jssand, armo õlli Mo päle wäljä, sis
om laul kül hä, Ja täll om tõttest maggus hõlli, Kui ma
so tõtten waimun kummarda. Waim üllendap mo sõ
and sinno pool, Nink minno laulmissel om kõrge hääl.

4. So pühhä Waim woip pühkamissen Mo eest weel
so man õigest pallelda, Nink tunnistas mo waimo sissen,
Et ma so lats nink kaas-perrändaja; Sest tännitā ma
Abba, Essä nüüd, Nink pea ussun õigid palwussid.

5. Kui minno sõamest se Abba So pühhä Waimo
läbbi kuulduš saap, Kui ma so sega linni tabba, Sis ligup
sinno meel nink läggünep; Et ei woi jätta minno kuulma
ta, Sest et so mele perrä pälfi ma.

6. Mes oppetap so Waim mo essi, Se om so mele perrä
palleldu, Nink seddä jaggap mul so kassi, Sest et se Jesu
nimmel otsitu, Ke minno teep so latses siin nink saäl, Et
ma ka wõtta armo armo pään.

7. Nä mul sest waimo tunnistasest, Se täüdap minno
sõand wõmuga, Ma tija, et so täwweusstest Kik täwwelest
to

To ande tullerwá, Kif annat sa, ninf teet Pa enmámb weel,
Kui má woi pallelda eht moista táál.

8. Há mul, et Jesu nimmel palle, Ke sinno háál
Káel mo eest pá atap, Se lábbi om kif amen jálle,
Mes súddá tóttén, waimun himmustap: Há mul! sul
ólgo kirtust iggáwest, Et sa mul kinkit sárást ónnistust.

153. Sieh hie bin ich Ehren-König. Wils. 6.

Rátse Jummal, sin ma rummal Heida henda põl-
wile, Henge rikmist, Silma ikmist, To ma,
Jesus, sinnule. Las so löida, las so löida Minnust,
E ma pattane.

2. Kae jálle minno päle, Jssand olle hallelil, Sinno
pürowá ma ninf sörowá, Sinno waine mulla tük. Las
so löida, las so löida, Olle mulle armóssil.

3. Ei ma pürowá ei ka nõrowá Muud, kui sinno halles-
tust, seddá sawa sinno armsa, kummil náúdát armastust.
Las so löida, las sa löida, sinnust sa ma ónnistust.

4. Taira selgus, henge walgus, Ilma suta Wo-
naken! Sáál so harwan káup heng otsman Sinno,
kallis põijoken. Las so löida, las so löida, Kange
Jummal; Jumimen.

5. Taira selgus, henge walgus, Ilma suta Wo-
naken! Sáál so harwan káup heng otsman Sinno,
kallis põijoken. Las so löida, las so löida, Kange
Jummal Jumimen.

6. Jssand kule, kui mo hule Hallosaste laulwa sul, M-
landussen, kurbastussen Káup so tatse maddal háál: Las so
löida, las so löida, Jesust himmustap, mo meel.

7. Tühhi kárra, ilma warra, Eibha himmo aaw ninf
lust Sadap mulle eune wallo, Gest ma oesi ónnistust:
Las so löida, las so löida, anna õiget walmistust.

Waltwmissfest.

154. Wer sich düncken läßt er stehet. Wiis. 57.

NE jo mötley hendá saiwat, Hoidko hendá saddamast;
 Teedko wainlast umbre joostroat Kigen paigan ussi
 nast.

2. Eibha julgus pettäp paljo, Kahjo sadap suigminne,
 Ke ei aja teddá wäljá, Keüdäp witsa hennele.

3. Kui sul kawwa jááp se laistus, Kule mes woip sundi-
 da: Sinno päle tulley waisus, Kui úts lange tapleja.

4. Eibha julgus om se többi, Kumb loun ajal rikkub so:
 Ke sis otsip henggel appi, Pea temmäst paego.

5. Kui saäl Simson mahha heidäp, Pordo ústjät
 maggama; Kui pord hendá armsast náüdäp, Nakkap
 temmä leinäma.

6. Kui se waine Peter julguy Surma minnä Jesuga,
 nink ei waltwa, enge suiguy, Peäp temma leinäma.

7. Ehk se wastne waim ka julgus, Nörk om wanna
 sibha weel; Kui sa maggat, saat sa palkas Waltwa rö-
 mu assemel.

8. Meije wainlanne om ussin, Nink ei tija magga-
 mast; Nink me káume laistlemissen, Oh se om meil
 hábbi tööst.

9. Sunnis om, ke únsust otsip Wárristen nink peljoga;
 Se om warjun sis nink trotsip, Kui surin, kurrat mástewa.

10. Sunnis om, ke waltwap, pallep Abtafesse te-ra pääl;
 Eügmata se saisap, pöllep Kurratit nink pörgu háäd.

11. Sunnis, ke iks wökest pannep Umbre omma nim-
 misi, Ussu künält nida kannap, Et ei listu eäle.

12. Sunnis om, ke aigsast rühhip Oll lühtrit ehbita, Et
 kui henge pögimees woiwip, Temmä heng jáás riimatta.

13. O sa omme laste hoidia, Sinua ollet suigmata; Oll
 iks mo ussu lántjä, Kui ma johhu maggama.

14. Laifkust, julgust kelâ minuust; Hoija mo so peljuffen:
Lühhendâ sa essi armust Minno risti kootmat siin.

15. Kihhota iks minno mele, Et ma walwa fuigmata,
Ja et minna, kui ma kole, Walwman nino maggama.

155. Mache dich mein Geist bereit. Wiis. 55.

Minno waim hend walmista, Walwa, palle hâste, et
sa jowwat liigmata Kurjal ajal saista: Kurrat om
Kawwal waim, Otsip wakku petta, Ufku ârrâwôtta.

2. Ent oh wirgu enne weel Parrembaste ülles; Kasse
nuhtlus saap sul sâal, Sa ei pässe tullest, Kui so surm,
Põrgu hirm Pattu unnen lõwwâp, Omma wõrku
püwwâp.

3. Wirgu ülles, sest et sul Ei sa muido walgus; Walwa
et so sõamel Saas se õige selgus; Jummal Melehä Om,
kui temmâ andid Walwiffen iks prukit.

4. Walwa, et se petja waim Unnen so ei lõwwâ, Kõl ta
muido noppe om Sinno mahha lüwwâ. Jummalast
Jättetas Eäll ka lubba salwa Reid ke siin ei wälwa.

5. Walwa, et so ilma hâal Hirmuga ei wâra; Eht et
temmâ libbe keel So ei pettä ârrâ. Walwa, sest Wel
litsist Sama pilgja essi Koggodusse sisse.

6. Walwa henne üle ka, Et so libha, werri Kurjaste ei
kaota Eoja armo ârrâ; Eihha meel Hoijap weel Kawwas
lust nink kõrkust, Sadap waimul nõrkust.

7. Walwa iks, ent palle ka Uffinast nink õigest, Issand
peap ütânda Sinno pâstma õigest, Mes so weel Kelâp
tâal, Et sa ikkes laiflet, Pattu tõbben lõpset.

8. Jummal tahhap pallemist, Kui ta peap andar
Temma püwwâp puhkamist, Kui hoold peap kandma
kõl rist, Jlm nink lust, Kurrat, põrgu-leri Eunnâmb me
wâra.

9. Sisti kõi läâp kõrdake, Kõl saap meile abt

teddâ palleme Lemmâ Poja lâbbi; Wiljält saap
Meil nink jääp Lemmâ arm nink heldus, Kui meil
ussu palwus.

10. Oh sis walwem, pallegem, Puhkalem iks
päle, Gest et häddâ liggi om, Kik lát otsa pole.
Wiimne päiw, Kasse waiw, Jummal tullep sund
ma, Ilma hukka paudma.

Waimolikkust taplemissest nink Wäarmissest.

156. Wet überwindet soll vom Holz ic.

Jesus.

Ke ärräwärap, se saap wiljâ sōmâ Gest puust, kumb
paradijin halendap. Ei häddâ ei ka surm sa teddâ
lōmâ, Kui minno orjay, omma Issandat Mes rōmu an
nap, Mes taiwas kannap, Se peäp sama täl iggäwes.

Zeng. 2. O Jesus arowita mo ärräwäärda, Ma
taple kii, Ent weidi jōrowoga: Kii saggest otsip pat
mo kiini haarda, Nink rammo löppep käest et nõrkas
sa. So armas kassi Saatto mo essi, Et kik mo ello
so melest hä.

Jesus. 3. Ke ärräwärap, sel ei sa joht häddâ Gest
tōisest surmast eäl ollema, Mo palget, järje een, Täl an
nättä, Kun ärräwällitu mo littawa. Woimusse

Sis laulat jälle, Nink kannat ohwrit pūhhidega
ng. 4. O Jesus arowita, et minna wärä, Mo
i saggest nõrk, nink ei te tödd: Oh läüdâ pallama
no perrä, To walgust, löppeta mo pattu dōd; Et
allaw Nink õige ellaw so õigest teni, O wäggetw

Jesus. 5. Ke ärräwärap, sel ka antas sūrowa Gest
kumb om ärrä pedetu. Ma tahha tunnistust
täl

täl ette tuwowa, Üts wastne nimmi om täl hoijetu.
 Täl om suurt öune, Se wonakenne Zeep teddä mörs-
 jas, wiip hennele.

Zeng. 6. O Jesus arowita, et minna wärä, Ihu
 panney omma Manna ette mul, Nink källip margu-
 nat se sissen ärrä: Oh tömba minno henge henne pool.
 Mo süddä ikkep: Se tikke heikap: Kus niüd so lo-
 tus? kus Jummal om?

Jesus. 7. Ke ärräwärap, nink saap minno tekko Jhs
 ainma ottani siin piddäma, Sel antas pagganide ülle
 wälke, Et temmä kaitfas neid raud-witsaga, Et silma
 näwä, Kui hukka läwä Ne ilma tarla ni hirmoga.

Zeng 8. O Jesus arowita, Et öigest wärä, Et min-
 na söämest te, mes ma te. Mes pattust jänu weel, se lei-
 ta ärrä, Et pimmedussest pässe wallale, Koleta minno,
 Sis tunne sinno, Aha mult ärrä kil pahhandust.

Jesus. 9. Ke ärrä wärap, se saap ehtet sama Neist
 walgist reiwist, kumma üllewän, Nink ello ramatun
 saap uimmi täma, Taad tunnista ma ülles Essä een.
 Ma panne tälle Sääk tun ma ellä, Wannikut päle,
 säis arowustust.

Zeng. 10. O Jesus arowita mo, et ma wärä,
 Mo henge särg om must nink pürretet. Mo teo kad-
 dura kui suits siin ärrä, Mo kurjus om so een kil
 arowaldet: Oh te mo walges, Nink öige selges, Et
 jääs mo nimmi so ramatun.

Jesus. 11. Ke ärrä wärap, se saap pidas jälle, Mo
 Essä loan jäma iggäwes, Ma panne Essä nimme tem-
 mä päle, Jerusalemmi perrä kutsutas; Mo perrändusses,
 Mo ommandusses Wöitta ma teddä sääl hennele.

Zeng. 12. O Jesus arowita mo wöimust wöitta, Kii
 heljus pea minno heng nink meel. Sa woit mo walmis-
 ta

ta nink kanges tetta, Es werri andko wäfte taplusset,
Kül sa woit tetta, Et rammo wöita, Nink ikkes walwa,
ja woimust sa.

Jesus. 13. Ke ärräwärap, ni kui minna tennu, Es
saap ka istma minno järje pääl: Ma olle ma pääl risti,
walwa nännu, Nüüd istu ma hääl Jhã törrel kael.
Siin saap ka önsust, Nink henge hengust, Ke nida taplep,
kui kobbus om.

Zeng. 14. O Jesus arowita, oh tulle pea, Waino
laisid paljo om, oh arowita, Surm, kurrat, pat nink ilm
nink ka mo lihha, Mo wasta taplewa, oh kule sa! Sis
tahha minna Sul diget tenno Sääl taiwan laulda, et
woimus kæn.

157. Es kostet viel ein Christ zu seyn.

Kül massap walwa ussu td, Nink käämä puhra waimo
mele perrä, Sest rässe om se lihha, Jhã henda surma
sisse anda ärrä, Kui ka üts taplus löppep ärrä tääl, Ei sest
sa weel, ei sest sa weel.

2. Siin kääwäs pörgu siugu pääl, Ke wihhaga me
kansa päle tükwa. Suur waino om henda hoita tääl,
Kül nemmä pea henge ärräkwa. Ke nakkap, löwroap
diget teggemist Nink taplemist.

3. Ent waino ei olle asjanda, Kui digest mötlet an
wustusse perrä, Kumb selle peap antama, Ke taiwast
otsp, ilma pöllep ärrä. Kül om täl waino, ent Je
su heldus teep, Et kerjes saap.

4. Se peap lige kergemba lats ollema ja walgus
taiwa walgen, Kui kange, puhhas selge ka Saap
ihho ollema, kui illus palgen; Sest tedda teep se tal
wa arowustus, Ni illusas.

5. Kui sääl se lats sis Jhã näep, Nink nästten tedda
maggustaste tunnep; Kui selge jöggi hengen kääp, Nink
tedda

teddā Jummalaga kofko panney: Mes sis weel wato
mun faäl faap fündima, Om teedmata . .

6. Sääł annap hendā tarkus täl, Ke siin kui Emmā
iſs fai temmäst tuttus, Se Perli kroon faap temmäl
fääł, Nint faap kui mörsja temma mannu widus, Mes
ilman weel täl ärräpedetas, Sääł awwatas . .

7. Mes Eſſā perrält taitwan om, Se antas sääl
ka Eſſā üsjän tälle, Kif taitwa hä om temmä läen,
Näep filmiga nint elläp Jefusselle. Ei olle awwun
teddā suremb weel, Kui Jummal sääl . .

8. Mo waim, oh ärräwäſſigo Se pimmedusse wäe
läbbi tükki, Mes murretat, et jowwoto, Sa tijät,
et sul Jummal annap wäkke: Kui taplus dſan om,
ſis woiſ fa ka, Sääł hengäda . .

158. In dich hab ich gehoffet Herr. Wiis. 33.

MA loda, Iſſand ſinno pääl, Las kuultus sada
minno hääl; Mo häppe ärrä sada, Ma palle
ſo, Oh! laſſe mo So armo ſiſſe jäädä.

2. So pörwa kånä minno pool, Mo hoidko, Jum-
mal, ſinno hool, Mul pea abbiſ tötta, Ma makka
tääł, Ehf ſaiſa weel, Kif hättä minnuſt wötta.

3. Sa ollet mul üts kinni Eim, O Jummal!
Jummal, kaitſa ſiin, Et ma woi kindliſ olla, Kui
pörgo kon, Ke wäkkew om, Mo waſta tahhap tulla:

4. Mo paas nint lotus ollet ſa, Mo kinnitus nint
wäggi ka, Mul ütlep ſinno ſõnna: Ke häddän om
Mo ſuremb rööm, Kes woiſ ſo waſta panna?

5. Mo petnu om ſe kurri ilm, Mo laitnu om ſe pilgjä
film, Nint ſäädnu ſalla kele, Neift päſtä mo, Ma
palle ſo, Nint kelä kurja mele.

6. Ma anna, Iſſand, henge ſul, O Jummal tulle ab-
biſ mul, Nint wötta mo ſo tätte; Kig' häddä läeſt Mo
päſtä hääſt, Mes tullep minno ette. K 4 7.

7. Sel kolme ainul Jummalal, Ke wälke annap
ndrgembal, Nuro, littust laula minna. Se saatto
weel Siit ilma päält Meid henne mannu sunnä.

159. Ich ruf zu dir Herr Jesu Christ. Wiis. 44.

MA so pole, Jesu, tännitā, Oh! kule minno häle, Sel
ajal minno awwito, Et hiim ei sa mo päle. Ma diget
usku himmusta; Sa tabhast mul seddā anda, Nisti kanda,
Mo welle ormašta, So sōnna tallel panna.

2. Ma palle weel, o Jummal, so, Sa wolt mull
seddā anda, Siin narus ärrājatto mo, Las so päält
lotust panna, Kui minna peä foolm tāäl, Et ma
sult armo oda, Nink ei loda Mo omma teggo päält,
Et es wais lahjo sada.

3. Oh! anna, et ma süddāmešt Neil kurtil andis anna,
Nink päästä minno wainlaifest, Et ma hääd sōänd kanna.
Mo roog so sōnna olgo tāäl, Segä mo henge sōta, Nink
lä jota, Kui tulley häddā päält, Las mo sult appi ota.

4. Hä, kurri ärrā käänto mo Siin Ilman sūmo
sōnnast, Las otsani mo usku so, Kil om so käänt wānt
nast; Sel ilma saap, kel annat sa, Ei woi üest läbe
bi wainwa Sinnust taima, Ehl armo perrändā, Kumb
wārāp pōrgo hawwa.

5. Ma peä ikkes maadlema Mul abbis, Jesu, paista,
So armoga mo paimenda, Et ma woi kindmält saista.
Kui kiusus tulley, kela sa, Et se mul ei te hättā, Sa wolt
rettā, Et ma jä lahjota; Ma tija, sa ei jättā.

160. Herr Jesu Christ ich schrey zu dir. Wiis. 1.

SO pole, Jesu, tännitāp Mo beng siin surest wainwast,
Nink wōmy wāega himmustap; Oh! kosta mulle
taiwast. Weel suremb, Jesu, om mo rist, Mes
wainwap minno häddālist, Kui kōnnelda ma jowwa.

2. O! Jesu, kule minno hääd, Nink appi mulle
rōndā.

näüda. Mo lotus faisap sinno pääl, Mo päle armo heida. Mo südda mötley katsite, Gest et ma rõmu üttele Siin ilman ei woi löida.

3. O Jesu Krist, sa armo juur, Eht istut kõrgen taiman, Om siffi weel so abbi suur Nüüd arwita meid waiman. Ei olle mül muud abbi, meest, Ke minno pästap häddä kääst, Kui sinna enne, Jssand.

4. Sa, Jesu ollet ütfinda Mo lotus nink mo ello, So kääst tulley mulle ka Mo waim, mo rist nink wallo? Gest sinno, Jssand, palle ma, Mo ärrä jätko abbita, Ent pästä häddäst ärrä.

5. O Jesu, õige Jummal wääst, So päle minna loda, Mo abbi tulley sinno kääst Gult minna seddä oda. Mo lotust ärrä lasto sa, O Jssand, ärrakad duda; Ma lähhä muido hukka.

6. O Jesu, minno kinnitus, Oh! kae, armo läbbi, Kui suur om minno willisus, Nink sada mulle abbi. Oh! kule minno waise hääd, Nink heida armo minno pääl So mõrro surma perräst.

7. O Jesu Krist, kui tulley aig Mo häddäst pästä ärrä, Mo meel nink südda om sis wail, Nink lät so mele perrä. Sa aja wõinlaist ärrä tääl, Ke nida tükwa minno pääl, Et ei woi wasta panna.

8. Ma anna Jesu sinnole Mo naabri nink mo welle, Neid ärräpõlko johtake, Ent auna armo neile, So armo perräst arwita, Nink häddän neid ka rõnusta, Nink kule meije Palwid.

9. O Jesu, mul ei olle nouro Hend' essi pästä, tedä; Kui pästat mo, sis om sul auro, Et mahha es woif jäda, Ent kui so se om sinno meel, Et peä walwa jäma weel, Sis anna mulle joudo.

10. O Jesu, anna kannatust, Et jomwa risti lända

Kui mul om sinno hallestust, Ei tahha wasta panna.
Ehl ilman mul kúl wain om táál, Sis palle minna
seddá weel, Et annat hengel armo.

11. Jes seddá, Jesu loda ma Rig' minno ello eál,
Et ilkes tahhat kuulda sa Mo palwet háddá ajal. Ei
olle ma sult põlletu, Kui ma so olle pallelnu. Sest
olle minna rõõmsa.

12. O Jesu, minno õnnistust, Ma lähhá sinno
pole, Et ma woif sáda arwostust, Sest kannat sinna
hole. So mele perrást sundko se, Kui sinna tahhat,
nida te, Sul auruuf nink mul õnnest.

13. O Jesu, sinno werrega Kif minno palwid
woija, Et ne woif lähbi túkkida, Nink Taiwan armo
lõida, Nink kuultust sáda Jummalalt, Et meije rist
koorma alt, Kif woime wabbast, sáda.

14. O Jesu, armas Abbi: Mees, Mo pále armo
heidá, Ke suren waiwan omma tõõst, So appi nelle
nãudá, Nink pástá neid so kãega, Sis sawa nemmã
tenuãmã So, kiu nink Taiwan. Amen.

161. Ringe recht wenn Gottes Gnade. Wiis. 57.

Sayle háste, kui so armust Jummal tõmbap hennele,
Et so heng wois figest koormast õigest sáda wakkale.

2. Sayle, wãrrãja om kitsas, Abtakenne ello te; Kif
saap sulle ütstõrd witsas, Mes ei kũni taiwãhe.

3. Sayle werreni mo südda, Wãita taiwa rikkusse,
tahhap satan wasta wõtta, Arrã heit'go sugguke.

4. Sayle ni et südda pallas, Nink et eddimenne arm
Ilma jalgu alla tallas; Polik arm om tũhhi põrm.

5. Sayle pálwen, puhkamissen, Ilma jãlle jãtmata;
Wãra ärrã ussindussen, Sayle õ nink páiwã ka.

6. Olet sa sis perlit lõidnu, Arrã mõtle johtoke, Et
sa õil jo õllet tãutnu, Mes om kãstu siunule.

7. Kanna peljun hengest hole, Hirrun önnistusse eest,
Häddä orrun om iks sulle Eggä päiwä peljamist.
8. Peä omma kroni kinni, Näüda hendä ni kui meest;
Kändmäs jämä toop sul öñne; Paggema om kurri tööst.
9. Ärrä lasto silmil kaija Kurja ilma tühhiust: Söa
tiistu om iks waja; Pagger laiskust, wäffimist.
10. Ärrä andko lihhal perrä, Jättä mahha himmu
stust. Täüdat sinna himmu ärrä, Näet sa jälle piim
medust.
11. Eihha wabbaus teep mele Kälms, julges,
wallatus, Nink sööp ärrä ussu öli, Teep so kölbma
tummas puus.
12. Dige süddä taplep kangeft Pattu wasta surmani,
Nink ei peljä tule hengust, Saap ka woimust allasi.
13. Dige süddä Jesu jälgi Ötsip nink kääp waltwaden;
Wöttap lihha himmu pölge, Nink ei salli hennesen.
14. Dige süddä paljo ikkep, Arwap naarmist hullusses:
Sest kui sundus päle tükkip, Sis lät naar ka ikmisses.
15. Dige süddä jättäp karrä, Mängmist, tantsmist
ilmale; Täll om taiwan rönu warra, Sis lät meel
ka taiwabe.
16. Piddäge iks seddä melen, Tapleja, nink peljäre;
Kühke päle, Jesu jällun Kärowä ammat taiwabe.
17. Eggäl tunnil meelde tulgo, Et wois olla wimane;
Ussun lühter walmis olgo, Saatke wastset öllike.
18. Kik ilm maggap ikkes päle; Sodom pallap tullegar
Heng, kes pästap sinno jälle? Kükma olles wäega hä.
19. Kükhi kui sa waine sarwi, Pöraust tahhat pästä
hend, Kissu kige kaplu läbbi, Pakke ni knt ajet lind.
20. Pakke wälja ilma läppist, Ötsi warjo Jesussen,
Kükhi, pästä hendä noppest, Olla puhhas söamen.
21. Kik mes söänd wangi wöttap, Seddä wihka ellä
den,

den, Niink mes Jummal dusas littap, Seddá otši Jesussen.

22. Rühhi, arwa tunni, paina, Kunni pöigmees tulley sul, Niink teep otša sinno waiwa, Sadap tait wan hengust kül.

23. Rühhi, jöse temmä wasta, Ütle walmis olle ma, Zhho honest wäljä astu, Taira honid himmusta.

Ilma Ärräsalgamisessä.

162. Jesu meine Freude. Wiis. 48.

Jesús minno ello, Minno ainus illo; Jesús minno om, Käl mo süddä wihtap, Sinno ainust ihkap, Armas Jesuken. Jummal Poig om minno pöig, Ei muud joht, kui enne teddá, Armastap mo süddä.

2. Lähbi sinno hole Ei sa joht mo pole ütšik wainlan ne. Ehk kül kurrat mässap, Ilm mo wasta tössap, Ei ma pelgäke. Olgo kül nüüd wasta mul Pörgo haud nink pattu häbbi. Jesús om mul abbi.

3. Kurratit ma nara, Surma minna wära, Temmä hirno ka. Rakka, ilm, kül toysma, Ma já laulden saisma Ilma peljota. Jesu hool om minno pool, Ma nink sümwiusse kárrá Peap löpma ärrá.

4. Rikkus jägo mahhe, Seddá ma ei tahha; Jesús ütšindä Om mo ainus warra. Ilmilik aut, já perrá, Rige himmoga. Rist nink oht ei peä joht, Ehk ma seddá peä kandma, Jesussest mo káandma.

5. Ilm, ma játtá sinno, Niink lil sinno Himmo, Jummalagga nüüd. Jummalagga jägo Wat, ja ärrá sago Minno järgi sūt. Kõrgistus nink torrens, Sega, mes neil man woip olla, Las siin sammon ellá.

6. Kurbus, sul ei sunni Minno pittá linní; Jesús rõõm om mul. Sest ke pelgäp teddá, Sel om ka lil häddá Essi mal.

makkus kúl: Ehl ta siin mul kúl om piin, Siski, Jesu,
 üttele minna: Mo rõõm ollet sinna. A. V.

163. Was mich auf dieser Welt betrübt. Wiis. 20.

Mes ilman minno kurbastap, Se püssip ürikes: Ent
 mes mo süddá armastap, Se saiasap iggáwes. Oh
 pá ilm sis hennele Auwo, rahha, himmustust: Mo Jum-
 mal toop mo hengele Ka waiwan kostotust.

2. Se rummal ilma rõõmustus, Ehl ta kúl maggus
 näüs, Saap pea ümbre mudutus, Et lootja murrest
 káus. Ent ke iks Jesu pále loot Siin ilman ütfinda, Se
 näep jo tairoa wannikut, Om rõõmus murreta.

3. Mo rõõm jááp minno Jesuken, Ei ilmast holike:
 Ilm om ütse pelglik, kurblik õn, Eät hukka wimate. Ma
 olle ussun kihlatu Zo Essá Pojaga; Ke taiwan istup,
 kaisap mo, Ta mõrõja ollema.

4. Mo sissen, Jesus koleta Se wanna ilma meeld;
 Ke sul om wasta panneja, Nink essip äkkitselt. Mo
 wõtta ommas hennele, So kúlge kerdá mo, Et essi-
 matta sinná lá, Kun kíl om tándetu.

164. Last uns doch nicht begehren. Wiis. 19.

Sh ärrá püüdõ seddá, Mo armas heng, siin ilma
 páál: Mes koormat sul woip tetta, Nink õnnistust-
 sest keeldá saál. Mes õtsit sinna auwo, Kumb tühhi kerge
 taul, Oh wannu seddá sauwo, Kumb üri perrást sul Zoop
 hátta, wallo, waiwa, Ja sadap hukkatust: Oh õtsi hennel
 taiwan Háád auwo Jummalast.

2. Mest kasiwu lihha himmo Sul sadap, Kallis heng,
 siin maan? Mes warjo ehl mes rammo Saap riklussest,
 kui surm om káen? Sääal om se himmo látte, Kun elláp
 Jesus Krist, Kíl kele kítwá teddá Se rikka palga eest.
 Meil pantas kroui pále Sääal Essá járje een, Oh rihkem
 Essá male, Kun saja sõõmaig om.

3. Mes

3. Mes aum, mes rōmu ello? Mes warra, ehte, aumustus? Se taiwas annap illo, Ja ihho, henge rōmustust; Se rōm mo Jesu hōlman Om maggus iks nink hā: Se armo rikkus ilman Toop hengust waimule. Kel Jesussen om rikkus, Ke autoun temmä man, Se maitsap seddā ikkes Ni maan kui ullewān.

4. Mo Jesussen om minnul Suue hā suur warra, arm nink lust, Se om, mo hoidja, sinnul Kūl teda lige parrembast. Ilm pōlgo mo nink trotsko, Ei ma sest holi like: Mo sūddā aumo otsko, Kumb hāddāst wallale. Ilm wihtlago mo hāste, Mo wōtta armoga Iks omma Jesust wasta, Sis jā ma murreta.

5. Ilm wandko minno ärrā, Mo Jesus om jo minno dn; Ma otši siski perrā, Nink lōwōwā tullu Jesussen. Ilm saatto mulle hāttā, Ja kurbust, willitsust, Kūl jowwāp rōomsas tetta, Mo sōänd Jesus Krist: Kui ma ka peās koolma, Siin eunāmb tuhhat lōrd, Surm ei sa henge weelma, Toop ennege mo werd.

6. Se tunnistus om mulle, Ma kitta d nink päiwa sest, Uts kunningriik om jälle, Mul ommas antu Eššā kēst. Se surmilikko siin ilman, Oh jāge Sunmalaga, Mo krooti om Jesu hōlman, Uts rikkust minna sa. Mul tettās tais wan iste Mo Jesu järje pāäl, Mo ello parremb tōdste, Kui hōmelep mo keel.

7. O Jesus rōmu warra, Kunnas se armas aig mul saap, Et ma siist lahku ärrā, Nink ju sul oiget kittust toop? Kunnas mo sālga pantas Meid walgid reitwid sis? Kunnas mul lubba antas Sul jādā iggāwes? Oh anna pea kätte Se kullast kroni mul, Kumb hukkaminnematta, Nink tallet partu sād.

165. Entfernet euch ihr matten Kräfte.

O tagganeege minō hlmmo Sest figest, mes weel ilma
llē

il' om; Oh jättä mahha tühjä rõmo, Mo wässinu nink wairwat waim! Oh taggane, sa tühhi tö! Ma nalka wastset ellämist, Kumb wiikay ilma seggämist.

2. Oh laulke moga mäe, orru, Et teda saas mo Jesu auro, Ke om mo kaitaja nink mo warri, Ja kigen wairwan minno nouw. Oh taggane, sa tühhi tö! Se parras aig om minnule, Et ilmast kånä digede.

3. Ehf, halja wälja! illusaste Kul surwot henda näi-däte; Sis woip teist siffi nättä häste, Et illo kaup peake. Oh taggane, te parremb tö, Mo süddä, ke sa himmuskat Ni pea seddä kadduwat.

4. Kui senni ollet armastanu, Mes aiga, wammo kullu-tap, Sis jättä kurbust, kumb sul sanu, Et kigest sul nüüd kelo saap. Oh taggane! so Pöijo hä Om parremb, ke so neütsis tääl Ja mörsjas tennu hennesel.

5. Oh pakke liig arm minnust wälja, Et minno süddä tühjäs saap. Nink astup Jesu armo jälgä, Et tälle ütjind tittus jääp. Oh taggane kōrk mele tö: Ma nalka henda pōlgma ka, Gest et ma Jesu maja lä.

6. Reist pattu kaplust minno pästä, Reist wōrkust, kumma sallajan, Wainlaiste nouwo rikku häste, Et ma üts wabba lambaken. Oh taggane sa kawwal tö, Kumb mo om petnu saggedast, Nüüd pōlle ma kē kawwalust.

7. Kui maggus om üts wabba ello, Kumb kigest henda lahbutap; Kui hul nink rummal ilma illo, Nink temmälust meist mahha jääp. Oh taggane kē ilma tö! Mo mes len olle kihlatu, Nink Jesu mörsjas ehhitu.

8. Oh kākki mo so rahhun ärrä, Nink wōtta mo so üskä ka, Et ma kē jättä ilman perrä, Ja kigest henda lahbuta. Oh taggane! se armo tö Teep et ma henda unnetä, Nink tairwa pole himmuskat.

166. Eins ist noth, ach Herr dir eine.

U Es om waja, seddä ütte Näüda, Issand, minnule!
 Kik mu, mes sin ma pääal nättä, Lat mul foormas
 ennege. Sesamma al waiwatas, salwatas südda,
 Nink ei woi sest rahho nink hängämist löida. Ent sa
 ma se ütte, kumb tarwis mul lat, Sis sa ma se üt-
 tega kallimat hääd.

2. Heng, kui tabhat seddä saiija, Ärrä otsko ilma
 man, Mes om maine, jättä mahha, Otsi seddä ülle
 wän, Kun Jummal nink Innimen ütten koon nättä,
 Kun armo nink andide tarwewest löida, Sääal, sääl om
 se parremb nink illusamb riik, Mo tullusamb oha, mo
 üks nink mo kil.

3. Ni kui Maria se ütte Otsnu sure himmoga, kui ta
 Jesu jallusitte Mahha istnu kullema: Sest temmä heng
 palli sest kuulmisse himmust, Mes Jesus saas ütiema
 Jummalala armust; Kik meel nink kil mötte sais Jes-
 susse pääal, Nink Jesus kink tälle kil üttega sääl.

4. Nida om ka minno südda, Issand, ütfind sinno pool,
 Las mo sinno külge jäda, Kink händä ommas mul. Eht
 palio ka kånässe sinno poolt ärrä, Sis jöse ma siski iks ar-
 muun so perrä: Sö sönnä, o Jesus, om ello nink waim,
 Kumb kostotap jälle mo söänd, kumb tuim.

5. Kige tarwelikkumb tarkus Om so sissen pedetu.
 Anna emue, et mo moistus Olles allahedeutu Kun wal-
 litsep maddalus, tassane mötte, Sääal josep se taiwat
 se tarkusse lätte. Kui ennege, Jesus, so tunne nink
 näe, Sis om mul se tarkusse tarwelik hä.

6. Mund ei woi ma Essä ette wihjä, Kui so, üllemb hä
 Jesus, minna sa kil lätte Sinno pühhä werrega. Sa
 ollet mul üllembät õigust sääl saatnu, Kui risti pääal etto

mo waiſe eeſt jätnu: Ma tija, mes önsuſſe reinwid mul om,
 Neist om mul nüüd uſſun auro, rahho niin rööm.

7. Anna, et mo heng ſaas jälle Sinno palge ſaarnat-
 ſes: Geſt ſa ollet tettu mulle Jummalasſe pühhäänduſſes.
 Mes iggäwiel Jummalala ellus om waja, Se woi ma ſa
 ſinna käeſt, Jeſus, iks ſaija: Oh päſtä mo kadourwaſt
 himmuſt mo ön! So ello ſe olgo mul tedä ſiin maan.

8. Mes ma ennämb tahha eſſi, Armo merde uppu ma:
 Sinna läſſit pühhä ſiſſe Omma talli werrega; Sää ollet
 ſa iggäweſt lunnasſuſt luidnu, Et wallale päſſi, mes kur-
 rat om leutnu: So taitwähe minnik tooy wabbausſt
 mul, Nüüd lauldas ſe Abba mo ſwämen ſul.

9. Rahho, rööm niin waiſlik ello, Täwweſte mo leſto-
 tap, Geſt et wärſki ſöwä päle Karjus minno jubhatap. Ei
 tahhale ſüddä muud magguſuſt maitsa, Kui ſeddä et ſin-
 na woiſ ikkes mo kaitſa. Ei olleke ſugguke magguſamb
 hä, Kui ſe et ma, Jeſus, ſo uſſuga näe.

10. Selle, Jeſus, olle ſinna ütſindä mo üts niin
 kil. Rae, kohhe mötle minna, Kas ma olle töttelik: Kui
 wäheſt ma eſſi ſe kura te päle, Siſ näüdü mul eſſi ſe
 taima teed jälle. Oh äntä, et aſſus kix arwa, mes om,
 Et ſinno ſa kaſſus, ſis om mul kil rööm

Himmuſtamiffest Jummalala niin Kristuſſe perrä.

167. Gottlob! ein Schritt zur Ewigkeit. Wiis. 1.
 Mu Jummalalle illewän, (üts ſam (päiw, tund) läts
 läſſe mödä:) Ma aſtu päle minnemän, Mo himmo om
 ſul tedä. O lätte, kuſt mo ello keep, Kuſt arm mo henge
 ſiſſe läap, Et ma käu taima pole.

2. Ma loe päivi, tunnife, Aig om mul iggäw ota; Oh
 lunnas ma käl sinna lö, Kun ma so hölma wötta, Et se,
 mes surmilif weel om tääl So siffen ärräneeldas sääl, Et
 ma ilmsurmilif olle.

3. So armo tullest pallap jo, Mo süddä, kumb om läis
 det, Nink om so armust täüdetu, Ja soga kofko kendet:
 Nink eht sa käl mo siffen tääl, Sis pürowä minna siffi
 weel Jis lähhämbäl sul sada.

4. Oh et sa effi peake Mo perrä wöttas tulla, Ma loe
 filmäpilmiffi, Nink walmista jo koolda: Oh tulle aurou-
 stufjega, Näs ma so mörsja walmista, Nink panne
 wölest ümre.

5. Nink seit et waino dli jo Om kallatu mo päle, Nink
 sa mul jiffest lähhinu, Ja sullatat mo mele; Sis paistap
 ello walgus mul, Mo lühter om jo walmis sul, Et ma so
 ümbre wötta.

6. Oh tulle, om so mörsja hääl; Oh tulle, Jesus tulle!
 Ja heitap selgede iks pääl; Oh tulle pea mulle. Oh tulle
 sis mo Pöijoken, Sa tunnet mo, mo wouaken, Et kih! anu
 sul olle

7. Ent aig nink tund se olgo la, Jis holel antu sulle,
 Eht se käl om so melehä, Et ma so kutsu tulla, Nink wal-
 mista hend figest wäest, Et ma wois figest söämeest Jis
 sulle wastä josta.

8. Se om mo rööm, et ütfil mo, So armust ei woi
 Täända, Nink et ma lige een sul woi Se Pöijo nimme
 anda, Ja et sa hendä minnoga Saat taiwan ärräkihla-
 ma, Nink perrändust mul andma.

9. E is kittä ma so süddämeest, Et päiw (b) (tund)
 (naddäl) (Ajastaig) om mödä lännu, Nink nida ello
 Täüniffest Uts sam om mahha jänu; Ma astu päle now-
 peste, Et ma saas ülles taiwabe, Jerusalemmi lina.

10. Kui wässinu mo kae ka, Nink kanges jäwä pöiwē,
Sis tulle sa, Nink toeta Mo ussu kät nink palwē, Et
minno heng so wäega Hend kinnitas, nink löpmata
Wois tairoa pole minna.

11. Heng! astu ussuu päle sis, Nink olle heitimatta, Ja
ärrä lasto iggäwes Sest ilmast henda petta. K i jooft
mist hiljäs armat sa, Sis lenda arms srowuga Ni ulles
kui üts Nadler.

12. O Jesu minno heng omi jo So pole ulles lannu;
Se arm, mist sinna täudetü, Om mo jo önsas tennu. Oh
pagge ilm so warraga, Ma olle saäl jo, kun mo hä, Sest
Jesussen mä ellä.

168. Guter Hirte willst du nicht. Wis. 29.

HELDE Karjus! es sa weel Arms heidä lamba päle?
Nink mo kannat hólma pääl, Ni kui Karjus koddv po
le? Es sa wäiwast minno wi Sinna rönu tairwabe.

2. Nässe kui ma waine woon Ilma lanen umbre ssi:
Tulle, wi wo, minno öñ, Sinna kun so lambakesse: Tai
wa tahra sada mo, Kun ne puhhá wöna jo.

3. Minna püwäwä sinno ka Neide hullan taiwan nättas
Kumma sinno pittawa, Kummil puhhas söök nink latte,
Kumma pri jo peljussest, Nink ei essi iggäwes.

4. Minna sa siin waiwatus, Mul om selge öht nink
murre, Wibhaleste kawwalus Teep mo umbre kange
leri, Et ma waitte lambaken Jks siin ellä peljussen.

5. Jssand ärrälasko ka Minno soe kätte sada, Mütti o
Karjus ollet sa, Lasse minno kindmäs jäda; Wi mo omi ja
lambakest Karja lauta iggäwes.

169. Jesu komm doch selbst zu mir. Wis. 2.

JESUS tulle minnuse, Ja mo mannu kindmäste, Tulle
kallis henge öñ, Ke mul arms sßämen.

2. Tuhhat körd sa himmusta, Kik nuud rõmo teota,
Tuhhat körd ma tannita, Jesus rõhhi tullemä.

3. Ei mo süddä olleke Ilman muga rahhule: Kui sa
minno mannu jäät, Om mul warra kül nink hääd.

4. Jesus ilma sinnota, Om kil surus asjanda, Engli
auro nink illo ka Om mo melest kölbmata.

5. Mes om eäl minnule, Anna minna sinnule: Sinna
maggus Jesuken Ollet minno armaten.

6. Ei ma lässe kelleke Omma sõänd wallale; Tulle
Jesus ar. noga Minno siffen elläma.

7. Sinna taitwa Issä Poig Ollet minno armo Pöig,
Sinna ilma süta woon, Ollet minno auro nink kroon.

8. Oh sis tulle ruitoga, Minno wallo wähhenda, Min
na heika figest wäest: Tulle essi illewäst.

9. Niud ma oda kannaten, Nink ei wässi palwuffen,
Surma häddän ollet sa, Jesus mulle maggus ka.

170. O Ursprung des Lebens. Wils. 59.

Slätte täüs ello, o walgus nink rõöm, Kust eggäüts
wöttap, mes waja täll om. Dellawat lette; Kumb
selge om nättä, Kumb Jummalä koast iks otsata keep,
Nink jannom sõame siffe siin läöp.

2. Sa ütlet, ke püw wäp mult juwowa siin maan, Mes
kostotap ikles, se tulgo, mo man Om tairwalik and, Kumb
sulka woip kanda; Oh tulge sis ussun mo mannu, sest siin
Saap antus teil maitfa se kostotaw wiin.

3. Ma tulle mo karjus, nink jannone tööst So perrä,
Oh toida so lambakest hääst. Ei ka sa woi jättä, Mes too
tit tettä, Sa tunnet jo essi mo kehwalist kül, Nink annat jo
ilma so andid ka mul.

4. Sa maggus wiin jodap mo walmo nink meeld, Nink
kelle sa annat, saap iggäwest hääd. Ke maitfap so armo,
Se unetap hirmo, Se hõiskap se laulap, se kargap jo siin,
Sis laus jo ärrä kil kurbus nink piin.

5. Oh anna mul jurwa, kui kirjotet om, Et ärrä ka uppus mo himmolik w nim So heldusse merren, So maggus san werren. So pühhä waim ajako, täutko mo ka, Et minna ka joobnus so armun siin sa.

6. Kui mõrru nink maggus siin seggätu om, Sis anna et mõrru ka olles mo rõõm. Gest eggäuts õige, Ke karris last jõije, kumb waivoga täudet sul anti siin maal, Se ellap nüüd rõõmun jo sinnoga saäl.

7. Mul sago, mo Jesus, sis ello nink rõõm, Ka saäl kun so karrililmwairwata om. Kun täwweilik illo, Kun wailik om ello, Kun kostotust, hõiskamist aawustust om, Kun usksil saap selge aaw, rahho nink rõõm.

Armast Jesusse wasta.

121. Christe, mein Leben, mein Hoffen. Wiis. 58.

Kristus! mo ello, mo lotus, mo õigusse lätte, Ja kük, mes usksile maggus nink armas om nättä: Läüda mo meeld, Zuhhata, Jesus, mo keeld, Et ma so armsas woi pitta.

2. Minust armastetu Jesus, ma aawusta sinno, Wõt ta sis hennelie kohhalt nink koggoua minno: Tõõste se om Minno suur kaawou siin maan, Kui ma so armun iks kõnni.

3. Ütte, kumb waja om, lasse iks minnule jada; Hengus mo hengele olgo: Kik tübbiust häeta. Kristus mo rõõm Ütsindä tedä mul om, Püwra ka iggawes nätta.

3. Ello nink käumisse saatja, Oh sada mo uida, Et ma käü õigusse te pääl, nink ellä ilm süta. Anna sis mul Wai mo nink joudo ma pääl, Et ma so ehte woi pitta.

5. Rahho, Wõest lasse mo ussun so kullen iks püwra: Kõhhi nink läüda, mes minna nüüd waidle nink püwra: Õnsusse Paas, Oh et ma so sisse iks jads, Se, se om mes winna iks sõwra.

6. Kasse om loorma, kui sinna ei arwita kanda: Ega
gäuts otsip meil uskile wairwa weel anda. Olgo sis ni:
Kui ma sul usjutaw ja. Käl sa sis ärrä woiit käända.

7. Nüüd, nüüd ma tahha sis ikkes n' n' igawes laita,
Mes eäl loormay mo henge nink Kristust ei näüda.
Temnä om mul Kalkus nink warra siin kül. Jesust ei
tahha ma jätta.

172. Ich will dich lieben meine Stärcke. Wiis. 4.
Ma armasta so minno wäggi! Ma armasta so, minno
no õn! Ma näüda sille armo tekko, Nink ihka
sinno sõamen: Ma armasta so, üllemh hä, Senni kui
minna mälda lä.

2. Ma armasta so, minno ello! Mo parremh sõbbev
ollet sa: Ma armasta so omma welle, So walgus om
mul üll hä: Ma armasta so Essä, Woon, Mo henge
Dõ g nink miino õn.

3. Oh et ma so ni ilda tundnu, Sa fige parremh, ihka
samb! Oh olles ma sul ammo andnu Mo sõand, fige
maggusamb! Nüüd om mul haige heng nink meel, Et
ilda naksitundma weel.

4. Ma essi umbre pimmedussen, Ma otse küles lõwra
so, Ma elli ilma armastussen, Nink olli so mant paggenu.
Nüüd om so läbbi sündinu, Et ma so, Jesus, lõidnu jo.

5. Ma tennä so, mo hene walgus, Et sa mul paist
fit üllewäst, Ma tennä so, mo taima selgus, Et ma sai
wabbaust so kääst: Ma tennä so, o maggus su, Et
sa teit armust terwes mo.

6. Oh hoiia mo so te päääl ikkes, Et ma ei esst eunnamb
tääl, Te minno ussun, armun rikkas, Et ma ei satta iggä
wel. Te walges ihho, hengeke, Sa illus wallus paist
minne.

7. Las võnu wet mo silmist joosta, Ja anna puhhast
arma

armostust, Et ma so armun iks woi saista, Nink armo
funt mo harjotus. Et minno molstus, meel nink wain,
So pole ikkes káantu om.

8. Ma armasta, mo wannik, sinno, Ma armasta, mo
Jummal, so; Ei púrwá armo eest joht hinna, Ma ar-
masta so háddán ka: Ma armasta so úllemb há, Sennik
kui minna mulda lá.

173. Herzlich lieb hab ich dich, o Herr. Wils. 16.

MA sinno, Jssand, armaste, Mo árrá játko perrále,
Ent armo mulle náüdá. Gest ilmast rōmu mul et
sa, Ma játtá taiwast mahha ka, Kui sinno ma woi löidá.
Eh! súddá minnul lahkuw kúl, Sa ollet siski ossa mul, Mo
du nink henge tinnitus, So werrest sai ma lunnastus. O
Jesu Krist! Mo abbi-mees, mo abbi-mees; Oh! kaidá
sa minno pattu eest.

2 So ande, Jssand, útsindá Om kík, mes ma woi
nimmitá, Nink mes siin om mo rikkus; Et minna sulle kít-
tusseh, Nink lähhembáalle orjusseh, Siin teddá anna ikkes.
Oh! kela kúrja oppetust, Nink kurratille karwalust. Mo
háddán minno rōmusta, Et ma háál meel karnata. O!
Jesu Krist! Mo ainus du, mo ainus du, Já minno
mannu koo'missen.

3. Ma palle Jssand, Súddámest, Las sinno pühhá
englikest Mo henge taiwa kanda. Sa tabhas minno
ihhul ka Maan ilma fige háddatá Háád hengust armust
anda, Nink wiimse páiwál árratá, Et minna so sa nág-
gemá, O Jummal, suren aufussen. Sa ollet minno rōm
nink du, O Jesu Krist, Oh! arowita, oh! arowita,
Sis tahha ma so tennáda.

174. Du bist ja ganz mein eigen. Wils. 17.

Momina ollet sinna, Mo Jssand Jesus Krist, So
omma
§ 4 omma

omina olle minna, Ei pürowá lahkumist; Ma anna bendá
sulle, Gest sinna játtit ello Mo eest sääl risti páál.

2. Kii sinnota siin ilman Om mul úts sap nink piin, Se
kallis arm so hõ'man, Om maggusamb kui wiin; Oh
walla Jesus essi So armo minno sisse, Et ma so armasta.

3. Sa armastit mo põrmo Kúl ülli wáega: Oh tunnes
ma so armo Mo waimun otsata. Ma leppi soga kokko,
Et ma so armo tsauka Bois maitf. iggáwes.

4. Oh listuta mo hengest Kii wõr ast armo tuld, Kumb
tõssep pattu sängust, Nink kurbastap so meeld: So armo
tulli olgo Mo hengen ikkes selge, Et ma ei holi muust.

5. Kui helde om so leüdis, Kumb armust paimitu, Se
armo wõrk, kumb sidist Nink kullast koetu, Se tõmbap
mo so perrá, Et pattu armo nara, Nink sa sult kostotust.

6. Se Keisri rikkust pürowa Ma hennel piddada, Ei
ma mynd ilman sõrowa, Kui armun pallada: Ma kanna
se eest hole, Nink tannita so pole Jks õ nink päimá ka.

7. Kui se mo hengest kaus, Mes ehte mul sis jáás? Kúl
ma sis alla wajus, Nink paljas árrálaás. Se perrást palle
mianta, Kui Maria Magdalena, So armo ikmissen.

8. O fige kállimb anna So armo tatta mul, Et õigest
umbre kána, Nink ellá ütfind sul; Kui kummasta nink
satta, Sis rühhi appis totta So armo lábbi mul,

9. Mo wallo wáhhándaja, Mo wággi nõrkussen, Mo
henge rõmustaj, Kui puhka hennesen: So arm mo sissen
láutko Se ussu taht nink hoidko, Kui nakkap listuma.

10. Kui ma sis lahku árrá Gest háddá orrust süst, Sis
láhháta mo perrá, Mo helde Jesus Krist, Et ma so man
woi ella, Nink sinno armun palla Sáál taiwan iggáwes.

175. Ich hab ihn dennoch lieb. Wiis. 5.

Mõ siddá armastap So siski armias Jesus, Mo ainus
henge õn, Mo waggus nink õigas: Eht ma kúl
sag

saggede so arms kaota, Ei woi sa siski mo Siin kohhalt
unneta.

2. Sest olles mul se joud, Ni kui ma essi püwowa, Kui
olles se wõdet nouw, Kui minna tetta püwowa, Ma jääs
kül ussutaw, Et sa wois rõmuga Mo päle kaeda, Mo
lige üllemb hä.

3. Se tahtminne om mul, Ent täutminne om kassin,
Ma näe et eggapäiw So Waim mo sissen ussin, Ja tap-
lep päle iks Mo lihha werrega, Mä olle weel kui lats So
armun kõlbmata.

4. Ent oh et miuwa wois Jo pea mehhes sada, Sis
tahhas minna sul kül ussutawas jada, Mo ihho heng
nink meel, Se peäs koggona So armust ütstada Sinn
ma pääl pallama.

5. Oh tulle armaken Mo mõttid essi läütma; Oh
läüda sõand mul, Sis sa ma sedda täütma, Mes
armo kohhus om: Te sõand pallawas, Et ussutawas
jä So wasta iggawes.

Lähhambä Armastamissest.

176. Wenn einer alle Ding verstünd. Wiis, 1.
Kui keäke kif mõistas ka, Woiš kõnnelda kui engel,
Kui kirjá jorowas selleta, Saas imme usku hen-
nel, Et ärratõstas mäkke täält, Nink tal es olles ar-
mo-meld, Sis olles kif mu tühhi.

2. Kui keäke jaas waistile kif omma hääd nink war-
ra, Nink arm es olles temmäle, Ent kaes palga perra;
Kui henda lasses pallota, Nink jääs se man weel ar-
mota, Es arowitas se tedda.

3. Arm pikkä melelinne om, Ja helde, pehme, seige, Ei
lõideta joht temmä man ütš mõrru wiħha palge. Kui
keäke om tennu hääd, Ei wiħhastelle arm ta tõõd; Arm
wallatust ei aja.

4. Et paiso temmä ülles ka, Ei te ka kelle häppi; Ei temmä kashou himmusta, Ent ofsiw ligil appi; Ei temmä sa ka wihhatses, Kui töiste päle kaibatas, Hä pole ta kil kånäp.

5. Ei temmä henda rõmusta Gesti üllesohrust mitte, Täl om suur rõdm nink melehä, Kui digust näep nink töste. Arm kattap kinni essitust, Nink sallip welle rõdwoerust, Ei heidä tälle ette.

6. Arm ussup lige parrembat Gesti lähhämbäst nink wellest, Ja lodap weel parrandawot, Kui ess nu om jäb lüst. Kui täl ka tettäs kuria tääl, Sis kannatap ta siffi weel, Ei wassi eäl ärrä.

7. Kui wimäte se tundminne, Nink kil mu löppep ärrä, Jääp armo wäggi ommete, Ja täl saap suremb warra, Kui õnnistussen tõine tõist Säääl armastame figest wä:st, Sis jääp arm täwwo:likkus.

8. Oh Issand Jesus! armwita So jälgi perra tulla; Sa ollet omma armoga Gen:ijä jätnu mulle; Oh anna et ma figile Siin ilman ikkes seddä te, Mes minna netst ka tabha.

177. Ihr Kinder des Höchsten, wie stehts. Wiis. 60.

S Jummalalats! kuis armoga luagu? Kas sõamen nakkanu kändma jo sukku? Kas ütteus waimun ka Finni om weel? Kas wahhelt om lahkmun welliste meet? Se Essä sääl tairwan woip sõamid tutta, Ei sünnik henda siin wellitses kitta, Kui armo: tuld sõamen selges ei tetta.

2. Ni pea kui üllewäst sundinu jälle, Sis olleme Krisstussen wallitu welle. Üts Essä om ligil, üts ust nink üts waim, Üts ristmisse lepping, üts tairwa'il hõim: Se läbbi woip sõamid pokko siin leuta, Et woime ka risti al maggusust löida, Riid, laddens, wihha ei tohhe hend näüta.

3. Se Emma, ke üllewän, kofko meid panney, Nink armo tuld üllewäst mahha meil annap: Ei olle jocht wahhet siin welliste man, Sest maddalus peap neid söamid koon. Kun kõrkus, riid, taplus ja wihha om nätta, Sää ei woi ka libbenat armo tuld löida, Ei woi ke sääl Jummalat Engluga titta : :

4. Se Sioni koggodus hõimlaist jättap, Nink welliste mannu its rõmuga tättap. Ke ilmlikkust armust om nõije n weel, Nink tükkip ka welliste sekkä ma pääl, Se ei woi jocht wellis siin kutsutus sada, Eht olgo, et tahhas kii karwalust tada, Ja kindmüst nink petmata armohje jada : :

5. Ent näitse, mes õnsus meil kätte om antu, Ke olleme welliste arwole pantu, Me ollem' üts õstetu õnnelik hull. O kikkem se Essä, ke meile om nulk Kun käätime hendä nink laulame tälle, Et kikkus nink teuno ei löppe ka jälle. Me olleme Issandan leppingo welle : :

6. Mes ma sai, mo welli, se ollet nüüd sinna, Me rõhime mõllemba tairwahe minna; Üts kige eest wäitap nüüd Essä ma pool, Sel Perkul om ennege ütte eest hool; Meil sunnis ka ello me welle eest jättä, Sest nida om meije Vä tahtnu ka tettä, Ni tundwa ne wellitse welliste hättä : :

7. Oh noomken nink saatkem its tõine tõist, welle! Et meist jis ei woeta ello kroon jälle. Kui Sioni wery est wastr Kristus om täüs, Sis walwõkem kii ütten, et otsa jo näüs. Sest welliste palwust wõt Jummal its kaulda, Üts meel nink üts lüddä woip wainlaisti neelda, Ei woike ni wellisil middäke keelda : :

8. Sis ellagem rõmun nink hoidkem its armo, Ja kaudkem ka waitwatu welliste koorma! Et sõame üttenõs kõrwembas saas, Nink wellisik sõbbus its rikmata jääs :

jääs: Ne palvusse ohvori tööst maggusast haifwa; Kul
maddala latse, ke armun iks saifwa, Ka Jummalä
aurvus mönd sönnake laufwa.

9. Sääll tullerwan ilman om parrembat ello, Kun
Eftä een saifwa ne wallitu welle; Kun pallawas lännu
nu om rahho nink rööm, Kun Kunninga heldus jo
awwalik om. Oh toge nüüd söämüd, Kässi ka tännä,
Nink pallelge Sionist abbimeest enne, Et armun, me
algmist nink otfa ei tunne

178. Wie ist die Welt so Feindschaft voll. Wis. 15.

SE kurri ilm om wiikka täüs, Riid, taplus, wain nink
käddeus Om lepumatummas lännu: Nink fiski
käip weel lawwale, Kui uflib rahwas funnake, Ke
olguft olles tennu.

2. Ke omma andet ohwritsep, Kui temma pattal,
lawwal käip, Nink wiikap omma welle; Sel ei sa
ossa Jesussast, Ja temmä werre, surma wäest: Om
hiemus Jummalalle.

3. Ke jättäp andis andmata, Nink lähhämbat ei
armasta, Ei armasta ka Lojat: Üts röwel se kui Kain
om, Üts hukka pantu loom, Ei tunne öunetojat.

4. Oh mötle seddä pattane, Ei olle se joht narw tö,
Mes kirjan ülles pantu: Ke lähhembälle söimeest Ei
anna andis essitust, Saap satanalle antus.

5. Mo hoija, Jssand Jesus, ka, Et minno heng
ei unnteta, Mes kirjotap so sönnä: Oh anna et ma
säätsesörd, Ja säitsekümmend weel se wört, Mo wels
lel andis anna.

6. Oh tulge pererä pattatse, Gest se om töttest melestö,
Oh andke andis wölla Sel, ke teid om wiikastannu, Ja
olge sönnawöälikkö; Ke seddä teep, näep ello.

Kristusse Perrantullemisfest.

179. Mir nach spricht Christus unser Held.

Mo perrá, ütlep meije Pá, Mo perrá, uskja, tulge; Hend essi, ilma salgage, Mo háald nink kutsmist tuulge: Mo risti wótkle henne páal, Mo jálgi perrá kául te táal.

2. Ma olle walgus, teije een Kául minna pühháussen, Ke minno perrá tullep sün, Ei ellá pimmedussen: Ma olle te, nink juhata Teid pühhá te páal armoga.

3. Mo súddá om táus maddalust, Urm táudáp minno mele; Mo suust keep wáljá tassaús, Kúi maggus armó bli. Mo heng, mo waim, mo lhofe Om ohwris antu Essále.

4. Ma náudá teil, mes kahjo teep, Mes mahha sünnis játtá, Mes teije sóánd purretáp, Et puhtust ei sa náttá. Ma olle henge paas nink pá, Nink sada teid ka tairwabe.

5. Kúi kául om rasse, ma kául een, Kúl minna appis tulle, Ma tayle essi káumissen, Kik taplussen ma olle. Us kurri sóddamees se om, Ke laist, kúi pálik tapleman.

6. Ke ello löwóáp minnota, Sel kaup temmá árrá, Ke kaotap taad minnoga, Se rühhip ello perrá. Ke minno risti póllep táal, Ei olle minno wáart ka saál.

7. Sis káukem ihho hengega Me Jesu jálgi sissen, Za saiskem ilma peljota Za man iks taplemissen. Ke temmága ei tayle táal, Ei sa ka aurow kroni saál.

180. Heiligster Jesu, Heiligungs-Quelle.

Dlige pühhámb, puhtamb Jesus, Sa puhhas látte, kummast óigus Za pühháus keep löpmata! Kige engli puhhas walgus, Se tairwa kaotusse selgus Om pimmedus so wasta ka. Eenkojo ollet mul, Te minno pühhas táal; Mo kil kigin, Jesu mo há, oh arowita, Et ma saas pühhas ni kúi sa.

2. O waikkil Jesus, ni kui sinna Iks waikkil wööt
tit Essä sömna, Ja täütsit seddä surmani; Nida an
na sinna mulle, Et ma iks sönnawötkil olle, Oh wai
gista mo meleke. Te mo so saarnatses, Kui armsat
latsekest Sönnä kuuljas: Jesu mo hä, oh arowita,
Et waikkil olle ni kui sa.

3. O walwja Jesus, suigumatta, Sa wöttit tööd
nink walwa nätta, Siin ilman ö nink päiwa ka; Päiwa
ajal ellit waiwan, Nink ösel palsit Essä taiwan, Ni taht
sit sinna walwada. Oh anna walwomist mul, Et eggäl
ajal tääl Walwa, palle: Jesu, mo hä, oh arowita, Et
ma iks walwa nink kui sa.

4. Armoilil Jesus, oh kui rohke, Kui rikkas armust,
helde, löhke Sa ollet lige wasta tääl! So päiwilil figile
siin päistap, So wihm lige maad ka kastap, Ehl sul
saap weidi temo käl. Mo Jummal oppeta Mo nida
ollema, Ni kui sinna: Jesu, mo hä, oh arowita, Et
helde olle ni kui sa.

5. Tassane Jesus, kes woip sedda, Mes sinna kannat
tit ilm süta, Käl ma pääl ärrä ütteida? Nink süfi ollit
pikkäst melest, Sa annit andis figil heldest, Es ähwärda
joht tassuda. Mo önnisteggija, Oh anna mulle ka Tass
sast waimo: Jesu, mo hä, oh arowita Mo tassast olla ni
kui sa.

6. Muwoliil Jesus, auroo Essand, Sul es sa ilman
auroo assend, Es öst auroo sukkuke, Sa käwret suren
allandussen, Ja waisussen nink maddalussen, Es pürowä
kittust kelteke. Oh anna maddalust Nink öiget allandust
Ma pääl mulle: Jesu, mo hä, oh arowita, Et maddal
olle ni kui sa.

7. O puhhas Jesus, kii so ello, So olleminne nink so
illo, Se oli puhhas, selge, hä; So mötte, kōmē, lūlil
misse.

misse, So kombe, reima, ello wisi Täüs puhtust, ahusust
olliva. Oh mo Immanuel, Mo ihho heng ninl meel
Sago puhtas: Jesu, mo hä, oh awwita, Et ma sa
puhtas ni kui sa.

8. O parras Jesus, parrausse Sdit sinna ninl sdit
ilma sissen, Oh oppeta mul parrast: So isso olli ninl so
janno Siin ma väääl täüta Essä souna, Se olli sinno
rauwitus. Oh Issand awwita Mo ihho sündiva, Par-
ras olla: Jesu, mo hä, oh awwita Mo parrausse elläda.

9. Niid armsomb Jesus, armas ello! Te minno li-
git par-as sulle, Ja sinno palge saaruatse: So Waim
ninl waggi täütö minno Et paljo ussu sukku kanna, Niinl
sa so riki kölbli kus. So perrä tōmba mo, Et ma iks sul-
le jä, Helde Issand! Jesu, mo hä, Las minno ka, sääl
kur sa ollet hengäda.

Risti ninl Willitsusse kannatussest.

181. Gott wills machen das die Sachen. Wiis. 57.

Jummal essi Teep, et kassi Nida käüp, kui sunnis tääl.
Kui ka häddä Wabhelt nättä, Jesus sadap appi
meil.

2. Waiwan mötlet Sa ninl ütlet: Jesus läts niid
maggama; Nida kaibat Sa ninl waiwat Hendä ilma
asjanda.

3. Sinna laitja, Sinno hoidja Om jo kohhalt suig-
matta. Jesu päle Sunnis sulle Ussun illes kaeda.

4. Kui ta wiwip, Eht ka rühhip, Essä sündä tälle
jäap; kui sul häddä Mörru nättä, Sinno ohjo temmä
näep.

5. Ussu enne, Temmä souna Mötlep hääd sul tettä
weel. Kui sa heitlik Ollet waiklik, Sis saap murre
disa sul.

6. Wotta wasta Jesu risti, Temmä annap sulle suid;
Temmä lassap So, kui pessap Se eest jälle löida hääd.

7. Mõtlep süddä Katsipeide, Olle sinna taffane. Holt
Kandja, Rõmu andja, Issand om weel allale.

8. Kange kassi, Kumb ei wassi, Suur joud om se
Jummaial. Kui se assi Sul om raffe, Sis om
hõlpsa Jesussel.

9. Zimmelikkult, Tarkalikkult Saap so ust iks hõl
jetus. Rõrda lähhäv, Mes ta säep, Olgo rõõm ehl
willitsus.

10. Koggmatta, Mõtlematta Saap sul abbi
sündima, Et ka sulle Murre ülle Häbbi saap sis olle
ma.

11. Omma mele Täuta päle, Kõl weel mõnni Kan
natas; Sis om waiwa D nink päiwa, Kui rist päle
sunnitas.

12. Hä sis nelle, Kumma mele Tassauft jo otsma
tääl! nemmä löidwa, Mes na soudwa, Seddä tääl
mist ikles weel.

13. Unsamb ello Om kõi nelle, Kumma seddä opnu jo
Seddä hätta Rõõmsast wotta, Ni kui Hiob harrinu.

14. Oh sis wotta omma hätta Häste julgest hennie
päääl; Ke ei piwwa Risti waiwa, Koormap pattu
hennesel.

15. Ke hend kakkip, Risti paggep, Põllep omma Põige
meest ka, Nink saap müllin, Kurje hullan, Seddä
ütskõrd leinama.

16. Ent ke seddä Risti hättä Kandnu ma päääl rõmuga,
Neil saap eji Jesu kassi Kroni päle pannema.

17. Amen, amen, Jesu nimmen Wotta ma sis
henze päääl. Mulle olgo, Ma päääl tulgo Häddä, ni
kui temmä meel.

182. Fahr fort mit Liebes-Schlägen. Wiis. 13.

Rrista mo, Jesus, hāste Omma armo witsaga, Lāh
hāta mul essi ristī, Et ma ilmast walligsa; Anna pi-
hā, pessā päle, Gest ma olle tenitu, Armo nāudāt sa mul
jālle, Kui ma olle lahutu.

2. Paljo aiga olle minna Sinnust ärvätogaanu, Min-
no perrā otset sinna, Gest so arm se aije so. Arm, kumb
sinno jalgu, kassi Risti päle kinni löi; Arm, kumb inaggu
lamb kui messi, Pattatsille armo tōi.

3. Ärrā arwako sis mitte, Pöigmees, ennist ruminalast,
Et mo meel ninik terwe süddā umbre weti kurratist: Mōt-
le omme harwu päle, kumbe lödi sinuule: Sinno werre
kange hāle saatko armo minnule.

4. Kassi omma ristī läbbi Pattu wäljā söärmest: Mōsse
ärrā henge häppi, Ehbite so hōnekest. Lasse wallal benae
usse. Nōsta kirowi ärrā eest! Tulle sa mo henge sisse, Ar-
mas Jssand Jesus Krist.

5. Olle ma sis sinno maija, Oh sis kela lige eest, Mes
mo sisse pūrowap sa ja, Tulle ja ma iggāwes. Ei ma
pūrowā ennāmb tutta Silmä himmo, kōrklust, Lihha
himmio, pattu mutta: Lōpō tühja ilma lust.

6. Sis ma tahha sinno hōlinau Risti al ka hengāda,
Kannata sis moga ilman, Kui ma johhu essima: Nōrk
om weel mo lihha werri, Se om sülle tedā kü!, Kato
ta kinni, massa ärdā, Anna pattu andis mul.

7. Ellun peär sa ninik su man Minno perrāt ollema,
Lasse minno sinno armun üsindā sul ellāda: Jhho,
henge anna sülle, Arwālda hend minnule, Sada
illes waimo ölli Minno ussu lührele.

8. Kule sis mo palwust, kule! Oh kuis karwa rōiwit
sa? Tapluffest mul appis tulle; Minno joud om löbmata.
Nōrku süssen ollet kange, Kui neil kurbus söärmen, Wallit-
se sis minno henge, Ni kui tunnet üllerwän.

183. Was Gott thut das ist wohl gethan. Wiis. 21.

Mes Jummal teep, om hâste tett, Ea tahyminne
jâap ôiges; Kui mo td temmâst ta'litet, Ei jâ
mo meel jôht haiges. Ea tijâp jo Ka hâddan mo J's
hâste ûlles pittâ, Ma lasse teddâ tetta.

2. Mes Jummal teep, Om hâste tett: Ei temmâ
minno petta, Ea sadap minno ôlget teed, Ma tahâa
hââs sis wôtta: Ea heldus om Mo ainus rôdm, Kûl
ta mo hâttâ kânâp, Kui temmâ essi tûnney.

3. Mes Jummal teep, om tettu hââst; Ea kannap
minnust hol, Om minno arst nint abbimees, Ei anna
marginnt mulle Jôht rohho eest, Ea helduffest Woi min
na hââd ifs ota, Kui temmâ pâle loda.

4. Mes Jummal teep, om hâste tett: Om wal
gus mul nint ello, Ei sôrowa mulle kurja mitt, Ma
anna hendâ tâlle Hân, Kurjan tââl, Aig tulley kûl,
Et selgede saap nâttâ, Kui ussutaw ta suddâ.

5. Mes Jummal teep, om hâste tett: Ehl ma kûl
peâ joma Mo melest môrru karrikat, Ei rikku se mo
jomu: Sest wimâte Saap ommete Mo suddâ arm
sat rômu, Kumb löppetap kil hirmu.

6. Mes Jummal teep, om hâste tett: Se pââl
ma lasse saista, Ehl ma ka saggest filmâ wet Mo wai
wan lasse josta; Mo Essâken Mo tahhap sin J's
omma hólma wôtta, Ma lasse teddâ tetta.

184. Ach Gott, wie manches Herzleid. Wiis. 18.

Mill jôhhus mônda ônnetust, O Jummal, mitto
willkijust, Se taiwa te om waiwa tâus, Ke
feddâ ôigest kôndi woif! Mo lihha nint mo werri ka,
Ei lasse hendâ sundida.

2. Kus peâp kâândmâ hend' mo meel? So pole, ar
mas Jesus, weel, Mo suddâmelle sanu tdbst Rôdm,
arnas

armas Jesu, sinno kääst. Ei olle mahha jättetu, Ke sinno päle lotanu.

3. Sa olletimme teggijä, Kui kii so tö woip tunnistata. Mes imme teggo vlli se, Et Jummal saije Innimime? Nink sadat meid ni wäggewäst So surma läbbi häddä kääst.

4. O Jesu, sinno nimmi käl Om ikkes makkus olnu mul, Ni siur ei olle willitus, Ma sa so nimmest römustus, Kui minno süddä kurbas saap, So nimmi seddä kostutap.

5. Kui röm mo sissest ärrä lääp, So arm mul sifi ikkes jääp. Kui sinna, Issand, ollet mul, Sis om mul ikkes römü käl. Heng, ihho sinno perrält om; Mes woip mul tettä pörgo, kon?

6. Ei olle parremb nouw mo eest, Kui sinno man, o Jesu Krist, Ma tija, et so tootus Ei jättä minno armetus. Mul ollet üts hä karjus sa, Ke ikkes saap mo kaema.

7. Mo röm, o Jesu, nink mo auro, Mo suremb warra nink mo nouw. Kes seddä wäljä tunnistap. Kui meid so sönnä römustap? Kel usk nink arm om Svämen, Se tunnep seddä hennesen.

8. Ma ütle mönd körd seddä käl, Kui sinust röm es olles mul; Sis olles parremb suudmätta, Nink kohhalt ilma ellota. Se elläwelt om koolnu wist, Kel siin ei olle Jesust Krist.

9. O Jesu, minno pöisoken, Sa ollet kii mo süddämen; Mul kallimb warra ollet sa, Kui rikkus, kuld nink ilma ma. Kui sinno mälletap mo meel, Sis tunnep süddä römü weel.

10. Kui mul om lotus sinno pääl, Sis kulus mult äts römü hääl. Ma palle, kui mul häddä kääst, Sis tunnep römü süddämen. So Waim ka mulle tunnistap, Et parremb ello mulle saap.

11. Gese tahha, kunnii ellā weel, Mo risti wōtta hennē pāäl. Ma palle sinno sūdāmeest, Et ma woif olla walmis hāst. Las assa mo ni ajada, Et woi siist õnsalt l'hlada.

12. Mul anna libha sūndida, Nink pattuta siin ellādā. Mo sūdānd peä uss in sa, Sis kole ma sul ütšindā. O Jesu! Kule m mo pāäl. Oh! olles minna so man saäl.

185. Mein Herz sey zufrieden Wis. 59.

Mo sūdā, oh olle sis rahhule aas! Nink jättä jo murret, kii tulley sul hāās: Mes sulke siin jōohup, Kui risti tuul puhhup, Kūl paistap sul rōmu pāiw i ma pāäl ta; Oh olle, sis rahhul, mes murretat sa.

2. Mes arwitap murre ninē kurbusse piin, Ke rahhul om ilm in, saap wiijält iks siin: Ke Jummalā hōlman 3's hengap siin ilman, Se ellāp jo õnsussen ilma pāäl tōõst, Et temmā om rahhule Jummalā wāest.

3. Üts tassane sūdā sest tunnus siin maal, Kui rahhule ollet iks figega aäl. Kui ma pāäl om õnne, Sis ütley kii mõmi: Ma olle nüüd rahhul mo Jummalā seen, Kut olle ka rahhul, kui õnnetus lāen.

4. Üs rahholik sūdā om parremb kui kuld; Kii warra siin ilm in se wasta om muid. Ta ellāp jo taimon, Ke rahhu' om waimon. Ma ütley weel ütšfōrd, kii warra om muid; Üts rahholik sūdā om parremb kui kuld.

5. Nüüd Jummal se andõs, Et eggäüts mes Siin rahhule olles, nink wõitaskii hāās; Gese murre ei jorowā Meil middāke turwā; Me terwus lāt hukka, me hengel om piia. Heng jättä so murret, ja rahhule siin.

6. Ma olle sis rahhul mo Jummalaga, Ehk olgo mo ollo siin kurrei wai hā. Hāās tahha ma wōtta, Mes Jummal taht tetta, Ke parrembast tunnep, mes tarwis om mul. Ma olle sis rahhul, se olgo mo meel.

181. Kommt her zu mir spricht Gottes. Wlis. 15.

S! talge teije waiwatu, Nink pattu weast koorina-
tu, Kik tanná Jesu mannu; Se tabhap like arowita,
Nink neide henae fostota, Ke temmá risti kandnu.

2. Ei olle koorimal rassenst, Ei minno ikkel tiggedust;
Ke seddá wóttas kanda, Kúl minna seddá arowita, Nink
tabha talle armoga Suurt taiwa rómni anda.

3. Mes minna tei nink kannati, Kui minna ilman ellási,
Se pólw ka tullep te le; Sest meije Jesu kannatus Om-
fisti rihwa oppe us, Nink tulley rómus meile.

4. Kik tabtra sada taiwotte, Ei tabha waiwa káápe,
Mes risti rahwas náep, Se nááko mónda willituffst,
Nink náátko úlles kannatuffst, Ke ónsóh sad i wáep.

5. Mes ilman elláp ússike, Se náádáp meile selgede,
Et figil omma háddá. Ke risti tabh ip paeda, Se peáp
tasse melega Kúl pörgun tundma sei dá.

6. Ke táámhá wabhest surustas, Jo hommen hauda
kannetas; Ni láhháp rahwas hukka! Kui lilikenne
hajendas, Nink pea mahha nidetas; Ni tullep ilma
tukka.

7. Ilm pelgáp furma hirmsáste, Kui óts jo tullep láh-
hude, Sis tabhap wagga olla. Úts seddá, mu muud
tallitap, Nink omma henge unnetap, Kui temmá weel
woip ellá.

8. Kui ennámhá ei woi elláhá, Nink pattu-tekko tallita,
Sis tullep Jummal meelde. Ma ussi seddá wótteste,
Et rasse sundus saár:selle Saap waise henge pále.

9. Surm tegge ótsa figille, Ei pelgá norust ússike, Ei
temmá rikkast holi. Ei jorwá kuld meid la astá, Ei
tabha surmast arowita, Surm tük ip like póli.

10. Ei tarka tarkus arowita, Kik surus se om ašanda,
Surm tullep like noudma. Ke Ussun bendá Jesuffest Ei
deá kinni suddámest, Se láhháp pörgo hauda.

11. Mo laş, kui hättä kannatat, Sis ussu sinna Jummalat, Nink peä temmä sonna; Se annap sulle römufust, Nink lassap perräst willitsust So hengge taima minnä.

12. Kit kurja masse armoga, Nink püüdke waaste elläda, Ehl ilm teid naruf peäv. Ei sunni sundust pallelda, Eest Jummal tabhap tasseda, Kui temmä ilma löwöwäp.

13. Kui tässi ikkes häste käuş, Nink lihha hiamun ellä woif, Sis läassem peä tiggäş, Eest tabhap Jummal ristiga Meid taima pole karrista, Et waggäş jäme ikkes.

14. Ehl käl se rist om rasse siin, Weel pallawamb om pörögö-piin, Kun ilm kil rühhip olla, Säääl ihho, heng saap pallama, Nink wako om ilm otsata. Nink eiwoi ärräpalla.

15. Ent perräst seddä willitsust Saap teile henge önnisust. Ei jorowa innimenne, Kit seddä ärrä lönnelda, Nink säräst römu arwata, Kui annap Jesukenne.

16. Mes Jummal meile tootap, Nink temmä sonna kulutap, Nink päle temmä wandnu, Se antas meile tötteste: Se saatko, läbbi Jesusse, Meid pühhä engle mannu.

A. V.

187. Was mein Gott will das gescheh. Wiis. 21.

Se peäv ma pääl sündimä, Mes Jummal tabhap taiman, Ei jättä temmä abbita, Ke teddä palley waiman; Kui innimen om häddä seen, Nink temmäst appi odap, Sis arwitas nink pästetäs, Ke temmä päle lodap.

2. Et Jummal om mo kinnitus, Kes woip mo ärrä neeldä? Kui temmäst tulley willitsus, Ma hend ei tahha keeldä; Käl Jummal maan näep, tijäp laan, Mes ilm mut wäep tettä, Ke kilmä loop, nink päimä loop, Kuis ta es woif kil nättä?

3. Ehl

3. Ehl kül ma pattan' innimen Siist ilmast nüüd
lâ ärrä, Mo Jumma'la pool', ke om mo õn, Sis
lâ ta mele perrä; Mo henge ma sul anna ka, Gest
sinnul om hool minnust, Surm, pörge- haud nink
temmä joud, Om ärräwäart mul' sinnust.

4. Weel sinno, Issand, palle ma, Mul seddä es
tahhap teeldä, Kui kurrat tahhap tiusata, Et se es
woiþ mo neeldä. Ma palle so, mul appi to, So
pühhä nimme auwuf, Ke seddä tahhp, sesamma
saap, Gest jääp meil' Amen nouwuf.

Kinnitussfest nink kannatusfest otsani.

188. Meinen Jesum laß ich nicht. Wiis. 29.

Jesus jääp mul iggäwes, Ke mo eest jät omma ello,
Nink mo kobbhus om ka sis, Et ma iggäwes jä tälle.
Minno ello walgustus Jesus jääp mul iggäwes.

2. Jesus jääp mul iggäwes, Senni kurma ilman ellä;
Ussu wäest nink lotussfest Olle ma fik andnu tälle, Fik ta
perrält olgo sis, Jesus jääp mul iggäwes.

3. Kui mo meel jääp nõrkas siin, Silmä, kõrwa läwä
hukka, Kui mo wiimne tunniken Tullep, nink mo ello tulk-
ta, Kui saap hengel lahkumist; Jesus jääp mul iggäwes.

4. Tä jääp mul ka jätmäta, Kui ma sinnä olle sanu,
Kui fik usklikko nink wa Temmä arwolijjes jänuz
Temmä palget näe ma sis, Jesus jääp mul iggäwes.

5. Mes ma ilmast holiitse, Minno heng ei holi tairwast,
Jesust minna himmutse, Ke mo päästnu patiu wairwast,
Ei ma pelgä kohto eest, Jesus jääp mul iggäwes.

6. Jesus jääp mul jätmäta, Ma jä iggäwes ka tälle,
Minno sadap löpmäta Lätte mannu, Kumb täüs ello.
Õnnis, ke woiþ ütelda, Jesus jääp mul jätmäta.

189. Fahre fort :: Zion fahre fort im Licht.

Raswa weel :: Zion kaswa walguffen, Kihhi lüstrif selges tettä, Eimäst armo boija siin, Otsi ikkes ello latte; Zion, ohtakesse te ra pääl Kaswa weel ::

2. Kannata :: Zion, julgest kannata, Naarmist, häpe, rist, waiwa, Surmani ja liigmata, Kae ello kroni aus wo; Zion, kui so sing panney ka, Kannata ::

3. Taggane :: Zion, ilma taggane, Kui ta auro ängäp sulle, Temma hä om tühhine, Pissobanna järke polle; Zion, ängätas sul lust nint hä, Taggane ::

4. Kiusa :: Zion, waimo kiusa, Ke hääl, kurral pool so heitap, Mes ta kässep jättä sa: Te, mes hao täht sul näüv däv; Zion kōwwerat nint örwat ka Kiusa ::

5. Lähhine :: Zion, Jesu armule: Kinnita hend waimun, ellun, Kolust ellust tüddine, Haljenda so Jesu kullen; Zion, paljast näüst wäele Lähhine ::

6. Ilmota :: Zion, wäkke ilmota, Eest et welle arm om pälaw: Pöijs tekku armwalda, Ke so sissen, mörsja, ellaw. Zion, läbbi antu wärraja Ilmota ::

7. Otsani :: Zion, taple otsani, Urrä jägo löiges mitte. Ussu palg sa p peake, Ulles! mes om taggan, jätta. Zion, taple surman wimäte Otsani ::

190. Zulezt gehts wohl, dem der gerecht. Wiis. 6.

Wimselt nakkap neide kassi Siski häste käämä weel, Kumbes Jesus möstnu eni, Siges tennu ilma pääl. Wiimselt sawa armsat aiga, Dune päiwä, rōmu paiga.

2. Wiimselt annap Jummal näitta, Mes me südda waidlen, Kui usf ristia selges tettü, Nint meil kannatus om so, Kui jo ilm meid kül om naarnu, Kui me lit jo ärrawäärenu.

3. Wiimselt pantas taplejille Kroni päle awfaste, Saadetas

Detas neid s'vast jalle Essä-male röömsaste, Kun se önnis hengäminne, Anw nink rööm om iggäwenne.

4. Wiimselt sis teep Jummal essi Röömu-wika filmä-woest, Se om maggusamb kui messi, Anw rööm kostotust. Sis saap saja rahwas tundma Essä-meeld, nink fittust audma.

5. Wiimselt antas Jakkabile Kabbhel sissi emmändas. Wiimselt kaantäs Joseppille Seddä häppe autus taas. Wiimselt saap ka Tobialle Willitsussess röömu jalle.

6. Wiimselt, nink ei mitte eesmält Wöttap Jummal ömmatsid Paradisi, waiwa sisselt, Röömustap kui emmä neid, Anw neid sis engli sekkä, Enne lassep häste ikke.

7. Wiimselt panne häste meelde, Olle waiwik tassane, Wöita Essä s'dna kuulda, Kui ka nättä wihhane, Sissi armastap ta sinno; Mötse: teinmä sadap minno.

Soame ärräandmissess Jummalä kätte.

121 Höchster Priester, der du dich. Wiis. 2.

R Orge Preester Jesus Krist Ke sa bendä minno eest Ohwris annit, anna mulle, Et mo heng saas ohwris sulle.

2. Sest se arm ei holi sest, Mes ei tulle sinno k'äest: Mes ei tallita so k'assi, Seddä pöllep Jummal essi.

3. Selle tappa, koleta Minno meeld nink tahtmist ka; Tissu s'vänd pattust wälja, Olles täl ka tuhhat peijo.

4. Kanna puid sis altri pääl, Ballota mo heng nink meel, O sa lige armsamb Jesus! Rikku minno omma öigust.

5. Nida saap k'ul sündima, Et mo kaep Jssand ka; Nida sa ma weel sün ilman Maggus ohwer Essä hdlman.

192. Was giebst du denn, o meine Seele. Wiis. 4.

Mes sinna Jummalalle annat, Mo heng, fe sul
fik andnu om? Mes sinna omman ihun kannat,
Kumb tål om armas lust nint rødm? Se armsamb
parremb olgo se: Oh anna såand temmåle.

2. Mes temmå perrålt, anna tålle: Kent perrålt
om so suddå nåud? Ei kurratil, Se wihtap ello, Kun
temmå om, om pørgu haud. Sul olgo, Jummal,
åtsindå Mo suddå antu foggona.

3. Sis wotta nåud, mes sinna pürwat, Mo
såand, seddå eskut, Mes sa ni sures essi arwat, Ja
wairwa låbbi lunnastit: Ma anna sulle rødmfaste,
Mes sinna ostnu hennele.

4. Kelles ma såand annas ennåmb, Kni fel, fe
omma antap mul; Ke minno hengel lige parremb,
Ke surma ni mo armast tåål. Mo suddå, sinno suds
då ka åts suddå olgo foggona.

193. Mein Gott das Herz ich bringe dir. Wiis. 20.

Mo såand anna figest wæst, Mo armas Jum
mal, sul, Sa tabhat seddå minno læst, Se
tullep meelde mul.

2. Sa ütlet: anna minnule, Voig, såand melehåås,
Ei olle muiddo middåfe, Mes sulle rødm tees.

3. Sis, armas Esså, anna ma Mo såand sinnu
le; Oh årråp olgo seddå ka, Se walmis hennele.

4. Kål suddå om tåns pürretust, Nint tuhåå himmu
skap, Ei olle temmål waggawst, Ent kurja armastap.

5. Nåud siski nakkop leisama, Nint kairap pattu
suud, mes enue wøtnu armasta, Se wihtap temmå
nåud.

6. Ja heidap mahha sinno een, Nint pallep pesså hååst,
Ja murra kangust minno seen, Et kåna kurjast tøst.

7. Mo kõwra sõand pörruta, Mo mele pehmes te,
Et filmä we nink murrega Ma ärrasullake.

8. So werre sisse lastu mo, Mo armas Jesus
Krist; ma ussu, et sa tappetu Ma ilma nink mo eest.

9. Mo nõrka ussu kiinnita, Et ma wois kõwraсте
So werrest hendä rõmusta, Kik sadap andis se.

10. Oh Jesus! anna heldeste mul õigust, õnnistust,
Nink wõtta kōhhalt hennele Mo süüd nink hukkatust.

11. So reiwaga mo ebhita, Sa ilma sütä Woon,
Et tigist pattust puhčas sa, Woi saista Eßä een.

12. Oh pühhä Waim mul anna ka So armo offaust!
Jesusse perräst kalda sa Mo sisse hendä tõost.

13. Mo päle puista walgustust, Nink puhbast armo
tuld: Et pimmedus nink karwalus Lääs kōhhalt ärrä
mult.

14. Oh arowita, et sõamest Ma ussuu kindmäs jä,
Nink et ma ilma teonust Ei wõita pelgäda.

15. Oh arowita, et sõamest Ma loda, kannata,
Nink sinno surest heldusses Jks hendä rõmusta.

16. Oh arowita, et sõamest Nink selgest armasta,
Et minno tõ sul kittusses Jääs karwalusseta.

17. Oh arowita, et sõamest Ma tõsine nink hä, Et
õnnust, tõost nink õigusses Ma ellä laitmata.

18. Oh arowita, et sõamest Ma maddal, tassane,
Ja pri jä ilma sõbbusses, Nink õigust ikkes te.

19. Oh arowita, et sõamest Ma wagga, petma-
ta, Et sul mo ello käämisses Woiis olla meiehä.

20. Oh wõtta kōhhalt hennele Mo sõand kerkus tääl!
Se sissen ellä ütsindä, O Jummal, siin nink sääl.

21. Ma anna seddä sinnule, Mes tahhat sega te;
So perrält olle ma nink jä, Ei ilmal sukkuke.

22. Ehl ilm küi minno kihhotap Ja sõana kuulda
weel.

weel, Ehk temmä ka mo ahwårdap; Se om üts tühe hi hääk.

23 Ei orja ma so igaäwel, Sa kurrei, kawwal ilm, Sest teeno olgo Jummalal, Ma tija, mes so hõlm.

24. Oh pagge ilm, oh pagge pat, Ei anna sõänd teit, Sul, Jesus, om se walmistet, Oh wõtta hennesel,

Rahhust nink Rõmust pühhan Waimun.

194. Wie wohl ist mir o Freund der. Wüs. 54.

Mes rahho om, mo Jesus mulle, Kui ma so üsjan beno gä tääl, Kui murre orrust wäljã tulle, Nink rühhi sinno hõlma pool: Kik kurbus kaup ärrã minnust. Kui sinna annat ommast rinnast So armo mulle maitseada. Sis om mul tairwas jo siin ilman, Kes kurb wõis olla sinno hõlman, Kun se'ge rõõm nink melehä.

2. Se olgo ni, et ilm mo wihkap, Kul minna tunne temmä meeld, Kui temmä minno sõbrust ihkap, Nink sil litsep mo libbedält. So sissen, Jesus ellãp süddã, Nink püwõap 'oga sõbrust pitta; So sõbrus sai'ap lilgmata. Ei woi mo ilma wihha rikku, Sa ollet häddãn minno tuggi, Nink laitsap mingo armoga.

3. Kui Mo'es ahwårdap mul wannet, Kul sãdus hättã kulurap; Kui põrgu haud mo hukka p`annep Sis süddã ussun üles läãp. Nink lãkkip hendã Jesu harun, Sããl istup temmä häste warjun, Ei puttum minno hukkarus. Kui kik mo wasta tullep kolko, Ei se mo siski ärrãrikku: Arm lait'ap minna ülewãst.

4. Kui sa mo ristilaande sadat, Ma lã nink loda sinno pããl; Sest et sa p'iwist mo sããl toidat, Nink kostotat mo paest sããl. So imme-te pããl minna kõnni, Nink lõwõã otsa man iks õnne. Mul om kül, et sa minno man. Ma tuã tõttest, kedã õnna Jo lasset aumo pole minnã, Se lãũko enne maddalan.

5. Surm olgo muile mõrru nõttã, Ei mul, so hõlman hengã ma, Ke sinna keddãle ei jãttã, Sa fige armsamb Elio, sa! Kes te pããl pelgãp te ra otsast, Kui temmã pãssust rõõwli mõtsast Jo tullep lagge wãljã pããl. Mo walgus, nida tabha minna Sest pimmetst ilma lanest minnã, So tairwa rõmu hengussel.

6. Mes rahho tunnep minno sũddã, Fui Jesu pãle toetap, Ei puttu mo ilm, surm nint hãddã, Kui henge sõbber kostotap. Las seddã kallist rahho mulle So arms perrã ikkes olla, Se om jo maggus tairwa rõõm. Sa libbe ilm, op minne pãkko, Mo Jesus minno rõõmfas teggo, Ke minno henge sõbber om!

195. O Jesu mein Brãutigam wie ist mir. Wiis. 60.

O Jesu, mo Põigmes, mes õnsus om mulle, Sest et ma so armoga tãudetõ olle. O maggusa tunni, Nũud lõisi ma õnne, Kumb iggãwes kostotap, rõmustap minno.

2. Sa ollet, o Jesus, mo rõhkede sõõtnu, Ja selge nint mõistlikko pimaga jootnu. Nũud maitsa ma arms Nũud tunne ma rõmu, Nũud moista ma õrrã, mes tairwalik himno.

3. Nũud sõãme Jesus, ma anna sul bendã. Kik olgo so perrãlt, mes nik so ande: Mo ihho, mo henge, mo mõistust nint mele Oh wõtta kik hennele taggasi jãlle.

4. Mes se om, mes ilman weel kelãp mo rõmo? Ne wannamba, wellitse, lat'e nint hõimo! Oh tage kik õrrã, ei minna teid tunne, Kui Jessust ennege kelãte minno.

5. O tulge te usklikko minnoga laulmã, Ja kargama, hõissama, rõmu hããld kuulma. Mo jodeti rõmuga tairwatlest lattest. Armastagem Jessust, ja tõine tõist tõittest.

6. O maggusamb Jesus, so rõmust om tãudetõ Mo sũddã, nint tairwatse tullega tãudetõ. Ne filma ei nãe, ne kõrwa

Põrwa ei kule, Mes maitsap mo süddã, mes rõnu om mulle.

7. Ei pelgã ma kurratist, põrgust nink pattust, Ei holi ma ilmast, ei waikwast nink häddãst: Mo armas stap Jesus, mes minno kũl wãras, Kif mes mul om wasta, saap tõtteste narus.

8. Mes holi ma kronist, mes ehtest, mes autwust, Mes rahhast nink warrast, nink sãrãstest sawwust. Mo ehte om parremb, mo warra om ennãmb, Mo illusamb Jesus, Kif kigin om parremb.

9. Oh kunnas sa tahhat mo henne pool wõtta, Mo armas, oh tulle, sest iggãw om ota. Oh kunnas ma sinno sããl taiwan sa nãttã! Mo illusamb Jesus, mo maggusamb lãtte.

196. Meine Seel Komm in die Wunden. Wiis. 13.
Sulle Jesu haru sisse, Hengã sããl, mo hengeken: Sããl om õige rahho asse, Lendã sisse, turwiken. Peã hendã ni kui wona, Ollẽ waiklik, holeta, Jesu usjãn om so hone, Kun sa peãt hengãma.

2. Ülles ma poolt, minno süddã, Dagge Jesu mannu niid, Arã armastago mitte, Mes weel kãswatap so niid. Uttei olgo süddã antu Jesust ütfind armastã, Se pããt olgo lotus pantu, Sis wõit sinna hengãdã.

3. Otsi ni kui lambakenne Assend Jesu sããlã pããl, Wannu arã pattu õnne, Jummal om sul warra kũl. Mes sa ilma warrast hõlit, Kumb ütõs paljas nõggo om, Sis ep sinna õnnis ollet, Kui so warra õllewãn.

4. Kui sa pũrowãt rõnu sada, Ellã Jesu melehããs, Jesu arm jããp heljumatta, Armastap so iggãwes. Kif om tennã sissen maggus, Wiljãlt om kif Jesussen, Rahho, rõõm nink kallis rikkus, Ellõ tãroweus nink õn.

5. Jesus peãp sõbrust illes, Ollẽ kindmã ennege, Sest mes

mes sadap ilma rikkus, Västä hendä wallale. Käl se
 Pöigmees annap sulle, Mes sul ilman waja om: Ur-
 rä kändö melen jälle, Mes om malne, tühhi öä.

Ussu Julguffest.

197. Von Gott will ich nicht lassen. Wiis. 10.

Minna tahha jättä, O armas Jummal, so
 Mo kää pitte wötta, Nink ärräjätö mo; Mo
 eest ka murreta, Nink kelä pattun mata, Ent öige te
 pääl sada, Nink ikkes awwita.

2. Kui kånäp hendä minnust, Kik innimiste arm,
 Sis sa ma appi sinnust, Mo waine muld nink pörm,
 Sa häddän awwitat, Nink västät pattu häbbeest, Ja
 ligest kurjast többeest, Nink surmast lunastat.

3. So päle minna loda, Kui johhus häddä mul,
 Nink appi sinnust odg, Sa kånät waiwa käl. Ma
 anna hendä sul, Ma anna kik so kätte, Mes wötta
 henne ette, Te mes sa tunnet mul.

4. Kik om so mele perrä, Mes meile kaskuuf lääp,
 Kik kurja kånät ärrä, Mes kahjo meile teep, So woi
 ä annat meil; Se ga meil appi näüdät, Me ihho,
 henge toidat, Nink mes meil tarwis weel.

5. Se eest so, Jssand, kittäp Mo siddä nink mo
 su, Nink wellel armo näüdäp, Mo lihha nink mo lu.
 Se om üts önnis päik, Kun sinno kirtus löitäs, Nink
 wellel abbi näütäs, Muid' hukka lät kik atg.

6. Nink kui ma ilm lät hukka, Kik awo nink törkus
 kaan, Sis ligel saap üts tukka, Mes suur siin olli maan.
 Me ihho saap üts pörm, Saap mulla sisse mattus,
 Eht mullast käl saap kattus, Sij' ei woi rikku surm.

7. Me heng om Jummalä perrält, Lät Abrami üs-
 jälle, Se ihho häddäst ärrält, Nink pattust wallale; Ei
 woi

Kas pörgu haud mo ſunnip Kumb mulle narus jááp. Ei
 hirmota mo kóhhus, Ei kurbasta mo piin, Geſt Je-
 ſus om mo lotus, Nink armastap mo ſiin.

7. Geſt wallitſep nink elláp Mo ſiſſen temmá waim,
 Ke túhjáſt murreſt keláp, Kui mul om háddá láen.
 Ta óuniftap nink hoijap Mo ſiſſen omma tööd, Ta
 eſſi ſvánd ajap, Et Abba heitap núüd.

8. Kui pelg nink hirm mo keláp, Et ei woi palleida,
 Eis puhkap waim nink palley Mo ſiſſen wáega; Se
 palwus om núüd mulle Kúl árránoudmata, Ent fiſti
 Jummalalle Ei olle tundmata.

9. Waim pajatap mo waimul Háid rómu ſómu-
 mid, Et Jummal abbitummil Jks nándáp rahho-
 teid, Et temmált ülles tettu Úts kallis waſtne liin, Kun
 ſilmil antas náttá, Mes ſúddá uſtnu ſiin.

10. Úts perrándus om mulle Sáál kallist walmiſtet;
 Eht minna kúl ſiin kole, Mes feſt? heng táitwa lát.
 Kui ma ka peá ikma Se háddá orruin táál, Mo Je-
 ſus ſaap kúl puhkma Wet ſilmist árrá ſáál.

11. Ke Jeſu ſiſſe uſſup, Taad wihkap kurri waim; Jlm
 kiſup ka nink kiſſup, Mes táł weel ilman om; Ta löwwáp
 raſſet háttá, Saap naardus, Táál om waiw, Kiſt ſaiwáp
 ka weel teddá, Se om táł páiwlik leib.

12. Kiſ ſeddá minna tija, Ent feſt ei holi ma, Ei te mul
 Jummal liga, Kui temmá perrált já. Se maſko ihho,
 ello, ja mes mul eále, Ma já iks Jummalalle, Ei
 ma taſt taggane.

13. Jlm minko hukka tötteſt, Sa jáát mul iggá-
 wes: Ei lahuta meid útteſt Móöt, tuuli, gilaſtus,
 Ei iſſo ei ka janno, Ei waiſus ei ka oht, Ei ſure wó-
 ſti wanne Ei kela mo ſult joht.

14. Ei Engel, wald nink wággi, Ei olle ei ka ſurm, Ei

suwius nink mäggi, Ei wihha ei la arm, Mes eäl
mötlet perrä, Ei weikenne ei suur Ei sa mo kaändmä
ärrä So warjust, kumb mo müür.

15. Mo süddä kargap römüst, Ei tijä kurbussest, Om
täüs sest puhhäst waimust, Näep elto päiwäkest, Se
päiw, kumb mulle paistap, Mo Issand Jesus om,
Se mes mo römu töstap, Om taiwan ülewän.

199. Ach alles was Himmel und Erden. Wüs. 60.

Mu terwita römuga taiwast nink ilma, Sest et ma
nüüd ussun sei Jesust mo hólma: Kel kõrwa
om kuulda, se kuulgo mo armo, Se risti pääl podu
om sõame himmo.

2. Ma kittä iks hendä neist werritsist harwust, Mist
Jesust sääl waiwati rässist nink jallust: Sest neidega
mahhi ma hendä la kinni, Et minna wois römuga
taiwabe minnä.

3. Ilm mässägo, kaarto nink laikko mo digust, Ma
kittä iks seperräst arnsambat Jesust; Ehk heikko la
pikse nink wälkiga sekkä, Ei minna lä seperräst Jesu
mant pakko.

4. Ja kui la kil purrus nink latski lääs ilman, Et
middäke ma pääl es nättäs mo silmin; Sis saisko
mo süddä mo Jesu man siski, Ei temmäst wol kurrat
mo iggäwes kisku.

5. Sest Jesus se kaep mo jorwoto sõand, Zoop
waiwan mul römu: teep taiwan mul assend: Kik sed
dä ma tijä, nink selle ei jättä Ma Jesust, ent tabha
taad hólma iks wötta.

6. Oh nätsse! kui heldest mo Jesus siin töttap Mo
mammu, nink pallawalt ümhre mo wöttap: O armo!
o römo, o maggutsat ello! kes tabhas sis Jesussest
tagganda jälle.

7. Mo Jesu pãal saifap kil meel nink kil mõtte, Ma
anna tãl hendã sis ligega kãtte: Taad olle ma hennese
faenu enne, Ni karowa kui minna siin ilma pãal tõnni.

8. Kui silmã nink suddã sis lahkuwa surman, Sis
tahha ma puhhaten nãutã weel armun: Et Jesus mo
Jesus jãap ütfindã tõttest. Ei küssu meid iggãwes
kurrat sis üttest.

200. Ein feste Burg ist unser Gott. Wiis. 47.

ME Jummal om ürs kinni liin, Nink miin, ke tet
me ette; Se pãstap hãddãst arrã siin, Kumb
tullep meije kãtte. Se wanna kurrat tãal, Kõl mãs
sãp wãega weel, Curr Wãgai, Karwalus Om tem
mã Walwistus. Ei olle maan ta saaruast.

2. Ei olle joud meil õmmast kãest, Se kaus pea
arrã: Kõl se Mees taplep meije eest, Ke meid ei jãttã
perrã. Kui küssit: kes se om? Jesus Krist, meije
rõõm, Se Issand Zebaoth. Ei olle tõist Jummal
lat. Kil woimus jãap kõi tãlle.

3. Kui olles ilm tãus kurratid, Ke meid kil tahhas
neeldã, Ei pelgã meije jiski mitt'; Eest Jummal
woip neid keeldã. Ehl ilma wõest siin maan, Kõl
hirmsast mãssãp kaan, Ei te meil middãke, Eest sun
nitu om se. Üts sõnna lõõp tood mahha.

4. Se sõnna om neil jãttã tãal, Nink tenno ei sa
neile. Se meije man om ilma pãal, Ke appi annap
meile. Ehl wõtwa nemmã meist Hãad, esto, last
nink naist! Las minnã arrã kãest, On neil ei olle sest.
Meil saap weel taiwas jãmã.

201. Warum sollte ich mich denn grämen. Wiis 67.

MEs mul waja murret pittã, Mul om weel Kristus
tãal, Kes mult wõttap teddã. Kes woip taiwas mo
kãest kisku, Kumba ma Pojast sai, Kui ma wõtti usku.

2. Allaste mo ma päääl nätti, Koggona Reiwata
Todi walge ette. Allaste lä ma ka ärrä, Kul ma
täält Ilma pääält Pagge ni kui warri.

3. Jhho, henge nink ka ello Sai ma tööst Jum-
malast, Se and seddä mulle: Kui ta nakkap jälle
wõtma, Wötke kül, Ma sa sääl Teddä röömsast fitma.

4. Lähhatap ta mulle risti, Saap mul siin Walw
nink piin, Et ma murren istu. Se ke lähhatap saap
käändma Sunnetust, Willitsust, Semmal otša andma.

5. Jummal and mul röömu päiwa Saggede, Es ma
ke Peäs kandma waiwa? Hä om Jummal, parraussen
Karristap Sa nink jääp Uppis mulle ristin.

6. Kurrat, ilm nink neide parmu Ei sa mul Ennamb
tääl Teggemä kui naarma. Lasse naarda, mes ma holi,
Jummal om Minno rööm Se teep häppi neile.

7. Kigen paigan peap öige Peshota, Hirmota Hendä
lastma kaija. Tahhas surm ka neelda teddä, Olgo
meel Siski weel Julge, heitimatta.

8. Ei ka surm meid tappa ärrä, Enge teep, Et heng
läöp waiwas röömu perra, Löppetap fik mörre risti,
Urowitap, Et mul saap Lubba taiwan istu.

9. Sääl sa minnajälle häitsma, Kostotust Waiwa
eest Jesu usjan maitisma. Siin ei olle öiget warra:
Mes om weel Ilma päääl, Kaup pea ärrä.

10. Mes om ilman tagga warra, Peo täüsliwa näus,
Nink üts henge murre: Taiwan omma kauni ande,
Kumbe mul Kristus sääl Jggäwes taht anda.

11. Jssand lige röömu lätte, Sa jääst mul, Minna
sul Jkkes lahjumatta: Sinno perrält minna olle,
Sest et sa Jättit ka Mo cest omma ello.

12. Minno perrält siina ollet, Sest et sa Jätmata Sdä
mette tullit: Las mo, las mo sinnä tötta, Kum sa mo, Nink
ma so Urmast umbre wötta.

202. Das Jesulein soll doch mein Trost. Wiis, 21.

Se Jesuken jääp ommete Mo rõõm, mo õn nink ello,
 Ke minno lunnašt heldeste, Se om mo ainus illo;
 ma anna sis hend iggawes Riuid ommandussest tälle,
 Ehk olgo siin mul rõõm ehk piin, Ma kole ehk ma ellä.

2. Mo armsa Jesukešsega Woi minna kül siin saista,
 Kui risti, waiwa läbbilä, Nink rõõmu päiw ei paista. Mes
 tahhap mul se kurrat kül, Ja ilm yink pat siin tetta, Se
 Jesuken, kumb minno õn, Toop mul iks appi ette.

3. Mo armsa Jesukešsega Lä ma ka kohto ette, Et
 olle waja pelgäda, Kui surm mul tulley kätte: Sest
 minna lä sis taiwaha Mo Jesukeše mannu, Mäe sil
 miga, mes ussun ma Siin ma pääl enne nämmu.

203. Auf, hinauf zu deiner Freude.

Ülles, omma rõõmu pole, Astu ülles heng nink meel,
 Heida mahha tihjä hok, Otsi Jesust hennesel!
 Se om so rõõm. Jesus om so ainus ello, Kui ilm
 maad ei anna sulle, Siin om kül ruura.

2. Päle, astu ikkes päle Jesu mannu minnema,
 Ussu treppi ülles mäele Peät astma lõpmata! Sääl
 om so paas. Jesus jääp so henge warri, Wäräp
 henge wainlajst ärrä, Kui abbimees.

3. Kõwwast, peä kõwwast tiini Jesu fanget hale
 lestust, Lasse teddä tetta enne, Temmä tõ om rõõm
 nink lust. Ta om hä mees, Tulley wainlaine so päe
 le, Jesus aiap ärrä jälle, Rõõm olgo sest.

4. Sisse, minne kambre sisse, Kumba Jesus amwap
 sul, Raiba temmä omma risti, Valle appi hennesel: Ta
 päästap so. Wihkap so lik rahwas ilman, Sinna
 ollet temmä hõlman, Oh ussu jo.

5. Mäeie, sõänd tõsta mäele Ma poolt ülles taiwaha,
 Anna henda kohhast selle, Anna sa lik temmäle! So

Jesús om, Ke so henge hennel palley, Armo lábbi so eest kolep, Gest olgo rõõm.

6. Ülles, otši taiwan warra, Kae ülles ütšinda, Kun so Jesús, wannu ärra Pattu himmo logaona. Oh taiwabe! Jim nink ma se kaup ärra, Jesu man om sinno warra Nink rahhoke.

Jummala Kirtussfest.

204. Wunderbahrer König.

Simmetaolinne Kuningas nink Effand, Wotta swasta kitwät swänd. Omma Effa armo lassit sinna tsilku, Eht mell kül suurte pattu wölga. Nända weel Appi meil, Et me su sul laulas, Et me hõli kulus.

2. Saiwas kitta amsast Omma loia tekku, Ennamb kui kif rahwa suggu. Sure päiwä walgus, Lähkara so paistust, Walgusta kif ilma saistust. Laulke sis üttelis, Ku nink täbbe päle Meije Issandalle.

3. O sa minno südda, Lauka rõõmsast laula, Lauka omme ussu laulu. Kel om eäl hõngo. Kikko laulgo, mängo, Heitgo mahha tolmõ päle. Temmä om Meije rõõm. Kirtus sunnis tälle Maan nink taiwan jälle.

4. Halleluja wigo, Ke sim Jesust tunnep, Nink ke tedda armsas peap: Halleluja laulgo, Ke tal nime me annap, Kristust häle läele säep. O hä sul, Usu muu, Wimselet wõit sa tedda, Pattura sääl kitta.

205. Lasset uns den Herren preisen.

Atkem Issandar kif häste, Tund! em temmä, au wustu! Laulke tälle maggu aste Teije temmä, smmandus. Igaawes ta armo peap, Igaawes meid imbre wõttap Omma armo hõlmaga, Tahhap pattu unnes ta. Kikke illes, temmä nimme, Teije Abrahami semen, Kikke illes temmä tekko, Andke tälle, kirtust, wärke.

2. Temmä tuus meid enne ilma Jo nink wallits • •
 Kristuffen, Wöt meid Poja ſiſſen hólma, Saat meil
 armo = hennesen. Tairwaſt, maad nink neide wátke
 Orjuſſes ta meile teggi, Geſt et temmä armas Poig
 Temmä laſſis tennu meid. Iggáwes ſe • • heldus
 püſſip, Kumb meil Pojaſt ülleſtöſſep, Wöttem iggá
 wes ſis tálle Dimma armo • • náütá jálle.

3. Látkem armsa Eſſá mannu Rómuga nink = kar
 raden, Sógem temmä armo manna, Rui no, Lumma • •
 temmä man. Pühhá, pühhá, pühhá laulke, Halleluja
 ikkes olgo Jummalal nink Bonale, Meije armsal Pöi
 jule. Teſkem tutwas • • temmä auwo, Atowaldagem
 temmä nouwo. Et ta iggáwes meid wallits Dimmas
 rahwas • •, ommis laſſis.

4. Dpke omma Jeſuſt tundma, Ke teid kallist • •
 oſtnu om; Dpke tálle nimmi andma, Welli, Góbb
 ber, = Henge = róm, Range Pálik taplemiſſen, Ül
 lemb luſt há pólwe ſiſſen, Rómuſtaja ſwámen, Rige
 üllemb há nink ón. Iggáwes ſe • • heldus püſſip,
 Kumb teil temmäſt ülles töſſep; Iggáwes táł kittus
 tulgo, Tálle auwus = ſüddá laulko.

5. Uſtke julgeſt troni ette, Kun ſe óige = armo járg,
 Sáál ſaap teile jálle látte Eſſá arm nink = Poja
 ſárk. Temmä odap ſuren himmun Teid ſáál umbre
 wötta armun, Nink ſe lige üllemb há, Saap teil
 temmä werrega. Sáál om paljo = armo löida,
 Tahhap meijega úts ſada, Et ka útsik meid ei ſutta,
 Temmä armuſt = lahbutada.

6. Tároweuffe kaiwo arowap Temmä ülles = laja
 le, Ja tööſt meleſt temmä pürowap Eggáutte = henn
 nele. Kelleke ei peá hábbi Ollema ſiiſt oſtna appi, Enge
 armo, armo páál Wötke, kel om iſſo táál. Tároweus

om iggäwenne, Sadap meile paljo dnne. Rööm
kumb iggäwes meid jodap, Temma tärwe us
meil näüdäp.

7. Nüüd sa kige armsamb Eñä, Meije alwa
tennämist, Wötta armolikkult wasta, Senni kui
me iggäwes Kittäme so heldust ütten, Kui me üt-
törd aiga pitten Sulle same saulmaka, Pühhä nink
Halleluja. Kirtus, tenno, auro nink wäggi, Nink
mes kirtap sinno tekko, Sago meije Jummalalle,
Ellägem iks aurois iälle.

206. Lobe den Herren, o meine Seele.

Rytä nüüd Jffandar, minno süddä, Ma kirtä teddä
surmani, Kunna mul ello weel ilman nättä, Lau-
ma Jummalalleke. Ke ihho henge andnu mul, Sago
mult kirtust ikles tääl! Halleluja, Halleluja.

2. Kunninga omma ka inimisse, Nink koolwa ni kui
muke maan; Hukkan om neide nouro, wäggi essi, Kui haud
neid kinni katnu om. Et nüüd kirk appi tuhjas lä, Sis
heika appis Jummalat. Halleluja, Halleluja.

3. Sunnis ja önnis om se mees enne, Kel Jummal
essi abbimees: Kenne usk heljumatta nink kinni, Kel
lotust ütsind Jessusfest Gest kenne abbimees se om,
Se löwöwäp nouroo iks siu maan. Hallel. Hall.

4. Temmäst om taimas, ma nink se merri, Ja kirk
mes neide sissen, tett. Täwweste tändetas töttest är-
ra kirk, mes melli temmäst towotet. Kirk ilm om/tem-
mä wallissus, Ja peap usku iggäwes. Hallel. Hall.

5. Kannatap keäke ülle kohhut, Ja sadap tälle öie
gust, kül. Jffoney keäke, täl om lodut, Ja ello toi-
dust wiljält tääl. Ke wangitu, saap wallale, Ja
arm mo mitmasuggune. Hallel. Hall.

6. Temmäst oud aunap söggedil näkko, Nink üllendäp
neid

meid maddalid. Kunta woiw löida siin mönne wakku, Meil
näidap temmä armo teid. Temmä om wörit abimees:
Lasse nink waiwte römustus, Hallel. Hall.

7. Kumma kül wasta lööp temmä mahha, Nink toulap
hennest taggast; Meile ei olle sukluke rahho, Sest neide te
läp wörgube. Se Issand om iks kunnigas: Zion, so
Jummal jääp so paas, Hallel. Hall.

8. Kitta sis sedda, sa usklik semen: Sest suur om
temmä imme tö, Heikato fik, lei om hongo, Amen,
nink wigo kirtust temmäle. Oh uskliko lause, tennäte
Esa nink Poiga nink Waimoke. Hallel. Hall.

207. Ich singe dir mit Herz und Mund. Wiis. 20.
Ma lauja suust nink soamest Sul, Issand, min
no wööm, Nink kitta sinno tige eest, Mes sin
nust tettu om.

2. Ma tija et sa armo kairw Nink latte iggawest,
Kust meije päle eggapäim Keep önsus üllewäst.

3. Mes olleme, mes om meil kül Siin ilman eäle?
Mes sinno läest, o Issa meil Ei anta ütinda.

4. Kes teggi sure ehtega Se tairwa laotust? Kes
kastap we nink wiwmaga Siin meije pölkolest?

5. Kes rahwet külman pesitap? Kes kaittap tulle
eest? Kes wiija nink fik muud meil jaap, Mes same
läält nink siist?

6. Kes ihho termost annap meil? Kes rahho swetap,
Nink peap ülles meije maal? Kes meil fik sedda teep?

7. Se tullep, Issand, sinno läest, Sa teet fik ütinda,
Sa holitset iks meije eest, Meid lasset hengada.

8. Sa peat meid iks üllewän, Sest sul om Esa-kool;
Sa kaittat meid, kui häddä kän, Ja saiat meije pool.

9. Sa nuhtlet kül meid pattatsid, Ei siski wiwmaga,
Ja perräst wöttat meije sünd, Nink wiifat merde ka.

10. Kui süddä puhkap, tänuitap, Jääp pehmes
sinno meel, Nink annat, mes meid rõmustap, Nink
aurus tullep sul.

11. Sa loet waggu silmä wet, Kui neid siin waiwa
tas; Sa pannet paigal, sul om lot, Kun seddä hoijetas

12. Sa täudät ello pudusse Sega, mes saisma jääp
Meid sadat taiwa honele, Kui ilm meil hulka täap.

13. Mo süddä nalka kargama, Nink taula rõomsaste;
So Jummal lige andija, Se om nink jääp so hä.

14. So warra nink so perrändus, So walgus
nink so rõom, So warri, kily nink abbimees Om
Jummal sinno dn.

15. Mes murretat sa hennesen Jks d nink päiwä tääl;
Oh wõtta murre, waiw nink piin, Nink heidä Lõja pääl.

16. Es temmä latsest sani tööst So ülles piddanu,
Nink mitto rasset õnnetust Sult ärrääjanu.

17. Es pettä temmä wallitus Beel ilman kurnake;
Kik temmä tö om siggidus, Nink saap hääd otsa ke.

18. Sis lasse teddä tettä weel, Nink olle kohhalt
wail; Sis hengät sinna rahhun tääl, Nink käl saap
rõmu paig.

208. Jesu, meine Liebe. Wiis. 48.

Minno armas Jesus, Ke ma mele haigust Sage
gest sada sul, Minna littä sinno, Et so heldus
minno Peap ülles weel; Kumb mul ka om lootmata
Saggede siin appis tulnu, Kui ma murren olnu.

2. Nüüd, se peap mulle, Kui ma kurblik olle, Me
len ollema. Kun ma saisa, kōnni, Tahha ma so
enne, Jesus, mälletä. Tahhaka siin lõpmata Sede
dä waiwa melen kanda, Tenno sulle anda.

3. Silma ween nink murren, Waiwan, häddä ve
nu, Passi ma so een; Silmi tõsti ülles, Heiksi surest hälest,
Dli,

Oh! pölvil maan. Siin nink sääl ma káwwe táál; Dese murren waarwan appi, S nink páimá lábbi.

4. Minna, kui ma sinno Henne man es tunne, Ulli mefen sul; Ei ma enuámb suttá Pallelda, oh tötta Appis pea mul, Muído lá ma hukka ka: Ei joht, Fostit sinna mylke: Rae, siin ma olle.

5. Mul jái sis weel usku, Eht kúl árrákistu Kurratille meel; Ke neid waifid hengi Saggest pattu sängü Pombap henne pool. Mul om weel iks usklik meel, Ulli minna ka, sest milles Minna muído palles.

6. Issand, ke so pole Tóstap omma hále, Heitap sáamest, Omme pattu wihkap, Sinno armo ihkap, Ussus figest wáest; Temmá piin om sulle siin, Ni kui sinno omma wallo, Jättát andis tálle.

7. Selle, armas Jesus, Ke ma mele haigust Saggest sada sul; Minna kitta sinno, Et so heldus minno Peap ulles weel; Ke mul ka om lootmata, Saggede siin appis tulnu, Kui ma murren olnu.

209. Nun lob mein Seel den Herren. Wis. 19.

Münd Issandat sa kitta, Mo heng, nink árrá unnetá, Ta teggemist pit suttá, Meß lassep hááß sul figgida; So pattu andis annap, So wikka sutiitap, Ka ello eest hoold kannap, Nink usján armastap, Sinn rómu ga so táudáp, Et lábbát noreß sa, Teep õigust neil nink hoijap, Ke uss'n kannatwa.

2. Om Jummalast meil tedá Ta õige te nink koh hus ka, Last armo meie jádá, Se meile ei woi u duda, Kúl lõppep temmá wihha, Ei nuhtle meije süüd, Ent annap armo pea, Om waifil beide nüüd, Háád heile tabhap tettá, Ke teddá pelgáwá, Kui õddang homnest náttá, Ni pat meist-káwwen ka.

3. Kui issá armo náudáp Siin ommil wáifuil lastile, Ni

Jummal arms heidap, Kui tedda, ikkes pelgäme;
 Waist lojust temmä tunney, Niink teed, et ollem tuhk,
 Kui haamal tukka sunnip, Kui tuul se ülle puhk, Siis
 pillus temmä ärrä, Ei püssi ennämb sääl, Mi inni
 misse perrä Suur tullep liggi tääl.

4. Se Jummal'la arm, kumb rikkas, Jaap, saap
 say kindmält iggäwes. Sel koggodussel ikkes, Kumb
 tedda pelgäp süddämes, Niink peap temmä sonna;
 Suur omi ta wallitsus, Tei engli andke täuna Täi
 auro, tenistus, Et littedus saap temmä, Ta sonna
 tallita, Mo heng ni ka kui uemmä, Siin peap teg
 gemä.

210. Nun dancket all, und bringet Ehr. Wiis. 20.
 Niink kikko ligest süddämes, Kik innimiste haäl So
 tedda tairwan iggäwäst, Ka kirkwa engli sääl ::

2. Oh laulkem selle, ke kik näep, Sel surel Jum
 malal, Ke suri asju ikkes teep, Ja linnem tairwa al ::

3. Ke emmä ihhust armsaste Meid üllespidänu, Ja
 kui ei woinu ütsite, Meil abbis töttanu ::

4. Ehl tedda kül wihhastetas, Woip süfi armesta,
 Ta pea jälle leppitas, Teep haäd, ei muhtleke ::

5. Ta rõmustago heideste Meeld, möttid, söändka, Ja
 saatto ärrä kawwette, Mes meid woip kurbasta ::

6. Ta andko rahho elläda Siin ma pääl julgeste,
 Ja õnnistago lõpmatta Kik meije kae tö ::

7. Ta arm ja heldus olgo siin Meil ossas iggäwes, Kik
 wainu ja murre, rist ja piin, Se olgo kawwen meist ::

8. Mi kawwa kui siin elläme, Ta meije ainus õu
 kui ellust ärrälahkume, Meil temmäst ossa om ::

9. Kui meije süddä lahki läap, Meid panne hengä
 mä, Et meije siin sääl Jesust näep, Kui läme magä
 sama ::

Zawida Paul 117.

211. Nun lobet, lobet Gott. Wiis. 5.

Dh kikke Issandar Kik paggana nüüd lajal, Kik rahwas laulke täll' Nüüd rõõmsast eggäl ajal. Oh andke kittust täl, Ja tenno lõpmata, Ja auru-
stage nüüd Ja nimme otsata.

2. Sest temmä arm om suur, Nink temmä tõtte püssip, Jaap saisma liigmata, Kes tedda mahha kisse sup? Me ille wallitsep Ja itkes iggäwes, Täl olgo tenno, auro Ja kittust soämest.

212. Nun dancket alle Gott. Wiis. 5.

Dh wõtkem Jummalat Suust süddämest nüüd kitta, Ke suri asju teep Ja auro temmä näütä. Ke emmä ihhust jo Meil tennu paljo hääd, Parrhilla hoidwa weel Meid temmä armo kae.

2. Se armas Jummal nüüd Ka wõtko hõle kanda, Meil rõõmsat soandke, Ja kallist rahho anda; Ja piddägo meid Ka Siin ülles armsaste, Ja wõtko häddäst täääl Meid päästä heldeste.

3. Auro olgo Issale, Sel surel Jummalalle, Ja temmä pojale, Sel auro kuningalle, Sel pühhäl Waimul ka, Kolmainul algmissest, Ke' ollt, nüüd ke om, Nink jaap ka iggäwest.

213. Herr Gott dich loben wir.

GD, Jummal Issand, kittäme,

So, Jummal Issand, tennäme,

So kittäp, Issä, allase

Kik Ilm, Ma piute, laijutte;

Ka Engli, Daima Koggodus,

Mist orjatas so Auruustus.

Kerub, Serawim heikawa

Nink laulwa sure Hälega;

Pühhä om meije Jummal,
 Pühhä om meije Jummal,
 Pühhä om meije Jummal,
 se Issand Zebasor.
 So Wäggi sure Awvoga
 Eät ülle Taiwa nink se Maz,
 Kil sianno Kässu-Koggodus,
 Nink se Prohwete Tunnistus,
 Ne Kannataja kindmäste.
 Sul' andra Awwo rohkede.
 Kil Niski Rahwas Ilma pääst
 Iks julgest kättäp siin nink saäl.
 So Issa, kõrgen üllowan,
 So Poiga sa, te meije Du.
 Ka pühhä Wain, te rõmustap,
 Meil ligist Rittust, Tenno saap.
 Sa Awwo Issand, Jesus Krist,
 Nink Jummal Poig iggawest,
 Es põlle Junktur Jhho sa,
 Kil Jnnimissi lunasta.
 Sult Surma Wäggi riklotti,
 Nink Ustijil' Taiwas sadetu.
 Hääl Issa Kael istut sa,
 Nink peät Issa Riklust kappu.
 Sa ollet Sundja ligile
 Ni Ellawil, kui Koolhille.
 Meid awwita so Sullasid,
 Ke Werrega meid lunastit.
 Las Taiwan olla Rõmu, Ma
 Meil ligil like Pühhiga
 So Rahwast päästä, Jesus Krist,
 Nink õnnista so Pervandust,

Sa tahhas seddâ paimenda
 Nink Tairwa sissen üllendâ.
 Nüüd, Issand, sinno kittäme,
 Nink tennäme ka kindmäste
 O! Jummal, laidsa täämbâ hääst
 Meid, Kurja, Rahjo, Pattu eest.
 Oh! anna Armo, Issand, sa,
 Nink eigen Häddän arowita.
 Oh! näüdü meil so Heldusse,
 Kui sinno päle lodame.
 Me Lotus saisy sinno pääl,
 Meid Häppe ärrä jätko tääl.

A M E N.

214. Lobe den Herren, den Mächtigen. Wiis. 58.

Wotta nüüd Issandat wäggewat Runningat kittä,
 Oh minno hengeken! kittä sinno aiga nüüd
 witä. Birgu mo meel, Kittä sinno laulmisse hääl
 Sulgo nüüd Jummalä ette.

2. Kittä nüüd Issandat, ke kiti om tarkaste säädnu, Ke
 sure hõlega wäggewast illes so saatnu; Hõijay so ka, Ni
 da kui himmustat sa, Es olle seddâ sa tundnu?

3. Kittä nüüd Issandat, ke so om kauniste tonu,
 Ke sulle terroust om andnu, nink rahho sul tonu. Mit
 toford om Jummal so pästnu sin maan, Kui sul
 om häddâ kaen olnu.

4. Kittä nüüd Issandat ke sul om siggidust andnu,
 Ke selget armo nink õnne so päle om pandnu. Mõtle
 se pääl, Mes lige wäggewamb tääl Sul teep, ke us
 jan so kandnu.

5. Kittä nüüd Issandat, kittä heng Jummalä
 himme, Ke eäl hõngo om, kittä, sest temmä teep imme.
 So walgus om Nink lige pühhide rõõm, Amen, auro
 Jummalä nimmel.

Wai

Waimolikkust arrakiblamiffest nink Ustlik- kuide autwustuffest.

215. Wie schön leuchtet der Morgenst. Wils. 23.

Müüd paistap meile kauniste, Se hao täht, ni sei-
gede, Se Jesse surelenne; Ke Dawidast om
fundiau, Nink pöijuf mulle kingitu, O! kallis Jesus
kenne. Helde, Selge, Armakenne, Kaunistenne,
Ollet sinna; Sinuust jobt ei lahku minna.

2. Sa ollet, Issand, ütfindá Mo henge rõõm
nink melehá, Ke päisit minno essi. Ma peá sinno
lillikuf, Sest sinno armo, oppetus Om maggusamb
kui messi. Gödá, joda, Hosianna, Tairwa Manna,
Minno Heuge: Sinuust pürowá minna õnne.

3. Sa tahhas armo tullega Mo sõand, Issand,
läütáda, Et miuna armsaf peá Jts sinno, omma
Jummalat, Nink armasta ka lähhembát; Sis tun-
nep minno sõá, Sinno Minno Armastawat, Sulle
sawat Eustikkiffest, Tairwa rõõmu ossaliffest.

4. Rõõm tullep mulle Jummalast, Kui sinno silmä
üllewást Mo päle paimendawa. O! Jesu, minno
õnnistus, So sõnna nink so kannatus Mo sõand ko-
stotawa. Tulle Mulle Irrapästjaf, Rõõmu-tõstjaf,
Kui ma palle, Et ma sinno omma olle.

5. O! Issand Jummal, iggáwest, Sa ollet min-
no süddámest So Pojan armastanu. Se Poig om
minno kalliste, Hääf, kaunis mõrsjas hennele, Mo
pattust lunastanu. Eija, Eija, Pattu kannap temmá-
annap Tairwast mulle. Auw nink kittus õlgo sulle!

6. Oh! lõge Kandle-piddája, Las pilli-puhkjid ajada
Müüd rõõmu-lukku päle. Et minna omma Jesukest Wois-
armsast, puhjast süddámest, Müüd autwustada jalle. Látte

tem, tekkem Rõmustamist, Uuustamist Kõssijalle,
Surre Uuustamist Kuningalle.

7. Nüüd tahha minna rõmusta, Nink omma Jesust
tennada, Ke om mo ainus warra. Se tahhoy minno
wimate Siisi ülles wotta taiwotte, Nink päästä häddäst
õrra. Amen, Amen, Tulle taiwast, päästä waiwast, Jes
sukseenne. Suuno oda minna enne. A. V.

216. O was für ein herrlichs Wesen. Wiis. 61.

Dmes kaunis henge luggu Selle om, Ke siin maan
Sunnep ussu sukku; Ke om wainuu wasthes sanu,
Nink om siin Jessusen Taiwa lastes jüüw.

2. Kui heng salgap ilma ärra, Pühhäust otsip tööst,
Kühhiw taiwa perra; Sis om talle jo suurt auro,
Eht ta kül Ilman weel Peap tundma waiwa.

3. Ilma auro nink ilma surus Om ürs kuito Muld
nink liiw, Nink saap ütškõrd mõrrus: Üts heng, kum
man waimo ello Walliesep, selle jääp Jaggawenne illo.

4. Temmä särk nink temmä reiwas Om jo nüüd Puh
has siid, Ja üts ehre taiwast: Sissest piddi paistap kullast,
Surustop, Sest tal saap Armo Jesu küllest.

5. Siiski om ta ilma silmin Alw nink must; Willitust
Om iks temmä küllest. Bederi om temmä ello Jumma
lan Kül siin maan, Taiwan paistap jälle.

6. Temmä om kui lillik orrum, Beikenne Paistminne
Om tal waiwan, murren. Tedda sökkutas siin mahha,
Ent sääl saap Täl, nink jääp Wiljält auro nink rahho.

7. Kristus, Ke taad mõrsjas hennel Kõss nu, Täp jo
Kül, mes pidus temmääl: Temmä sadap talle waiwan
Rõmustust, Nink mes lust Saap tal w: ei sääl taiwan.

8. Temmä aurostus nink surus Kaswap tää! Ri
sti al, Kumb teep ilma mõrrus: Rihti läbbi saap ta selges
Temmä kroon, Kumb sääl ein Tallel panu pakkas.

9. Iggäwes ta woimust peap, Kui nüüd siist Jēsus
Kriist, Omma maja weap, Ja täl taiwa warra näüdäp,
Et ta ta Löpmata Hendä sega täüdäp.

10. Ei taad wairo sis enuambo putru, Sest et kii Auwo
lik Om, nink selge tutra. Ni kui päiwlik temmä paistap
Jummal om temmä rööm, Iggäwes se saisap.

11. Eroni pääl saap temma istma Jēfuga Otsata,
Kroon saap kullast paistma: Eggäüts saap teddä tundu
ma, Päle se Temmäle Auwo nimme andma.

217. Auf Seele Jesus, Gottes Lamm. Wiis. 1.

Du nöffe ülles! hengelen, Sa ollet mörsjas sanu
Sest Jesus, sinno Pöijöken Om tähte waetanu.
Täl om üts pallaw, puhhas arm So wasta, se sa
muld nink pörm, Nink pürowäp jälle armo

2. Ei olle tälle lühbikest Nink wikest armo mitte,
Ja tabhap soga iggäwest Ja kindmät armo pittä.
Ja sinna armun temmäle Ka ussutawas otsani: Ei
temmä armun hel ju.

3. Ja kiblap hendä öigussen Nink ussun soga ärrä
Ja kaep ikkes heldussen Nink armun sinno perrä. Ja
om so wasta kohalt hä, Ja kinkip öigust sinuule.
Kumb ni kui särg so kattap.

4. Ja otsip sulle hallestust Nink armo ülles näüta
Ja sadap hengeli rõmustust, Täht mannaga so sōda.
Ke teddä ütsind armastap, Sel om, mes sōänd kuu
nitap: Se man om seige taiwas.

5. Se armo päle voit sa kül Hääd ussu julgust pite
tä; Sa voit se armo päe pääl Hääd lina ülles tettä.
Ja om se walgus, töisidus, Ei olle temmäl karowa
lust, Mes tootap, se sunntp.

6. Kül saat sa teddä riisti al, Kui Jffandat weel tundu
wa; Se surm, kumb hirmo täüs om tääl, Ei sa so temmäst
täänd

läändma. Ta saap käl sinno tairwabe, Kui omma mörtsja, saiale Hään ehten, auruun saatma.

7. Heng! näüda armo jälleke Sel, ke sul armo näüdap, Oh selle hendä ohwritse, Ke armoga so täüdap. Oh wotta teddä suwäste Sa söämeite öigede: Ent ärräusko ilma.

8. Oh läüda, Jesus, minno meelt, So öige armsas pittä; Oh kela käl mo henge päält, Mes so woip kurbas tetta. Oh wotta meeld nink söänd sis, Ma olle nink jä iggäwes So omma nink so mörtsja.

218. Wie groß ist deine Herrlichkeit. Wils. 23.

Dönnis ristisinninen! Kui suut so auruustus om maan, Nink suremb weel sääl tairwan! Kui muido sinno nimmega Ne teo ütte sunnirwa, Hään pölwen nink ta wairwan: Kristus Jesus Kaldap öli Sinno päle, Pühhä waimo, Temmä andid, temmä römo.

2. Sa ollet Jummalikkust suust, Se laste kohhus, perärandus Om niüd so ossa jälle. Näts, määrne arm nink auro om se, Ehl se käl kobbale ilmale Om tairdmata nink nalli: Wihkap, narap sinno päle, Sesi et tälle Siin om nouwo, Siski jääp sul tairwan auro.

3. Sa ollet preester nink proweet, Ke Eßä troni ette lät, Ke Jummalast saap tarkust. Sa ollet kangemb kunningas, Kui ilma pääl käl mötteldas, Kun nättäs enne nörkust. Siski Usku om sul waja, Sis woip jäljä Jks so ehte, Ei sis üsif rifu kōhta.

4. Sa ollet Jesu mörtsja ka, Ta wöt so hennel kihlada, Nink kaunid restoid sata: Ta lähhäi pühhä waimo ka Sul kihlas, et sa otsata Wois lah kumatta jäda; Eggäl ajal, Häddän, Nömmun, suren himmun temmä kullen Pros nink hengäs temmä kullen.

5. Sa ellät Jesu leppingun, So söämen om temmä

troon, Kun wallitsev nink elláp. Ta arwap hennel vittufes, Et sinna temmá ommandus, Kenk ülle temmá walwap. Mes weel? so páál Heidáp armo, Nink so pórmó Kannap temmá Hólman, Ni kui armas emmá.

6. Kes fik woip úttelda siin maan, Mes aurov sul jo ilman om, Kuumb antas kostotusses. Ei olle arwalik ka weel, Ent tóisi om, et sinna saál Saat temmá arvotusses. Silmá sawa rõõmsas sama, Selges jáma, Teddá náttá, Kui sa tullet koolijst ette.

7. Sis mõtle, ristii innimen, Mes Jummalast sul antu om, Mes jáрге sul nink aurov. Oh kitta omma aurovustust, Ehl sul kíl weel siin allandust, Nink peat kandina waiwa. Ellá, olle Waggaußen, Armastussen, Illes ussin, Kige asja een já ussun.

Salomoni Laul. 4. 9.

219. Du hast mir das Herz genommen.

Põigmees.

Sunno káen om minno súddá, Minno sõssar = = mõrsjaken, Mõrsjas tabha ma so tutta Jggáwes mo = = tubiken; Gest so elláw usf om pellarw útsindá mo põijus pittä, Armun pallap = = minno súddá.

2. Mõrsja. Sinno káen om minno súddá, Armas welli, = = Põijoken! Arm kást sinno ello játtá Minno eest, mo = = Wonaken. Berre lábbi Saatsit appi Minno waisel hengele, Mes ma ennám = = himmuts.

3. Põigmees. Illus ollet sa mo sõssar, Illus, illus = = ollet mul; Armsamb ollet sa kui Ester, Minno heng poop = = sinno pool; Sinno illo, ussu ello Ei sa wálijást piddi náttá, Eissenpidi = = om se tótte.

4. Mõrsja. Kuis mo illusas woit kuisu, Helde henge = = Põijoken, Jummal parrako! se ussu, No us om mo filmi een. Tubhat wilka Minno rikwa; Pat nink surm om lábbi túknu, Jhho, henge = = árráriknu.

5. Põigmees. Illus sinna siski ollet, Gul ei olle //
 Pabbarat, Sõffar, Kas sa seddâ, õllet, Mes sul minnust //
 walmistet. Kif mes minnul, Om ka sinnul, Sinno ehte,
 sinno õigus Olle minna // sinno Jesus.

6. Mõrsja. O mo süddâ nakkap liigma Tenimat
 ta // kuttuffest, Nakkap sinno pole tükma, Jesus,
 werrew // walge mees. Werrew armust, Gest so
 harwust om se werrew jõggi joostnu, Kumb mo pat
 tuit // pubtas mõstnu.

7. Põigmees. Ja mo werrel om se wäggi, Wal
 ges tettâ // werrewât; Om pat ka kui werre jõggi,
 Werri teep et // walges lât. Oh sis tulle, mõrsja,
 kyle: Wõtta minno harwust jälle Puhtust, reinwid, //
 ehte, illo.

8. Mõrsja. Kui ilmsüta om so ello, Walgemb lumme
 // ollet sa, Puhhas, selge om se illo, Mes ma sinno //
 kullen nâe. Selge walgus, Tõtte, selgus, Puhhaus
 nink terwe õigus Om so reinwas, // illus Jesus.

9. Põigmees. Ja ma olle sinno walgus, Sinno hao
 täht // nink päiw; Minno illo om so selgus, Minno eh
 te // om so aaw. O sis rühhi, Arrâ wiwi; Et sa jo üt
 heng nink süddâ Moga ilman // woisse sadâ.

10. Mõrsja. Ja, mo süddâ peap sinno Umbre
 wõtma, // Põhjoen. Omma hõlma wõtta minno,
 Hoija mo so // sõamen. Jâ sis minnul, ma jâ sinnul.
 Sinno hâäl kâel sa ma saisma, Iggâwes sääl // tai
 wan paistma.

Sioni kaibuffest.

220. Wâr Gott nicht mit uns diese Zeit. Wijs. 1.
 G Solles Jummal meijega, Sis peäs jakob ikma. Es
 Solles Jummal meijega, Me peäs ärrârikma, Ke ollem

weiso koggodus, Nink same kigist pölletus, Ke tükwä
meije väle.

2. Üs kurvi wihha ajap neid, Kui Jummal an-
nas perrä, Sis olles ärräneelnu meid, Ka ello rüisur
ärrä. Me ollesse ni laddonu, Kui wette ärrä uppo-
nu, Ja kohhalt hukka sadet.

3. Mu Jummalalle olgo nüüd, Ke ne'l es anna
luppa, Et nemmä meid es nelä mit, Kui lind om
kablasi wabba; Ni meije beng om pästetu, Nink
keüts om ärrä kakketu. Meil abb'mees om Jssand.

221. Unser Herrscher unser König Wiis 6.

Jssand, meije wallitsaja, Meije kige üller bhä! Suur
nink aumus om so nimmi, Mes sa teet omimme tö,
Kigen paigan ollet sinna Nuwolik nink armolinne.

2. Weidi om neid meije ajal, Kumma sinno söämeest
Armastawa, perränoudwa: Immewide laste suust Ollet
kittust walmistanu, Omma wälke tunnistanu.

3. Jummal parrako! käl näeme, Südda lähhäp lahki
ka, Et weel ikkes mitto tubhat Walge man siin saddawa!
Julgest maggap inniminne: Es se olle käl suurimme?

4. Sisli, Jssand, wallitsaja, Tahha ma so armasta,
Sest ma tijä, armas Essä, Sinna armastat mo ka:
Edmba minno ilmaast ärrä, Et ma oksi taiwa perrä.

5. Kallis om so pühhä nimmi, Jssand kige ilma pääl,
Se teep kigen paigan immet, Rahwa seän siin nink sääl.
Ma nink taiwas heikwa päle: Kittus olgo Jummalalle.

6. Jssand, minno wallitsaja, Aumus om mo hengele
Sinno nimmi, selle anna Eaulden henda sinnule: Anna,
et so lats wois henda kohhalt jälle sulle anda.

222. Ach Gott, wie geht es immer zu. Wiis. 1.

Kallis, Jssand, se woip sündidä, Et kige ilma ille Se
rahwas sure wihhaga Kik peap ütte mele? Kik
illembä

üllembä nink kunninga Siin sinno wasta pannerwa,
Nink sinno Poja wasta!

2. Kik ilma nuhtlematta weel Hääl meel tahtwa
olla. Sest pantas tühjäš sinno hääl, Ei tahha selle
tulla, Nink oldas wanna mele pääl, Teep eggäüts,
mes tabhap tääl, Ei lasse hendä keeldä.

3. Ent sinna, Jummal taiwan weel, Saat neide
nouwo naarma, Nink ärrä pilma neide meelt, Meid se
pöäl kinni haarma, Nink tullesma so wiuhhaga, Kik neide
teffo nuhtlema, Et nemmä nakwa pelgä.

4. Om Jummal töstnu Kunningat Sioni mäe päle,
Nest, Iffand, sinna pöletat, Nink sinno sönna häälke.
Eh! käl sa neile ütlet weel, Mes Jummalala nink Iffä
meel, Nink oppet omma käftu.

5. Mo Poig sa ollet, ütlet se, Niünd ollet siündnu
sinna, Et sinno läbbi önsaste Woip rahwas taiwa
minnä. Ke sinno sisse ussuwa, Ne omma taiwa ellä-
jä, Nink sawa minno lafsis.

6. Mo Poig, ma perrändusses sul Kik paaganid
niünd anna, Et kurri himmo kaus käl Nest läbbi sinno
sönna. Sa peät rahwast säädämä tääl, Kumb kigin
paigun ilma pääl Woip minno nimme kittä.

7. Sest moistke niünd, te kunninga, Et woide täb-
hel panna, Se Kunninga sönna oppeda, Ka tälle
auwo anda. Kik Jummalat niünd pelgäke, Nink
uske teddä kindmäste, Sis om teil öige orjus.

8. Hääl wötke temmä nuhtlusse, Kui se teil tulley
tännä, Nink pelgäke iks öigede, Nink kuulge temmä
sönna. Kui temmä wiuhha tousma soap, Kui tulli,
Kes sis saisma jääp? Ke temmä päle lodap.

223. Wo Gott der Herr nicht bey uns hält. Wiis. 1.

Dh! Jummal, kui meid sinno hool Ei kaitsa taiwast
för

förgest, Kui sa ei olle meie pool, Kui wainlai' mäi-
süp järgest. Kui sa ei kaitsa Ibraelt, Nink telät essi
wainlaisel, Eis ollem ärrä wäartu.

2. Mes targašt nakkap inuimen, Ei woi meil kahjo
tettä, Sest Jummal istuy üllewän, Kül temmäl
saap fik nättä. Kui nakkapas fik targaste, Eis käl
näp Jummal töisite; Se sašap temmäl kæn.

3. Ne wainlasse ni mässawä, Kui tabbas ne meid
neeldä, Meid tappa nemmä osiwa, Kui Jummal
es woif keidä. Kui merre laine ajawa, Ni nemmä
meid fik wainawa. Sest hallestago Jummal.

4. Meid furjas hulgas söimawa, Nink piüdwä
meije werre, Nink hendä pühhäš arwawa, Kui olleš
Jummal la perre. So nimmi, Jummal, kumb om
hä, Neil peap katma furja tö. Oh! wirgo ütšörd
ülleš.

5. Ne tewä furko laijembal, Nink tab'wa meid fik
šuwvä. Ent kittus olgo Jummalal, Se woip neid
mahha lüwvä; Ka neide keitse kallešta, Nink wöš
rast oppust kistota. Ei woi ial' wasta panna.

6. Sa rõmustat kül rohlede Meid, kummäl om šit
häddä. Se ormo us om wallale, Ehk meel ei mošta
feddä, Nink üt. ep: Kik om kaddonu; Eplül om wasta
fest šundinu, Ke ristin appi odap.

7. Kik wainlai' omma šinno kæn, Nink ka fik neie
de mötte, Nink neide nouw so šilmi een, Ei olle kinnil
kattet. Se moistus tepley usšuga, Mes tullem om,
ei lodeta, Kun sa saat essi trööštmä.

8. Ni häste tawas kui se ma Sai šinnust, Jumo
mal' todus. So šonna meile selletä, Et walgus meil
saap todus, Šig' usš a mun ellädä, Nink lindmä
ošan olla ka. Las nürxištä kül ilma ma.

224. Ach Gott vom Himmel sieh darein. Wis. 1.

DH! Jummal taiwast kae päääl, Nink hallesta sa
seddä, Kui weidi pühhä rahwast tääl; Meil waisil
om suur häddä. So sönnä ei sa ussurus, Se usf saap
kohhalt kistotus, Kig' rahwa man siin ilman.

2. Meil selaet pettust opper keel, Mes neide pääst neil
näütäs, Meil siin ei olle ütne meeld, Nink ei sa kirjan löi-
tus. Üts ussur seddä, töine töist, Se öige usf om
lawwen neist, Nink paistma kaunist wäljäst.

3. Kif oppid Jummal häeta, Ke pettust oppa järgeft,
Nink omma kõrgi kelega, Weel ütlewä kül torrest; Troh,
meil om woimus ütfindä, Mes meije säem', sünnip ka.
Kes om, Ke meid taht keeldä?

4. Sest Jummal laus: nüüd tösse ma, Reid waisi
jättäs mahha, Ma kule, kui ne puhkawa, Sest arwita
neid tahha. Mo öunis sönnä wäega, Reid peap julgest
tabbama, Nink waistill abbis sama.

5. Kui tulli hõppet selges teep, Kui sinnä sisse pantas;
Ni Jesu sönnä rõmus läap Sis sel, leit risti kantas. Se
läbbi usf saap kanges täl, Nink temmä paistus tunnus
jäll', Nink paistap kif ma sisse.

6. Sa, Issand, hoija seddä hääst, Sest sammast
kurjast suggust, Nink kanna hole meije eest. Et hoijam'
hend' sest luggust. Sest kurri hull om ikkes sääl, Kun
wõlfi oppa omma weel, So rahwa sekkä töstet.

7. Kif aww nüüd olgo Jummalal, Ni taiwa kui ma
lojal; Nink meije Önnisteggjal, Sel ainul Issäpojal.
Nuw, kittus pühhäl Waimul kaan, Kui tanwan om, ni
olgo maan, Nink jägo ikkes Amen.

225. An Wasserflüssen Babylon. Wis. 11.

SE järwe weren Babilon, Sääl istsim' waise wanai,
Kui meelde tulki meil Sion, Sis jäime ikken kanaan.

Me posim, rasse melega, Ni pilli kui ka kandela, Sää-
ragu osse päle; Ke kaswawa sääal neide maan, Niin
kulum pahha melegaan, Meist ikkes narv-häle.

2. Me, ke meid wang'in pliddiwä Ni kōwwast wōral
majal, Meist laulo kuulda pūsiwä. Niin nariv' eggäl
ajal: Kä tahtsiwa me murre pääst, Sis rōõmsat
lauulu meije kääst, Oh! laulke hellest lelest Meist kan-
nist laulust ütte meil, Mes muste koddun olli teil, Et
rōõmsat same melest.

3. Kuis meije woime murrega, Ni suren willitsuffen,
Me Jummata laulo laulada, Kui wang'-torn' sissen?
Kui, Zion, ma so unnetä, Sis sundlo Jummal minno
k, Niin ilman narv' tekko. Kui so ei mälletä mo meel,
Sis sago kangeß minno keel, Niin lakke kuni jägo.

4. Ja, kui ma so ei auwusta, Ni häste siin, kui mujal,
Niin sinno Nimme mälletä Eest sani eggäl ajal. Oh!
mõtle Edomi latši sääal, Jerusalemmi päivi pääal! Ke
wihhan lauwa kōwwast; Et kisu mahha, häetä, Niin
pohjani kil kallesta, Mes löiis Juda-rahwast.

5. Sa tigge tüttär Babilon, Sul olgo jälle häddä,
Sel rahwal saap käl jälle õn, Ke massap sulle seddä,
So kõrkust niin so kurtja tõ, Et sinno kätte maistas
se, Mes sa meil' tennu ollet. Oh! õnnis, ke so latši
ka Wõ: kiwwi wasta pörrota, Et siina otsa tullet.

226. Zion klage mit Angst und Schmerz. Wiis. 14.
Sion kaibap murren, ohhun, Sion, Jesu armas
liin, Kumba kannap omman puhhun, Kumba
hennel saatnu siin; Oh! ta ütley, kuis mo sis Jum-
mal häddän iggawes Mahha jätnu, kurbastanu, Ja
mo kōhhalt unnetanu?

2. Jummal, ke mul omma appi Ikkes om towtotanu,
Teep niid häddän mulle häppi, Järtap arnotummas
mo.

mo. Kas ta jääp sis igaäwes Minno päle wihtatses?
Es ta woi nink tabha jälle Armo heitä waište päle?

3. Sion, koste Jssand mulle, Minno lige armsamb linn,
Kül ma näe, mes kurbust sulle, Suur om sinno oht nink
piin: Siski olle murreta! Kas woip emmä wihtabda
Dimmalast, nink mahha jätta Tälle häddän app's tötta.

4. Ja kui sinna ka saas nättä Säräst emmä ilma pääl,
Ke wois armo mahha jätta, Siski jääp mul armo weel.
Mo arm heljumatta om, Sion, o sa minno rõõm!
Minno sõamen sa ollet, Meil de sa mul ikkes tullet.

5. Ürrä lasto hendä pettä Hirmotajist kurratist; Sin-
na ollet minno kätte Kirjotetu armolist. Se om kobbalt
woimata, Et ma so wois unneta: Kül ma paranda
so müri, Te so umbre kanger levi.

6. Omman hõlman ma so kanna, Ni kui weikest laste-
test; Armo rinda ma sul anna, Suur ma olle heldussest.
Ütsik häddä, willitsus, Satan ei ka kiusatus, Ei woi
minno sinnust käända, Kannata nink tõusti hendä.

Sioni Lotussest.

227. Auf Leiden folgt die Zerrlichkeit. Wiis. 15.
Kül wainwa pääl saap auruustus, Et üri perräst koge
godus Halleluja woip laulda: S helde karjus
peale Saap koormast päästmä wallale, Et meil saap
rõõmu kuulda.

2. Oh lamba kuulge sõamest, Se sõnna heikay üle
lewäst, Se hääl om teil ka tutwa: Mo perrä tulge
maddalast, Kül ma teid kaitse wäggewast, Kui waino
laste teid putwa.

3. Jlm mässay ammat mārāni, Nink kogguy koormat
hennete, No! jägo täl se häbbi. Kül näüs, et temmä kõr-
kistus Enap pea ärrarikkorus, Ka nõrtu laste läbbi.

4. Jlm

4. Ilm narap, pessap, någotap, Gesti et se Eſſa
wailis jääp; Ent tül ta ütſförd tulley, Nink kitiſup
wáljá ohhaid, Eööp öigen wiſhan mahha neid, Sis
näep ilm, keddá pöllep.

5. Olatſe olge rõõmſa ſis, Gesti Jummal ke ſaur ime
memees, Om nüüd jo illemiffen. Ma olle Jummal,
Juminen, Ma kái iſs Iſraeli een, Et wiwi minne ſijen.

6. Sis wõitke umbre minno meeld, Mo elle nink
mo waimo háald, Wõõs olgo teil mo wággi. Oh
ſaiſke minno ſängü man, Kui jaggo armo z ahhilan,
Nink teſke ſuri tekku.

7. Uff murray lábbi mürki ka, Woip kalgi kiwwe pör
ruta Se Eoja wáe lábbi: Mes kwiwa nappi tullete? Se
kurrat pallap ſelgede: Suur om ſe uſſu abbi.

8. Mo pále loitke maddalast, Ma ſada ommatſid iſs
háast, Ehk immelik ka kaija; Gesti neide taplus, willitſus
Om uſſan ſelge armuſtus, Sis lauldas halletuja.

218. Wann endlich eh es Zion meint. Wiis. 15.

Kui foggematta wiimselt weel Se armas tund ſaap
Sionil, Et Jummal lunnastust ſaap andma;
Kui wangi torni rikkutas, Nink wangi wáljá laſſetas,
Mes rõõmu ſame ſis tül tundma.

2. Se illeüldlik õnnistus, Se áktilinne rõmustus
Eaap árrawáardma moſtust eſſi: Et ni kui unnenágs
gijil ka teedmata ſis olnes meil, Kas ſilmá kirri, wai
kas tõii.

3. Kuis ſaat ſa ſis, mo armas ſu, Kumb mõnda
ſenni koibanu, Mõhõlemiſſega táus ſama; Ja meije
teel, táus kitiſſeſt, Eaap meije armsast Kuningast
Ilmoſata ſáat laulma jáma.

4. Se rahwas, kumb meid narap nüüd, Nink ná
gotap me uſſu tõõd, Eaap kabhitsen ſis tunnistama:
Et

Et me ei olle sonninu, Niink hullu wisit kōnnelnu, Ni
kui na meid niūd testawa.

5. Se terwe ilm saap ütlemä, Kui Jummal saap
arwaldama Suurt rōmu paistust Sionille: Me näe
me arwalikkult niūd, Et Issand tennuimme tödd,
Kumb teddä om ka pagganille.

6. Weel ennāmb woip so Israel, Ja temmä ihho
heng niink meel Halleluja sul, Issand, laulda: Suurt
immet tennu Issand meil, Sest rōmustame hendä
tääl: Kik lasko armsat hōlli kuulda.

7. Ent oh! kuis karwa? Issand, oh! Meil Pa
biloniu tettäs oht? Oh pästä meid sest wangist enne:
Se om jo sul ni hōltsa ka, Kui ütte jōkke kuwada,
Kumb lämmel maal, niink ohhukenne.

8. Ent sinno armo nouw om se, Et filmä wega kül
wāme, Et sis saas rōmu poimaminne: Niūd kannas
me sul melehääs Weel kaunist semend hallofast, Me
filmise om ikmist enne.

9. Ent talw om pea löppenu, Ne häälme näütwä
hendä jo, Kui weel ne weidi päwä mödä; Sis tullep
kik hulk rōmusten, Wiip wiljä kōddo tänniten: Me
lotus es woi tuhjäs jäda.

Többiste Laulo.

229. 1. Ütte umbusslikko többitse Laul. Wiis. 1.

Silm saisap sinno läwwe eeu, O waine inimminne!
Sa ollet többe wodel maan, Ehk om sul ärrä
minmä: Ent sinna ollet käändmata, Mes järg sul Sis
saap ollema, Kui umbussun sa tolet.

2. Ei tunne sinna Jummalat, Ei tunne omma kurejust,
Ja päle se sis wabbandat Weel omma pattu nörlust:
Kül arwat hendä diges weel, Ehk sa kül ollet tennu tääl
Jlmarwamatta pattu.

3. Sul om nüüd ihhun wallo kül, Nink tunnet
 rasset waiwa, Ent mõile, kui suurt wallo weel Sa
 saat, kui ei sa tawwa: Sest ihho waiwast pääset sa,
 Eui tõine wainu om otsata, Kui sa ei kãna pattust.

4. Kül kaibat ihho wihtsust, Ei kaiba pattu hãttã,
 Oh olles pattu kahhiksust, Et armo weel saas nãttã:
 Ent nüüd om süddã kirowine, Ei tunne pattu sukkule,
 Ei püwõwã umbrekãandã.

5. Kui sa jo kohhast nõrkas jãat, Ja surmaga jo
 maadlet, Sis waidlet weel Kerk. essandat, Sest et
 sa rummal mõtlet: Kui ennege sa lawwale, Sis tulle
 minna tawõhe, Nink sega pettãt hendã.

6. Sa tahhat henge rawõitsust, Nink heng om
 pattun koolnu: Sa püwõwãt ussu kinnitust, Ei õlle
 ussu õinu: Oh ärrãmõtle johteke, Et sa saat pattust
 wallale, Kui sinna neid ei tunne.

7. Kül kulus sinno kostussust, Kui pime om so
 mõistus, Kui nõndas õnsassamissust, Sis kulus kül
 se kostus: Ja Jummal teed, kas õnsas sa, Wõi
 samata, om teedmãta. Mes usku sããl nüüd õnes?

8. Oh selle waine tõbbine, Ke sa umbusslik õllet,
 Oh õtsi appi hennele, Weel enne kui sa kolet. Oh
 palle aiga Jummalast, Et sinna õigest sõãmeest Weel
 ma pããl hendã kãnas.

9. Oh puhka, palle õigede, Sest kui jo õllet koolnu,
 Sis om so palk, ni kui so tõ, Ja ni kui ello õlnu: Ei
 anta luppõ sennõle, Sããlt ennãmb tulla taggasi, Sest
 armo aig om õisan.

230. Uute pattustkããndjã tõbbine Laul. Wiis. 1.
 Mo ihho om nüüd tõbbine, Ent tõbbitsemb mo süddã. Et
 õlle lotust temmãle, Et õnnistust saap nãttã: Euit
 om mo pat nink õstus, Ja õhwardap mul huklotust, Ei sa
 ma õnsas sama.

2. Sa olet armas Jummal kül Mo pattust tahtnu
 Täanda; Kül panu armo ette mul, Ent minna petti
 henda, Ma mõtli iks: kül om weel aig, Müüd näe
 ma kawwest jo, mes paig Mul pörgun walmis tettu.

3. Mo ihho pallap tõbbe wäest, Nink tunnep rasset
 wallo, Nink süddä pelgäp pörgu eest, Kun hirmsamb
 weel om hallo; Kül ma siin hättä kannatas, Kui en-
 nege saäl armo saas, Nink pörguhe es tulles.

4. Ent süddä panney hukka mo, Ei loda ennamb
 armo, Ma olle kohhalt laddonu, Ei tunne muud kui
 hirmo; Gest ma tei terwe ihhoga Ni paljo pattu ar-
 wota; Müüd sa ma palka sama.

5. Mo süddä om täus murrega, Mo litsup Loja
 wihha, Kit nakkap meelde tulles, Mes tennu kurri
 lihha. Ka ndre eä himmustus, Se pettus, rojus,
 tirakus Teep mulle selget wallo.

6. Kit minno kehha wärrisep, Kui surm mul meelde
 tulley, Kit meel nink süddä wabbisep, Kui temmä
 kochtust kulep. Mes minna kosta Jummalal, Kui
 kurjust pantas ette mul? Ma olle hukkan, hukkan.

7. Oh Issand Jesus hallesta Mo waise wagla pä-
 le Oh tulle omma werrega Mul waisil appis jälle! Oh
 anna andis minno siüd, Nink päästä minno pattust
 müüd Weel enne, kui ma kole.

8. Kui mo weel lasset elläda, Sis tahha minna
 henda So abbi läbbi parranda, Nink õigest umbre-
 täanda, Ei mitte ui kui üteldas: Et terwes sanu kur-
 jembas Kül lät, kui enne olnu.

9. So werre higgsi, Jesuken, So surma maadle-
 minne, So rist, so surm, so wain nink pün, So
 üllestõffeminne, So tärwelinne tunnastus, Se elgo
 La mo rõmustus, Nink päästko minno pattust.

10. Niüd minna loda ommete, Sa näüdat armo mulle, Eht minna küü suur pattane, Niik armo wäart ei olle. So haru perräst palle ma, Mo päle, Jesus, hallesta: Ja, ja, mo Jesus, Amen.

231. Gott den ich als Liebe kenne. Wiis. 13.

Ummal, ke sa armo läte, Sinnust tullep tõbbi ka, Kumb mo ihhule toop hättä, Läuüdap teddä pallama; pallota küü kurja ärrä, Kumb mo waimule teep murre, Ja mo keläp armo wäest, Kumba saggest sa saekäest.

2. Olle nõrkussen iks kange, Wallun olle magguõ rõõm; Täüüda armoga mo henge, Kui mo tõbbi kange om: Mes niüd wainwap minno ihho, Mes mo rõõm kustu sõõp niik lihha, Mes mo kehha rassendap: Armo mo kassi lähhatap.

3. Kannatus om niüd mo tekko, Muud ei woi ma tallita; Kannatus toop mul niüd wäkke, Kannatussen hengä ma. Kannatus om minno tullu, Eht tahhap, las ni olla: Armas om täl kannatus, Ee om niüd mo waggaus.

4. Jummal sinno käest ma wõtta Seddä armo tähte sis; Waiwa te pääl saap mul nättä, Et sa täüüdat waimokest. Mes mul antas kostotusses, Ja mo ihhul kinnitujes, Tullep ka so armo käest, Armo täht om tõbbi tõõt.

5. Hoiia ärräwäsimissest Waimo ihho nõrkussen, Anna, et täl sinno süsest Iks saas rahho, rõõm niik õn; Ärrä lasko ihho wallo Waimusi keeldä ussu ello, Ei ka rahho wähhenda, Kõhhi, sõänd toeta.

6. Arwita, et maddalaste, Rahholikkult, tassa ka, Eõbralikult, häste waaste, Tõbbe weden kannata; Seit ke kannatap sin lihhan, Selle jääp pat mahha ihhun Kumb taad saggest läitnu om, Wastjes saap ka temmä waim.

7. Sin

7. Sinno kätte anna ello, Omma ihho ristile, Anna, et ma rõmun sulle Hendä anna täwweste. Sis ep minna kindmä olle, Ehk ma ellä ehk ma kole, Et ma kaotši ei jä, Sest arm wõttap puhhasta.

Surmast nink ülestõssemissest.

232. Jesus meine Zuversicht. Wiis. 29.

Jesus minno lotus om, Nink mo õnnistus mo ellun; Seddä tijä, es mul rõõm Peäs jämä temmä jällun? Kui se pimme surma õ Hirno sadap minnule.

2. Minno õnnisteggija Elläp, ello saap ka mulle, Saäl kun elläp minno Pä, Milles ma sis hirmun olle? Kas Pä jättäp lullikmist? Henne perrä tõmbap wist.

3. Lotus om kui leüdis mo Temmäga ni kokko keütü, Minna olle ussun jo Seddä nida kinni wõtnu, Et surm minno temmäst ka Jggäwes ei lahuta.

4. Minna olle lihha weel, Nink sa ütškõrd tuhhas sama; Ent ma tijä sedda kül, Et ma ei sa tuhhas jäma: Tuhhas sa ma wimate Jhho jälle hennele.

5. Sest se nähl, kumb mul om tääl, Saap mo umbre jälle jäma, Jummalac sa minna saäl, Omma ihhun nättä sama, Ja sensamman ihhun ka Sama Jesust näggema.

6. Omme ihho filmiga Sa ma omma Jesust tundma, Minna, ei jobt wõras, sa Tälle armo suud saäl andma; Ent, mes nõrk nink joroweto, Om sis ihust kaddonu.

7. Nõrkussen mo mattetas, Suren wäen touse minna; Maine ihho külwetas, Ülles tõssep tawalinne: Muuda pantas libhalik, Hawwast tullep waimolik.

8. Olge rõõmsa, Jesus Krist, Kannap teid, mo lullikmisse, Keelke hendä kurbussest, Teije ei jä surma sisse, Kui se passun hõllisep, Kumb ka läbbi haudu lääp.

9. Naarke hawwa pimmedust, Naarke surma, pör-
gu tulke, Zeije sade tömmatus Jesu mannu läbbi tu-
le: Sis saap nörkus, willitus Jalgu alla sökkotus.

10. Töstke waimo taiwaha Ilma himmust, tüh-
hussess; Andke hendä temmäle, Ke teid kutsup haw-
wa sissess: Üllendage söänd sis Taiwa pole iggämes.

233. Herr nun lässest du deinen Diener.

Jssand, niüd lassess sinna omma sullassess rahhun wal-
lale, Nida kui sa ollet üttelnu;

2. Sess minno silmä omma sinno Önnisteggijät näw-
nu, kumba sinna ollet walmistanu ligelle rahwalle.

3. Walgussess, paistma pagganille, Nink sinno
Zsraeli rahwa kuttussess.

234. Wer weiß, wie nahe mir mein Ende. Wis. 4.

Es teed, kui kawwa minna ella, Aig mödä lä-
surm ruhhip tööst; Kui noppeste woip mulle tulla
Se surma häddä üllewäst. Ma palle Jesu perräst
sis, Mo Jummal te mo otša hääs.

2. Eht öddangult töist järge tunne, Kui tusi äsjä
hommungult, Ni kawwa kui ma ilman lönni, Ei
kau surma häddä mult: Ma palle Jesu perräst sis

3. Oh oppeta mo Jssand essi Mo otša päle mötles-
ma, Ma kälki Jesu hawu sisse, Et parrandust ei wis-
wita. Ma palle

4. Las mo ils häste walmis tettä Mo maja, hend-
dä essile, Et ma ils üttele, kui mul häddä: Kui tunnet,
Jssand nida te. Ma palle

5. Te ilma mörrus mul kui sappi, Nink taiwäst
maggusas kui met, Et heng se ilma tüäi läbbi So pole
ülles taiwa lä. Ma palle

6. Oh! Essä katta häste linni Mo pattu Jesu werrega,
Se sisse mähti minno enne, Sis woi ma häste hengäda.
Ma palle

7. Ma

7. Ma tija Jesu werre havun Om mul üts armas
pehme säng, Sääal sa ma rõnu surma waiwan,
Sääal saap kif melehääd mo heng. Ma palle = =

8. Ei ello lust, ei surma wäggi Woi Jesustest mo
lahhuta: Ta külge paune kät, nint heika: Mo Jssand
nint mo Jummal ka. Ma palle = =

9. Ma tõmbsi Jesust henne päle Jo ammo ommat
ristmissen; Sest näüdät sa mul armo jälle, Teet
minno ommas latses siin. Ma palle = =

10. Ma olle Jesu lihha sõnu, Ta werd jõi minna
tõtest ka, Sest olle ma so ommas jänu, Ei ja ka eäl
temmätä. Ma palle = =

11. Mo rahho Jesus om siin ilman, Ma ellä koh-
halt murreta, Mes Jummal teep, om hä mo silman,
Ma ussu seddä koggona: So arm nint Jesu werre
teep, Et heng weel õnsat otsa näep.

235. Mitten wir im Leben sind.

Resset ello meije pääal Surm siin ikkes tükkip. Kes
saap armo andma tääl? Kes meil' abbiß rühhiß?
Jssand, sinna ütsindä. Meil teep haiget essiis,
Mist sa saiet wihhastus. Pühhä Jssand Jummal,
Pühhä wäkew Jummal, Pühhä kallis Ewastaja,
Jggäwenne Jummal, Arrä lasto kadduda, Meid se
mörro Surma al. Kuriieleison.

2. Põrgo kurl kess surma weel Ka meid waißi kiu-
sap. Kes woip olla abbi meil? Kes meid arrä västäv?
Jssand, sinna ütsindä. Sinna armust hallestat, Et
meil om suur süüd nint pat. Pühhä Jssand Jum-
mal, Pühhä wäkew Jummal, Pühhä kallis Ewast-
staja, Jggäwenne Jummal, Arrä lasto peljätä Meid
se põrgo karrä al. Kuriieleison.

3. Meije rasse pattu süüd Põrgutte weid heidäp. Kes

om, le meid päästap nüüd? Nink meile armo näüdap?
 Sinna, Kristus, ütfindä; Werd sa oslet wallanu, Et
 mo pat om listotu. Pühhä Issand Jummal, Pühhä
 wäkker Jummal, Pühhä, kallis Lunastaja, Igga-
 wenne Jummal, Äräläsko saddada, Meid sijn katu-
 te mötte al. Kirieelison.

236. Alle Menschen müssen sterben. Wlis. 13.

Rät mes terwe ma pääl ellap, Peap koolma tötteste,
 Surm fik lihha ärranelap, Ei sa wastfes müdole.
 Jhho peap nullas sama, Ei sa müido wastfes jäma ü-
 wustussen, üllewän, Kumb neil usfiil walmis om.

2. Selle jättä minna ello, Kui mo Essä tahtminne, Hel-
 del meel mahha jälle, Ei ma selle kurbas lä. Jesu hardum
 löfsi minna Ammo lunnastusse hiina, Temmä surm om
 minno rõõm, Kui mul surma häddä om.

3. Kristus minno eest om koolna, Kaswus lät mul
 temmä surm, Temmäst om mul õnsus tulnu, Ei mul olle
 surmast hiem: Rõõmuga lä minne ärrä, Jättä ilmal tem-
 mä karrä, Taiman om mo silmi rõõm Essä, Poig nink
 pühhä Waim.

4. Säääl saap rõõmu ello paistma, Kun jo mitto tubhat
 ka Taima awustussen saiswa, Essä järke näggewa: Kun
 ne paistwa serawini Rõrget laulo rõõmwa kinni: Pühhä,
 pühhä, pühhä om Essä, Poig nink pühhä Waim.

5. Kun om wannambide hone, Rige Prowehtide paig,
 Kun Apostli aawo troni Sanu ni kui Essä Poig: Kohhe
 mitmast ajast lännu kii ne wa, Nink aawo sanu: Kun me
 Jummalalle aawus kindmä Halleluja kulus.

6. O Jerusalem, sa illus! Oh kui selgest paistat sa! Oh
 mes armisat kuttust kulus Säääl, kun hengus otsata! Oh
 taad armisat rõõmu päiwa, Kumb teep otta fik mo waiwa,
 Mes ma nüüd sa näggema, Jääp mul ilma lõpmata.

7. Oh

7. Oh niind anti mul jo näтта Taima auruustus nink hä, Jesus rühhip minno katta Omma walge särkiga: Aumo troni pantas päle, Taima troni ja ma jälle: Säräst rymu maitfa ma, Kumb om kohhalt offata.

237. Wenn mein Stründlein verhanden ist. Wiis. 1.

Kui minno tund saap tullesma, Et mul om arrä minnä, Sis, Jesu, minno juhata, Mul abbiß tulle tännä, Mo henge wiimse offa pääl Ma anna Jesu kätte tääl: Käl sa saat seddä hoidma.

2. Mo pat saap minno waiwama, Nink mulle hie mo näitmä, Sest neis om paljo arwota, Ma ei sa sissi heitmä; Sest sinno surma Mälletus Om, Jesu, minno tinnitus, Se minno henge päästap.

3. Ma olle, kui ma tijä tööst, So ihhust lu nink ihha So fulge ja ma iggawes, Ei pelgä surma wihha. Kui kole ma, sis kole ful, Se taima ollet sinna mul So surma läbbi, saatnu.

4. Et surmast ollet töstnu sa, Ei woi ma hauda jäädä; Ma sinnust hendä römusta, Sult woi ma önsust sädä. Ma sinnä, kun sa ollet, lä, Et ma so mamu illes jä; Se pääl ma röömsast kole.

5. Ma lä sis, Jesu, sinno pool, Kun löppep minno häddä, Ei olle mullan ihhul hool, Sest Jesus saap käl seddä Mo harwast wäljä heikama, Nink taima usse arwama, Nink wimä ello sisse.

238. Christus der ist mein Leben. Wiis. 3.

Kristus, se om mo ello, Mo kashu foolmine, Ma anna hendä tälle, Nink lä süst röömsaste.

2. Jesu, mo welle kätte Mo heng lat römuga, Et teddä saasse nättä, Jääs tälle offata.

3. Niind olle minna wäärdu Kik ristü, wilitust, Nink Essä armo haardnu Jesusse werre wäest.

4. Kui ma lä jowwetummas, Ja rinnust Finni jä,
Kui ma sa teletummas, Sis kule puhkuste.

5. Kui minno meel nint mõtte, Kui künäl listuwa,
Kumb heljuro sis om nättä, Kui nüüd jääp wallota.

6. Las waiklikult nint hiljā Mo, Jssand, unoda,
Kui ma lä ilmast wäljā, Nint sinno mannu sa.

7. Las mo so kullen puwra, Kui taljas rewa jääs,
Et so man rõnu lõwra Sääal taiwan iggāwes.

239. Valet will ich dir geben. Wiis. 3.

Mä jättä sinno mahha, Sa kurri, kawwal itm!
Ei ma so wisi tahha, Kik wihkap minno film:
Sääal taiwan om hā ello, Ma sinuā himmutse, Sest
sääal saap hengust neile, Ke Jesu ommatse.

2. Ee ni kui tunnet mulle, O helde Jesus Krist,
Eht mul ka siin om wallo, Sa päästāt minno sest,
Nint sühhendat mo pina, Mo nõrkust arwitat, Et
ma woi õnsast minnā, So riiki sisse siit.

3. Mo henge pohjan paistap, So nimmi nint so
rist Jks ütfindā nint tõstap Mul rõnu Jesus Krist:
Oh näuda hendā mulle, Sestamma palsega, Kumb
risti pääal sul oli, Kui mo eest kolit sa.

4. So kulle mulkun kākki Mo henge armoga, Wi
teddā omma riki, Sest heddāst hengāma. Kūl se om
õnnis oluu Se kurja ilma pääal, Ke sinno mannu tula
nu, Nint jääp so uskā sääal.

5. So ello kirjā sisse, Mo nimme kirjota, Mo henge
ge teudā essi Sis kimpō neidela, Ke taiwan haljenu
dawa So rikin iggāwes, Sis woi ma kittust tuwra
So wabba armo eest.

240. Mit Fried und Freud ich fahr dahin.

Mä rahhoga lä ärrā siit, Kui Jummal tahhap,
Mo meel nint süddā julgup nüüd, Om wakk
nint

nink odap, Ni kui so arm mul tootap, Se surm
nünd mulle unneß saap.

2. Kik teep mo Dnristeggija, Ke minnust nättu,
Nink hõlma woet ussuga, Ka tutwas tettu, Et ta om
ello nink se õn, Kui mul om surma häddä läen.

3. Se kigille om ette pant, So armo melest, Nink
kife, kumbe ma ilm kand, Sa kussut heldest, O
Jummal, omma sõnnaga, Kumb kulus ülle kige ma.

4. Ta om se walgus nink se õu Neil pagganille, Et
temmä paistas sõamen Neil pimmedille Ta om so
Israelil wiist rõõm, auro nink kittus iggawes.

241 Herzlich thut mich verlangen. Wiis. 3.
Ma waidle kigest hengest ütte õusat oisa nünd, Mul
jobhup häddä kangest, Sest pärowä ärrä siit,
Om himmo mul siist minnä, O Jesu wõtta mo Sest
kurjast ilmaß sinnä, Kun engli kirwä so.

2. Sa ollet minno pästnu Neist pattust, pörge
wäest, So werri om mo ostnu Kik mo mainlaiste
käest; Se päle minna loda, Ei heiti ärrä, näts,
Cult tairwast minna oda, Nink olle õnnis las.

3. Eht makkus kül om ello, Surm ülli mõrro mul,
Et mulle tulley wallo, Nink teep mul haiget kül;
Sääal melel siski kole, Surm kassuwß mulle saap, Mo
heng lat tairwa pole, Nink ikkes rõõmu jääp.

4. Se ihho saap kül sõdas Siin mullan elläjist,
Ent jälle ette todus, Kui tulley Jesus Krist. Sis
saap sesamma paistma Kui pärowlik selgede, Nink
Jummalala een saisma Sääal tairwan rõõmsaste.

5. Eht kül ilm minno wäitap, Iks siä jädä weel,
Nink mulle ikkes näüdäp Suurt auwo, rikkust täät;
Ei ma sest mitte holi, Se om ütts üri aig. Ma
waidle tairwa pole, Sääal om mul parremb paif.

6. Ehf ma ka lahku ärrä Mo armsist sõbrust siit, Et murre neil mo perrä; Sisk' om se rõõm mul niid, Et melje rõmmun same Üts tõist toas näggemä, Nink lah kumatta jäme Säääl taiwan lõpmatta.

7. Ehf minna perrä jättä Mo waisid latfi weel, Mes mul om halle nättä, Nink waiway Sõänd kül; Ma siski rõõmsast kole, Nink loda Jummalä päääl, Se kannap neide hole, Nink päästap häddäst tääl.

8. Mes om teil sis suur murre, Mo arma latse, niid? Ehf ilm teil kül om kurri, Kui ärrä olle siit; Ehf ma kül siist lä ärrä, Om Jummal siski tääl, Se neid ei jättä perrä, Ke lootwa temmä päääl.

9. Teid õnnistago Jummal, Mo arma latse, Hend' andke häddän temmä, Se kurba sõame. Sest meil saap jälle tulla Säääl taiwan kolko weel, Kun meil woip ikkes olla Üts rõmus helde meel.

10. Niid minna hendä känä, O Jesu, sinno pool. Mul õnsat otsa anna, Nink omma engli hoolt; Ka sada hedda ello, Mes mulle saatsit sa So libbe surma wallo Nink werre Higgiga.

11. Oh! ärrä lasto tata Mo sinust, Jesuken, Las nõrka nsku lota So päle süddämen, Et minna maadle kindmält, Oh! olle armolik, Et ma woip laulda rõõmsalt, Om täidetü niid kil.

242. Auf meinen lieben Gott. Wils. 9.

Mo arma Jummalä päääl, Ma loda häddän weel, Se woip mo päästä waiwast, Nink armo näntä taiwast; Se woip mo häddä läändä, Nink jälle rõmmu anda.

2. Ehf waiway minno süüd, Ma sisk' ei pelgä niid; Kristusse päle loda, Nink armo temmäst oda. Mo koor mat temmä kannap, Nink pattu andis annap.

3. Ehf surm mo koletap, Mul siski kassu saap; Sest ello

om mul Jummal, Ma anna hendá temmál. Ma núüd ehk hommen kole, Mo heng lát Jummalá hoolde.

4. O! Issand Jesus Krist, Mi wagga súddámest, Mo eest so risti podi, Eest mulle ónsúst todi, Nint ollet meile waiwan Suurt rómu saatnu taiwan.

5. Ma laula, Jesus Krist, Núüd amen súddámest; Meid lasse armust suná Eo mannu taiwa minná, Et meil so púhhá ninmi Jáap ikkes melen kinni.

243. Ich hab mein Sach Gott heimgest. Wiis. 49.

MO asja omma Jummalá káen, Se tekko, mes om temmá wáen. Kui peá minna kawwemba Siin ellámá, Ei tabha wasta saista ma.

2. Ma anna hendá Jummalalle, Ei sáe aiga temmále. Kik minno juus om loet ka, Et útsik mahha Ei satta temmá tahtmatta.

3. Siin ilman om meil ónnetust, Nint kigin paigun willitsust. Me ello om iks wainun táál, Nint murren weel. Surm se om peá meije páál.

4. Úts mulla, túl om inn'minne, Se tullep paigas ilmale, Ei to jo middá' ilma páál, Ei wóttá sáält, Ka middá', kui lát árrá táált,

5. Ei pástá surmast keáke, Ei arm, ei kúnst, ei rahhake. Se tedá om, et rahwas kik Om sarmalik, Se surm om ikkes wimánik.

6. Ke táámhá omma terwe kaan, Ne omma hommen kúsil maan; Ke táámhá om kui werrew lil, Sel ósel kúil, Ee surm woip olla káen táal.

7. Mi wanna, kui ka nowemba, Mi waise, rikka úllemhá, Úts kolep tóise perrále, Nint petásse Se wiinne mahha matminne.

8. Meil', Issand, meelde algata, Et peám' árrá minnemá. Ei olle me siin Ilman wail, Kuj tullep aig, Sis wóttap meid úts tóine paik.

9. Se pattu läbbi tulley surm, Et meije same kii
kui põrm. Se surm meid kike mabha lööp, Nint'
ärrä sööp. Kes om, ke temmäst ello jääp?

10. Ei to meil siin ne päivä hääd, Kui tõffet ülles
waiwa näet. Ma palle, armas Jummal, so, Oh
wõtta mo, So hoolde ma hend' anna jo.

11. Nint' ehk pat minno waiwap weel, Ei siski heis
di minno meel. Ma tija, armas Jummal kül, Et
antu mul, So Poig, kumb lige armsamb sul.

12. Se om mo Issand Jesus Krist, Ke koolnu
winno pattu eest, Nint' ülles tõnu mulle hääs Se
surma kääst, Mo ärrä päästnu põrgo wääst.

13. Sel ellä nint' ka kole ma, Ei Surm mo tem
mäst lahbuta. Mo ellun nint' mo surman ka Om
ütsindä Se pühhä Krist mo suremb hä.

14. Se minno rõõm om ikkes siin, Kui mul om rist
nint' mõrro piin, Et wiimsel päiwäl wiina sa Jum
häädatä Mo hamwast ülles tõssema.

15. Mo armas Jummal hoijap kaan Mo lu nint'
kondi mullan maan, Ni et ei sa ütsikit Neist hukka
mit, Ent wiimsel päiwäl tulley ett'.

16. Sis sa ma omme Silmiga Mo Jummalac
palgest uäggemä, Nint' mul saap sama rõmu kül, kumb
woalmis mul. Sest, Jummal, olgo kittus sul.

17. O Jesu Jummal, Imimen, Ke pina kanda
ma tullit tänn'; So raigi sisse sulle mo, Sa ollet jo,
Kelt minna ütsind abbi sa.

18. Oh! armas Jummal, kule weel, Nint' õnsat
surma anna meil, Et me kii ütten tulleme So rikkus
se, Nint' so man ikkes olleme.

244. Herr Jesu Christ ich weiß gar wohl. Wiis. 1.

○ Jesu Krist, ma tija kül, Et surmal mul om
tulla;

tulla; Ent kunnat aig sin tulnes mul, Nint mes surm
mul woip olla, Ei tija ma paäl irtike, Se om sul tes
da eunega. Sa naet mo wiimset' otfa.

2. Nint et sis ma, kui tijaat sa, So puhha Wai
mo labbi, Hend sinmust waega romusta, Est et
mult wottat happi, Nint ussu, et mo pattust sa Mo
ollet mostnu werrega, Nint mulle riklust saatnu.

3. Sis palle minna, Jesus Krist, Mul anna
sedda mele, Et loda so paäl suddamest, Kui hadda
tullep pale, Nint sult ei lahtu irtike, Kui minno heng
lat eddesi Gest ihhust taiwa pole.

4. Kui olla woip, sis anna mul Ha mele nint ha
motte, Et ma woif anda, targast kul, Mo henge
sinno kätte; Nint nida ussun roomsaste, Mo wote
sissen onaste, Mo filmi kizni panna.

5. Ent kui sa minno walja paal, Eht wuijal labbi
sodda, Eht tobbe, eht ka nahja taal, Eht we eht tulle
hadda, So mele perra wottat siit, Sis arra sundfo
sifti nrit, Mes ellum olle tennu.

6. Ent kui ma libha norkestest Saaf hendä tiggest
naintma, Eht irtles kirja hullust paast, Sis armo mo
pale heida; Gest sedda te ma teedmatta, Nint ei
joht omma melega, Gest et meel norst om minnul.

7. Oh! anna surma wallun maan, Mul kassinast
hend' pittä, Mo mannu ja so abbigaan, Kui lahki lat
mo sudda; Et ma, kui kunäl listotas, So werre pa
le koolma saaf, Nint ka sa minno pastsit.

8. Ma sifti so ei oppeta, Eht kirja ette panne, Kui
ello mul saap löppema, Ent sinno houlde anna, Nint
ussu, et sa totteste Mo, ello wurst, wiit taiwatte, ma
kole kun ma kole.

9. Gest anna minna melen taal. Hend', Jffand, koh-
halt

halt sinnul; Surm om mul sissi kassu weel, Ent sinna ello minnul. Sa saat mo ihho häddatä, Sel wiimfel päiwäl, auwoga, Käl ello ülles heikma.

245. Herr Jesu Christ wahr Mensch. Wis. 2.
D Jesu Jummal Jumimen, Ke pına kandma tullit tän', Ka mo eest kolit ristit pääl, Mul saata sit Issä heelde meelt.

2. So surma perräst palle weel, Oh! heidä armo minno pääl, Kui minna malka woden maan, Nink maadle mörro surmagaan.

3. Kui nakkap näggo kadduma, Nink kõrw ei tabha kunda ka; Kui keel om waik nink kanges jääp, Mo süddä häddäst lahti läöp.

4. Kui lõppep moista minno meel, Nink ütšil ei woi pästä tääl; Sis tulle appi, Jesus Krist, Mo wiimfel tukmel armolist.

5. Nink wi mo häddä orrust siit, Mo surma waiw' lühhendä nüüd. Neid kurje waimo tagganda, Mo mannu jä so Wainuga.

6. Kui mo heng ihhust ärrä läöp, Sis, Jesu, sinno kätte jääp. Se ihho hengäp mullan maan, Senni kui wiimne päiw om käen.

7. Sis ärrätä meid rõmuga, Mo eest sa kohtun pajata. Ärrä möttelgo mo pattu pääl, Mul seddä õnne anna sjaäl.

8. Kui mul so sõnna tootap, Nink sinno wanne tunnistap: Ja, tõttest, minna üttele sul, Ke minno sõnna ussup mul.

9. Se ei sa kohto tullesma, Ehk pörgo waiwa nägema. Ehk teminä kül siin surma näep, Ei sissi mitte surma jä.

10. Ent minna tahha kangedast, Sis listu teddä surma

ma wäest, Mo mannu wõtta taiwbatte, Moga saap
temmä üttelisse.

11. Sis rõmmu jämä iggawest. Meid sinnä saatto
Jesus Krist, Las siind meil andis sada ka, Niak
Lannatalikkult otada.

12. Kui tulley ello löppetüs, Sis anna meile kinnis-
tust, So sõnna usku kinnmäste, Et meije tolem' õnsaste.

246. Ach wie Elend ist unser Zeit. Wiis. 1.

DH! määrne wairo kääp ilma päääl Siin meije ello
perrä: Kuis pea same hukka tääl? Om kigil
loolda ärrä. Meil ikkes häddä orrun siin Om murre,
willitsus nink piin, Ka sis, kui sul hä põlw om.

2. **D**H! Adam, sinno pat nink siind Toop meile sed-
dä häddä. **O** Jummal, anna nouwwo nüüd, Et
woime tutta seddä, Et olleme ni sõggeda, Nink tesset
hättä tiggeda. Se om üts halle assi.

3. **O** Jummal, sinno abbi, päääl Kil meije süddä
todap, Sis kule omma rahwa hääl, Kumb sinno ap-
pi odap. So Waimuga meid airowita, Meil' õnsat
otfa lähhätä, Kil Jesu perrast, Amen.

247. Ach lieben Christen seydt getrost. Wiis. 1.

DH! risti, rahwas Lannata, Mes waiwat sinna
hendä? Kui Jummal meid lat nuhtlema, Sis
wõtkem pattust käändä. Se nuhtlus om kül tenitu,
Sest eggäüts om essinu. Ei üttil olle waggä.

2. So kätte me hend' anname, **O** Issand, armas
Jummal, Sest so man meije elläme. Siin meije
nouw om rummal, Sest meije wäime ello siin, Ei olle
muud, kui wairo nink piin, Sult meije rõmmu odam'.

3. Kumb terrä om, Ke wiljä toop, Kui muld ei katta sed-
dä? Ni meije ihho tolmus saap, Kui rahwas mattap ted-
dä, Sis perrast auwo sisse lääp, Mes Jesus meile walmiss
teep, Et temmä taiwa lännu.

4. Kes taht niid surma peljätä? Se olgo noor, ehk wanna. Kik sawa surma näggemä, Se om se wanna sõnna. O! õnnis om se Inuimen, Ke kolep ni, kui Simeou; Sest nida kooltas õnfast.

5. So henge nink so ihho eest Las Jummalas hoolt landa, Se saap meid päätmä häddä läest, Nink pühhä Englid andma. Ja omme armo siwuga Meid Jummal tahhap warjota, Kui kanna omme poigi.

6. Ehk olgo päiw, ehk olgo õ, Sis Jummal kahjo kelap. Se kik om ütšind' Jesu tõ, et kurrat meid ei nela. Surm tulley meile Adamist, Ent ello annap Jesus Krist, Sel' olgo aum nink kirtus.

248. Komn Sterblicher, betrachte mich. Wis. 1.

Oh surmik minno mälleta, Sa ollet, olli minna. Mes ollet sa, ma olli ka, Mes olle, kül saat sinna. Ma lätsi een, sa tullet ka, Sis ärrä olgo usk matta, Surm tulley tõttest sulle.

2. Oh walmista, ia kole tääl Sel ilma himmul ärrä, Ja mõtle ikkes surma pääl, Surm nõuwap ka so perrä: Sest täamba sai tõrd minnule, Ehk hommen tulley sinnule, Kes teet, ehk täamba õse.

3. Sis ärrä mõtgo mõttelda: Ma olle noor, kül aiga. Surm tahhad kike korrista, Ei holi noort ei wanna. Kül pea nõuwap wiimne aig, ke korristap so, nink ka kik, Se päle ikkes mõtle.

4. Kül kurri om, et mõnni mees Kik seddä tuhjas pannep, Ja omma õnnistusse eest Ni weidi murret kannap: Ei tahha seddä usku mitt, Mes temmä omma silm siin rääp, Et woip ka noorel koolda.

5. Sa narat surma, ollet tuhk, Mes wiimsel otsal näüdat. Oh mõtle, et sa eggä puhk, Kui hengät, henge heid dat.

Dät. Sa arwat harwa karmwette, Kui om üts sammo ennege, Ja surma pubhun kannat.

6. Mut om hä terwus, ütlet sa, Woi häste süwvâ, jumwa: Kes teet, ehk kirsto teggijâ, Om te pãâl kirstotumwa. Surm annap kätte pikrekest, Surm leitap leiwâ pallakest, Et walmista sis koolda.

7. So ello om kui suitswa taht; Kui lummi päiwa wasta; Kui warri, hain nink kerge leht: Kui haina pãâl le kaste: Kül koggematta tullep aig, Et Jummalaga jättät lif, Jo láts, sis rahwas ütley.

8. Kui ellát, ellá nida ka, Et õnsaste woit koolda, Kül surm woip siino teedmatta, Siit äkkist ärrámurda. Oh mõtle, mõtle, peake, Üts ainus filmâ pilgõ minne Wiip iggáwesi so ärrá.

9. Ehk sinna ollet walmis jo, Ehk wahhest ollematta, Mi, kui surm kinni harap so, Mi om sul pãssematã; Mi kui sa ilman kole tãál, Mi sinna jãlle tõsset saál, Se olgo ikkes melen.

10. Oh ärrá wõtgo mõttelda: Ei olle joht weel häddã; Kui haiges sa, sis kãna ma, Kül Jummal kulep seddã. Ehk peát ilma tõbbeta Siit ilmaast ärrá minnemã, Kes sis sul appis tullep?

11. Ke pattu teed kãup rõmuga, Ja lodap armo päle, Se nuhheltas ka armota, Ei pãsse põrgust jãlle; Sis enne surma kole siin, Et sul ei tulle põrgo piin, Kui Jummal kõhnut moistap.

12. Oh surma wasta walmista, Ja mõtle: Kui nüüd peãs Se armas Jummal tullesma Sel tunnil mulle wõras; Kas õnsaste saas koolma ma, Ja rahhul ärrá minnemã? Sis surm sul ellus tullep.

13. Kui Jummal sure auwoga Sel wiimsel päiwãl tullep, Sis saat sa taiwan ellãmã, Et surm sis ärrá lõp

pep. Oh surma wasta walmista, Et löppes sinno
hädä ka: Ja wiimse päle möle.

Mattusse Laulo.

249. Nim last uns den Leib begraben. Wiis. 2.

Nüüd kolu lehhä mattame, Nink ussume kil kindmäste,
Et temmä sure römuga Saap wiimse päiwäl
tössa.

2. Müüd temmä om nink mullas saap, Gest Jum-
mal jälle ärrätap, Kui Kristus omma passuna
Saap lastma tullen asada.

3. Heng Jummalan iks ellap sääl, Ke teddä sel-
gest armust tääl Om omma Poja werrega Kil pattust
lastnu lunasta.

4. Kil temmä murre, waino nink piin, Om desalt
otsa sanu siin; Om Jesu koormat landnu tääl, Nink
ellap siski kooldeen weel.

5. Heng ellap ilma waiwata, Se lehhä makkap
rahhoga, Saap selges ärräseketus, Nink wiimse
päiwäl römustus.

6. Siin ulli täl waino ellädä, Ent sääl-saap röm-
täl ollema, Kun löpma saap kil temmä waino, Nink
temmä pästma kui se päiw.

7. Bas teddä nüüd sin maggada, Nink lällem tod-
do römuga, Kil olgem wainu noppeste, Surm tullep
melle sigille.

8. Reid arwitago Jesus Krist, Ke pörgust meid
nink kurratist, Om pästnu omma Werrega. Täl
olgo! Tenno ütündä. Amen.

250. O wie selig seyd ihr doch ihr.

SH! kui önsa omma pühä taiwan, Kumma waiwast
wallal sanu surman; Nemmä päsuu ärrä, Kui meid
wangin peap ilma karrä.

2. Hm

2. Ilm ei olle muud kui wangi kooda, Kun om peljo, hirmo, waino, södda; Mes siin om tutta, Se om murre, Kurbastus, ja wigga.

3. Ent ei olle tawon sedda waiwa, Saäl woi julgest, rõmun rahhul saista, Kui saat sa sinna, Ei so rõm saäl wähhembäs woi minna.

4. Kristus pühhip neide silmä ärrä, Kes siin ikken nännu ilma karrä, Saäl sinno tõrwa, Targest engli rõmo-laulo kuulwa.

5. Kül sis meel tahha ärräjouda, Kui mo Jummal wõttas tawo nouda. Kes tahhas jäda, Elä ilma, Kun om häddä nättä.

6. Oh! sis armas Jesus meile tõtta Nink meid kurtjast ilmaist õnsast wõtta; Kes siin woiw jäda, Kui om parremb asse tawon teda.

251. Jam moesta quiesce querela. Wis. 2.

Oh! jätke nüüd mahha kük kaibmist, Urge tõstko ilm, ašata wõitwmist. Ke ärrä siit õnsaste läwä, Sest surmast ello sisse sawa.

2. Mes terwä ne illusa kává? Ne tundmisses meil tarbiš läwä, Et meije kük peame moistma, Et koolja sest häwast saap tõstma.

3. Nüüd om meije silmil kül tutta, Et koolden om lõpnu kük süttä; Aig sisti saap soudma kül pea, Et ello saap jälle se kehha.

4. Aig tullep, et Jummal saap tõtma, Nink koolja luid kük ütte wõtma, Neil andma taas henge nink ello, Ja kinkmä weel surembat illo.

5. Se kehha, kumb mullan nüüd hengäp, Saap, õtse kui heng ärrä lendäp, Ni mullast siit tawatte rühmä; Eält Jummal saap waiwa kük pühkmä.

6. Kui heidetäs mulda üts terrä, Sis koold temmä

Poggona ärrä, Weel tulley se jistinä ette, Nink toop omma wiljā me kätte.

7. Se kehā, kumb mullast sai tettus, Saap nida ka mullaga kattus, Ei mulda jā iggāweß mitte, Ent tulley fest mullast jäll' ette.

8. Siin jissen om moistlik heng oluu, Kumb Jummalä si läöbi ulnu; Sel sijā ka jälle om tulla, Kui tait wal nink maal ärrä sulla.

9. Sis wotta niüd, muld, kehā wasta, Senn' et teddä Jummal tahi tösta, Kumb teddä fest harwast saap tomä, Ei unneta ta omma loma.

10. Oh! et jo se päiwpea tulles, Kui kooljil saap tousta Eit ülles. Meid, Jesu, sis arwita sinna Kil sinno ga tait watte minna.

Jaggäwetsfest ellust.

252. Wie schön ist unsers Königs Braut.

Kui illus Jesu mörjsja om, Se taitwa liin Jerusalem, Kui teddä enne karwast näet, Mes olnes weel, Kui mannu saat! hä meil, so näeme, sul laulame; Oh önnis, ke saap ütšörd sinnäke.

2. Ta om kui mörjsja ehhitet, Nink ommal mehheel walmistet. Se illoga saap temmä sis Säält tullemä, kui arw om täüs: Sis saap se taitwas wastses, nink se ma Loodasii pässep ommast waiwast ka.

3. Ma nä jo waimun ette siin, Mes illus korjus om se liin, Kun Jummal innimiste man Om essi heldest ellä man: Kui nemnä temmä omma rahwaken, Nink Jummal essi neide Jummal om.

4. Ei kuulda ennä: nb ikmist sääl, Ei kurbusse nink murre hääl: Mes wanna ilma perrält om, Om kohhalt otsan, kallul maan. Ke istup järje pääl, se kulutap: Oh kaege! mo waim uik wastses teep.

5. Jo tettäs wona mörsja tääł, Se tarbis wastfes ilma paał; Et saal saas kittus Jummalal, Niink ommandus sel kunnigal. O kallis liin, kui paistwa om so rööm! Kül sul hääd hulka koddanikku om.

6. Se wanna päiw ei paista saal, Om tõine walgus saal kui tääł: Sest Jummalala suur aawustus, Niink Woon om neide walgustus. Sen walgen kääwa õusa paggana, Sest sama ossa ka ne kunninga.

7. Om selgest kullast tettu liin, Niink mes saal nättäs ulitsin, Om puhhas läbbi paistwa laas, Kui temma päle kaetas. Se lina kerk om Issand niink se Woon, Se põigmees kerkus kül sel mörsjal om.

8. So kullast lina terwita, Kel perlist omma warräja. Oh tõsta müri kõrgete, Et nätta saas so paistminne. Ma näe so kül, ei katta sinno õ, Oh olles ma so sissen essi jo

9. So müri põhja paistma tõöst, Meist kallist kirwest illusast, Suur om kül Engli aawustus, Kumb warräjide paał ka näüs. Ei sinnä sa joht mölsja, rojane, Eht warre kül iks saiswa wallale.

10. Mo terwe süddä röömsas lät, Et ma ka olle kirjotet Se Wona ello ramatut, Saal ärräwallituide man. Ma taggane kil pattu pürretust, Et mul saas Jesu mörsja ossaust.

11. Mo ust se läbbi waräp tõöst Kil waimo wanna tühhiust, Niink odap wastse lina paał, Ja selgid wastsid asju saal: Ma perrända kil Wona werrega, Se om se woi mus, kumba himmusta.

12. Oh ärge immetellege, Et minna paał muud ei te: Ei kārsi mörsja künne ke, Nig lät täll ehten ennege; Sest kel om jäja päle walmistust, Se põllep kil muud ilma tühhiust.

13. Kuj mo weel umbrelääntäs sis, Ni et jä latse saar-

nattses; Kii' jääp Jerusalem mul sis, Gest särätst
 sää' tahhetas. Sis tulle minna alla temmäga, Niin
 määräst auroo weel saap oll ma.

14. Kii' wanna löpöi ärrä niind, Ma tunne wast
 fest waimo tööd. Mo Woon, oh terre tullemast
 Mo Pöigmees rühhi üllewäst. Auro kittus tennu löp
 mata, Niin' iggäwet' Halleluja.

253. Die Zeit ist nunmehr nah. Wiis. 9.

SE aig om liggi tööst, Sa tullet Jesus Krist, Ei
 woi sa kauges jäda, Ne täbbe andwa tedä. Me
 silma omma nännu, Mes sinna ollet tennu.

2. Mes sis mul tettä tääl? Ma loda iks se pääl,
 Mes sa mul ollet ülnu: Et tahhat jälle kut'u, Mo ih
 ho minno harwast, Niin' pästä ligest wainwast.

3. Oh Jesus, kui ni hä Mo järg saap ollema? Kui
 sa mo hõlma wõitat, Niin' tairwa häga södät, Sis
 kui mul ma poolt sinna So mannu tairwa minna.

4. Kui maggus saap so hääl Mul ollema sis sää',
 Kui sinno armas süddä Mul selgede saap tedä, Kui
 minna niin' mo welle Sää' tunneme so mele.

5. Kas ma ka römu eest Sää' jorwas silmä weest
 Hend keeldä kui so armo Sa nätta, niin' so römo?
 Ehk woiße ülle pöise Kii' pissara sis jooße.

6. Mes kaunist walgustust, Mes armsat römüstust
 Woip mul so Palge sata, Kui so sa eesinält nätta,
 Kii' ma jis immetälle So armsat, heldet mele.

7. So sümä niin' so su, So ihho harwatu, Kumb
 siin mo kindmä lorus, Saap mul sää' nättä aurus;
 Meid haru sa ma putma, Suud anden, umbre wõtma.

8. Sa tijat ütfindä, Kui maggus niin' kui hä So
 paradisi manna, Mes ette lasset panna. Mo meel ei
 moista seddä, Ent siiti ussup süddä.

9. Ent

9. Ent mes ma ussu nüüd, Se om üts kõrowa piid
Ninl wäräp tõttest ärra, Kif rikka rahwa warra; Gest
hukka lät kif rikkus, Mo perrändus jääp ikkes.

10. Oh Issand, kallimb hä, Kif merre pissara Mo sonin
sawa liigma, Ninl rõmu perräst tuikma, Kui läbbi taiwa
usse, Mo heldest lasset sisse.

11. Oh tulle, maitso nüüd, Mo latseken, kif hääd, Mes
Esfäle ninl mulle, Kif anna minna sulle: Oh tulle, saat
sa kutsma, Siin peät rõmun hätsma.

12. O waine ilm! mes om So rahha, kuld ninl rõõm
Se taiwa rõmu wasta, Kumb kuliaga ei masta; Kumb
tallel pantu nelle, Ke armsa Jesusselle.

13. Säätom se Engli ma, Kif õnna benge ka; Säät ku-
lus armsid laulo, Ja rõmu-mängo hõlli. Ei olle riist saäl
tedä, Ei surm, ei wallo nättä.

14. Ent olle waif mo feel, Mes mõtlet sa mo meel? Kas
suwõust wõit nättä? Kas nõu dmata wõit tutta? Se õn
om arwamatta, Ninl ärräütlematta.

15. Ent so, mo kallis Hä, Ma peä jätmata, Ninl mõtle
iks so päle, Sa kinkit taiwan mulle Weel ennamb, kui ma
sõwra, Kui arwa, ehk kui püwra.

16. Aig lät jo iggäwes, Enne kui üllerwäst Sa, Issand,
rühhit tulla, Ja täüdat himmo mulle, Oh et weel täambä
sunnis, Et sa mul tulles õnnes.

17. Ent õige aig om sul Kõl tedä, anna mul, Et ma wõis
walmis olla, So mannu nida tulla, Et ikkes hole kanna,
Ninl sõänd sulle anna.

18. Mo, Issand, juhata So pühhä Waimuga,
Kui sa sult rohket armo, Ei kohto-päiw te hirmo, Sis lõp-
pep kif mo wallo, Kui annat rõmu ello.

Pörgu wallust.

254. Kommt her ihr Meuschen Kinder. Wils. 24.

Oh! tulge innimisse, Oh! tulge wairwalisse, Ja pand^a
ke tähbele, Kui hirmus neide ello, Kui rasse neide
wallo, Ke pattu tennu julgeste.

2. Oh tulge! wõtkem sinná Se wallo passa minná
Muud enne möttega; Oh kuulgem häste seddá, Kui hirm
mus neide häddá, Et árrá ei woi ütelda.

3. So súddá roga kutsup. Nálg iggáwes so litsup, Ei
anta rasolest, Kúl janno tulley pále, Ei anta tsilka sulle,
Kui tuld ninl tõrwa iggáwest.

4. Siin kalli veirwa katwa, Sáál mudda, porri matwa,
Ei sa muud ehteke: Kúl tuhhat tulle kirge Pá pále kolkko
lõwá, Jáát siski ikkes allaste.

5. Kus om so ello-maja? Kus woiit sa assend saija? Kes
ainap sulle maad? Ei olle muud saál tedá, Ei ka muud
assend lõidá, Kui pimme org ninl pörguhaud.

6. Siin ilman otsit auwo, Kui saat se tuhjá sauwo, Sis
furestellet sa. Sáál kurrati so naarwa, Ninl laitwa sinno
árra, Sis om sul hábbi otsata.

7. Kes peap auruustama? Kes kuttust sulle toma Ni
hirmsan wallun saál? Sa oltet Jesust põlgnu, Ninl tedá
dá árrá salgnu, Kui sinna ellit ilma páál.

8. Siin wõttat seddá kitta, Ninl omma aiga witá há
selt sineestega; Sáál muud ei olle lota, Ei ka muud selti
ota. Kui lige pörgulistega.

9. No, kumbe hukka saatnu, Et pörgu pole tõtnu Siin
ütten sinnoga; Ne sinno árrá sundwa, Ja hirmsast árrá
wandwa, Ninl heikwa háttá lõymata.

10. Ke joki mannu tükwa, Siin õ ninl päiwa laikwa, Ja
praikwa, taplewa; Ne tõine tõist saál peswa, Ninl hammas
stega tsõkwa, Kui pemi ütõ tõist purrewa.

11. Ke ilma lusti kütwa, Ja rõmu ello püüdwa Siin
tausten, karraden; Ne istwa suren waiwan, Ja pallawan
nink külman, Ei olle lusti elläden.

12. Kül wahhest mõnui wallo, Ja waiwalinne ello
Siin pinap innimist: Kül többi ärräkurnap, Lufontl ärrä
murray, Zeep rammo tummas waiwalist.

13. Mes saap sis põrgun sama, Kun peap foggotama
Kil suggust williesust, Kui ütten hopin sulle, Ja hulkan
tullep päle Hirm, häddä, pallo, jälletus.

14. So filmä ikwa päle, Nink pösse mödä alla Zoostwa
ne pissara, Ent sa näes ligel mehel, Et sul es olles eäl Siin
ilman filmi olnu ka.

15. Siin om nei kõrwoul himmo Jks kuulda tübjä rõmo,
Ja jutto ajamist. Sääp põrgun muud ei kulu, Kui kurrap
tide laulu, Ja hirmsat rõõkmist, hundamist.

16. So hirmus pattu kehha Jääp ni kwi reip sääp mah
ha, Nink haisup kurjaste, Kil mõrru kurri maggo Sääp
tullep ütte kofko, Nink waiwap sinno hirmlaste.

17. Kül kurrati so kistwa, Ja paikast töise wistwa, Kül
tulli kõrwoetap; So soni, laud nink lihha Se kurja waimo
wihha, Kil üttest ärrä wenuitap.

18. Mo, mäe kiinikatke, Ja, mättä, allamatke, So su
sääp tännitap. Sunnis, ke seddä tunnep, Nink häste meelde
pannep, Ja aigast ello parrandap.

Heminungutse Laulo.

255. Daß du mich diese finstre Nacht. Wiis. 2.
Ei mödä läts se pimme ö, Om Jummal, sinno, armo
tö. Väiw paistap meile selgede, Nink toep meil'
omnia walgusse.

2. Gest tahya minna tennädä Mo Jummalat nüüd
rõmuga, Ke minno kaitstu pimmen häst, Nink hoidnu
lige kurja eest.

3. Eest rahhul minno maggada, Et surm es woi mo toleta; Et kurrat kahjo mul es te, Nink tulli, pikne mo es lö.

4. Gese, Issand, sinno tennä ma, Nink palle, hoija täambä ka, Mo ihho, benge paimenda, Nink figest kurjast awwita.

5. Et ma mo assja tallita, Et eggämes wo'p fittä da. Mo töle anna figgidust. Nink se mau ka hääd terweust.

6. Oh! Issand, minno mannu jä, Et minna walla tus ei lä. Heng', ihho, nait nink latsekest, Neid hoija lige kurja eest.

7. Mo maija nink mo wissä ka, Sa, Issand, essi önnista, Las mulle önnest tulla se, Mes mötte, te eht tönnele.

8. Las ilkes sündi Aurouß sul, Nink perräst hääd nink önnest mul, Kif mes ma te nink tallita, Se päle, Amen, ütle ma.

256. Gott des Himmels und der Erden. Wijs. 6. Jummal taima nink ma toja, Issä, Poig nink pühhä Wain, Sinna ö nink päiwä toja, Kelt om päiwlik, Ku nink taim Ke kif omma wäega essi jowwat tallita.

2. Jummal, minna tennä sinno, Et sel birnsal ösel sa Ollet heldest hoidnu minno, Et ma jäije kahjota, Nink et ligge wainlaune kurja mulle siin es te.

3. Lasse müst ka mödä minna Nuud se kurri pattu ö, Issand Jesus, jättä sinna Mul so raigi wallale; Sää ma ilkes nouwwo sa Omme pattu kistota.

4. Anna, et ma sinno pole Känä kif mo möttid nüüd, Nink mo heng' eest lanna hole, Et mul andis saap mo füüd, Kui sa omma tohtoga Alma tullet sundima.

5. Omma sömma perrä länä Sinna essi minno teed, Tulle

Tulle mulle appi taamba, Sulle auruß tetta tödd. Kui
sa mo ei arowita, Sis mo tö om assata.

6. Ihho, henge ma sul anna, Mes mul om, so kätte
fit, Meide eest sa hoke kanna, Olle mulle armolik. Sa mul
ollet finni paas, Sest so päle lodetas.

7. Sinno engel abbis tulgo, Kurratit mult ajama, Et
mul hädda ärrä ulgo; Las so hoold mo paimenda, Ke ka
minno wimate ülles sadap taiwatte.

257. Du heilige Dreyfaltigkeit. Wiis. 2.

S Olmainus Jummal üllewän, Sa Essä, Poig nink
pühhä Waim! Oh tulle essi minnule Sel päiwäl
appis heldeste.

2. Oh hohia ihho, hengekest Sel päiwäl fige turja eest,
Et kurrat kahio mul ei te, Nink häüs ja narus ma ei lä.

3. Se Essä arm mo kaego, Se Poja heldus saatko
mo: Se pühhä Waimo walgustus Mo hengest saatko
pimmedust.

4. Mo Loja saisa minno pool, Mo Lunnastaja kanna
hoold; Orõmustaja ehhita Mo heldest omma andega.

5. Oh Issand minno õnnista, Oh Issand minno wal-
gusta, Oh Issand tõsta minno pääl So Palget, anna
rahho mul.

258. Des Morgens wenn ich früh aufsteh. Wiis. 2.

S Li tõsse ülles hommungult, Nink maggama lä õddans
gult, Mo silmä so päle kaewa, Sul, Jesus Krist,
hend' anna ma.

2. So pühhä wiije raije wäen, Woi minna olla rahho
käen, Mo ihho henge arowoga; Mo rõõm so werri üt-
siida.

3. Sest, o Krist, risti kanno pääl, So werri kistut pat-
tu saäl. Ma walwa, ehk lä maggama, Mo mau sa ollet
arwoga.

4. So engli omma minno pool, Ei olle kurratist mul
hoolt. Kun olle ma, sääl ollet man, Sult tullep kii mo
rist mink õn.

5. Ma ellä, ehk ma kole tääl, Sis olle ma so omma weel;
Ma anna henge sinnole, Wi seddä tairwa õnsaste.

259. Ich danck dir lieber Herre. Wiis. 3.

MA tennä, Issand, sinno Nüüd ligest süddä mest, Et sa
sel õsel minno Ni hoidfit kurja eest. Sel õsel minna
õlli Siin häddän hirmsaste, Ent Issand essi tulli Mul ab
biß armsaste.

2. Sest tabha siin nink tairwan Ma sinno tennädä,
Nink tabhast, Issand, wairwan Ka täämbä arwita. Ma
seddä sinnust palle, Se om ka sinno meel, Et minna waga
ga olle, Mo tahtmist murra tääl.

3. Et ma ei essi ärrä Se bige te-
ra päält, Nink kurrat
mulle käärrä Ei tõsta siit ehk säält. Ma palle, armo läbbi:
Mo sõänd walmista, Nink sinno pühhä abbi Se wasta
lähbätä.

4. Las minno iotust panna So päle, Jesu Krist, Mo
pattu andiõs anna, Nink päästä kurratist. Ei sinna mulle
kela, Mes tootat mul nüüd, Sest sinno surm saap neelmä
Mo pattu nink mo Süüd.

5. Las totust minno löidä, Kumb rikmatta iks jääp,
Et selle armo näüdü, Ke mulle kurja teep, Et hääd woi
tälle tettä, Ei otsi kaswu tääl, Nink armun teddä nättä,
Kui tabhap sinno meel.

6. So sõnna las mo õtsi Se kurja ilma päält, So sulla
seshend' kutsu, Ei pelgä kurja weel. Kumb käändä woiõs
mo ärrä So selgest tõttest siist, Mo ärrä jätko perrä Siin
ilman, Jesus Krist.

7. Las seddä päiwä löppe Mul, sureõs auruõs sul, Et essi
mä ei õppe, Ent kinni usk jääõs mul. Mo hoita, wõtta ette,
Nink

Nink wiiljá nurme páál, Mes sa mul annat kátte, So ho-
len olgo weel.

8. Ma sinno sin nink muujal, Kig' há eest kitta hást, Mes
olle eggál ajal, Ma sanu sinno káest. So ihhoga mo só-
dát, Kik háád teet sinna mul, So werrega mo jodat, Eest
olgo tenno sil.

9. Kik auw om sinmul kórgest, Nink jááp iks otsata, Se
sundus om sul járgest, So dá meil' tulgo ka. So armo-
las mo tóttá, Kui surm om minno pool, Nink ussu móka
wóttá, Kumb rikkup turja Noolt.

260. Ich dancke dir Herr Gott in deinem.

MA tenná sinno, taiwa nink ma Poja, Lábbi Jesum
Kristum sinno arma Poja, Et sa sel ósel minno ollet
hoidnu, Et oht nink háddá mo ei olle löidnu. Ma palle,
sinna tahhas minno táámbá Kik pattu sú nink kahjo eest
paimenda.

2. Eest minna anna kik so kátte, Jummal, Mo ihho,
henge, minna waine rummal. So engel jágo mulle kigen
wainwan, Nink olgo minno wan sinu nink ka taiwan, Et
kurrat, Ke mul kahjo tahhap tetta, Utteke wálke úlle mo ei
wóttá.

3. Meil leibá, rahho armust tahhas anda, Nink sinno
nimme ausalikkult kanda. Meist káná tóppe nink suure
háttá árrá; So pühhá waim meid árrá játko perrá.
Las karwen me mant kallist aiga olla, Nink ónsuffes kik
ajja meile tulla.

4. Oh! Issand Jummal, kaitsa armolikkult Kik,
lumma tahtwa ellá rahholikkult. Ent kike minno hõim-
lajsi nink tutwa, Kun nemmá omma hoija neid kik sutta;
Neid pástá, Issand, kigest turjast selgest, Nink anna nelle
omma rahho heldest.

5. Kik kurbil, haigil, wangille nink waisil, Ke appia
heil.

heitwa häddän, mehil, nassil, Sa näüda römu neite
neide waiwan, Nink päästä wiimselt figest kurjast taiwan.
Kif pattast waiji armo sissen kanna, Nink ligil önsalikko
surma anna.

261. Ich danck dir schon durch deinen. Wiis. 38.

Mä ennä so, et ollet mo Jummal, armust hoidnu
Sel pimmel ööl, et minno weel Se päim om terwe
löidnu.

2. Sel ösel mul suur häddä kül Sää pimedussen ollt,
Kui kurri tö, nink päle se Kif pat mo päle tulli.

3. Ma palle sest so süddämeest, Oh! anna andis mulle
Mo raffe süüd, mes minna nüüd, Nink enne patnu sulle.

4. Sel päimäl ka mo päimenda, Las mo so appi nättä,
Et ei woi ni kif kurrati Mul minki kahip tettä.

5. Mo juhata so Waimuga Hend pattu eest siin hoi-
da, Et päim nink ö wois minno tö So Mele perräst löida.

6. Mo heng nink meel, mo ihho weel, Kif sinno hoolde
wötta, Nink tahhas kaan, sel päimäl maan Mul, Jesus,
abbis tötta.

7. Et minno pääl se kurrat tääl Es woissi woimust
löida, Kui Jummal hool om minno pool, Sis woip se
mo kül hoida.

8. Om tedä kül jo ammo mul, Mu abbi tühhi olnu; Mo
mannu ja so abbiga, Sa ollet abbis tulnu.

9. Sel olgo auro, kel om suur nouw, Sel Issäl nink sel
Pojal, Nink Jummalal sel Trööststijal, Sel ma nink
taiwa Pojal.

262. Aus meines Hergens Grunde. Wiis. 50.

Mo swäst, armas Jummal Ma anna tenno sul, Nüüd
warra, waine rummal, Nink kunnii Eho mul: O
Jummal üllewän, So fittusseß nink aurouß, Nink mulle
önsas nouwuß, So Poja Kristo een,

2. Et ma so armo maitnu Nüüd äsjä ösel häst, Kui ollet sa mo kaitnu Ni mitto kahjo eest; So palley minno hääl, Sa tabhaß andis anda, Ei mitte wißha kanda Mo suri pattu päääl.

3. Sa tabhaß heldest armust Mo hoida täämbä kaan, Et kurrat ei woi pörgust Mul kahjo teträ maan. Oh! pästä waisuffest, Nink hoiija wangist, söddast, Ka we nink tulle häddäst, Nink äkki surma eest.

4. So hoolde, warra, ilda, Mo ihho, henge gaan, Mo wannambid, nink wilja, Mo auro nink ello maan; Ma anna, Issand, sul, Ka minno saggus wõssa, Se man kil minno ossa, Mes ollet andnu mul.

5. So engel mulle jägo, Mult ärrä mingo mit, Et kurrat ärrä tekko, Mul kahjo middälit, Siin häddä orru päääl, Ei ihul, hengel häddä, Ehk waiwap minno süddä, Nink hukka sadap woel.

6. Ma Lasse Jummalat tettä, Mes temmä essi tahh'p, Kül häste temmä nättä Mo tö nink assi saap. Nink mes mul tarwis woel. Ma läna temmä pole, Ma anna temmä hoolde, Kui tunney tekko päääl.

7. Se päääl ma tabha julgest Nüüd Amen üteldä, Ei Jummal lä mo küljest, Sis ilma pelgmättä Ma kunitä mo kät, Mo tööd ma wötta ette, Kumb tullep minno kätte, Mul Jummal andko hääd.

263. Wach auf mein Herz und singe. Wiis. 26.

MO süddä walwa jälle, Nink anna tenno selle, Ke sulle õune tonu, Kil assa häste lonu.

2. Kui minna pimmen olli, Sis kurrat päle tulli, Tahk minno ärrä neeldä, Ent Jummal se wöt k eldä.

3. Ja, Issä, kui ta trotsnu, Nink minno sirowä otsnu, Sis olli ma so läen, Nink hojetti so wäen.

4. Sa

4. Sa ütlit : lats, nüüd maffa, Käl sa saat jäämä waba
ba; Ma tahha armo heitä, Nink sulle päiwä näütä.

5. So sõnna sai nüüd kätte, Sest päiw om tulnu ette;
Waiw om must ärrä lännu, Mo ollet wastseš tennu.

6. Sest ohwrit pürowät sinna, Siin kanna andet
minna, Mo ohwer nink mo salwi Om minno laul nink
palwe.

7. Neid ei sa sinna laitma, Sest sa voit sõändkaija,
Nink tijät, et ei olle Mul muud, mes anda sulle.

8. Sa tahhaš otša wišä So tööd, nink aiija sijä, Ke mo
se päiwä ille Woif wötta omma sulle.

9. Mo tö las kõrda minnä, Nink õnnista kil sinna, Et
algus hä woif olla. Ka õusalt otša tulla.

10. Mul, Jssand, õnne anna, Sul sõänd honeš panna.
So sõnna olgo mulle Noog, et ma tairwa tulle.

264. Jegt leuchtet schon vom Himmels. Wiis 38.
Nüüd paistap taas Meil üllewäst Se armas päiwä
walgus, Nink tahhap ka, Et ussun ma Saas õiges,
puhtas, selges.

2. D'üllemb hä Ei kõlba ma Jõht hennesest hääd tettä:
Mo ärräta Nink kinnita, Et ussu ello näütä.

3. So waimuga Mo juhata, Et lihha ärräwära, Et
noppede Ma otšma lä Se ristil ello yerrä.

4. Oh allusta Nink löppeta Mo sissen ussu ello, Et au
mus sal Ma ellä tääl, Nink tullus lähhämballe.

5. Oh kassi sa Mo hengest ka Kil essitust nink kurjust:
Ja anna mul, Et minna sul Jks kaiba omma nõrkust.

6. So jowwoga Mo kinnita, Et ma so armun palla,
Nink et ma tääl ka armo weel Voi näütä lähhämballe.

7. Weel päle se, Om minnule ka waja lindmäs jäda
So armo seen Nink ussu wäen, Et halhas puus moi soba.

8. Sis anna nüüd Mul omma hääd, Et paljo sulku,
kanna.

Fanna, Nink' eggämeest Ni orja tööst Kui tahhap sinno
sonna.

9. Oh jubhata Mo jalgu ka Se õige terva päle, Et
mahha jääs Kik länätus, Nink' ma ei essi jälle.

10. Oh Jssand ja! Mult kela sa Surstirahwa ello,
Kun enne su Jlm ussuta Taht näütä omma illo.

11. Waaspandminne Nink' karwal tö Om kurja wai-
mo petrus, Sest löbbise Om mitmale Jo kahjo sanu tet-
tus.

12. Kik temmä näep, Et pea saap Sel ilmal otsa sama,
Et temmä riik, Ne kurja kik Säälpörgun sawa jama.

13. Sest pürowap ta Wäärussuga, Nink' kurja ello läb-
bi, Sel ilmale Jo ussjile weel tetta wiimset häppi.

14. Oh, armas heng, Ei olle mäng, Oh walwa, puhka,
palle, Kik karwalust, Kumb kurratist Saap ette pantus,
wihka.

15. Oh armasta Jks ütündä Se puhka sonna tellu, Kik
sinnule Saap otsani Neist sakramentist wäkke.

16. Oh toeta Mo ussun ka, Mo Jummal, kui mul häde
da, Et armun ma Sul kindmas ja, Nink' woi so taiwan
näтта.

265. Wie schön leuchtet der Morgenst. Wiis. 23.

Rüüd paistap meile illusast Se hao, täht säält üllewäst,
D lännu möda jälle; Kik lodu ette tullega, Nink'
wõtwa wasta rõmuga Se kauni walge illo; Mes om
liigman Tulen eäl, Orrun, mäel, Laulap päle Tenno-
laulo Jummalalle.

2. Mo süddä! nõsse ülles ka, Nink' nakka wirgast lau-
kama, Wi littust Jummalalle! Sest sinna, Jssand, ol-
let se, Ne wäärt om wõtta hennese Auro, littust, tenno, lau-
lo. Rõmu-Laulu Sunnis sulle, Jesusselle Ussinaste Ki-
gen paigan laulda häste.

3. Ma maggasi so siivu al, Es tija joht, mes häi
tä mul Se õiel püti tetta: 'Se kurja waimo kawwa'
lus, Surni, põrgu haud nink hukkotus Ots ihho/
henge perttä: Ei ka Minna Ennãmb olles Tulnu ülles,
Kui so lassi Mo es olles kaitfnu essi.

4. Sa, Jesus, minno alaus õn, Mo henge rõõm mo
Turbussen, Sa päästsit heidest minno; Sa kaitfite minno
kõhjo eest, Nink saatsite warju üllewäst, Sest olgo
sulle tenno. Mo meel, Mo keel Kitko sinno, Laulko
tenno, Kit mo ello Andko sulle tenno laulo.

5. Mo Issand, maggus henge pääs, Las omma arms
wärrer taas Mul täãmbã wallal jaija; Mo warri nink
mo kiini li-n, Oh kaitfa, kui mo kurri waim Säält tah
hap wälja aiija: Tulle Mulle Essi appis, Nink te häppes
Kurja waimo, Lemmiã wälke, lemmiã nouwo.

6. Oh kalda essi üllewäst Mo päle wälja õnnistust,
Te wastfes minno waimo. Mo saatkõ sinno pühhä
Waim, Et ammetin, mes kõhhus om, Mul tallita
om rõõmo. Anna, Sinna Joudõ kulle, Et ma sulle
Aurus enne Ma pääal ellã, ma pääal lõnni.

7. Mo hoija õnnetusse eest, Ehl anna mulle kau
natust, Ku r sti tuul mul pühhap; Oh hämmeta nink
kostota Mo sõãnd omma kastege, Kui murre poud
mul jõhhup: Seeni, Kuni Pääräst waiwa Ma sa
taiwa, Kui ei olle Waiwa, enge rõõmu ello.

8. Ent lenni karga minno meel, Nink laula rõõm
sast risti al, Sest taiwas arwas sulle: Oh keldã mur
ret sõãnest, Sest ma pääal jõhhup õnnetus Ka lige
armsambille. Selle Olle Ussun kiini, Meil saap õn
ne, Rõõmu lätte Tõisen ilman jälle lätte.

266. O Jesu süßes Licht. Wils. 5.

O Jesu, walgestus! O om niuud möda lãnnu, So
armo

armo paistus om Mul jalle walgust tennu: Mo ihho ninf
mo meel Om unnest wirgonu, Ninf om nüüd himmoga
So perrä täüdetu.

2. Sa tahhat andid mult, Mes om mul wäisel anda?
Oh ärrä põlgo mo, Ma tahha hõle kanda, Et ihho, heng
ninf waim Bois jada sinnule, Sel päiwäl ohwris ka,
Ja andes ütfindä.

3. Oh kae, Jummal, siin, Siin tullep heng so ette, So
omina olgo se, So möre, as tedda wotta: Siin om ka
minno waim, Oh wotta hennēle, Ja selletä sa hend Se
sissen õigede.

4. Siin olgo ihho ka Sul perkus antu jalle, Ja hõlies
iggäwes. O fige armsamb ello! Mo sissen ella sa, Mo
ütfind liguta, Sis om heng, ihho, waim ütš sanu
sinnoga.

5. Ma panni ihhule Nüüd jalle reiwid sälga; Oh lit-
tu armaste Mo henge omina päiget: Mo ussu ehte om
So õigus ütfindä, Se om se auro särk, Kuimb ligil
ustjil hä.

6. Las tärlust, armo mul, O Jesu, ehtes olla, Las
puhtust, Pannatust Mo päle waimust tulla; Ent fige üs-
lemb särk Se olgo maddalus, Sis om mul ehte kül, Ja
tawä illusus.

7. Oh Jesus ärwõita, Et täamba se iks melen: Et sin-
nä ni kui tuul Mo umbre ninf mo külle: Et kil mo tö
ninf waim, Mo südda, heng ninf waim So kittä õigede,
Ja eggäl tunnil maan.

8. Oh Jesus õnnista Mo mõttid, sõnnu, tekti, Mo
saatko ütfindä So pühhä Watmo waggi, Et ma kil
tallita So nimmel kittusses, Ninf sinno õmmändus Ja
ihs ninf iggäwes.

267. O heilig, heilig, heilig Wesen. Wiis. 4.

S pühhä, pühhä, pühhä Jummal, Sa Essa Poig
nink pühhä waim! So orri olle minna rummal,
Sa ollet minno Essäken: Siin to ma laste kohhut sul,
Et päiwä walgust näüdät mul.

2. Mo ollet äsja ösel hoidnu So wäe-armo korjussen;
Ei olle kahjo minno putnu, Ma tösse ülles teroussen: Kui
Tallis sinno heldus om, Kumb nõrku innimiste man.

3. Se röödwa louw, se henge püüdja Es surta kahjo
tetta mul: Oh olle täambä ka mo hoidja, Nink ärräjätko
minno tääl: Ei sa mul muijalt rõmustust, Kui sinno ara
moleppingust.

4. Ma otši nüüd so sõnna perrä So armsa palge õnni-
stust: Jä minno joud nink ello wärre, Kumb ei sa murtus
põrgu wäest. Käl lät sis narus wainlanne, Ei sunni kah-
jo minnale.

5. Oh ärräjätko ilmal luppä, Mo Jesu armust lahhu-
ta, Se ilm om ni täüs pattu roppo, Ei wässi minno essita.
Mul ärrä olgo tedä joht, Pat, ahnus, kõrkus, surma roht.

6. Ent, sest et ma weel tunne lihha, (Kes temmäst koh-
halt pästap mo?) Sis koleta mo surma ihho, Kik pattu,
Kumb mo wanginu. Oh kinnita mo usku ni, Et wab-
baust sa hengele.

7. Se usk, kumb Jesu sisse tülkip, Nink temmäga
jaap aurostust. Kumb Jesu mõderu waima pruutip, Nink
temmä puhhast ellämist: Se toop mul hukkatusse eest
Sääl armo palta Jummalast.

8. Ni koletap sis ilma wälke Usk Jesuga, Kumb taima-
kil: Mes Jesus mõttel, kõnnel, teggi, Se om sis ussu per-
rält kil: Ke Jesu illo tunney ni, Sel haisup kil ilm kurjaste.

9. Las minno ussu tekku tetta: Aem, lotus, tõtte, mad-
dalus, Hä wirgus tõ man olgo nättä. Wainlaste wasta
Lanna.

Kannatus. Las puhtust olla ihhule: Las hääd mo tettä waihtile.

10. So sõnna minno sõänd läütko, Et ma so tahtmist armatse: So Waim mo kaimo mannu saatko, Kust wäljä keep so tundminne, Ja olgo iks mo oppaja, Ja polwe pole ajaja.

11. Mo tõ, mo kõnne nink mo mõtte So jowwust, Issand, sündko tõöst, Mes mul mo ammetin om tettä, Se tarwis anna siggidust, Et sinno een nink sinnoga, O Jummal, ma lii tallita.

12. Ent lige asja een sis sada So armo latsel finnitust, Et minna walgussen weerd mõtta, Nink ei sa ennamb pettetus: Sa ollet suremb, kangemb ka, Kui lii mo wastapanneja.

13. Sis õnnista mo nüüd nink hoija, O Issand, õnnistusse kaim! So armoga mo sõänd woija, So palge paistko mul kui päiw. Mo päle tõsta palget sis, So rahho jäägo iggawes.

268. Auf, auf mein Herz zu Gott dich. Wiis. 15.
Oh ülles, ülles minno meel! Nink läbbhine nüüd Jummalal, Gest õ om mõda jälle: Ent õtse kui se ihho nüüd Om üllewän, Teep omma tõöd, Mi tõuse heng, ning palle.

2. Oh näitse, määrne ussindus Ka lodu asju man nüüd näüs Se Loja wälle kitta: Kif ma nink temmä elläja Se Loja omwo kittaawa, Ja õtswa süres tettä.

3. Mes sa, mo süddä! ütündä Sis nida tahhat lautle da, Nink kittust mahha jättä? Oh ärrä olgo rummalamb Kui tõpra, ke sa illusamb Kui lii, mes ma pääl nätta.

4. Nüüd, Issand, se om sinno tõ, Et päiwä läbbi ilmale Saap walgus nink ka lämmi: Oh lasse omma tarlust ka Mul hengen paista, walgusta Mo sõänd, kumb om pimne.

5. Ne lillileffe nink mu hain Saap kostotust nink ehte maan Nüüd läbbi taima kaste. Oh kasta omma armoga Mo soänd, et ma haljenda Nink heitse ussun häste.

6. Ja, Issand, minno arowita, Et seddä päiwä löppeta So armsa mele perra: Kui tulley lggäwenne päiw, Et römüs kääntäs kif mo walw, Et sis sa taima warra.

269. Erhebe dich, o meine Seel. Wlis. 1.

Shwirgu ülles, minno meel, Se pimmedus lät mödä, Se Issand paistap Sionil, Päiw om jo taiman nättä: Oh tösse ülles maggamast, Et hääd so sissen tallitas So Jummal, ke so walgus.

2. Kif peap walgen liguma, Ed mannu rühkma jälle; Ehitäulay warra walgen ka, Toop kittust Jummalale: Mi peap waimo walgussen, Ka palget käändmä innio men Se pole, ke toop walgust.

3. Sis lakkem töle römösahte, Ja arowus Jummalale: Ja näütlem nüüd, kui touseme. Ka ülles waimo ello; Oh ärrä olgem walge man Ka ütte tunni laistleman, Sest Jummal om me walgus.

4. Üts päiw lät mödä töisega, Nink meije tö jääp perrä. Oh armus Jummal arowita, Et pettus meid ei warä. Oh anna tö man ussindust, Ja armo wäkte, siggidust, Nink olle ussu walgus.

5. Sa näüdät melle, määst tööd Meil ussu te päääl tetä, Sis tulle meile appis nüüd, Las önnistust meil nättä. Et ligel maal so kää tö Lääs eddesi, nink ilmale Saas kigen patgan walgust.

6. Ma palle, Issand, walmista Meid omma mele perra. Et ma wol öigest prugida Se armo aiga warra; Mi waimo latse pallewa, Ke sinno wihha petgäwa, Kui sunni tay neid walgus,

7. Mo sissen ussu walgustus Üts wäe walgus olgo:

Mo

Mo ehte olgo maddalus, Arm fige ille tulgo. Se tarkus
maddalustest keep, Ja suud nink sõänd wallal teep, Gest
hengele sai walgust.

8. Diggäwenne walgus jä Mul äige te pääal appis,
So palgega mo rõmusta, Te kõsblikkus nink noppes, Et
rühken ma se lina lä, Kumb fullast tettu kauniste, Kun ig
säwenne walgus.

270. Der Tag verreibt die finstre Nacht.

Päiw ajap ärrä pimme ööd, Müüd tonste rahwas,
tekte tööd, Nink kiske omma hoidjat.

2. Kik engli laulwa ussinast, Me Jummalalle iggä
west, Ke wallitsep kik asja.

3. Ne kikka töiste linduga Kik hälelt tedda kittäwä, Ke
sõdap neid nink lättop.

4. Se taiwas, merri nink ta ma Me Jummalat kik
tennäwä, Nink tewä temmä tabtmist.

5. Ja kik, mes eäl lodu tääl, Kui woip, ni kittäp ilma
pääal, Me Jummalat nink lojat.

6. Orahwas, felle tarka meelt, Om Jummal andnu,
suud nink keelt: Kuis ollet sa ni kange?

7. Oh! mötle, et so Jummal so Om ommaß palges
lonu io, Et sinna tedda tunnes.

8. Nink armastaf so süddämeest, Nink kittäß suga iggä
west, Et ellät temmä armust.

9. Ta hääd sa ollet nännu kül, Mes temmä ikkes tennu
sul; Gest kittä tedda ikkes.

10. Ke walwa, palle ussinast, So ello peä kassinast,
Nink olle ikkes walmis.

11. Se aig om sinnul teedmättä, Kui Jesus Krist saap
tullema. Ent sinno kätäs walwa.

12. Sis ellä temmä lepmissen, Nink pelgä tedda süddä
wen, Kig' hä eest. Kittä tedda.

13. Nink ütie: Issä iggäwdest, Ma temmä sinno fige eest, Mes mülle ollet tennu.

14. So Poja Jesu nimmega, Kui taiwan tedda Pittäwä, Kik pühhä engli ikkes.

15. Oh! anna et ma nida ka Bois sinno nimme anwusta, Mi maan kui taiwan. Amen.

271. Für deinen Thron tret ich hiermit. Wiis. 2.

SO troni ette astu ma, O Jummal, maddolussenga, M'palle ärrä pölgo mo, Eht ma käl pallo pattumu.

2. Sa oll' t, Jummal Eššä! mo So palge perrä tonu jo. So sissen ellä, lign ma, Ma lääs jo hukka sinnota.

3. Sa ollet immetaolist Mo saggest pästnu häddä seest, Kui ello madel surmaga, Nink surm jo piddi wäräma.

4. Meeld, moistust sai ma sinno läest Sa annat ello earwitust, Nink ka mönd wakka söpra weel, Ke mul lat appis häddän tääl.

5. O Jummal Poig, sa ollet mo So werrega luv nastanu Nink sädušt täütü minno eest, Et Eššä wiuha löpnu tööst.

6. Kui dat nink kurrat biemoga Mo söänd hukka pannewa, Sis ollet sinna Eššä man Mo wahhemes, nink minno ött.

7. Sa ollet mo Eest palleja, Mo römustus, mo henge Vä: So kalli werre lunnastus Toop hengust mul nink önniöust.

8. O wäggero Jummal pühhä waim, So arm teep kil mo söämen! Mes hääd mo ellun eäle, Se om so perzält tötteste.

9. Et minna tunne Jummalat Kui Eššä, nink kui Eššandat, Nink temmä sönnä armasta; Se tulley sinust iusinda.

10. Et kiusatussen kindmäs jä, Nink saisa ristin liigmas

- ta, Nink tunnerõmu sõamen, Ja õnsast wära koolmissen.
11. Gest üle minna, Jummal, sul Niüd tenno ka sel homungul (õddangul) Se heldusse nink armo eest, Mes minno heng sai sinno käest.
12. Mo üle wälja kunita So armo kät sel päiwäl (õfel) ka: So holel anna minna niüd Mo ihho, henge nink mo hääd.
13. Oh awwita sis minno hääst, Et wagga olle sõamest, Et wiisne nink petmata, Ei silmi een waas panneja.
14. Mo pattu wõlga kistota, Nink kannata mo waisega: Oh laudä usku sõamen, Nink kinnitá mo lotussen.
15. Mul kinki õnsat otsa ka, Ja wiimsel päiwäl ärráta, Et lggáwes sa náttá so: Amen, amen oh kule mo.

Õddangutse Laulo.

272. Mein Zeyland nim mich ein zur Ruh. Wiis. 62
- M**D helde õnnisteggija, Oh sada hengust mulle, Mo meeld nink mõttid waigista, Mo hál nink paddi olle, Kun ma ilm waiwata Woi soga hengáda, Nink maitfa õmpian sõamen, Kui maggus om so armo plim.
2. Mo kela kigist wainlaisist, Ke tótwa minno pole: So harwun anna hengámist, Kun kahjo mul ei olle, Eánl om mul warjo tóðst, Ei johhu kawwalust. Kui sama wóttat hólmale, Kúil ma sis rahho põlwe náe.
3. Kui ülles wirgu sõdá mo, Kui jaamone sis joda: Mo Ellowõrst, ma palle so, Mul pimmen appis tótta: Sis om mul tarwitust, So sissen õnnistust. Sul jõ, jo, walwa, magga ma, Sa ellát iks mo sissen ka.
273. Ach mein Jesu sieh ich trete. Wiis. 51.
- M**itse, Jesus, minna tulle, Et päiw otsa minneman, Nink õ pále tulleman, Sinno palge ette, palle: Tõmba sõánd, mõttid, meeld Henne pole ilma paaált.

2. Minno päivä lävä mödä Noppeste kui noli warb,
Et ka neide ikkemb arw Mi kui lödöswa tuul om nättä,
Ja kui wolas jöggi ka, Kumma pea kadduma.

3. Ent, oh näitse! minna waine Olle siski holetu, Et ma
õ nink päivä so Jkkes otsis, Jesukenne. Mitto päivä
lõpwa ni. Et ma kobbalt unnine.

4. Mul om häbbi kül se ülle, Sest sa toidat, kaitfat mo,
õ nink päivä heldest jo: Milles ma ei otsi jälle, Et ma
kaywalusteta Se eest so wois tennäda.

5. Niind ma tulle sinno mannu, Henge söbber, palle so,
Walgusta sa heldest mo, Et se päiw om mödä lannu, Olle
sa mo walgustus, Aja hengest pimmedust.

6. Algata mul ikkes meelde Omme päivi armada
Läüda sõand armoga, Sis ei jorwa pat mo neelda; Kum
sa päiw nink walgustus, Sää ei rikku pimmedus.

7. Walwa, kaitsa minno häste, Kallis õnuisteggija,
Omme lange kääga, Eas so armo mulle paista. Anna, et
ma walwa ka, Ebi kül uino maggama.

274. Wales Gott, mein Werck ich lasse. Wiis. 3
Nõtenno Jummalalle! Mo tõ om otsan niind: Päiw
läts parhilla alla, Käst mahha jättä tödd. Sis jättä
ma niind mahha Mo tekku tõises luus; Ent, Jummal,
sul ma tabha Weel laulda melehääs.

2. Mo filmi, sõand, kassi, O Jesus, Essä Poig! Eo
pole tõsta häste, Nink õhwritse sul tit: Sa ollet tõ man
appis Mul tulnu tämbä kül, Nink tennu kassi noppes,
Ja joudo andnu mul.

3. Sa ollet mulle andnu Hääd terwust, kinnitust; Ma
olle tõ man tuudnu Eo armo siggidust: Sis piddi niind
mo teggo Kül tõrda minnema; Ke sinnust ei sa wälle, Ja
tõ om asjanda.

4. Ma littä Anno, Jummal, Niind ligest sõamest Sel
õddano

Öddangutsel tunnil, Ja palle ligest wäest: Oh kule sinna heldest Mo waise palwust nüüd, Nink kaswata iks selgest Mo sissen ussu tödd.

5. Ni kui sa ennemuste, Jo ollet öddangul Hääd wiß jäst näütneu töeste Ni mitmal ustikkul, Ke lotiwa so päle, Sel söädänd anniwa: Ni saat sa weel iks meile Ka hääd siin teggema.

6. Kui Noa ommast laiwast Laß wäljä turwifest, Käänd temmä jälle ausast, Ewi rahho kirjakest; Üts ölli leht suun olli Eäl tullen öddangut, Sest tuus sis Noa jälle, Et wißha löpnu maalt.

7. Kats englit lähhat Jummal Sel Eottil öddangul, Sis sai sel abbitummal Hä waht sel rassel ööl: Na wemä sis ka teddä Säält wäljä hommungul, et temmä es sa hättä Sest tulle wißmast sääl.

8. Ni om ka kirjast nättä: Elias se Proweet, Kui maad iks näljä häddä, Sai leibä käl nink wet: Ne kaarna tälle sönwa Iks leibä, lihha käl, Ja orjajis täl jäitwä Hommung nink öddangul.

9. Ni saat sa, Jffand, töttest, Ka warra, ilda tääl, Iks andma ommast lättest, Mes ellun waja meil: Oh lähbatä meil taiwast So englid orjajis, Meid pästmä ligest waiwast, Ja keetmä kurratist.

10. Darmas Jummal, kule Sis meije pallemist, Me lihbelkunda kela We, tulle kahjo eest. Nink sest ei rahwas mässäp, Ja söddap, taplep iääl, So latsi essi pessäp, Sis sada rahho meil.

11. Sest et so sönna polest Ka weel suur pimmedust, Nink kurratide kolist Saap karwal oppetust; Sis Jesus jä me mannu So pühhä sönnaga, So sakramentist anna Meil wäkke löymata.

12. Seka ma mahha jättä, Mo tödd, mo aja ka, Nink

soamest weel palle; Issand te hengustisa, Min' pale heu-
gus nakkap, Kumb pussip iggawes, Kumb löpmata the
saisap, Amen, ni sundko sis.

275. Nun rühen alle Wälder. Wiis. 24.

Nüüd heng'wa inimisse, Möt's, töbra, linnokesse, Käl-
ilä lat maggan. Oh touse meel nink mötte Nüüd
ülles loja ette, Ke nakkap hengust jaggama.

2. Kus om se päiw nüüd jänu? Se om jo alla lämmu,
basse melle saap. Si' minko: Gest so walgus, Om min-
no süsen, JEsus: Ke soänd häste walgustap.

3. Ja päiw om jouduu möda, Se wasta täbbe paistwa,
Sääl tawwa külleu hääst, Sel wiisil woi ma-olla, Kui JEs-
sus kutsup tulla Mo. tawwa pole armolist.

4. Se ihho tabhap mata, Nink reiwast ärräheita, Me'
surma tähbändap. Meil Jummal tabhap anda õigusse
reiwid kanda, Minka meid Kristus ehhitap.

5. Se pä, ne jalla, tässi Nüüd rõõmsa omma essi, Et tö
om löppenu. Sa rõõmsas südda! tawwan Ei ella sinna
wawwan, Ent ollet häddäst pästetu.

6. Nüüd pandkem Inliikmisse, Tö perrä, sängi sisse, Ja
wötkem maggada: Kül jorwoap aig weel tulla, Et kästäs
walmis olla, Sel ihhul mullan hengäda.

7. Mo filmä rasses läwä, Parhilla kinni jäwo, Kus
jädap heng ihhoga? Meid sinno hoolde wötta, Mo mahha
ärräjähta, Ent hoija Issä armoga.

8. So siwu alla wötta, O Jesu häste tatta, So arma-
fat latselest. Kui kurrat meid taht neeldä, Si's lasse englid
teeldä, Nink hoida lige kahjo eest.

8. Ka teil, mo arma, olgo, Hä õ, nink ärrätulgo Teil
häddä, waiwaka. Hääd und teil Jummal andko, Nink
wode umbre pandko Meid engli õsel walwama.

276. Christe der du bist Tag und Licht. Wiis. 2.

OKriste, päiw om sinno käen, Ei pimme püssi sinno een. Me soänd sinna walgusta, Nink tötte teed meid juhata.

2. Me palleme so, Jummal, weel, Oh! kaitisa meid sel pimmet ööt, Nink hoija lige häddä eest, O Jssand, om mast surest wäest.

3. Meist rassedat und aja siit, Et kurrat ei te kahjo mit Las lihha pohhas olla ka, Eis elläme kül holeta.

4. Kui silmä läwä maggama, Eis lasse soänd walwada. Oh! kaitisa meid so käega, Nink pattu koormast awwolta.

5. Sa risti rahwa kaitsoja, So appi meile lähätä, Nink pästä meid siit häddä käest, So pühhä wiije raije wäest.

6. Mötte, Jssand, rasse aja pääl, Nink sissen ihho wangin tääl. Me kurba henge römusta, O Jesu Sunnisteeggijä,

7. Uuw olgo Jssäl, Jummalal, Uuw Pojal Sunnisteeggjal, Uuw olgo pühhäl Waimul ka, Nink tittus ilma ossata.

277. Christ der du bist der helle Tag. Wiis. 2.

OKriste, päiw ke ollet sa, O so een ei woi püssidä. Sa paistat meile Jssäst ka, Nink ollet walge oppesa.

2. Oh! armas Jssand, kaitisa weel Mo pörge linno eest sel ööl; Las meid ka häste hengädä, Nink jäda ilma kahjota.

3. Kui silmä läwä maggama, Eis lasse soänd walwada, Meid awwita so käega, Et pattu ei woi saddada.

4. Me pallem' Jssand Jesus Krist, Meid hoija häste kurratist, Ke pütowap meije henge tääl, Et täl ei sa joud meije pääl,

5. Me

5. Me ollem jo so Verrändus, Mes saatnu om so Kan-
natus. Se tulli sinno Essä läest, Ke meid kink sulle ig-
gäwest.

6. Las sinno englid tulla ka Meid, sinno latsi, kaittsama,
Meil jägo pühhä walwaja, Ke kurratist meid hoijawa.

7. Sis maggame nüüd rahho gaan, So engli saistwa
meije mau. Sul, ainus Jummal, iggäwest, Auro Pittus
elgo siddäwest.

278. Die Nacht ist vor der Thür. Wiis 5.

Om jo läwwe een, Nink ajap ärrä walgust, Oh tulle,
Jesuken, To meije hengel selgust; So man, o Jesu-
ken, Om selge päiw nink rööm.

2. Las omma armo, tuld Mo pimmen hengen paista;
Oh läüdä minno meeld, Et ma woi ussun saista: Mult aja
pattu ödd, Kumb mo iks turbas teep.

3. Ma wötti rühjäga Käl mitto päiw witä, Sa naksit
arwama, Nink kirjotit kif ütte: Ma arwa essi käl, Et rasse
wölg om mul.

4. Kui wahhest mo wölg sääl So man weel ülles pantu,
Sis ribu mahha weel, Las andis olla antu: So Poja
werri om kif tassa tennu maan.

5. Ma leppi sinnoga Nüüd wastfest jälle kofko, So
sinna armasta, Nink pattu mutta pakke. So Waim
mo ajako, Hä pole saatko mo.

6. So nimmel lamme ma Sis mahha wode päle, Käl
hommen kutsut sa To mannu minno jälle; Mo tullu ofsit
sa Iks ö nink päiwa ka.

7. Ma magga, walwa sa; Ma magga Jesu hölman,
Oh hoija sinna mo, Kui terrä, omman silman. Ja olle
sinna sis Sei ööt mo wahhinees.

279. Der Tag ist hin, mein Jesu bey mir.

Päiw löpnu om, Jä, armas Jesus, mulle, Mo henge
päiw!

Päiv! Et pattu õ el tulle: Mo ussu täht, mo hengen tõffe sa, Aig om jo nüüd, mo, Issand, walgusta.

2. Ma laula sul, mo Jummal, kirtust, tenno; Sul olgo auro, et mo tõ kõrda lännu So nouwoga, ehk ma kü rummal weel: So nouw om hä, mes järg mul eäl tääl.

3. Ent üts om weel, mes mul teep mele haigust; Ei olle mul weel ussu diget saistust; Sa tijät kü, o rahhu juurde leja, Et nõrkusset ma weel iks kummasta.

4. Sa tahhas sis mul, Issand, ardis anda: Jlm, kure rat, pat Wõt minno sinnust käända, Ma kahhitse, nink tulle taggasi, Oh leppi sis, nink jä iks minnule.

5. Uskjide Paas, mo hoidja nink mo Karjus! So lange mööl Mul olgo rõmu warjus, Oh hoija mo so sure wäega, Kui Pelial mo otsip hukkuta.

6. Ei sulgu sa, kui unni mell saap kätte, Oh atwita mo unnen hääd ka tettä: Dello päiw! mo henge üllemb rõõm, Jä minnule, et päiw nüüd lõpnu om.

280. Der Tag ist hin, mein Geist u. Sinn. Wiis. 25.

Päiw lõpnu om, Mo heng nink waini Tõist päiwä hennel odap, Kumb meid päästap täwweste, Wabbaust meil sadap.

2. Nüüd om jo õ, Mo mattnu jä, Mo Jesus, kallis walgus: Aja pattu pimmedust, Olle minno selgus.

3. Se päiwlik, näts! Jo alla läts; S õige päiwlik Jesus, Baista sinna lõpmata Svämen mul rõmus.

4. Ku nakkap ka Jo tullema, Nink paistap pimmedusen; Oh et minna muudmata Olles waggausfen.

5. Ne tähhele Ni kauniste Sel Lojal auruus paistwa; Dnsa, kumma ütškõrd sääl, Ni kui tähhe saiswa.

6. Mes ligunu Nink wässinu, Nüüd hengap maggustaste; Te, et ma so sissen ka, Jesus, hengä häste.

7. Se waiklik õ Om unnel hä, Et eggäüts woip mada; Lasse ilma mürrinat, Jesus, pea tada.

8. Ma tahha ka Niid murreta Mo wode päle heita;
Läs mo sõand, Jesuken, Sinno sissen mada.

9. Oh walwa sa, Niin paimenda, Et õnnetust ei maitsa;
Dinne Englid lähhata, Ke mo wõtwa kaita.

10. Kas päiw niin õ Saas peake Taad wahhet mah-
ha heitmä? Kui se wiinne auwo päiw Lõppetust saap
näitmä.

11. Sääl üllewän, Kun otsan om Seleinämisse saissus
Seitse wõrra selgeus om Ku niin tähte paistus.

12. Ei ennamb sa Sääl kadduma Zerusalemmi wal-
gus: Sest se wõrn om essi sääal Linna päiw niin selgus.

13. Halleluja! Oh olles ma Sääl, kun hääd hõlli kuul-
das, Kun ilm jällejäimata Pühhä, pühhä lauldas.

14. O Jesuken, Mo rõõm niin õn! Oh walnista mo
häste, Et ma sinno walgusfen Jggawes sääal paista.

281. Der Tag hat sich geneiget. Wiis. 3.

Päiw õddangulle lännu, O tullemisse pääl, Sul,
Jummal, olgo tenno, Et ollet hoidnu weel Lääbi issä
likko mele Me ihho, hengekest; Sa tahhas weel sel hõlke
Meid hoida kahjo eest.

2. Ei olle, ei woi tulla Ma pääl, mes kindmäs jääp, Kui
Jummala arm wõip olla, Mu Assi hukka läap. Se päle
minna lode, Ei jättä Jummal mo, Ma temmäs arm
oda, Sest abbi om mal to.

3. Ma anna hendä tälle Siin Kurjan ilman weel; Sest
mes om meije ello? Kui lillik wäljä pääl, Kumb warra
kaste ajal Jilosas karwast läap, Nidetas mahha lajalt,
Niin kuwast pea jääp.

4. Oh! Jssand, andis anna Mo rasse pattu siid, Niin
issälitkult kanna; Ma palle armo niid. Sest kuissa tah-
hat nättä, Kui surw mo pattu loorm, Kus minna hendä
jättä; Mo pall om pörgo surm.

5. So armolikko palget, O Jesu, näüda mui, Mo
mösse pattust walges, Niink las mo ellä sul, So Waimo
mullejättä, Ke minno oppetas, Et pattu es woif tettä,
Ent armo perrädäs.

6. Mo ihho, henge, ello, Mo maija, auro, hääd, Kik
minna anna jälle Sa Jha hoolde niüd. So helde, wäl
kew kassi, Mo hoitto palle ma, Hääd surma anna essi,
Mo waiwa lühhendä.

7. Mo hengest, armas Jummal, Ma anna tenno sul,
Niüd ilda waine rummal, Niink kunnii ello mul, Kig
armo eest, o kosa, So nimme kittusseß; Kik pattu eest mo
hoija, Mo henge bususseß.

282. Der lieben Sonnen Licht u. Pracht. Wis. 62.

So armsa päiwä paistminne Täüt omma kääki jälle,
Jlm läts niüd magganssele, Te, heng, mes sunnis
sulle; Oh astu röömsaste Niüd taiwa läwwele, Ja laula
suust niink söämeß So Jesusselle maggusast.

2. Kik teije tähhe paistate, Teit om suur ehte, selgus; S
saap teitt ehtet hennele: Ent paljo selgemb walgus Om
minno söämen, Se taiwa päiwäken, Mo Jesus minno
henge lust, Mo warri, kilp niink ommandus.

3. Kik inimisse, töpra ka Sel ösel püüdwä mada: Ent
äts om siski walwaja, Kel und ei olle tedä. Ei suigu Jesu
film, Mo kaitsep temmä hölm: Mo süddä walwos tem-
mäga, Et ta es walwas ütfinda.

4. Oh ärrä pölgo, Jesuken, Mo halwa laulo mitte; Ei
olle rahho söämen, Senni kui ma so kittä: Ma to sul, mes
mul om, Mo söbber, minno rööm, Oh wötta ka mo
tahtmist hääs, Ma laula sulle kittusseß.

5. Soga lä ma niüd maggama, Ma anna hendä sulle;
Mo holdja minno paimenda, Niink olle warjus mulle. Ei
pelgä önnetust, Ei surma, hukkatust; Ke Jesuga lä mag-
gama, Se tösses jälle römuga.

6. Oh tage põrgu waimo süst Mo Jesu majast wälja,
Ei olle teil siin teggemist, Ei ma teid ennamb pelgä; Se
maja kange müür Om tairwa wäe leer, Ne engli kaitswa
teddä nüüd, Ma nara kil teid kurratid.

7. Sis tahha ma uüüd uinoda So hõlman, armas
Jesús: Mo tek so warri ütfinda; Mo säng om sinno held
dus; Sa rind mo padjaken; Mo unni maggus rõõm,
Kumb ello sõnnast wälja keep, Nink minno henge sisse
lääp.

8. Ni saggede kui saap sel õõl Mo werri sonin tuiskma,
Ni saggest peäp ka' mo meel Nink süddä armust liigma:
Ma püüwä ütfindä Jks nida lähmitä: Sa Jesús, Jes
fus, ollet mul, Ma olle ka nink ja iks sü.

9. Nüüd ihho nakka hengäma, Sul olgo rahho, terä
wis; Mo silmä minge kinni ka, Käl lät teil hengus tarwis.
Ent melen olgo se, Ma ja iks Jesule; Sis om kil häste
tettu kül. Hääd õõd, mo Jesús, anna mul.

283. Hinunter ist der Sonnenschein. Wiis. 2.
S Epäiwlik läts jo Lojale, Nüüd tulley ruttult pimmit
õ; Oh walgusta meid, Jesuken, Et meije ei käu pime
medän.

2. Sul olgo tenno sõamest, Et issälikkust heldussest Meid
täambä lige kahjo eest So engli läbbi hoidnu hääst.

3. Oh anna andis armolist, Mes sinno wastä tettu
meist, Ja ärrä arwa meije süüd: Weil anna rahholik
ko õõd.

4. So englid wahhis lähhätä, Et kurrat meid ei huk
kota; Meid hoija hirmo, tondi eest, We, tulle kahjo läna
meist.

5. Num olgo Issäl, Pojale Nink selle pühhä Wai
mulle, Sel kolme aino Jummalal, Ni nüüd, kui iks
kes iggäwel.

284. Nun sich der Tag geendet hat. Wiis. 20.

Sest et se päim om löppenu, Nink päimolil allan nüüd,
Sis maggap kil, mes wässinu, Ja tennu rasset tödd.

2. Ent sa ei hengä, Jummal, tööst, Sa ollet luigmata;
Sa wihkat ikkes pimmedust, Et walguis öllet sa.

3. Mo päle, Issand, mötle ka Sel piramel osel sis,
So engli wabti lähhäta Mul warjus armolist.

4. Mo kaitsa kurja waimo eest So engli wäega,
Ei olle mul sis pelgämist, Nink jä kül kahjota.

5. Ma tunne kül mo pattu süüd, Mo päle kaibap se;
So Poja arni mo siski nüüd Mo pästnu heldeste.

6. So Poig omi minno wabhemees, Kui kōhto ette
sa: Ei sa ma hukka iggāwes, Kui teddā lummarāda.

7. Se päle uino maggama Nüüd öige töömsaste: Mo
Jummal wōttap walwada, Mes ma sis kurbas jä.

8. Kil tühjä mötte tage eest, Nink minge omma teed!
Mo Jummalalle te ma töest Mo hengen terkū nüüd.

9. Kui wabhest se omi wiinne ö Sen häddā drrun
tāäl, Sis sada minno taiwatte, Et so mañ olle sääl.

10. Nink nida ellā; kole ma, O Jummal, sinnule,
Mo, ellun, surman awowita Sest wairwast wimāte.

285. Werde münter mein Gemüthe. Wiis. 13.

Wirgoge ülles, minno mele, Mötte tulge ette kül,
Jummalala armo kitiñā päle, Mes omi temmā

näutnu mul; Et omi tige päiwā hääst Mitma taffe
waiwa eest Minno hoidnu nink ka kaitšnu, Et ei olle

kurja maitšnu.

2. Tenno, kittus olgo sulle, Armas Issā, üteldu,
Et omi sigginu tö mülle, Nink ma ölle hoijetu, Mit-

masuggu pattu eest, Sinno issälikkust wäest. Wain-
lajñ ainet sinna ärrā, Et so mülle es te karrā.

3. Ei woi tarkus arwo tetta Sinno sure immetööst, Ei
wot

woi meel ka moista feddä, Kif mes tulley sinno kääst.
 Sinno arm om wäega suur, Otsata om temmä juur.
 Nida ollet sa mo hoidan, Et mo wain ei olle löidnu.

4. Selge päiw om lännu mödä, Jälle tulnu pimme d.
 Päiw ei tahha meile jädä, Et me rööm saß läässeme. Sata
 sa, Issä, minns man, Sis mul walgust pimmedän, Nink
 mo Süddämette paista, Eh ma johhu pimmen saisma.

5. Issand, armust andis anna Vattu nink mo kurtja
 süüd, Mes woip koorat mulle panna, Nink ka haiget sa
 vap nüüd; Et mo kurrat, wäega Pörgo tahhap tougala,
 Eest woit sinna pästä ärrä, Ärrä nuhtle vattu perrä.

6. Eh ma olle sinnuß lännu, Tulle siski taggasi, Eest
 so Poig om rahho tennu, Kui ta ristim wainwati. Ma ei
 salga omma süüd, Siski sinno heldus nüüd Om weel su
 remb, kui kil vattu, Kuinma minnuß omma tettu.

7. Oh! sa wagga henge paistus, Jaggawenne kinnäl
 kaan, Kif sil annap minno moistus, Nüüd nink ikkes
 ihna-maan. Oh jä, minno Jummal, mul, Et jo pime
 nüüd om kil, Omma armo mulle näüdä, Et ma hirmuß
 meelt ei heidä.

8. Hoija satanasse wörgust, Pimmedusse wäe eest, Ke
 mo mitto kōrra pörgust Hirmotawa ommast wäest, Ärrä
 last hend' walgustus Minnuß sada kaotus. Kui mo hen
 gel ollet sinna, Waiwa sis ei tunne minna.

9. Kui mo silmä kinni läwä, Wässinu jo maggawa,
 Sis mo mötte sulle jäwä, Sinno päle kaewa. Minno
 heng siin Waino wäest Nätko Jesust unnen hääst, Et
 ma kangeß jä so pole, Nink näe ussun sinno hote.

10. Lasse minno rahholikkalt Täambä öse maggada,
 Kaitsa minno armolikkalt, Katta mo so siwuga. Jhho,
 henge, werd nink meelt, Wambambid, nink mes mul weel
 Gövru, wainlast, noort uink wainna, Minna kil so hoolde
 anna.

11. Hirno eest sa minno hoija, Rõõromissest ka kaitsa
 taal, Et es woif mo tõbbi löida; Olgo kawwen soa haäl,
 Ränä tuld nink wessi wood, Akki surma kurja tööd, Et mo
 pattun surm ei wõtta, Ei ka hengel kahjo tõtta.

12. Oh! sa wäkkew Jummal, Kule, Mes so laß om
 pallelnu; Jesu, kittus olgo sulle, Ja mo nouß, kui üttele
 du. Pühhä Waim, sa kallimb õn, Olle rõõm mo südä
 dāmen; Kule nüüd mo palwe häle, Amen, ja se tulgo päle.

Sõdmaja Laulo.

286. Danket dem Herren, denn er ist sehr. Wils 42.

Glitte Issandat, ke om ni helde, Nink temmä arm
 nink tõtte om ilks selge.

2. Ke, kui üts armolinne, rohke Jummal Om söki
 andnu ommal wassel lomal.

3. Sis laulkem puhtast süddānēst kil ütten; Sul
 olgo tenno, armas Jummal, tõtten.

4. Ke kui üts armas Issā hōle kannat, Nink meil
 so laßil söki, jōki annat.

5. So wigust opma tundina meile anna, Nink sin
 ho päle, Issā, lotust panna.

6. Lābbi Jesumi Kristum, sinno arma Poja, Ke
 wahhe mees om, nink me õnne Toja.

7. Sesamma saatko meid kil üttelisse, Kui laßi
 sada sinnä tairwa sisse.

8. So pühhä nimme kittusseß nink awwuß, Se
 päle sago meist nüüd Amen laultus.

287. Den Vater dort oben, wollen wir.

Issā, kõrgen tairwan, Kikkem ilkes wairwan, Ke nüüd
 ommast rohkest kēst Om meid wāsi sõdnu kääst,
 Nink ka temmä Poja, Ke meil Issāst anna om,
 Meije õnne toja.

2. Laullem kil nüüd tõtten, Sul meist olgo ütten
 Tenno, kittus, taima al, Iggäwetsel Jummalal, Ke
 hend' heldest näütneu, Nink meid omma armoga Iho
 holikkult toitnu.

3. Issä, sija ästo, Wõtta ohwrit wasta, Mes nüüd
 sulle tomē weel Sinno Poja nimme pääl. Oh! las
 hä sul olla, Nink las temmä kallist werd Massa meise
 wõlla.

4. Ei woi tulla ette, Ke sul massas päätte, Kil hääd,
 mes sa armsaste, Teijet meile waistille. Kes so mele
 perrä, Et kil sinno perrält om, Massap sulle ärrä?

5. Issand, meile tõtta, Paulo wasta wõtta. An
 na meile andis tääl, Kummast meil om pudust weel.
 Te meid puhtas waiman, Et sin armun elläme, Nink
 sääl rõmun tainwan.

288. Nun last uns Gott den Herren. Wiis. 26.

Nüüd andkem Issandalle Siurt tenno. Kittust jälle
 Kil' ande eest ni selgest, Mes ta meil' andnu heldest.

2. Meil ihho, henge annap, Ka ueide eest hoolt kannap,
 Meidsanmu häste hojap, Nink ikkes rohkest toidap.

3. Me ihhul annap toitust, Heng saap ka temmält hoi
 sus, Eht kül surmalikko hawa Meist pattust meile sawa.

4. Meil' arstis Kristus astu, Kumb essi ellus pantu
 Om surma ristil podu, Gest om meil' õnsus todü.

5. Se saakrament nink sõnna Woip häddä wasta pan
 na. Meid pühhä Waim taht oppe, Et meije usk ei löppe.

6. Se läbbi meije pattu Kil omma kinni kattü; Om
 tainsa sissen tedä Meil kändmä asse jävä.

7. Me palleme so selgest, Meid pattust hoija heldest.
 Kil rist las meil' hääs minna, Ei mõtle kurja sinna.

8. Meid peä õigen tõtten, Te sinna meid kil ütten
 Siin wabbas pattu karräst So Poja Jesu perräst.

289. Singen wir aus Hergens Grund. Wiis. 32.

Muud laulkem suust nink süddamest, Nink kikkem Jummalat kigest wäest, Ke mei' e armo näudap weel, Nink toidap kii siin Ilma päääl, Ni lindu, kui kii mõtsalist, Ka nida andnu Jesus Krist kii, mes parhella södu meist.

2. Me orja, kikkem temmä hüüd, Se om jo meije kobbyus näüd, Nink tundkem temä armo tödd, Kumb eggäl meh' hel tennu hääd, Et temmä nahhast, lihast, suust Om ütte kiet kunstikust, Et siimist näep, nink heikap suust.

3. Ni pea kui laß ello saap, Sis waltois, mes täl tarbis lääd, Jo temmä emmä ihhunka Om löida, mes siin püro wäp ta. Nink ehk kii laß om weikenne, Ei pu täl sissi middake, Kunni se tullep ilmale.

4. Sest Jummal om jo lonu ma, Nink lassap kii sest kastroada. Reid mälke, orgu kastap weest, Et töpriel haina kastroap neist, Leibä, ollut, wina mullast toop, Ka rohkest meil wiljä loop, Mes inimenne sööp nink joop.

5. We sisset kallo annetas, Nink lawwa päle kanneras; Neist linnust munne munnetas, Neist paigi wäljä haw wotas, Neil inimissil ruwwas maan, Reid härgi, lam bid, tsikku kaan, Muud sadap Jummal ka saäl man.

6. Sest tennäkem nink pallem weel, Et antas meil üts helde meel, Et seddä wigest moistame, Nink Jummalala kasku peame; Siin temmä nimmie auruusta, Nink taw wan ikkes löpmatta, Sis laulkem, Amen, tennoga.

290. Herr Gott nun sey gepreiset. Wiis. 17.

Muud olgo Jummal kirtu, Nink tenno sago sul, Et sa meid ollet södnu, Nink andu joki kii, Et me so armo näeme, Nink ussun kindmäs jäme, Et Jummal ollet meil.

2. Ehk ollem roga wötnu kii lija himmugaan, Nink läbbi meile tötnu So hirmsa wihha maan; Sissi armust jasse siina Meil seddä andis minnä, Et mashu om so Poig.

3. Mi sago ikkes toitus Me Heng siin sinno wäest, Nink
Kristussen ka hoitus Kik fuggu pattu eest, Et woime ilma
näha Jks häddän kange olla, Nink ellä iggäwese.

4. So nimi pühhä olgo, O armas Issä, meil, So rikkus
meile tulgo, So tahtminne sundko weel; Meil leimä-jalko
anna, Me pattu armust kanna, Nink päästä kurjast meid.

291. O Gott wir danken deiner Gut. Wiis. 1.

D Jummal, meije tennäme So heldast läbbi Poja,
Et ollet söötäu rohkede Meid, tairwa nink ma
Poja. Kik, meä elläp ilma päääl, Sa södät, jodat
essi tääl; Sul olgo aum nink tenno.

2. Kui nüüd me ihho södes om, Kumb mullas peap
sama, Mi olgo meije henge rõdm So sõana, kumb
saap jämä; Sa tahhas seddä rawwida Se ga, nink
ilmast awwita, So tairwa rõmmu pole.

3. Aum, kikkus olgo iggäwesi, O Jummal, Issä, sulle,
Ke minno päästet pattu wäest, Nink annit Poiga mulle;
Eest loda minna temmä päääl, Nink olle temmä omma
weel, Sul iggäwetses aumus. Amen.

Sõa nink häddä ajal.

292. Wenn wir in höchsten Nothen seyn. Wiis. 2.

Alli meil om suremb häddä läen, Et ei sa löitus
meije wäen, Ei üsfil nouw, mes awwitap, Eht
eggämees kül murretap.

2. Sis rõmmus meile tulley se, Et me kik ütte tulley
me; Nink pallem sinno süddämeest, Meid awwita lig
häddä läest.

3. Nink meest so pole löstame, Kik pattu älle ikkes
me; Meil anna andis meije süüd, Nink känä nuhte
lust ärrä nüüd.

4. Mes sinna ängät armoga Meil, kumma sinno palles

wa, So Poja nimme! Jesu Krist, Ke wabhemees
om meije eest.

5. Sest tulleme nüüd risti al, Nink laibame sul
Jummalal, Et mahha jättet olleme, Nink süren
wairwan elläme.

6. Me pattu ärrä kawatse, Ze meid neist samu
must wallale. Meid häddä sissen awwitta, Nink E
gest wairwast wabbanda.

7. Et meije woime römuga So se eest perräst tennäda,
Nink kuulda sinno sunna hääd, Jks kittä sinno süm
nink sääl.

293. Wend ab deinen Zorn, lieber Gott. Weis. 27.
Meist länä, Jummal, omma wihha ärrä, Nink jätte
omma werre-witsa perrä, Meid ärrä nuhtle sinno
kangest hirmust, Ent heldest armust.

2. Sest kui sa tahhat pattu palka anda, Kes woip sis
sinno kät nink wihha kanda? Kik lodu-assal olles hukka
minnä, Kui nuhtlet sinna.

3. Las pattu andis andmist meid sult löidä, Nink
ülle kosto lasse armo kätwä; Sest sinno wiis om,
wöeta meid so sulle, Nink pittä ülles.

4. Me olleme jo waise, mullast lodu, Ka wairwan, pattu
sissen ilmal' todun. Ärräsaatko hukka meid, waist tubl'
nink yömo! Ent anna armo!

5. Oh! kae Poja sarma, raigi, paissi, Ke päst süm
omma werrega meid waiisi, Nink last mell wallal' om
ma külge tettä, Nink söänd nättä.

6. Sest, Issä, ärräläs meid hukka panna, So
armo, Waimu Kristussen meil anna. Ze meid kik
önsäb läbbi Jesu werre, Kui taiwa perre.

294. Nimm von uns Herr du ge. reuer. Weis. 18.
Oh! wotta, armas Jummal, täält Kik rasse nabelust
mehe

meije päält, Mes arwamatta pattugaan Me ollem ärrä teennu maan Meid hoija soa waino wäest, Ka näkka, Kalli aja eest.

2. Sul olgo halle sallafest, Ke armo pürowap kotta eest. Kui olget palka tabhat sa, Meil meije tö eest taffor da, Sis kil so ilm: ma hukka laap; Et olle üts, te saisma laap.

3. Meid, Issand, armust arwita, Nink römu meile lätküä. So armo näüda wäggewäst, Meid ärrä nubtle nobbedast. Te, et so arm meil kändmält jääp, Nink et so wiha ärrä laap.

4. Mes ollet sa ni wihaane Meil waifil inimistille? Om Jummal, käl so tedä sul, Et meije ollem selge müd. So filmi een ei olle ka, Kil meije nörkus sollaja.

5. Me ollem pattust rik' otu, Nink kurratist ka hukko tu; Im, meije libha werri ka, Meid ilkes tabhap kiusata. Sa runnet sedda ütsiüda, Meid peä ilkes armoga.

6. Oh! mötle Poja surma päält, Nink kae temmä raigi saäl, Ne omnajo käl masnu häst' Kil inimiste pattu eest. Sest mei e rdomsa olleme, Nink sinust armo odame.

7. So täega meid jubhata, Me maad nink lima önnista. So wana anna meile kü!, Nink kela tapmist kurratil. Oh! anna önsat tunnikest, So mannu jäda iggawest.

295. Du Friede: Fürst Zerr Jesu Christ.

Sa rabho: Wörest, o Jesu Krist, Üts Jummal, Innimen, Me abbi mees sa ollet tööst, Kui hadda tulley tän'. Sest ütsind' taäl, so nimme päält, So Issa pole heikam.

2. Suur hadda om müüd meije läen, Et soan elläme, Et olle abbi lenki wäen, Sul iusindä om se; So Issaga meid leppitä, Et wihaan meid es nubtle's.

3. Müüd mötke, Issand Jesus Krist, Et ollet abbi mees,

mees, Nink atwita meid armolist, Et södda meid es sööf.
 Las eddispáid' so sõnna meid Hään rahhun ikkes kuulda.

4. Kik tenitu kül om meist taäl Se wairw, mes meil
 om nüüd; Se arm sif' olgo suremb weel, Kui meije
 pat wink siüd. Sest atwita nüüd armoga, Nink
 Anna pattu andis.

5. Suur willisus nink wairw om sääl, Kun Jummal
 wits tööp, Ent suremb häddä tullep pääl, Kun södda ärrä
 sööp; Ei murrese sääl ütise, Mes hä ehl õige olnes.

6. Alum perräst sääl ei holita, Kik kohhus põlietas, So
 sõnna ei sa kuultus ka, Ent temmä laidetas. Sest päästä
 nüüd, nink aja sif' Kik sötta, waino ärrä.

7. Me söänd sinna walgusta So armo waimuga, Et
 naljak se ei arwata; Sis jäap heng lahjota. O Jesu
 Krist, sa ollet wist, Ke söddä kil woip tetta.

Põwwa nink wihma Ajal.

296. Ach Gott, wie manches Herzelt. Wils. 18.

O! Jummal õige sundija, Kui rasse om so wihha?
 Kumb ülli sure wissaga, Känp ülle õige libba. Kui
 sinna taiwast kinnitát, Nink melje päle wihhastat,
 Sis kil, mes ellap leinap.

2. Ei salga meije omma siüd, Reid anna meile per-
 rä. Las meid so päle lota nüüd, Nink kána hättä ärrä.
 Las tulla (^{wihma}_{kuiwa}) õnne gaan, Me wihjal, kumb om
 waiwal maan, So pühhä nimme perräst.

3. Mes sinna kirján towotat, Saat sinna andma
 meile, Kül häste sa kil mälletát, Ni taámhá kui ka
 heilä. Ei wõlhi sinno sõnna mit, Kui enne olnu ni ka
 nüüd. So sädus saiasy kinni.

4. Ei woi ne wõdra Jummal Meil waiwil
 anda;

(wihma
kuiwa) anda; Sa wost kül tatwast walmista, Niin
meije hole kanda. Sul ütfindä om melewald, Meil'
(wihma
kuiwa) anda sullnsolt. O! Issand, meije Jummal.

Reisi = Laul.

297. Herr Jesu Christ, der du selbst bist. Wis. 38.

O Jesuken, Ke sa siin maan kül lajalt umbre
käänu; So surest wdest om algmissest Kif ma
niin merri sanu.

2. Kül jowwat sa iks tallita, Et bige te pääal kääme,
Jlm murreta niin rahhoga Kif hätta möda läme.

3. Näts Jesuken, mo mötte om Sipel uni lina minnä;
Oh atowta So armoga Sis minno terwelt sinnä.

4. Oh õnnista Mo relsi ka, Et ots saas pea kätte: Et kōe
da lääs Niin figgins, Mes mul om kustu tetta.

5. Oh juhata Mul täämba ka Mo te pääal walka feltsi,
Kumb tassane, Ei armasse Liigjomist, wandmist, wõlfi.

6. Oh lähkata So englid ka Mul te pääal appis häste,
Et taggasi Saas jälleke, Kif terwelt koddun näesse.

7. Oh Issand te, Et minnake Wois seddä reisi
nutta, Kumb illemb om, Kui lil siin maan, Et tai
wähe ma tötta.

8. Sas minno fis, Kui kallälis, Kif lihha himmo tada,
Niin sinno wdest ka soamest Kif waiwa kannatada.

9. Kui surma päiw, Se wiinne waiw, Mul ütsebed
johhup tulla; Sis reisi wist Sest ilmast süst Heng
lains, ihho mulda.

10. Sääal ütewän, Kuu otsan om Kif waiwalinne elos;
Ei lissu hirm, Ei ka se surm Mo Jesu hõlmast jälle.

11. Ei olleke Sis minnule Sääal õsel ennamb kääwa. O
maggus paig, Darmas aig, So perrä minna nõuwa.

Utsa = Paul.

298. Amen Gott Vater und Sohne.

Amen Jum Issäl olgo, Nink Pojal kuttus tulgo ::
Waim kinnitago ussun, meid ussun, Meid tekko
hussas, Amen ::

2. Amen käl sa woiit tetta, Et same Kristust näte
tä :: Kui temmä piltoen tulley, kui talley, Meid tai
wa wötma, Amen ::

3. Amen rōdm olgo meise, Nink kuttus Jummalalle ::
Kil tulge ütte kōkko, kil kōkko, Nünd öigen ussun, Amen ::

4. Amen surm ei te hirmo, Gest Kristus annap
ello :: Ke eeswält handa pantu, om pantu, Nünd
ellap ikkes, Amen ::

5. Amen heng Issä kittap, Waim Kristust tuud
ma sadap :: Se saatto meid kil kōkko, kil kōkko, Saäl
öisen ekun. Amen ::

Litania, ehk palwe kige Tarwistusse
perräst.

Kürie, Eleison. Kriste, Eleison.

Kürie, Eleison. Kriste, Kule meid.

Jssand Jummal, Issä Taitwan.

Heidä Armo meije päle.

Jssand Jummal Poig, sa ilma dunnisteggija,

Heidä armo meije päle.

Jssand Jummal, pühhä Waim,

Heidä armo meije päle.

Olle meise armolik.

Anna armo, armas Jssand Jummal,

Olle meise armolik.

Arwotta meid, armas Jssand Jummal,

Kige

<p> Kige Pattu eest, Kige Essitusse eest, Kige Kurja eest, Kurrasi Karovalusse nink Pettusse eest, Kurja aklilisse Surma eest, Jummal, Wisa nink Kalli Uia eest, Sõa nink Berre Arrawallamisse eest, Riija, Mässämisse nink Waino eest, Tulle nink We, Kabjo eest, Raisse nink Kurja Alma eest, Gagawetse Surma eest, Låbbi sinno pühhä Sündmisse, Låbbi sinno Surma, Maadlemisse nink weeritse Higgonemisse, Låbbi sinno Risti nink Surma, Låbbi sinno pühhä Ulestõssemisse nink Taira Minnemisse, Meije wiimsen Håddan, Wiimfel Kõhto Pääwål. Meije waise Pattatse palleme, sa tabhas meid kuulda, armas Issand Jummal. Nink sinno pühhä Risti Kertut wallatse da nink hoidas Ki Piiskoppe, Kerk, Essandid nink Kerko, Teenrid sinno õnsalikko Sõnna nink pühhä Ello man piddada. Kige umbusse nink Pahhandusse eest hoida. Kit Arra essinuid nink Huktõtetuid jalle õige te päle sata. Kurratit meije Jalgu alla sõtku. Ussutawõ Teoleisi sinno Poimo fisse läb, hátada. Sinno Waimo nink Wålke Sõnnale anda. </p>	<p> Dõlja meid, armas JS sand Jum mal. Alrowitõ meid, armas JS sand Jummal. Kule meid, armas JS sand Jum mal. Kit </p>
---	--

Kil Kurbe nink Nõrku arvoitada nink
rõmustada.

Kigille Kuningille nink Wallitsajille
Kahho nink Nõrõleppitãmist sata.

Meije Keikine nink temmã Gõdda
Wãete ilkes Woimust temmã Wain-
laste wasta anda.

Nink meid sinno Wainlaiste, Turgi
nink Pawusti, Jummalã Teota-
nisse, hirmsã Rõõwmisse nink Häütusse
eest armolikkult hoita.

Meije Ma Effandat lige temmã Ommã-
tsidde nink Pãliskuidega juhhatada nink
kãitsa.

Meije Kihheltunda nink Kõggõdust õn-
nistada nink hoita.

Kigille, kumma Hädda nink Waiwa
sissen omnia, Appi nõuta.

Kigille rasse jallutsille nink Zmmetãjille rõ-
mulikko Sukka nink Siggidust anda.

Kil Lãtsi nink Tõbbitsid hoita nink kãitsa.

Kil wagga Wangi wabbãß nink wallale
laste.

Kil Lãste nink perrã jãnu Lãtsi kãitsa
nink neide eest hoitseda.

Kile Znnimiste pãte Armo heitã.

Meije wainlaisille, Perrãnkõusajille nink
Tõstajille andis anda, inl neid umbre
kããnda.

Wihia Nurme pããl anda nink hoita,

Nink meid armolikkult kuulda.

O Jesu Krist, Jummalã Poig.

Kule meid,
armas Is-
sand Jum-
mal.

O! sinna Jummalä Lammaš, kumb se Zlma Pattu
kannap, Heidä Armo meije päle.

O! sinna Jummalä Lammaš, kumb se Zlma Pattu
kannap, Anna meile iggawest Rahho.

Kriste, Kule meid. Kirie, Eleison.

Kriste, Eleison. Kirie, Eleison. Amen.

ISEND, ärrä nuhtlego meid mitte meije
Pattu perrä;

Nink ärrä tassogo meile mitte meije kurja Ed
perrä.

JUMMAL, anna Rahho omma Ora sissen,
Onne nink Armo kigelle Saisusselle.

Kollektä, ehk Kerko = Waktusse, kumb
Ultri een lauletas.

Kristusse Tulemissest.

U Kmas Issand Jummal, ärrätä meid ülles, et meije
walmi olleme, kui sinno armas Poig tulley, teddä Ri-
muga wasta wötina, nink sinno puhta Süddämega
orjama, läbbi sesamma sinno Poja Jesusse Kris-
tusse, meije Issanda, le sinno nink pähhä Wai-
muga elläp nink wallitsep, üts töttelik Jummal,
littetu iggawest. Amen.

Kristusse Sündmissest.

O Kigewäggewanne Jummal, meije palleme sinno, et
meid sinno aino sündinu Poja wastue Sündminne
läbbi Lihha ärrälunastak, kumb wannä Orjus Pattu
Zlma

Jffi al wangin peap, et meije teddã, kui Lunastajat, Kõnõnuga wasta wõttame; nink kui temmã saap tullemã sundõma, meije julgeste woime kaeda Jesusse Kristusse meije Issanda pãle, ke sinno nink pũhhã Waimuga ütten ellãp nink wallitsep, üts idtelst Jummal iggõ wesk. Amen.

Wastfel Ujastajal.

Rigewãggewãne, iggãwenne Jummal, kummafit hã Ande meile sawa nink tullemã, meije tennãme sinno kige sinno Hãteggemisse eest, mes sinna meile minnewãl Ujastajal waimolikkult nink ihholikkult ollet nõutõnu nink tennu. Meije pallemẽ sinno Armo, sinna tahhas meile nõud jãlle ütte õnnelikko nink rõmulikkõ wastset Ujastajaga anda, kige Kurja nink Kahjo eest armolikkult holda, nink omma jummalikkõ õnnistussõega meid tãutã. Eãbbi Jesusse Kristusse sinno Poja, meije Issanda. Amen.

Weel üts Palwe wastfel Ujastajal.

Oiggãwenne Jummalõ Poig, kallis õnnisteggijã. ke sinna sel Pãiwãl ollet umbreleigatu, nink Jesusse nimmitetu; Meije pallemẽ sinno Süddãmeest, õlle nink jã sinna ka meije Jesusse nink õnnisteggijã, ja awõita nink pãstã meid ärrã kige Pãttust, sesamma sinno pũhhã Dimme Auroo perrãst. Amen.

Kõlme Kunninga Pãiwãl.

Rigewãggewãne Issand Jummal, ke sinna omma ainust Poiga neile Hommungõ. Ma Targulle Tãbbe lãbbi õllet awõaldanu, anna meile armolikkult, et meije, kumma Ussu lãbbi ka õllemẽ nõtkanu teddã tundma, sinno jummalikkõ Auruustusse Tundmisselle ka same sadetus, lãbbi sesamma sinno Poja, Jesusse Kristusse, meije Issanda. Amen.

Kūinle Päiväl.

Rigewäggewāne, iggāwenne Jummal, meile pal
leme sinno Süddāneft, anna meile, et meije sinno
armsat Poiga tunneme ninl littäme, nida kui pūbhā
Simeon teddā armsaste Hōlma om wōtnu, walmōlilē
kult nānnu ninl tunnistanu; lābbi sesamma sinno Po
ja, Jesusse Kristusse, meije Issanda. Amen.

Maria kulumusse Päiväl.

Issand Jummal, taiwane Issā, meije tennāme
sinno sinno ilmōāhāpajatamatta Arms eest, et sinna
meije wahte Pattaste päle ollet mōttelnu, sinno Poiga
meije Lihha sisse lābhātānu; ninl teddā meije perrāst last
nu Jūnimisseß sūndidā; Meije palleme sinno, sinna tab
hāß lābbi omma pūbhā Wāimo meije Svānd walgu
rada, et meije temmā Sūndmissēst, Kannatussēst ninl
Surmast hendā rōmūstame teddā meije Issandaß ninl
iggāwēsseß Kunningas tunnīstame ninl wasta wōttame,
ninl lābbi temmā sinno ninl pūbhā Walmuga iggāwē
ellāme, ninl ōnsāß same; lābbi sesamma meije arma I
sanda, sinno Poja Jesusse Kristusse. Amen.

Kristusse Kannatussēst.

Mōlolinne, iggāwenne Jummal, te sinna ōmmale
ainole Pojale ei olle Arms āndnu, enge ollet ted
dā meije kile eest, Surma sisse ārrā āndnu, et tem
mā meije Pattu Risti kullen pūddi kandina; anna
meile, et meije Süddā nisuggūsen Ussun eāle ārrā ei
hirmu, ei ka pēlgā; lābbi sesamma sinno Poja, Je
susse Kristusse, meije Issanda. Amen.

Kristusse Ullestōssēmīssēst.

Rigewäggewāne, iggāwenne Jummal, te sinna
omma

omma aino sündinu Poja, meije Issanda Jesusse
 Kristusse läbbi, perräst ärräwäärtu Gurma, Sif
 seminuemist Elo sisse ollet arowanu, nink läbbi tem
 mä illestössemisse figelle Ilmale Innistust saatnu,
 nink se man meije Ärräleppitämisse kindmät Leppingut
 tennu: Meije palleme sinno, sinna tahhaß meije Him
 mo se iggäwetsse Elo pole ülles ajada, nink tärowelik
 ko Wabbausse taiwalikko Andid anda. läbbi sesamma
 meije arma Issanda Jesusse Kristusse, sinno Poja,
 ke sinno nink pühhä Waimuga elläp nink wallitsep,
 töttelik Jummal, tittetu iggäwets. Amen.

Kristusse Taiwa. Minnemissest.

D Kigewäggäwenne, iggäwenne Jummal, meije
 palleme sinno, anna meile, et meije ka omme
 Möttidega Taiwan elläme, kif, mes taiwalik om, ot
 sine nink mötseme, ötse nida kui meije ussume, et sin
 no ainus sündinu Poig, meije Innisteggijä, Taiwatte
 om ülles woetu, läbbi sesamma meije arma Issanda,
 Jesusse Kristusse, ká pühhä Waimuga ütten sinnoga
 elläp nink wallitsep, üts töttelik Jummal, iggäwets.
 Amen.

Pühhäst Waimust.

D Jummal, ke sinna omma Uskijide Ewämisd pühhä
 Waimo Walgustamissessa ollet oppetanu, nink ütte
 Kristlikko Koggodust koggonu, anna meile, et meije sen
 samman Waimun ka digid Möttid peäme, nink hendä
 temmä Römustamissesset ikkes römustame, et temmä läbbi
 omma Wäe meije man saisaß, meije Ewämisd armolikk
 kull pohhastaf, nink kigesuggutse Waino eest hoijaß, et
 sinno Koggodus miinkisuggutsel kombel Wainlaste Vä
 letükmissä läbbi ei kurbasteta, enge kige Tötte sissen joh
 hater

hatetas, kui meile sinno Poig, meije armas Issand
 Jesus Kristus, om tootanu, te sinnoga sesamma
 Waimuga ütten elläp nink wallitsep, ütš toijine
 Jummal, kirtetu iggäweß. Amen.

Kolmainust Jummalast.

D Rigeväggewänne, iggäwenne Jummal, te sinna
 meile ommille Sullasille Armust ollet andnu, öige
 Ussu Tunnistamisse se iggäwetse Kolmainouße Nu
 ruust tutta, nink sesamma Wäe nink Waimusse
 Ainoußt kumardada; meije palleme sinno, anna
 meile, et meije nisuggutse Ussu Kinnitusse läbbi ikkes
 Piesuggutse Waino eest same hoijetus, läbbi Jesusse
 Kristusse, meije Issanda, sinno Poja, te sinnoga,
 pühhä Waimuga ütten, elläp nink wallitsep, ütš
 tõitelik Jummal, kirtetu iggäweß. Amen.

Jani Päiwäl.

Issand Jummal taiwane Issä, kã sinna pühhä
 Jani, seddã Kristiat, Tunnistajas ollet lähhä
 tãnu, Jesusst Kristust, wagga nink ilma südã Jumu
 mala Wona ollewat, kumb kige Ilma Pattu pididi
 kandma; meije palleme sinno, walgusta meid omma
 pühhä Waimo läbbi, et meije seddã Tunnistust ussu
 me, sest hendã rõmüstame, nink öige Ussuga se sissen
 jäme, Janiga Kristust Ussu nink Elloka ülestunnis
 tãme, ja temmã nink kige Uskjidega iggäwes õnsas
 same, sesamma sinno arma Poja, Jesusse Kristusse,
 meije Issanda läbbi, Amen.

Maria kaemisse Päiwäl.

Issand Jummal, taiwane Issä, meije tennãme
 sinno kige sinno Häteggemisse eest, nink palleme sinno
 allandikkult, hoija meid pühhä Jankro Maarja Oupes
 tusse

ellap nink wallitsep, üts töttelik Jummal, kittedu ig
gäweß. Amen.

Weel üts Palwe muil Nig Pühhil.

Jssand Jummal, taiwane Jssä, meije palleme
sinno, wallitse meid nidade omma pühhä Wai
muga, et meije ligest Süddämeß sinno Sönnä ku
leme, ussume nink wasta wöttame, ka pühhä Päiwä
digede pühhendäme, et meid läbbi sinno Sönnä ka
pühhädetäs, Jesusse Kristusse, meije Jssanda
perräst. Amen.

Palwussest.

Jssand, ligewäggenanne Jummal, ka sinna
Häddälisse Puhlamist ärrä ei põlle, nink Murre
likko Süddäme Dotmist ei lasse tühjäß sada; ka
meije Palwe päle, kumba meije omma Häddä sissen
sinno ette tome, et kil, meä Kurratist nink Kurjest
Zunimissist meije wasta tössep, woißsada tühjäß tettus,
nink sinno Jummalikkust Nouwust ärrä hätetus, et
meid ligest Kiwsatussest ärrä pästetäs, nink meije se
eest sinno sinno Koggodussen ikkes kittedu nink tännä
me, läbbi Jesusse Kristusse, sinno arma Poja,
meije Jssanda. Amen.

Perrän Juttust.

Jssand Jummal, taiwane Jssä, meije tennäme
sinno, et sinna ollet lastnu omma Sönnä puhtaste
nink selgeste meile kulutada, ja Armo andnu, seddä
nüüd Tähhele pannemissoga kuulda; meije palleme
sinno Süddämeß, ärrä olgo meije mitte ütsindä tem
mä kuulja, enge ka Teggiä, peä ka seddä meile, ja
meije latsille Alma Otsani, läbbi Jesusse Kristusse,
sinno arma Poja, meije Jssanda. Amen.

Koolja Matmissen.

O Iggäwenne Issand Jummal, se sinna meid läbbi Paawoli, sinno pühhä Apostli Su ollet oppetanu, et meije hendä neide perräst, kumma Kristusse sissen magawo, ei peä kurbastama; meije palleme sinno, et meije kike Kristi-Ukijidega woissimi sada iggawetse Nömu sisse, sinno arma Poja Jesusse Kristusse Tullemissen, läbbi sesamma kibbedä Kaunatusse nink Surma. Amen.

Pühhä öddango: Sööm Uja önnistaminne sunnip meije Kerkun nidade:

Enne Wäljä-jaggamist laulap Kerk-Essand.
Se Issand olgo teijega.

Koggodus kostap:

Nink sinno Waimuga.

Kerk-Essand:

Üllendäge omme Söamid.

Koggodus:

Meije üllendäme neid se Issanda pole.

Kerk-Essand:

Tennäkem Jummalat, meije Issandat.

Koggodus:

Se om öige nink kohhus.

Kerk-Essand:

Edtelikkult, se om öige nink kohhus, se man meile ka
önsalik, et meije sinno eggäl Ujal nink kigin Palgun tene
näme, o pühhä Issand, kigewäggewänne Issä, iggä-
wenne Jummal! läbbi Kristusse meije Issanda.

Perräst seddä sunnip se Önnistaminne Rahwa
wasta.

Meije Issand Jesus Kristus, sel ööl
tui

Kui temmä saije ärrä antus, sis wöt temmä Leibä, tennäs, murs, nink and om mille Jüngrille nink üttel: Wötke, söge, se om minno Jhho, kumb teije eest andas. Seddä tekke minno Mälletusseß.

Selsammal kumbel wöt temmä ka Karrikat, perräst öddango-Sööm-Aja, tannäs nink and neile nink üttel: Wötke nink joge k: se sisseß, se sinane Karrik om se wastne Lepping minno Berren, kumb teije nink paljode eest ärräwaltetas Pattu andisandmissesß. Seddä tekke, nisagede kui teije seddä jode, minno Mälletusseß.

Perräst laultras:

Pühhä, Pühhä, Pühhä om se Issand Zebaoth, Taiwanas nink Ma om täus temmä Kuttust. Josinna Kõrgen.

Sis kånäp hendä Kerk, Essand Rahwa pole nink ütlet.

Pallekem figest Süddämest, nida kui meid meije Issand nink Sunisteggijä Kristus Jesus essi om opetannu nink kasknu pallelda, nink armolikko kuulmist tootannu.

Perräst laulap temmä:

Meije Issä, se sinna ollet taiwan,
püh-

pühhändetus sago sinno Nimmi. Sinno
 Tahtminne sündko, kui Taiwan, nida ka
 Mea pääl. Meije päiwälikko Leibä anna
 meile täämbä. Nink anna meile andis
 meije Sübä, nida kui meije andis annas
 me ommille Süüdleisille. Nink ärrä
 saatko meid mitte Kiufatusse sisse.

Roggodus:

Enge pästä meid ärrä Kurjast. Amen.

Sis lautas:

O Jummal! sinna wöttat henne päle
 Et Jima Pattu, olle meile armollik.

Kerk: Essand:

Se Issanda Rabho olgo eggäl Njal teijega.

Roggodus:

Nink sinno Waimuga.

Sis antas Kristusse Jhho nink Werd Laxowa
 le Tullejille.

Perräst Öddango: Sööm Nija.

Kerk: Essand.

Se Issand olgo teijega.

Roggodus:

Meile sündko Söonna perrä.

Kerk: Essand.

Tennätem:

Meije tennäme sinno, ligewäggewänne Issand
 Jummal, et sinna meid sesinatse önsalikko Unde, sinno
 Poja Jhho nink Werre läbbi ollet kostotanu, nink päle-

me sinno Armo, et sinna meile seddä lasseß siggidä kind
 måß ussuß sinno päle, nink tullitseeß Armus meije kile
 seän, läbbi Jesusse Kristusse sinno Poja, meije Issan
 da, se sinno nink pühhä Baimuga elläp nink wallitseeß,
 uts töttelik Jummal, littetu iggäwes. Amen.

Sis laultas se Onnistamine.

Kerk. Essand:

Se Issand töstko omma Palget ülle meid, nink
 olgo meile armolik.

Roggodus:

Se Issand töstko omma Palget ülle meid, nink
 andko meile omma Rahho.

Laulo = Wisi Register.

Sumb näüdap, kuida ütte Laulo mitma Wisi nink
 mitma suggutsid Laule ütte Wisi päle wolt laulda.
 Eenkojus 1. Wisi al om üttesa suggust Wisi nättä,
 kumma muste Tähtega trükkitu, ommete wolt sa kile
 neid Laule, kumma eesmätsse Wisi alla kofko pantu,
 eesmätsse Laulo, Wisi perrä laulda, kui tahhat; Eht
 wolt bennele lige tutwambat nink Laulo päle sundiwat
 Wisi ärräwallitsetä, ni kui ka sin om näüdetu, sest
 ne Laulo, kumma ütte Wisi perrä lige parrembaste
 sundiwa, omma sin ütte kofko trükkitu.

1. Wiis.

Nääd risti rahwas röm 78	Dh nösse ülles hengeken 210
Näw Jummalalle üll. 161	Dh wirgu ülles minno m. 160
Ma tulle armas Jummal 102	So söime man ma saisa 15
Mes häddä woip meil sund. 91	Uts armas päiw om taam. 29
Mo helde Jesus minno r. 23	Aik kallis benge önnistasi 35
Ne Engli taiwa walgussen 72	Nääd olgo ikkes iggäwes 66
	D Issa, poig nink pühhä w. 67

Se

Kes woip mo wasta olla	192	Jesús nõrka henge waggi	116
Mes murret süddá kann	85	Oh mes meije hennest essi	118
Mo tenno Jummalalle!	264	Kuis ni julge waine rum.	122
Páiw õbbangulle lánnu	270	Wenitá ot a man raaf	
Ma tenna Jffand sinno	250	Keisse, sis laula ka neid	
Müüd wirgoge ülles w.	4	Nátse Jummal sin ma r	145
O Pá! táis werd nink j.	37	Minno lotus belumatta	87
Kats wersi wõtta átte,		7. Wiis.	
sis laula ka		Armas Jesu aww ta	89
Kristus se onne ello	229	Jummal olgo tennatu	90
4. Wiis.		Süddá wirgu ülles tööst	41
Kes Jummalat ni lassap	84	Kaeka 29 Wiisi.	
Ma waine lats, ke patt.	126	8. Wiis.	
Ma armasta so minno	166	Oh tulle romu teggisa	62
Mes sinno Jummalalle an.	186	te kats wersi áttet, sis	
Kes teed, kui karwa m.	226	woit ka toise wiisi peri	
O pühhá, pühhá, pühhá J.	258	rá laulda.	
5. Wiis.		9. Wiis.	
Oh wagga Jummal! ke	142	Mo arma Jummalala pääl	252
Oh wõtkem Jummalat	205	Müüd risti = foggodus	2
Puhhastamisse to om	27	Qus om mul minna kül	123
Sa kittat ussikkus	110	Se aig om liggi tööst	244
Weel armo látte keep	119	10. Wiis.	
Mo süddá armastap	168	Ep minna tabba jatta	191
Oh kitke Jffandat	205	Müüd rõõmsas henda náut	12
O Jesu walgustus	256	Ma tahha sinno kittá	18
O om jo Lámwe eem	268	Mo henge sisse tulle	58
6. Wiis.		11. Wiis.	
Jummal táiwa nink ma	248	Se jårwe weren Pabylon	217
Jffand meije wallitsaja	214	úts wonafenne kandma lát	43
Tulle Ello = Waim, oh tulle	64	úts lats om junkkrap sán.	17
Minno ello üllemb warra	26	Se táambne páiw om rõm.	14
Wiimselt nakkap neide k.	184	Kae ka 37 Wiisi.	
Arm, ke sa ma ollet lonu	74	12. Wiis.	
Jffand karja olle tenna	121	Krist olli meisse patta eest	47
		úts rasse kiwwi litsupmo	53
		13. Wiis.	

13. Wiis.

Wirgoge ülles minno m 273
 Jummal tassast wihma an 8
 Kiae kaplu katski kiskja 138
 Karrista mo Jesus, häste 177
 Tulle Jesu hawu sisse 199
 Jummal, ke sa armo lätte 224
 Kif mes terwe ma pääl 228

Kae Ka 57. Wiisi.

14. Wiis.

Pübbä waim sa ainus ab. 63
 Sion kaibap murren, oh. 218
 Tulge risti innimisse 113
 Woi mes miina olle tennu 132
 Terre tuhhat kord, ke summa 42
 Troostke, ütlep Jummal 69

15. Wiis.

Oh tulge teije waiwatu 181
 Mo süddä olle römüs n. 82
 Se kurri ilmr om wihhat. 172
 Kuf waiwa pääl saap au. 219
 Oh ülles, ülles minno m. 259
 Ithpenda mond sonna
 sis lauta ka

Kui koggematta wümselt 220

16. Wiis.

Mo sinno Iss. nd. armat. 167
 So kotho een, o Jesus K. 138

17. Wiis.

Oh Krist, ke ainus ollet 82
 O Jesus armo walgus 141
 Mo omma ollet summa 167

Nüüd olgo Jummal littu 277

18. Wiis.

Sa kässer Issä pallelda 99
 Mul johhus mõnda õuet. 178
 O! Jummal õige sundija 281
 Oh wõita armas Jummal. 279
 Nüüd wastset aiga naklam. 21
 Ni kui ma ellä tõtteste 127

Oh tulle risti innimen 108

Se Jummalala poig Jesus 53
 tõmba weidikeste kotto
 nink lauta ka

Kui illus Jesu Mõrsja om

Kae Ka 2. Wiisi.

19. Wiis.

Nüüd Issandat sa littä 203
 Oh ärrä piündko sebdä 157

20. Wiis.

Nüüd Jummal alle awu. 11
 Nüüd kiedo figest süddä. 204
 Mo sõänd anna figest w. 186
 Mes ilman minno torb 157
 Ma laula suust nink sõä. 201
 Sest et se päiw om lõpp. 273

21. Wiis.

Oh Adam sinno essitua 117
 Se peap ma pääl sundim. 122
 Mes Jummal teep om h. 178
 Se Jesufen jääp oumete 197
 Mo armas Jummal awu 140
 Sa röömsas risti innimen 28

22. Wiis.

Oh! meid pattast waiw 16

23. Wiis.

Wiis. 23.

Nääd päitap meile kaun	208
O pühhä waim nüüd tulle	61
O önnis risti innimen	211
Nüüd päitap meile illus.	255

Wiis. 24.

Nääd hengwa innimisse	266
O armas fae tännä	38
Mi sündfo minno assi	88
Oh tulge innimisse	240

Wiis. 25.

Oh leinakem nink kaiba	40
Päiw löpnu om, mo henge	269

Wiis. 26.

Mo säddä walwa jälle	253
Nüüd andkem Jssand alle	276
Nüüd läkkem astkem päle	19

Wiis. 27.

Mes ollet sinna armas J.	33
Meist fäna Jummal om.	279
Tulle jo taiwast armas J.	3

Wiis. 28.

Krist ke hawwan olli	47
Nüüd Kristus illestösnu	50
Krist lats illes taiwa	54

Wiis. 29.

Helde karjus! es sa w.	163
Jesus jääp mul iggäwes	183
Jesus minno lotus om.	225

Kae 7. Wiisi.

Wiis. 30.

Oh! laulkem säddäme	13
---------------------	----

Wiis. 31.

äts lats om sändnu Pet	17
Se pühhä Krist nüüd tösn	51

Wiis. 32.

Nääd laulkem saun n.	277
Kui Junkro Kristus il.	7

33. Wiis.

Kui Jesus risti n. glati	31
Ma loda, Jssand! sinno	151

34. Wiis.

O Jummal tolle sinna	34
Kui pat teep waiwa m.	32

35. Wiis.

Kristus Önnistegajia	20
----------------------	----

36. Wiis.

Nääd pühhä waimo pall	60
-----------------------	----

37. Wiis.

O Jummal olle armolik	93
Me Jssand Krist Jord.	100
Kae ka 1. Wiisi.	

38. Wiis.

O armo juur, mo pat om	128
Ma tennä so, et ollet mo	252
Meid tömba siist	55
Nüüd päitap taas	254
O Jesuken, ke sa siin	282

39. Wiis.

Oh beidä armominno p.	129
-----------------------	-----

40. Wiis.

So päle ätiand Jesus Ar.	131
--------------------------	-----

41. Wiis.

Jes. Kristus, meije päästja	101
-----------------------------	-----

42. Wiis.

Mes kittus om meil Jss	137
Et kiffe Jssandat	275

43. Wiis.

Ma so pole Jesu tännitä	152
-------------------------	-----

D hel-

D helde Jssand Jesus Krist 79	55. Wiis.
44. Wiis.	Jssand arrá nabhlego 120
Mo sáddá, mes sa murret. 87	Minno waim hend walm. 147
45. Wiis.	56. Wiis.
Sa rahho Wirsi o Jes. K. 280	Ma tabha sul Jehowa l 144
46. Wiis.	báddá perrájt woip
So lónna báál, o jumal t. 94	4 Wiisi perrá laulda.
te kats werst úttesti, sis	57. Wiis.
laula 38 wiisi perrá, ebE	Ke jo mótlep bendá saif. 146
kae ka 31. Wiisi.	Eaple háste, kui so armust 154
47. Wiis.	Jummal essi teep et kássi 175
Me Jumal om úts kinn. 199	panne kats werst kof.
48. Wiis.	ko, sis laula 13 Wiisi
Jesus minno ello 150	perrá.
Minno armas Jesus 202	58. Wiis.
49. Wiis.	Wotta náád Jssandat 207
Mo assia omma Jummalaz 33	Kristus mo ello, mo lotus 165
50. Wiis.	59. Wiis.
Mo soást armas Jummal 252	W látte táus ello 164
Ob tóttkem omma hále 50	Mo súddá, oh olle sis 180
Mo Jesu kallimb ello 48	60. Wiis.
51. Wiis.	W Jesu mo Poigmees, 189
Olge rabbul, arma welle 13	Ma terwita rómuga 194
Minno heng tahé omuna 71	te úttest werst kats,
Nátse Jesus minna tulle 263	sis laula ka seddá.
52. Wiis.	D Jummalala latse kuis arm
Kes so sarrnane 22	170
Henge Pöijoken, 177	61. Wiis.
53. Wiis.	Mes mal waja murret 195
Es ma peás Jummalalle 75	D mes kannis henge lug.
54. Wiis.	209
Jehowa om mo benge l. 90	62. Wiis.
Mes rahho om mo Jesus 185	Se arm sa páiwá paistm. 271
	Mo helde ónnisteggija 263

Register ehk Juhhataja.

A.

Aamen, aaw	Jssal olgo	283
Arin, ke sa mo ollet lonu		74
Armas Jesu aawita		89
Auw Jummalalle üllew.		16

E.

Ei olle ma pääl suremb		134
Ep minna tahha jätta		191
Es ma peäs Jummalalle		75
Es olles Jummal meijega		213

Et litke Jssandat		27
Et möda läts se pimme		247

B.

Hä sell, ke ussun liigmata		143
Helde karjus es sa weel		163
Henge Pöijoken		77

J.

Jehowa om mo henge		90
Jesu, heika mo Jlmast		27
Jesus jääp mul		183
Jesus kige üllemb hä		21
Jes. K. meije Pästja, Jssä		101
Jes. K. meije Pästja jurma		44
Jesus minno ello		156
Jesus minno lotus om		225
Jesus nõrka henge wäggi		116
Jesus tulle minnule		163
Jummetaolimne Kuning.		198
Jssand ärränuhelogo		130
Jssand kurja olle tennu		121

Jssand kõrgen taiwan		275
Jssand meije wallitseja		214
Jssand nüüd lasset sinna		226
Jssand taiwa Kuningas		72
Jummal essi teep, et kassi		175
Jummal Jssä me le jä		65
Jummal, ke ja armo latte		124
Jummal olgo temätau		90
Jummal taiwa, nink		248
Jummal tassast wihma		58

K.

Karrista mo Jesus		177
Kaswa weel		184
Ke ärrä wärap		148
Ke jo mõtlep hendä		146
Kes Jummalat ni lassep		84
Kesset ello meije pääl		227
Kes so saarnane		22
Kes teed, kui kawwa		226
Kes woip mo wasta olla		192
Kik kallis henge õnnistus		135
Kige kaplu kaski kiskja		138
Kik mes terwe ma pääl		228
Kik wainlasi nüüd		45
Kitkem Jssandat		198
Kittä nüüd Jssandat		200
Kolmainus Jummal		249
Kollektä		285
Kõrge Preester Jesus K.		185
Krist elläp, ke mo arm		45
Krist läts ülles taiwa		54

Krist

Krist ke hawwan olli	47	Ma rahhoga lā ārrā	230
Krist olli meije pattu	47	Ma sinno Jssand arnat	167
Kristus mo ello, mo lotus	165	Ma sa pole Jesu tānnita	152
Kristus ōnnisteggija	30	Ma tahha sul Jehowa	144
Kristus, se om mo ello	229	Ma tahha sinno kittā	18
Kui Jesus risti naglati	31	Ma tennā, Jssand, sinno	250
Kui illus Jesu mōrsja	242	Ma tennā sinno, taiwa	251
Kui Jummal sinno arms.	137	Ma tennā so, et ollet mo,	252
Kui Junkro Kristust	7	Ma terwita rōmuga	194
Kui keāke kif moistas	169	Ma tulle armas Jumal	102
Kui foggematta wiimselt	220	Ma tulle taiwast ūllewālt	8
Kui meil om suremb	278	Ma waidle figest hengest	231
Kui minno tund saap	129	Ma waine lats, ke pattun	126
Kui pat teep waiwa mulle	32	Me Jssand Krist Jord	100
Kui tosse ūlles hommung.	249	Me Jumal om ūts finni	195
Kuis, Jssant, se woip sin.	214	Mei ussume ūtte Jummal	97
Kuis ma so wasta wōtta	1	Meije ussume kif ūtte	98
Kuis ni julge waine	122	Meid tōmba siist o Jesus	55
Kul maṣṣap waiwa	150	Meil sinnis Kristust	9
Kul waiwa pāal saap	219	Meist kāna Jummal	279
Kus om mul ninna kul	123	Mes hāddā woip meil	91
Kus om mo armas l.	125	Mes ilman minno kurb	157
Kurie eleison	283	Mes Jummal teep om	178
Kurie o Jssā, fōrge	66	Mes kittus om meil Jss.	137
Kurie o Jssā, fige	66	Mes mul waja murret	195
		Mes murret sūddā kannap	85
		Mes ollet sinna armas J.	33
		Mes rahho om, mo Jesus	188
		Mes sinna Jumalalle an.	186
		Minno armas Jesus, ke	202
		Minno ello ūllemb warra	26
		Minno heng auruṣṣṭap	70
		Minno	
Litania	283		
II.			
Ma armasta so minno, w.	166		
Ma jāttā sinno mahha	230		
Ma laula suust nink	201		
Ma loda Jssand sinno	151		

Register eh Jabbaraja.

Minno heng taht omma	71	Niind andkem Jssandalle	276
Minno lotus helsummata	87	Niind hengwa Jnnimisse	266
Minno süddá rómustelle	103	Niind Jummalalle auruustu	11
Minno waim hend walm.	147	Niind Jssandat sa kitta	203
Mo arma Jumjala paal	232	Niind kikko figest süddám.	204
Mo armas Jummal aw.	140	Niind kolu kehha mattame	240
Mo armas kae ussinast	92	Niind Kristus ülles tósnu	50
Mo assa onima Jumjala	233	Niind látkem, astkem pále	19
Mo háddást, Jssand sinno	127	Niind lauktem suust nink	277
Mo helde Jes. minno róm	23	Niind lópnu árrá wanna	20
Mo helde ónnisteggija	263	Niind olgo ikkes iggáwes	66
Mo henge sisse tulle	58	Niind olgo Jesus kittetu	11
Mo Jesu, kallimb ello	48	Niind olgo Jummal kittu	277
Mo ihho om niind többine	222	Niind olgo kittus Jummalal	67
Mo omma ollet sinna	167	Niind paistap meile illus.	255
Mo perrá, útlep meije Pá	173	Niind paistap melle faun.	208
Mo Póigmees Jssand J. K.	104	Niind paistap taas meil	254
Mo sóást, armas Jummal	252	Niind pühha waimo passe.	60
Mo sóánd anna figest	186	Niind risti koggodus	2
Mo süddá armastap	168	Niind risti rahwas rómnu j.	55
Mo süddá mes sa murr.	87	Niind risti rahwas rómusta	78
Mo süddá olle rómus niind	82	Niind rómjas hendá náut.	12
Mo süddá oh olle sis	180	Niind tullep ilma ónnistus	3
Mo süddá walwa jálle	253	Niind wastset aiga nakkame	21
Mo walgus, walgusta	106	Niind wirgoge ülles waiwasi	4
Meul johhus mónnda ónnet.	178		
II.			
Nátse Jesus, minna tulle	263	O Adam sinno effitus	117
Nátse Jummal, sin ma	145	O armas kae táanna	38
Ne Engli tawast tulliva	10	Oh armo juur, mo pat	128
Ne Engli taiwa walgusset	72	O om jo láwwe een	268
Neid kumme kástu kuulgem	96	O helde Jssand Jesus Krist	79
Neid kumme kástu peá sa	97	Oh árrá püüdfo seddá	157
Ni kui ma ellá tótteste	127	Oh heidá armo minno	129
Ni sündfo minno assi	88	Oh! játké niind mahha kít	241
Mo tenno Jummalalle	264	Oh Jssa, Poig n. p. Waim	67
		Oh Jssand Jesus meile já	94
		Oh!	

Dh! Jummal, kui meid	215	D Jummal tulle sinna	34
Dh! Jummal olle armolik	93	D lige pühhamb, puht.	173
Dh! Jummal taimast lae	217	D Krist, ke ainus ollet	82
Dh kiffe Jssandat kii	205	D Kriste, päim om sinno	267
Dh! kui õnna	240	D Kriste, päim ke ollet sa	267
Dh! laulkem sübdämest	13	D Kristus meie õnnistus	21
Dh! leinakem, nin'	40	D lätte talits' eho	164
Dh! määrne waiw kälip	237	Dlge rahhul arma welle	13
Dh! meid pattust waiw	36	D mes kaunis henge lugg.	209
Dh mes meie hennest	118	D õnnis risti innimen	211
Dh nõsse ülles! hengelen	210	D pä! täus werd	37
Dh risti rahwas kannata	237	D pühhä waim nüüd tulle	62
Dh surmik minno mälleta	238	D pühhä, pühhä, pühhä	258
Dh tagganega minno	158	D suta Jesuenne	38
Dh tõstkem omma häle	50	Dh wagga Jummal, ke	142
Dh tulge innimisse	246		P.
Dh tulge teise wairwath	181	Päim ajap ärä, pimme	261
Dh tulle risti innimen	108	Päim lõpnu om, ja	262
Dh tulle rõnniteggit	62	Päim lõpnu om, mo heng	269
Dh ülles, ülles minno meel	259	Päim õddangulle lanmu	270
Dh wirgu ülles minno w.	260	Puhhastamise tõ om	27
Dh wõtkem Jummalat	205	Pühhä waim, sa ainus	63
Dh wõtta armas Jummal	279		S.
D helbe Jssand Jesus Kr.	79	Sa kasset, Jssa palleba	99
D Jesus anna rohkest kääst	60	Sa kittat usklikus	110
D Jesus armo walgus	141	Sa ollet kolm perjonidest	69
D Jesu Jummal innimen	236	Sa rahho Wirst, o Jes.	280
D Jesu Krist ma tiia kü	234	Sa rõõmsas risti inn.	28
D Jesu Krist sa kõrgemb	130	Se aig om liggi tõöst	244
D Jesu mo õdigmees	189	Se aig om tõöst meil pea	5
D Jesu, walgustus!	256	Se armsa päiwa päistm.	271
D Jummalat latse, kuis	170	Se Jesusen jääp õmmete	197
D Jummal loig pühhä W.	61	Se järwe weren Pabilon	217
D Jummal meie tennäme	278	Se kallts armo õppetus	6
D Jummal õige sundija	281	Se kurrei ilm om wihha	172

Se Jummal poig Jes. Kr.	53	Terre tühhat körd, ke sinna	42
Se päivolik lats jo	272	Erdböste ütlep Jummal	69
Se peap ma paäl sünd.	182	Tulle ello waim, oh tulle,	64
Se pühhä Kr. nüüd tösnu	51	Tulle Jesu haru sisse	190
Se rummal rahwas	112	Tulle jo taiwast armas	3
Sest et se päiw om löpnu	273	Tulle pühhä waim, täüdü	65
Se täambe päiw om	14	Fulge risti innimisse	113
Sinno käen om minno	212	Fulge risti innimisse, kuulge	115
Sion kaibap murren	218		
So heng, o Jesu! teffo mo	40		
So Jssand Jesus, tennäme	56	Illes, omma rõnnu pöke	197
So Jssand Jummal, kittäme	73	Üts armas päiw om tääm.	29
So Jummal Jssand kittäme	205	Üts lats om Junkrusti sünd.	17
So kohto een, o Jes. Kr.	138	Üts lats om sündnu Petlem	17
So päle ütfind Jesus Kr.	131	Üts öige dnnis mees om se	143
So pole, Jesu tännitap	152	Üts om waja, seddá ütte	160
So söime man ma saisa	15	Üts raffe kiwwi litsup mo	53
So söinna hääl, o Jummal.	94	Üts wonakenne kandma lät	43
So söinna hoija Jssand	95		
So troni ette astu ma	262		
Sul Jummal olgo kittus	105	Weel armo lätte keep	119
Surm saisap sinno läwwe	221	Wiimselt nakkap neide.	184
Süddä wirgu illes tööst,	41	Wirgoge illes minuo mele	273
		Woi! mes olle minna tennu	132
		Wotta nüüd Jssandat	207

II.

III.

(0) 20

Deutsches Register.

Über die in diesem Gesang-Buch befindliche
Ehstnische Lieder.

A.

Ach alles, was Himmel u. 194
 Ach bleib bey uns H. J. 94
 Ach Christe unsre Seeligk. 21
 Ach Gott und Herr, wie gr. 128
 Ach Gott mich drückt 53
 Ach Gott vom Himmel sieh 217
 Ach Gott wie manches H. 178
 Ach Gott wie geht es 214
 Ach Herre du gerecht'er G. 281
 Ach lieben Christen send g. 237
 Ach mein Jesu sieh ich treter 263
 Ach was hab ich ausger. 132
 Ach was sind wir ohne J. 118
 Ach wie elend ist unser Zeit 237
 Ach wir armen Sünder 36
 Allein Gott in der Höh sey 66
 Allein zu dir Herr Jesu Ch. 131
 Alle Menschen müssen st. 228
 Als Christus geböhren war 7
 Amen Gott Vater und S. 283
 An Wasserflüssen Babyl. 217
 Auf, auf mein Herz mit 50
 Auf, auf mein Herz zu G. 259
 Auf, hinauf zu deiner Fr. 197
 Aufkenden folgt die Herrl. 219
 Auf meinen lieben Gott 232
 Auf Seele, Jesus Gottes 210
 Aus meines Herzens Gr. 252

Aus tieffer Noth schrey ich 127
 B.

Befiehl du deine Wege 85
 C.

Christ der du bist der helle 267
 Christe der du bist Tag u. 267
 Christ fuhr gen Himmel 54
 Christ ist erstanden von der 50
 Christ ist erstanden von des 47
 Christ lag in Todes-Band. 47
 Christum wir sollen loben 9
 Christ unser Herr zum J. 100
 Christus der ist mein leben 229
 Christus der uns selig m. 30
 Christe, mein leben, mein 165

D.

Da Jesus an dem Creuze st. 31
 Dancket dem Herrn, denn 275
 Das alte Jahr vergangen 20
 Das Jesulein soll doch m. 197
 Daß du mich diese finstre 247
 Den Vater dort oben 275
 Der du bist drey in Einigk. 69
 Der Gnaden-Brunn fleußt 119
 Der lieben Sonnen Licht 271
 Der Tag der ist so freudenr. 14
 Der Tag hat sich geneiget 270
 Der Tag ist hin, mein G. 269

Der Tag ist hin, mein Jesu 268	S.
Der Tag vertreibt die fins. 261	Fahre fort mit Liebes 177
Des Morgens weñ ich se 249	Fahre fort, Zion fahre 184
Die Engel die im Himmels 72	Freue dich du Christi Braut 2
Die Nacht ist vor der Th. 268	Freu dich du werthe 28
Die Seele Christi heilge m. 40	Für deinen Thron tret ich 262
Die Zeit ist nunmehr nah 244	G.
Dir, dir Jehovah will ich 144	Gar lustig jubiliren 12
Dis sind die H. zehn Gebot 96	Gelobet seyst du Jesu Chr. 11
Du bist ganz mein eigen 167	Geh aus mein Herz und 82
Du Friedens-Fürst Herr 280	Gott den ich als liebe 224
Du hast mir das Herz g. 212	Gott der Vater wohn 69
Du heilige Dreyfaltigkeit 249	Gott des Himmels und d. 248
Du sagst, ich bin ein Christ 110	Gott gib einen milden 58
Durch Adams Fall ist 117	Gott hat das Evangelium 6
E.	Gott lob! ein Schritt 161
Ein feste Burg ist unser 195	Gott sey gelobet 105
Ein Kindelein so löbelich 17	Gott wills machen 175
Ein Kind gebohrn zu 17	Guter Hirte wiltu nicht 163
Ein Lämlein geht und 43	H.
Eins ist noth, ach Herr 160	Heiligster Jesu, Heiligung 173
Entfernet euch ihr matten 158	Helfe mir Gottes Güte pr. 18
Erbarm dich mein 129	Herr Christ der einge Gott. 82
Erhalt uns Herr bey 95	Herr du Himmels-König 72
Erhebe dich o meine 260	Herr Gott dich loben wir 205
Erleucht mich Herr mein 160	Herr Gott dich loben alle 73
Erstanden ist der heilge 51	Herr Gott nun sey gepreiß 277
Es ist das Heyl uns 135	Herr ich habe mißgehand. 121
Es ist gewißlich an der Zeit 5	Herr Jesu Chr. dich zu uns 60
Es kostet viel ein Christ 150	Herr Jesu Chr. du höchst. 130
Es spricht der unweisen 112	Herr Jesu Christ ich weiß 234
Es woll uns Gott genädig 93	Herr Jesu Christ wahr 236
	Herr

M.

Mache dich mein Geist	147
Meine Hoffnung stehet	87
Meinen Jesum laß ich	183
Meine Seel ermuntre dich	41
Meine Seel will ihr leben	71
Meine Seel komm in die	190
Meine Seele erhebet den	70
Meines Lebens beste Freude	26
Mein Gott da Herz ich	186
Mein Heyland nimm	263
Mein Herzens Jesu meine	23
Mein Herz sey zufrieden	180
Mein Jesu schönstes Leben	48
Mir nach spricht Christus	173
Mit Fried und Freud ich	230
Mitten wir im Leben sind	227

N.

Nimm von uns Herr du	279
Nun bitten wir den	60
Nun dancket alle Gott	205
Nun dancket all und	204
Nun freut euch Gottes	55
Nun freut euch lieben	78
Nun Gott lob! es ist voll.	90
Nun kommt der Heyden	3
Nun laßt uns den Leib	240
Nun laßt uns gehn und tr.	19
Nun laßt uns Gott den	276
Nun lobet, lobet Gott	205
Nun lob mein Seel den	203
Nun ruhen alle Wälder	266

Nun sich der Tag geendet 273
 Nun treten wir ins neue 21

O.

O du aller süßte Freude	63
O Durchbrecher aller	138
O Gott, du frommer	142
O Gott wir dancken	278
O Haupt voll Blut und	37
O heilig, heilig, heilig	258
O H. Geist kehre bey uns	61
O Herre Gott dein göttl.	94
O Jesu Christ mein	79
O Jesu du mein Bräut.	104
O Jesu mein Bräutig.	189
O Jesu süßes Licht	256
O Lamm Gottes unschuld.	38
O Mensch, wie ist dein	92
O Traurigkeit o Herzel.	40
O Ursprung des Lebens	174
O was für ein herrlich	209
O Welt sieh hier dein Leben	38
O wie seelig send ihr doch	240

R.

Ringe recht, wenn Gott. 154

S.

Schmücke dich, o liebe	103
Seelen Bräutigam	77
Sey zufrieden lieben	13
Sey lob, Preiß, Ehr	67
Sey mir tausendmahl	41
Sieh hie bin ich, Ehren	145
Singen wir aus Herz,	277
Sollt	

Sollt ich meinem Gott	75	Wenn mein Sünd mich	32
So wahr ich lebe spricht	127	Wenn mein Stündlein	229
Straf mich nicht in dein.	120	Wenn wir in höchsten	278
T.			
Tröstet, tröstet meine lieben	69	Werde munter mein	273
U.			
Walet will ich dir geben	230	Wer ist wohl wie du	22
Water unser im Himmelr.	99	Wer nur den lieben Gott	84
Unser Herrscher unser	214	Wer sich düncken läst, er	146
Vom Himmel hoch da	8	Wer überwindet	148
Vom Himmel kam der	10	Wer weiß wie nahe	226
Von Gott will ich nicht	191	Wie groß ist deine Herrl.	211
Vor Gericht Herr Jesu	138	Wie ist die Welt so feinds.	172
W.			
Wach auf mein Herz	253	Wie schön ist unsers Kön.	242
Wacht auf ihr Christen	4	Wie schön leuchtet der	208
Wär Gott nicht mit uns	213	Wie schön leuchtet der	255
Walts Gott! mein Werck	264	Wie soll ich dich empfangen	1
Wann endlich eh es Zion	220	Wie wird doch so gering	27
Warum betrübst du dich	87	Wie wohl ist mir	188
Warum sollt ich mich	95	Wir danken dir Herr	56
Was giebst du denn	186	Wir gäuben all an	97
Was Gott thut, das ist	178	Wo Gott der Herr nicht	215
Was kan uns kommen	91	Wohl dem, der vest im	143
Was Lobes sollen wir dir	137	Wohl dem, der in	143
Was mein Gott will	182	Wo ist mein Schäflein	125
Was mich auf dieser	157	Wo soll ich fliehen hin	123
Wend ab deinen Zorn	279	Wunderbarer König	198
Wenn dein herzliebster	137	Z.	
Wenn einer alle Ding	169	Zeuch ein zu deinen	58
		Zeuch uns nach dir	55
		Zion klagt mit Angst	218
		Zuletzt gehts wohl	184

Uswalif Pattu üllestunnista-
minne, kumba Kerk. Essand enne Tuttust
Koggodusselle ette loep.

Arma Kristi = Innimisse!

Kunna meije nüüd olleme kofko tulnu
omma Jummaladrist piddama,
Jummalat fige temmä Häteggemisse eest
tennâma, nink temmä Käest kif pallemä,
mes meile Jhho nink Henge polest tarbis
om; ent se man meile Meelde peap tulles
ma, et meije fige pääl rasse Pattu Koorma
om, kummasst meije pütowâme wabbas
nink wallale sada: sis tahhame nüüd Põl-
wille mahha saddada, Jummalad omma
tairwatse Issä een hendä allandada, wai-
ses Pattatses hendä tunnistada, kumma
meije ka olleme, Armo, ja Andis andmist
temmäst pallelda, nink Suust, ja Süda-
damest kif üttelisse üttelda:

Minna waine pattane Inniminne, kâ
minna Pattun sanu nink sündinu olle,
nink perräst ka fige omma Ello eäl ütte
pattast Ello olle ellânu, tunnista ülles ki-
gest

gest ommaest Soameest sinno se figewäg-
 gewä, iggäwetse Jummal, minno arma-
 tawatse Issä een, et minna ei olle sinno
 mitte ülle kige Ussa armastanu, ei ka om-
 ma Lähhämbät, kui hendä essi, minna
 olle, parrako Jummal! mitmal wisil
 Mele nink Mötte, Sömma, nink Kön-
 ne, To, nink Teggodega sinno, nink sin-
 no pühhä Kässu wasta Pattu tennu, nink
 tä hendä seperräst kül Pörgohawwa
 nink iggäwetse Sundusse wäart ollewat,
 kui sinna mulle nida tahhas tassoda, kui
 sinno kange Kohhus om nink minno
 Pattu kül omma ärräteennu. Ent sin-
 na ollet, armas tawane Issä, tootanu
 Armo anda nink Hallestust näütä figille
 waisille Pattatsille, kumma ommaest pat-
 tatsest Ellust tahtwa umbrekäändä, nink
 kindmä Ussuga omma Lotust sinno poh-
 jatumma Armo, ja Hallestusse nink Je-
 susse Kristusse Arräorjamisse päle panne-
 wa, neile tahhat sinna seddä perrä anda,
 mil Wisil nemmä eäle omma sinno wasta
 essinu, nink ei tahha neile mitte neide
 Pattu

Pattu armada. Se päle loda minna
waine Pattane ka, nink palle sinno al-
landikkult, olle sinna omma Tootusse
perrä ka mulle armolinne, nink anna
mulle kii minno Pattu andis sinno püh-
hä Nimmelle Kittussus nink Alutus.

Se kigewäggewänne, iggäwenne Jum-
mal andko meile, omma sure Armo nink
Kristusse Jesusse Arräorjamisse perräst,
kii meije Pattu andis, nink andko meile
Armo meije pattast Ello parrandada,
nink temmä man iggäwest Ello
sada. Amen.

Regim = fastorab.

J. Fullen

